

skápur

Kristinn rétttr
inn nýi eðr Árna
biskups. Ed. Grímur
Johannis Thorkell

Kh.1777.

BSP

Rvik

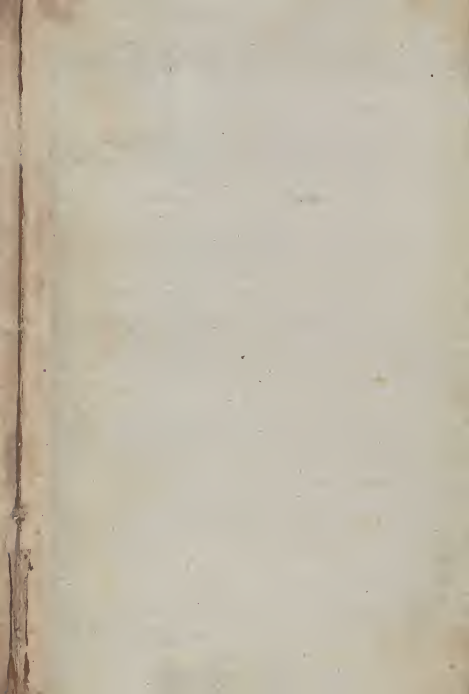
~~et. 18. 1829~~

et. 18. 1829.

20

^{2. januar 1829}
Opfchlyter
Heller 1829.

262.9

Kri

**JUS ECCLESIASTICUM
NOVUM.**

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

JUS ECCLESIASTICUM
NOVUM

SIVE
ARNÆANUM
CONSTITUTUM ANNO DOMINI MCCLXXV.

KRISTINNRETT
INN NYI
EDR
ARNA BISKUPS.

EX
MSS LEGATI MAGNÆANI
CUM
VERSIONE LATINA, LECTIONUM VARIETATE
NOTIS, COLLATIONE CUM JURE CANONICO,
CONCILIIS, JURIBUS ECCLESIASTICIS
EXOTICIS, INDICEQUE VOCUM
PRIMUS EDIT
GRIMUS JOHANNIS THORKELIN Isl.

HAFNIÆ MDCCLXXVII.
TYPIS HALLAGERIANIS.

PRINCIPI
HÆREDITARIO.

PRINCIPLES
OF AGRICULTURE

Fatendum quidem est **CELSISSIME**
PRINCEPS Jus hocce Ecclesiasticum
ab initio concinnatum esse, & popularibus
tantum non obtrusum, ab homine privato,
certe tali, qui potestatem leges ferendi
nullam veré habuit Arna nempe Thorlaci
filio, Episcopo in Islandia Skalholtensi.

Nihilo tamen minus mox a civibus re-
ceptum est, & ab Augustissimis Majoribus
TUIS Norvegiæ primum, & post etiam
Daniæ Regibus probatum; ita ut non solum
plenam juris auctoritatem ad tempora us-
que Reformationis, apud Islandos retinue-
rit, aliquam etiam in hunc usque diem ex-
parte conservaverit.

Suum ergo, partem inter fontes juris hodierni, partem inter leges adhuc valentes vere tuetur locum. Eaque est ratio, cur meam in eo vertendo & edendo opellam TIBI Celssissime Princeps, utpote summo, post Regem nostrum augustissimum jurisprudentiæ septentrionalis statore, justique Vindici, consecrare humillime ausum

REGIÆ CELSITUDINIS

TUÆ

Ex Domo Medicea
die VI. Martii
MDCCLXXVII.

subditus devotissimus
ERIMUS JOHANNIS THORKELIN.

L. B.

Publici anno superiori Juris feci *jus Ecclesiasticum Vetus*, sequitur jam *novum*. Hujus rationes valoremque nervose adeo dudum exposuit S. V. Historiæ Ecclesiasticæ Isl. immortalis Author Tom. I. Periodo III. Sect. II. §. 3. & seqq. ut nihil de iis ulterius dicendum superfit. Eum igitur, pressis tamen verbis sequor, in historiam juris nostri exponendo. Compilavit illud Arnas Thorlaci filius ejus nominis I. decimus vero ordine Episcoporum Skaltholtenfium, rogavitque in Comitibus anno Domini MCCLXXV. Hic communi-civium consensu jus facere jubetur, exceptis Capitibus IV. XIII. XXXV. Hæc libertati, juriq. laicorum noxia, Regis & Archiepiscopi arbitrio committuntur. Rex de re gesta certior factus omnia primum abrogavit. Archipræsul contra potestatem leges ecclesiasticas ferendi sibi suisque successoribus propriam sanctione pragmatica Tunsbergensi nactus anno Domini MCCLXXVII. totum,

fuo quippe instinctu conflatum a primâ inde origine confirmavit, Episcopos Islandiæ simul a) monens ut curarent illud observari. In Dioecesi Skalholtensi semper inde valuit. Holani vero laici furdas illi adhibuerunt aures, donec Rex Norvegiæ Sveciæque Magnus cognomine *Smeckr* Rescripto illud iis injunxit, anno Domini MCCCLVI; a quo tempore per totam Islandiam ad temporalis Reformationis pro indubia habitum fuit lege, habeturque b) hodiedum, quatenus hoc nullam cum lege ecclesiastica Christiani IV. nec non cæremoniali collisionem excitat, quini- mo Titulus de Decimis Capitibus XIV. cum sequenti constans, unica adhuc norma est.

Ad fontes jam transeo. Hi sunt 1) Jus ecclesiasticum Vetus): Thorlacô - Kettillia-
num.

a) Hæc monitio forsitan imposuit exscriptori Codicis formæ folii No. 350. dum Jus Arnæanum Jonæ Archiepiscopo attribuit. Omnes eorum, qui Arnæanum suum Juri Jonæ superstruxisse asserunt, probationes elidit S. V. F. Johannæus in Hist. Eccl. Islandiæ Tom. I. Period. III. Sect. 2. §. 7. p. 547.

b) Alioquin Olaus Hialti filius, & Arnas Gislonis, illo ad jus Ecclesiasticum vulgo Reformatum compilandum usi non fuissent; nec in Constitutione Magna *Stora dômi* expressè pro lege laudaretur.

num. 2) Jura ecclesiastica Norvegica. e)
 3) Jus canonicum, quod sæpius laudat *Guds-
 lög* 3: leges divinas; *beilagra fedra setninga* 3:
 Sanctorum Patrum statuta Cap. VI. pag. 30.
lögþók beilagrar Kirkiu codicem LL. sanctæ
 Ecclesiæ. pag. 120. Meminit adhuc vita
 ejus Decretalium his verbis Capite V. *Eptir
 þat Arni hafði biskups vígslu tekit af fyrnefn-
 dum berra Jóni erckibiskupi. brá hann ferd sinni
 til Íslandz. leiddi hinn sami Erkibiskop hann út
 sömiliga. ok gaf bönum vingeöf* Decretales cum
 Apparatu 3: Arnas Episcopalem à laudato
 Domino Jona Archiepiscopo consecrationem
 nactus, iter in Islandiam instituit, ab Archiepi-
 scopo hoc eodem honorifice deductus. d)
Decre-

e) Hæc sunt 1) Jus Ecclesiasticum Gulathingense Olai
 Sti. 2) Jus Ecclesiast. Frostathingense, cujus pone
 LL. Galathingenses Magni LL. Reformatoris, filii in
 Collectione Pausiana Tom. I. versionem Danicam
 habemus. 3) Jus Ecclesiasticum Cod. Tunsbergenfi
 præmissum.

d) Hi decretales fuere collectio Decretalium a Ray-
 mundo de Penna Forti a. D. MCCXXIX. in quin-
 que libros congesta: hodie vulgo Extravagantes ap-
 pellantur. In hos *Apparatum* scripsit Bernardus de
 Botomo Parmensis, canonicus Bononiensis, vid. Petr.
 Pithoei *Synopsin Historicam eorum qui Canones &
 decreta*

Decretales cum Apparatu e) in mnemosynon'reportavit: His complurium conciliorum canones accedunt, in Corpore Juris Canonici hodierni minimè occurrentes, exempli grat. vid. not. 58. pag. 44. Magistrum Gotofredum in Appendice pag. 226. conjectare vixdum ullus valet, nisi forte fuerit Gothofredus Abbas de Clara valle, qui scripsit anno Dom. MCLXXIX.

Notitia Codicum, queis editio juris hujus Arnæani promota fuit, nobis erit exponenda. Horum Legato Magnæano larga quidem *f)* seges est, messis vero parca.

Sunt

decreta collegerunt, corpori Juris Canonici a *Friesleben* edito præfixam. Nullus quoque dubito, quin *Decreta Gratiani* fuerint conjuncta, utpote quæ Cap. 6. Appendic. pag. 228. expressè laudantur.

- e) Quod dignum fuerit Diis donum, vel exinde patet, quod Carolus Magnus honoris sibi duxerit *Codicem Canonum*, ab Hadriano I. anno Dom. DCCLXXXVII. dono accepisse, observante Sirinquo apud Labb. Tom. VI. concil. p. 1821.

- f) In Folio No. 344. 346. fragmentum omnino detritum. 350. 351. 354. in 4to 126. 128. 131. 132. 135. 136. 137. 138. 139. Cap. Im. habet. 140. 147. 148. 149. 151. 152. 153. 155. 157. 158. 159. 160. 161. 168. 170. 175. 176. 177. (178. 179. 182. 183. 186. omnes hi chartacei) in 8vo 39. 42. 48. 49. 50. 51.

Sunt enim inter codices quadraginta duos, omnes si sex excipiamus membraneos, duodecim notatu saltem digni, ad quos cæteri seu apographa referuntur.

Primus. Membraneus fol. No. 350. fuit olim Bernonis Magni, Præfecti Toparchiæ Bardastrandensis; eum acceperat dono avi sui materni, Eggerhardi Johannis filii nobilissimi Islandiæ Præfecti; monstrant hæc latera codicis, queis, à sinistrâ inscriptum *Biörn Magnússon a bokina gefna af Eggert Hanneffyni hvors sál gud náði c*: Berno Magni filius possidet codicem, datum ab Eggerhardo Johannis filio, cujus animæ misereatur deus. in dextrâ. *Eptir mig nióti sá sem gud vill. anno 1601*: post me fruatur illo, qui placuerit deo. Anno 1601. in medio utriusque lateris conspicitur Lutherus habitum clericalem auro fulgentem indutus, librum manu apertum tenens, in quo legitur. *In silentio & spe, fortitudo vestra, Lutherus. Ad pedes. 1570.*

Scriptus autem est hic codex eleganti manu atque simul accuratâ. Ætatem scriptor indicat sub finem, proximé ante prodigia iudicii novissimi, dicens. *Hinn áttundi alldr er upprísa daudra manna. er allir skolo upprísa á dómsdegi með þeirri aund ok líkama sem bann bafði bafði í þesum beimi. en af þeim sama alldri ero nú lídin MCCCLXIII. ár*: Ætas illa octa-

va est resurrectio mortuorum, qui resurgent omnes in die judicii, singuli cum eadem anima & corpore, quæ habuerunt hoc in mundo, effluxere vero ætatis hujus MCCCLXIII. anni, (a nativitate scilicet Christi computandi.)

Continet folia CXXVI. in quæ exarata sunt 1) Codex Jonæus. 2) Rescripta Regum Magni LL. emendatoris, Erici Oforis cleri, Haconisque VI. 3) Formulæ juris, ut & conspectus actionum criminalium *Saktal* in Codice Jonæo laudatarum. 4) Jus Aulicum cum Rescriptis Regum Magni Haconisque illuc pertinentibus. 5) Jus ecclesiasticum Arnæanum, cui in margine adscripti sunt g) fontes, desinit hoc in capite de usuris. 6) Constitutiones Wilhelmi Cardinalis Sabinensis Islandicè, cum adjecta Innocentii Papæ confirmata-

- g) Ex gr. or Decretalibus. *Gulaþings bók* 3: ex Codice legum Gulathingensium Olai Sti. *Frosta þings bók* 3: Codice legum Frostathingensium. *Islandz-bók* 3: Codice LL. Islandiæ, Grægálá nempe, cui præfixum Jus Thorlako - Ketillianum, *ny skipan Jóns Erckibiskups* nova Constitutio Jonæ Archiepiscopi. Validissimum eos contra argumentum, qui, sed minus rectè statuunt nostrates seculo decimo quarto obtulis pectoribus fuisse, & eapropter nec aliquid legisse, vel scripsisse.

firmatione. 7) Sanctio Pragmatica vulgo Tunsbergensis. 8) Constitutiones Jonæ Archiepiscopi. 9) Constitutiones Jonæ Episcopi Skalholtensis de excommunicatione. 10) Collectio Constitutionum Elavi Archiepiscopi, omnibus cæteris, quæ vidi exemplariis longé auctior. hanc sequuntur. 11) Magni, Arnæ, Gyrderique Episcoporum Skalholtensium Constitutiones. 12) Statutum de Synodis ordinandis (*um presta stefnor*). 13) Conspectus actionum Juris Thorlaco-Kettilliani. 14) Sanctio pragmatica Erii Regis, Arnæ II. Episcopo Schalholtensi data. 15) Elenchus dierum criticorum. 16) Nomina Regum, qui Salvatorem recens natum, ex oriente venerunt visum. 17) Ætates octo mundi. 18) Prodigia, quæ novissimum præcedent judicium. Ambrosius illi laudatur author. 19) Statutum Provinciale Pauli Archiepiscopi latiné, unicum fortè exemplum: typis ergo hoc exscriptum, prima vice hic appensum edo. 20) Canones quidam poenitentiales manu recentiori, ultimus est Codicis Jonæi, jurisque Arnæani Index. Orthographia purior est, habet alias *a* pro *o* in *vapn* arma, *aa* & *æ* pro *á*. *G* Anglosaxonum majus pro *gg* in medio vocum. *i* pro *e* finali semper, etiam ante *r* ut in *beyrir*, *görir* audit, facit, rarissime *i* ante *ö* scribit

scribit in giörer, sed sæpissime görir: i post e etiam omittit in *engi* nemo, *mega* posse, *segir* dicit. o pro u in medio & fine vocum frequens ut in *skolo* pro *skulu* debent. plenis quoque literis exprimuntur foeminina pluralia in *ur* & *or*, *n* simplex pro *nn* in terminatione neutrorum pluralium, adverbiorumque ut *börn skilgetin* liberi legitimi *koma saman* coire, convenire. r ante st in *sidarstr* ultimus. s pro ss *þesum þesi* hi, his. u pro f in *proua*, *pávi* probare, papa. ú pro ó in *úbrigdiligá* infallibiliter. v pro u in *vlerdr* indoctus. y pro i in *kyrkia* ecclesia. þí pro þuí illi neutr. z pro ds finali ut in *manz* hominis; pro f & st in *geriz* fit *nánazti* proximus. Voces habet rariores ut *pufa*, sacerdotaliter benedicere conjugibus, *pufadarmessa* benedictio sacerdotalis neonymphis exhibita. Majusculas grandiores coloribus varias habet Capita ordientes; harum maxime notabilis illa Capitis I. actum baptismalem sistit eodem quo manuale Ol. Petri de Baptismo, modo: vid. *Ol. Petri Handbook theruti om döpelsen Stockholm 1557*. hanc æri incidendam curavi, eo magis lubens, quo Codex mihi fuerit visus aptior, quem in textu edendo omnino solum sequerer. præsertim cum apographa, vel parum discordia exemplaria exhibeat membranæ in 4to 131. 132. 139. 140. 155. 159. 160. 170. 175. omnia

omnia circa Reformationem minus curate scripta.

II. Quoque pergamenus Fol. No. 351. Capite XXXIII. caret, cætera in Præfatione Juris Thorlako-Ketilliani antea descriptus.

III. Pergamenus ejusdem formæ No. 354. seculo decimo quarto ad exitum vergente sat nitidè exaratus, eadem qua Codex Flateyensis manu, observante S.V. Fin. Johannæo Episcopo Schalh. in Hist. Eccl. Isl. Orthographia incerta, sæpius quoque minus accurata æ & a pro á. gg in medio vocum, e & i finale vice versa. o pro a in *mánodom* mensibas, o pro u in *bon* pro *bún* illa, ö pro æ *bofer* pro *hæfir* decet. o pro æ *bondur* pro *bændr* coloni. *föra* pro *færa* ferre. ss pro s in fine vocum ut in *umbergiss* circum circa. Inter viliores sat sit observasse scriptiones *sig* se, pro *sik*, *fietti* sextus, pro *setti* *hafua* pro *hafa* vel *hauva* habere. Cæterum varias interpolationes habet; e:c:s) pag. 38. f) p. 42. quinimo inter Capita XXXIV. & XXXV. inserit Constitutionem Wilhelminam ejusque confirmationem ab Innocentio Papa IV. datam.

IV. Membraneus formæ Quartæ No. 126, nitide sed vitiose nimis exaratus, ex. g. *dagfæsekia* pro tak *setia* pag 180. *lög fyrir lög festa* pro *lög fyrir lod festa* p. 184. nec a novis additamenti immunis haberi potest: ex. gr. *varians* lectio s) pag. hh) p. 72. o) pag. 156. g) p.

p. 158. Perperam alia omittit, ut d) pag. 162. f) pag. 164. n) 168. sæpius æ pro e scribit in *æigi æingin*. non, nullus. *e* & *i* finale promiscue. *h* otiosum pone *g*, & *h* admodum frequens. *m* pro *u* & *v* in *verda* fieri, *wbrigdanlega* infallibiliter, cæt. Denique monendum, immortalem A. Magnæum in *) transferendo Jure Arnæano hunc secutum fuisse. Dantur etiam hujus apographa quædam, omnia in chartis.

V. Membraneus 4to No. 128. exemplum est No. 49. in 8vo, nihil præter initium notabile exhibens.

VI. Membraneus etiam in 4to No. 135. eadem, qua Codex Skalholtensis 3: No. 351. in Fol. exaratus manu, eademque exarandi ratione, hoc maxime notabilis, quod ille Jus Thorlæco-Ketillianum, collatu dignum habeat, mihi que dum illud edebatur, omnino ignotum.

VII. Membraneus ejusdem formæ No. 136. sat nitide, eadem ut videtur ac proxime laudati, ætate exaratus, aliquantum tamen negligentius, sæpius enim *i* ante *e* exhibet, ut & rubra manca mutilaque, cæterum nil de eo observandum.

VIII & IX. Membranei, hic No. 157, ille No. 152. uterque in 4to, præter orthographiam gliscenti ævo propriam, nihil peculiare monstrant. X.

*) Vid. ejus Versionem T. I. Hist. Eccl. Diplomaticæ Dan. suffixam.

X. Membr. No. 158. recens scriptus, a Codice principe admodum raro discrepat, si var. 5) pag. 38. excipiamus. Capite XXXIII & XXXIV. Caret. orthographia admodum corrupta.

XI. Codex Membr. in 4to 1686 pervetustus, & elegantissime exaratus. Est illi cum codice primario orthographia in omnibus communis: dolendum sane) quod lacuna laboret incipiente pag. 132. usque in pag. 158. Apographum agnoscit cod. membr. in Quarto No. 161. nitidè anno Domini MDLXI. sed pro more ætatis istius negligenter exaratum. Idem dicendum est de codice itidem membraneo formæ 4tæ No. 153. re nulla præter domino-
rum imagines claro; Hic circa Reformationem, à devoto Papicola quodam, ut Caput primum Tit. de judiciis ordinandis *þingfarar-balkr*, præferebat, ubi Sancti Boreæ plures solito invocantur; pictus est, manu non tam ineleganti, quam minus curata; orthographiam mittens justam, operam impendit majusculis capita auspicantibus. Sunt enim hæ variis figuris auro aliisque coloribus varie adornatæ. Hunc titulo insignitum, *LL. Islandicæ & Norvegicæ tum ecclesiasticæ cum politicæ Islandico charactere contracto descriptæ*, in Auctione J. Goliana Lugd. Batav. mense Octobri 1696 habitâ, Viginti florenis Hollandicis, & duodecim solidis, immor-

talís Fr. Rostgaardíus per Ol. Wormíum Matthiæ filíum emit. títuloque donatíonis in b. A. Magnæum transtulit. Jus Ecclesiasticum Arnæanum Codici Jonæo præmittit. Rubra queis No. 168. destituitur, sat prolíxa addit, absque tamen delectu; I. sit exempli. *Hier þefur Kristinn rett. ogb seigir i fyrsta Kapitulum barnburd. ok atb skyra barn (af) prest ef bonum nair. elligar skulu konur sua fyrer sia þegar þær eru sua nær barn burdinum atb þar sie vatn bíð* ∞: Hic incipit Jus ecclesiasticum, & agit in primo Capitulo de Puerperio & infantum baptismo a Pastore si obtineri potest (præstando), alias debent foeminæ prospicere ubi adfuerint, quod aqua præsto sit.

XII. Codex membraneus formæ octavæ pervetustus (exempli sit ignorantia festi Magnæani anno Domini MCCCXX. introducti.) hoc causæ est, cur pluribus in locis detritas habeat literas: eleganter exaratus, primo folio caret: Titulum de fide Christiana Codicis Jonæi Juri Arnæano præmittit. Quoad orthographiam observandum *au* pro *ö* ut in *auþrom* aliis, quod *c* pro *k* in medio vocum sæpius habeat, ut in *noccor* aliquis; *ecci* non; *taca* sumere. *e* pro *i* sæpius ante *a*. *e* pro *æ* ut in *beþe* utraque, *fere* ferat, & vice versa *æ* pro *e* in *æþa* vel *gæyma* servare, *ærfinge* hæres. n Anglosaxonum majus pro *nn* finali. *o* pro *u*, ut in *skylldogr*

skyldogr obligatus. *ö* pro *æ* ut in *nögir* sufficit
rr pro *r* finali, ut in *siþarr* posterius, *ss* pro
s finali, ut in *umbergiss* circum circa. *v* pro *f* ut
in *pavi* papa, pro *u* ut in *vtasfar*, *p* pro *d* trans-
fixo Anglosaxonum, ut in *maþr* homo, *bloþ*
fangvis, *guþ* deus. Fontes marginibus, ex-
emplaris instar principis, iidem, iisdem in lo-
cis adscripti conspiciuntur. Cum hoc Codices
formæ 4tæ & 8vo consonantes numera 158.
48. 50. 51. omnes in membrana scripti attam-
en recentes.

Omnes reliqui Codices, etiam No. 141.
151. 153. de anno Constitutionis pag. 56. lau-
datae, variantes, nihil, quod notetur, habent,
sunt præterea recens exarati.

Præter laudatos usus fui chartaceo opti-
mæ notæ exemplo. Hoc illustriss. & S. V.
Dominus L. Harboe Episcopi Selandiæ, (cu-
jus memoria, si non rupibus & saxis Islandæ
incisa, grato tamen nostratium pectori infixæ
ob tenerrimam ecclesiarum, & juventutis
scholasticæ curam semper permanebit) singu-
lari erga me favori nunquam non gratus de-
beo. Ad exemplar nescio quid pervetu-
stum, quod defectus festi Magnæani pag. 161.
docet, docta, eleganti, &, cujus plurimi in-
terest, accurata manu, diligenter exaratum;
præs, orthographiæ puritas; exemplo sint af-
ferenda: *a* pro *o*, ut in *vattar* testes. *quanfång*

matrimonium, *qvama saman* convenire. *vandr* malus. *æ* pro *e*, ut in *æidr* juramentum, *gæfa* dare, *ærsingi* hæres, *bailagr* sanctus. *c* pro *k* ut in *spekt* modestia, *noccor* aliquis. *é* pro *æ* ut in *nèr*, quando v: proprius, *féttr* natum. *e* pro *í* ante *a*, ut in *bea*, *lea*, apud, commodare, *skileaz* separari. G Anglosaxonum majus pro *gg* in medio vocum, etiam pro *g* finali. *b* omittit ante *r*, ut in *Reppr* tribus, *ros* equus. *i* frequens post *y*, ut in *eyiar* insulæ. *o* pro *ú* ut in *siþarstom* ultimis, *ollo* omni, *olmofo* eleemosynæ. *ö* pro *e* ut in *görir* facit. *r* pro *ur* finali semper ut in *madr* homo. *ú* pro *ó*, ut in *úvigdr*. *Rúmaskattr* tributum Romanum, denarius sancti Petri. *au* pro *ö* ut in *kauttr* felis. Variant sæpe invicem *au* & *ö*: *þ* pro *d*. ut in *siþarsir* ultimus, *virþuligr* venerabilis. w Anglosaxonum pro *v*. Z in medio vocum pro *ts* ut in *vizka* sapientia. *veizla* convivium. pro *ds* in fine, ut in *manz* hominis. Denique literis Anglosaxonum, quas typorum apud nos defectus excusat, frequentibus utitur. Omnibus tamen numeris id non esse absolutum, suis inter variantes, locis indicavi. In fronte gerit brevem, sed nervosam b. Arnæ Magnæ propria manu scriptam, de potestate Juris nostri, dissertationem. Novissimæ sunt actiones Juris Ecclesiastici, Sanctione pragmatica Tunsbergenfi, foro Ecclesiastico datæ. Hæc attulisse

tulisse vel ideo iuvaverit, quod annus sancti-
tioni laudatæ hic attributus, minus recte sta-
tuitur MCCLXXV.

Congesta ex his lectionum varietate ip-
sum textum aggressus sum latine vertendum.
Geminam statim obviam habui viam: altera
verbum verbo, puoad fieri potuit, reddend-
um, altera paraphrasin suasit; hæc promisit
stylum comtiorem, illam lingvæ, quâ lex
scripta, cognoscendæ avidis utiliore vidi,
elegique, optimo quin jure, cum Author
mihi fuerit Mæcenæ & evergeta meus, ad-
modum pie colendus, Perillustis Dominus J.
Erichsen, qui præsentem versionem, eodem,
quo præteritam Thorlaco-Ketilliani, favore,
dignatus est perlegere.

Fontes afferre studui; nec sat habens eos
indicalle: sunt qui Jure Canonico carent, con-
terranei præcipuè mei, Conciliorum Collectio-
nes taceo: horum ego causa, fontes plerum-
que in extenso dedi.

Annotata hîc & illîc apponuntur: sed

*Non optima hæc sunt, nequè ego ut
æquum sensèo,*

*Verum meliora sunt, quam quæ de-
terrîma.*

Appendicem adjeci: continet hæc quas-
dam juris sententias, nec enim illæ ad jus Ar-
næanum

næanum tanquam propriæ pertinere mihi videbantur, tot inter has & illud constitutionibus in Codice primario interpositis. His Epistolas Innocentii Papæ III. ad Islandos datas in eorum gratiam adjunxi, qui Epistolis laudati Papæ a Baluzio (apud quem solum typis expressæ, quantum scio, exhibentur) editis carent. Agmen claudit concilium Provinciale Pauli Archiepiscopi Norvegiæ ad Cod. 350. verbo, & commate tenus minimo descriptum: hîc originali seu latino idiomate loquitur; cujus in Hist. Eccl. Island. Tom. I. pag. 511. Litt. L. versionem Islandicam Veterem S. V. Dominus F. Johannæus exhibet.

Quem adjeci, Index vocum continet, eas tantum solas, quæ in scriptis a magnis *Seviris* hætenus cum literato communicatis orbe, nec habentur, nec in *Syntagmate de Bap̃tismo, Cognatione Spirituali, Originibus Islandiæ*, vel *Jure Thorlaco-Ketilliano* occurrunt.

Singulis cura, quantum potui impensa, minime tamen potis fuit, quin varia irrepserint menda: post indicem illa afferentur.

Cætera benevolus emendabit ipse lector.

Hæc seu fructum otiorum, quæ dedere Patres Academici, accipite frontibus serenis, quotquot ingenuis conatibus favetis. Imperfecta excusetis oro, in memoriam illud Plinii revocantes; *Ardua res est vetustis novitatem dare, obsoletis nitorem, obscuris lucem, dubiis fidem.*

Dabam ex Domo Medicea d. VI. Martii
MDCCLXXVII.

G. J. THORKELIN.

CONSPECTUS CAPITUM.

JURIS ECCLESIASTICI ARNÆANI.

- Cap. I. **D**e Pædo-Baptismo. pag. 4.
- II. Decidit, qui pater infantis esse debeat. p. 15.
 - III. Agit de sacramento confirmationis. p. 21.
 - IV. Statuit, qui ecclesiam ædificare debeat. p. 25.
 - V. De Consecratione ecclesiarum. p. 27.
 - VI. Agit de immunitate ecclesiarum. p. 31.
 - VII. De immunitate clericorum. p. 41.
 - VIII. De immunitate ecclesiarum. p. 47.
 - IX. De Testamentis. p. 51.
 - X. Constituit, quinam testamenta facere possint. p. 57.
 - XI. De sepultura Christianorum, & de his, quos in coemeterio sepelire nefas est. p. 61.
 - XII. De votis. p. 75.
 - XIII. De oblationibus cibariis pro hominibus heri quadra necessario alendis. p. 77.

Cap.

-
-
- Cap. XIV. De modo bona decimandi. p. 81.
- XV. De modo res pupillares decimandi. p. 91.
 - XVI. De conjugio v. de matrimonio. p. 103.
 - XVII. De his, qui societatem conjugalem inire non possunt. p. 121.
 - XVIII. De conjugio ejusque divortio. p. 131.
 - XIX. De temporibus clausis. p. 139.
 - XX. De poenis cognationis & affinitatis violatæ. p. 141.
 - XXI. De iisdem. p. 141.
 - XXII. De poena jurisjurandi violati & absolutionis violatæ. p. 149.
 - XXIII. De poenis pejerantium. p. 151.
 - XXIV. De celebratione dierum festorum. p. 153.
 - XXV. De festorum celebratione. pag. 157.
 - XXVI. De celebratione sedecim dierum. p. 163.
 - XXVII. Lex permissiva Wilhelmi Cardinalis. p. 175.

Cap. XXVIII. Venia festis diebus operari. p.
177.

— XXIX. De diebus nefastis. p. 179.

— XXX. De observatione jejuniorum. p.
187.

— XXXI. De necessitate confessionis. pag.
193.

— XXXII. De animalibus vescis. p. 197.

— XXXIII. De necessaria jurisjurandi præ-
statione. p. 201.

— XXXIV. De his, qui juramenta possint
exigere. p. 203.

— XXXV. De poenis Usurariæ pravita-
tis. p. 205.

Appendix. p. 213.

h' hyriar uphym n'ia cristms dums'
 Kett þu er h'ia ian erch. sam setti oklag
 tekme v'skalh. b. dnm
 la & h' h'it er
 h'azat utz. ak
 m h'apud era

K R I S T I N N
R E T T R

N Y I.

- a) Her byriar upp hinn nýja Christinsdoms Rett. þann er Herra Jón erchibiskup saman setti ok lögtekinn er um Skálholtz biskupsdöme.

I. KA-

HER GREINIR UM KRISTILIGA TRÚ.

- a) Þat er upphaf laga varra Íslendinga sem upphaf er allra godra lúta. at vær skulum hafa ok hallda kristiliga trú. Vær skulum trúa á einn Gud fautr allzvalldanda skapara hinuns ok iardar. Vær skulum trúa á varn drottinn Jesum kristum. hans einka son. þann er getin var af krafti heilags anda. ok fæddis af Máriu mey. pindr undir Piláts valldi krossfestr. deyddr. ok grafinn. for nidr til helvátis. ok leyfti þadan alla sína vini. þridia dag eptir er hann var deyddr sinum manndomi. ósköddum gúddomi sínum. reis hann af dauda. ok var síðan med lærifueinum sínum XL daga frá Paskadegi ok til upstigningar dags. ok ste þadan til himna upp. ok þadan skal hann koma á essta degi heims þessa at dæma lifendr ok dauda. hvern eptir sinum verdleikum. Vær skulum trúa á helgan anda. at hann er sannr Gud sem fadir ok son. ok þær þriár skilðingar eru einn Gud. 158. b. Vær skulum trúa alt þat er truir öll kristilig þjóð. ok heilagra manna samband ok heilog kyrkia hefir samþykkt. med óbrigðanligri stadfestu. Vær skulum trúa at lyndir fyrirlátaz medr skárn ok idran. ok skripta gangi med hollði ok blödi vars drottins er í meßum hælgað med bæna halldi ok ölmusu gerdum med faustum. ok öllum odrum godum hlutum er menn hugfa edr gera ok mæla. Vær skulum trúa at hvers manz líkomr er í er komin hæiminn eda koma man til doma dags skal þá upprísa. ok þadan af skulo þeir sem illa gerdu ok æigi iþruduzt med yfirbót þessa lætins hafa endalausan ófagnad med fiandönum ok þeirra

-
-
- a) *Hic incipit novum istud Jus Ecclesiasticum, quod Dominus Jonas Archiepiscopus composuit, quodque lege receptum est in diœcesi Skalboltensi.*

CA-

HIC RECENSETUR FIDES CHRISTIANA.

- a) Initium legum nostrarum Islandicarum idem esto, ac omnium bonarum rerum; ut profiteamur, & teneamus fidem christianam. Credamus in unum Deum patrem omnipotentem, creatorem cœli & terræ. Credamus in dominum nostrum Jesum Christum, filium ejus unigenitum, qui conceptus est de virtute Spiritus Sancti, natus ex Maria virgine, passus sub Pilati imperio, crucifixus, mortuus, & sepultus: descendit ad inferos, & redemit inde omnes suos amicos: tertia die postquam mortuus factus est secundum humanitatem, incorrupta deitate sua, resurrexit à mortuis, & adfuit postea discipulis suis quadraginta diebus à Paschate usque ad Diem ascensionis, quò ad cœlos ascendit: & inde veniet in novissimo die mundi hujus, ad judicandum vivos & mortuos, quemque pro suis meritis. Credamus in Spiritum Sanctum, quod ille sit verus Deus, ut pater, & filius, & quod istæ tres distinctæ substantiæ sint unus Deus. 158. Credamus omne id, quod credit omne genus christianum, & quod sanctorum communio, & sancta ecclesia comprobavit infallibili confirmatione. Credamus, quod peccata remittantur per baptismum, & pœnitentiam & confessionem, & corpus & sanguinem domini nostri in missis consecratum, & preces, & elemosynas, & jejunia & alia bona, quæ cogitamus, facimus, & loquimur. Credamus, quod cujusque hominis corpus, quod in mundum jam venit, aut veniet ad diem judicii, tunc resurgat, & inde illi, qui mala fecerunt, & pœnitentiam non egerunt (prævia) satisfactione in hoc mundo, habeant infinitam tristitiam
- A 2 cum

I. KAPITULI.

UM BARN SKÍRN.

Ala skal barn hvert er borit verdr ok manz höfud er á þó at medr nockurum b) örkymlum se. ok til kyrkio fara sem fyrst c) má ok láta prest skíra d) barn ef honum náir. e) elligar skolo konur fva fyrir sia f) ef þær eru nærr barnburdinum at þar se vatn ihiá. Ok ef barn er med litlu lífi fædt. ok náir egi presti. þa skal skíra hverr er hiá verdr staddr. iafn vel fadir edr modir. ef egi cru adrir menn til

þeirra ærendrekum í helvíti. Eon þeir sem godt hafa gert þessa háims skolo þa fá ok hafa ælifan sagnat med Gudi ok hans helgum í himna ríki. 128.

Her hefr upp Kristin rett (Kristinnalaga rett 36) nyia enn lögtekna 35.

- b) Örkuml 35. orkumbl 51. 36. Aurkymle. *Harb.*
- c) Kemz vid. 51.
- d) Barn *omitt.* 35. *Harb.*
- e) Ella 54. *semper scribit.*
- f) Þegar 51.

-
- 1) Confr. J. Eccl. Norveg. Cap. 1. cæterum cum J. Eccl. Codicis Tunsb. illustriss. Suhmii, hoc Caput, exceptis, quæ circulis includuntur, exacte convenit.
 - 2) Majores nostri haud secus ac aliæ gentes, simul ac ecclesiæ & baptisteria ædificata sunt, baptismum in ecclesiis administrari iusserunt, præeuntibus: *Justiniano Nouell.* XLII. c. 3. & LVIII. Concilii Constantinopolitano sub *Menna* DXXXV. Trullano DCXCII. c. 59. Omnium instar sit præceptum Clementis V. in concilio Viennensi MCCCXII. ubi: Præsentí prohibemus edicto, neqvis de cætero in aulis vel cameris, aut aliis privatis domibus, sed duntaxat in ecclesiis, in quibus sunt ad hoc fontes specialiter deputati, aliquos, (nisi Regum vel princi-

CAPUT I.

DE PÆDOBAPTISMO.

1) **I**nfans quilibet natus, cui caput humanum est, quamvis b) navi quidam adsint, alior, & 2) ad templum, quam primum c) licet, transfertor, & a 3) Presbytero, si ille obtineri possit, d) infans baptizator: e) Alias feminae f) si ad puerperium adsint, ut aqua adsit, curanto. Infantem, si nascitur infirmus, 4) præsens quisque, quin etiam
 A 3 5) pa-

cum diabolo, & emissariis ejus in inferno; sed qui bona in hoc mundo fecerunt, consequentur, & obtinebunt æternum gaudium cum Deo & Sanctis ejus in celorum regno. 128.

Hic incipit Jus Ecclesiasticum (Jus sacrorum canonum) novum & legibus receptum.

- b) Idem.
- c) Vacat.
- d) Infans *omitt.*
- e) Idem.
- f) Cum.

principum, quibus valeat in hoc casu deferri, liberi exstiterint, aut talis necessitas emerferit, propter quam nequeat ad ecclesiam absque periculo propter hoc accessus haberi) audeat baptizare: unde canon ex Confessione fidei à Domino Olavio in Syntag. Baptismi Cap. X. p. 132. citatus, originem habet, confr. Concil. Coloniense MDXXXVI. c. 15. Excipitur tamen Casus necessitatis Concil. Triburiensi DCCCXCV. J. Eccl. Thorl. Ketill. Cap. I.

- 3) C. 19. Dist. IV. de consecrat.
- 4) Hic non modo laici, feminae, parentes, sed etiam pagani excommunicati, hæretici, schismatici, intelligi possunt vid. c. 21. 23. 24. 32. 36. Dist. cit. conf. Clariss. Olavii Syntag. de Baptis. Cap. 11. p. 25.

til. Ok dyfa barninu í Vatnit þrífvar sinnum. ok mæla þessi ord meðan. (*Jón edr Gudrun*). *ek skiri þik í nafni födr. ok sonar. ok anda heilags.* Ok skal við þessi ord g) ecki auka ok ecki h) aftaka. Ok egi skíra nema i vatni. Þó er rett at um finni se ídrepi. edr hellt vatni á edr ausit. ef egi verdr ráðrúm at öðru. Ráki görir öngva skirn. Is edr finór görir ok öngva skirn. nema þat þidni sva at þar verdr vatn af. Hann skal bræða sínó edr ís sva at at vatni verði. ok ríða edr stöckva á barnit. ok þí betr at víðara kemr á i) vatnit. Ok skíri með þeim ordum sem ádr var sagt. Ber ok sva til at fadir edr módir skíra barn i k) þeima naudsynium. l) þat er þau eiga. Þá skolo egi þes kyns Gudsfiar skíla hífkap þeirra. Deyr ok barnit ádr enn til prestz komi. ok m) kvedz sá skírt hafa sem med fer. edr hiá verit þeim er skírdi. (ok sannar sá sögn sína med einseidi). ok þikkir presti rett skírt. Þá skal barn kyrkju græft vera. enn egi elligar. (Kemr ok barn lífs til prestz.

Þá

g) Huorki 36. huartki 54.

h) Uana 36.

i) Barnit 35. 36. 68.

k) Þenna 35. Vitiose scriptum.

l) Þat — eiga omitt. 35. 36. 51. 68.

m) Kallaz 36. segizt 54.

5) Ex Epistola Joh. VIII. Papæ ad Anselm. Lemovicinæ Eccl. Episcopum DCCCLXXXIX. vid. c. 7. Caus. XXX. qv. 1.

6) Dyonysius de Hierarchia Eccles. c. 2. Τρις μὲν αὐτὸν ὁ ἱερ-
αρχὸς βαπτίζει. Cyrill. Catech. Mystag. 2. n. 2. Κατεδύε
τε τρίτον εἰς τὸ ὕδωρ.

7) Unam mersionem adprobavit prius Gregorius Magnus & post eum Concil. Toletanum IV. DCXXXIII.

8) Hic notari meretur dictum Thomæ de Aquinate Summa Theolog. Qv. 66. art. 7. Tuius est baptizare per modum Asperisionis, quin hoc habet communior usus, potest tamen fieri baptismus per modum Asperisionis vel etiam per modum

5) *pater, materve, si alii non adsint, baptizato.*
 6) *Infantem ter in aquam immergito dicitoque;*
 (Jona aut Gudruna,) *ego baptizo te in nomine Patris,*
& Filii & Spiritus Sancti. His verbis addere g) quid
vel h) detrabere nefas esto. Sola aqua baptizator.
 7) *Licet etiam semel tantum mergere, 8) aquamve*
infundere, si consilii ratio aliud non patiatur. 9)
Saliva baptismum efficere non potest, neque nix, ne-
que glacies, nisi liquefacta in aquam redigatur, ut
infans ea ungi, aspergique possit. Nix, glaciesve
liquefacienda est, ut aqua inde fiat, quā ungatur,
vel aspergatur infans: quo latius aqua i) diffun-
ditur, eo magis expedit. Formula præscripta bap-
tizator. 10) Si contingat, ut cogente necessitate pa-
ter materve sobolem l) propriam baptizent, cognatio
quæ inde oritur spiritualis, eorum conjugium mi-
nime dissolvitur. Infantem, si prius moriatur, quam
ad pastorem venit, in cæmeterio sepelire licet, (modo
ferens eum m) profiteatur, & juramento probet,)
se infantem, baptizasse, baptismove, qui a pastore

A 4

pro

g) Neque quid sc. addere licet.

h) Demere.

i) In infante.

l) Propriam omitt.

m) Postulet. 36. dicat 54.

modum effusionis. Nec improbat immersionem b: Lu-
therus in libello de baptismo dicens. Da nehme er das
Kind und tauche es in die Taufe. nullus quoque dubi-
to quin aliqualis apud nos immersionis fuerit usus
etiam post Reformationem. vid. J. Eccl. Reformati
Cap. 1. nulla tamen ejus sit mentio in Ordinatione
Ecclesiastica Christianii III.

9) Innocentius IV. anno MCCL. salivæ usum, improbavit
 Vid. Cap. V. X. de baptismo.

10) C. 7. Caus. XXX. qv. I.

Þá skal hann veita þí alla n) þíónofstu sem hann er
 fkylldr til. hvart sem honum virdiz barn rett fkrít
 edr egi). A' hverum degi sem þarf. má barn fkríra.
 íafn vel Jóla dag. sem Pafcha dag. Enn Hver sem Gúd-
 fífiar veitir barni. er fkylldr at kenna þi *Credo in*
Deum. ok Pater noster. o) enn-fadir ok moder ero
 fkylldug at gæta p) fyrir q) allzkonar lífs háfka
 r) utan s) fótt um fiö vetur. Ef madr helldr barni
 t) ufkrírdi um fim nætur. gialldi bífkupi sex aura.
 helldr hann hinar adrar fim nætur. gialldi bífku-
 pi tólf aura. helldr hann u) hinar þrídiu fim næ-
 tur. v) gialldi bífkupi þríár merkur. helldr hann binar
 fiórdu fim nætur. gialldi x) þrettán merkur. hálft kon-
 gi.

n) Reidu 35. 57. 36. 68b. ok fkylldu *add.* 57.

o) Ok Ave Maria *add.* 36. 68. b.

p) Vit 35.

q) Öllum 35. 68b.

r) Utan fótt *omitt.* 35.

s) Vit *add.* 68b.

t) Naudfynialauft heima *add.* 35. 51. 3654. 68b.

u) Inar *femper legit* 35.

v) Barni heima ófkrírdi naudfyma lauft af uanrækt edr
 óvilia *add.* 54.

x) XV. 68b.

11) Hic canon in omnibus exemplis idem mori ecclesiæ Ro-
 manæ, confuetudinibusque domesticis aperte repugnat
 ut tæcam, quod Jus Johannæum unde noster plurima
 hausit, eum ignoret: Baptifinus enim à quocunqve de-
 mum, integre modo collatus, neutiqvam reiterandus
 erat vid. c. 38. 83. Dist. IV. de Conlécrat. Syntagm.
 de Baptif. Cap. XII. p. 159. & feqq. erit igitur ad J.
 Eccl. Thorlaco-Ketill. reftituendus. *Infanti vivis re-
 ftituro, pastor omne officium præbeat, quod præfari debet
 post immerfionem infantis in aquam. confr. art. XXXII.
 Tom. XIII. p. 764. apud Labeum ubi: Si instantis mor-
 tis periculo puer baptizatur à laico, quod fieri potest in
 neceffitate a patre vel matre absque matrimonii præjudi-
 cio, fequentia immerfionem per sacerdotem impleantur.*

*pro legitimo agnoscatur, interfuisse: *) secus cæmeterio careat. 11) Pastor infanti, si vivus offeratur, sive antelbaptizatus ¶, sive non, omne n) officium debitum præstato.) 12) Quocunque die, etiam primo Natalitiorum, vel Paschatis, si necessitas urgeat, baptizare licet. Qui in baptismo sponsores sunt Infantem Credo in Deum, & Pater noster parentes vero eundem p) ab q) omnis generis periculo vitæ, r) si excipitur morbus, per septem hiemes custodiunt. Quicunque per noctes quinque infantem domi tenet baptismo carentem Episcopo sex uncias pendito: si aliis adhuc quinque noctibus teneat duodecim unciis Episcopo debitis puniatur: si ter quinque noctes v) eum habeat, Episcopo tres marcas luto: si quater quinque noctes teneat, x) tredecim mar-*

A 5

cis

n) Idem 35. cæt. & debitum. add. 57.

o) Et Ave Maria add.

p) Contra. sc. omne, cæt.

q) Omne sc. periculum.

r) Si — morbus omitt.

t) Sine necessitate domi.

v) Infantem domi baptismo carentem sine necessitate.

x) Quindecim.

*) Gravissimum sane motivum parentibus fuit, ut quam primum natos baptismo ablui curarent, ne mortui sepultura, quam maxime abominantur, extra cæmeterium manderentur. Cæterum tam durus canon delinquantis videtur ex hoc Prosperi de Vocatione gentium: Neque credi fas est eos qui regenerationis sacramentum non adepti sunt, ad ullum beatorum pertinere statum.

12) Huic convenit elegantissimum illud Tertulliani in Ser-mone de Baptismo Cap. XIX. Omnis dies domini est, omnis hora, omne tempus utile baptismo.

+ videatur.

gi. enn hálftr biskupi. helldr hann lengr. ok deyr barnit y) heidit. þá er hann útlægr. ok allt fe hans. á kóngtr hálftr. enn halfr biskup. (Ef skaparfi barns er hiá. þá skal hann færa barn til skírnar. ok sá maðr sem hann z) biðr til. enn ef hann er egi hiá. þá skal sá bóndi aa) færa barn til skírnar. bb) eðr sá maðr til. er víst veitti konu þeirri sem barnit fæddi. enn ef hvargi er þeirra hiá. þá skolo þeir færa barn til skírnar. sem þar ero innan hús menn löghfastir. cc) Enn ef þeir hafa egi lið til. þá skolo þeir sem næstir ero. Bóndi er skyllðr at ala þá menn sem barn færa til skírnar, þriá menn fulltíða dd) ef þarf. ok barn hinn fiórða mann. ok eyk ef þeim fylgir. enn ef hann á minna fe enn hann eigi þingfarar kaupi at gegna. þá skal hann ee) veita þeim ff) húsrúm. ok selia þeim mat. ok hey. sem búar gg) virda. goldit skal á fiórtan náttum hinum næstum matar verd ok heys. enn ef bóndi syniar þeim vístar. eðr þes beina sem hann er skillðr hh) þá er hann sekr tólf aurum. við þá sem vístar er syniat. Ef barn ii) elz í úteyðum. þá ero þeir menn skyllðir at færa barn til skírnar sem áðr var sagt.

y) óskírt. 36.

z) Kvedr 68b.

aa) Er þar byr *add.* 54.

bb) Eðr — til *omitt.* 68b.

cc) Enn ef þeir eru egi til 35.

dd) Ef þarf *omitt.* 35.

ee) Liá 35. midla 52.

ff) Hús 36.

gg) Þeirra *add.* 36.

hh) Ok til er skillðr. *add.* 68b.

ii) Ellst 68b.

cis multator inter Regem & Episcopum æqualiter dividendis. Si diutius teneat, & infans y) gentile denascatur, exilio, & bonorum confiscatione, quæ ex æquis partibus Episcopo & Regi cedunt, condemnator. 13) Si hæres infantis legitimus adsit, infantem ad baptismum fert, & qui ad id z) invitatur: si non affuerit, hospes puerperæ, aa) infantem ad baptismum portat, bb) aliosve substituit: utroque absente, a domesticis ibi legitimis infans ad baptismum defertor: si cc) vires iis desint, vicini infantem ad baptismum portant. Omnis paterfamilias, viros tres adultos, dd) si necessum sit infantem ad baptismum ferentes, infantemque quartum, quin etiam jumentum si cum iis sit, alito: si vero pauperior sit, quam qui tributum comitiale solvere debeat, iis ee) præstato ff) mansionem domi suæ & alimenta, pabulumque ad vicinorum gg) æstimationem vendito: pretium pro alimentis & pabulo intra quatuordecem inde noctes numerator. Qui mansionem & debitam hh) hospitalitatem illis denegat, duodecem uncias, quæ denegavit, committito. Infantem in insulis a continenti remotioribus natum, iidem omnes, qui antea iubentur, ad baptif-

y) Sine baptismo.

z) Postulatur.

aa) Qui ibi habitat. add.

bb) Aliosve substituit, omitt.

cc) Non adsint.

dd) Si necessum sit. omitt.

ee) Commodato. 35. gratis præbeto.

ff) Domum.

gg) Suorum add.

hh) Definitamque add. sc. jure.

13) Reliqua hujus Capit. defuncta sunt ex J. Eccl. Thorl. Ketill. Cap. III.

sagt. Sá er ok skyldir at liá skip sem bedin er kk) fekr er hann þrim mörkum vid biskup ef hann fyniar. Ok fara á med þeim hver er bedin er. fva sem fyrst má. fyrir vedrs ll) sakir mm). Bóndi er skyldir at ala þá menn fim sem utan ero kómnir. ok barn nn) hinn fetta mann. Þeir skolo feria þá menn út aptr oo) sem utan feridu. er barn færdu til skirnar. pp) Ef kona verdr lettari á förnum vegi. þá ero fauro nauar hennar skyldir til at færa barn til skirnar. edr þeir sem qq) fyrst ero tilbednir. Hverium manni sió vetra gömlum. ok ellra. er skyllt at kunna rr) at skíra barn. ok fva *Credo in Deum. Pater noster. ok Ave Maria ss)*. Enn ef madr kann egi

kk) Ok til hefir *add. 35. 51.* ok skip hefir 36.

ll) Föllum *minus recte 57.*

mm) Sekir elligar sem hiner *add. 35. 36.*

nn) It. 35. 51. 36. hit. 54.

oo) Insluttu 35.

pp) Ef kona — tilbednir. *omiss. 57.*

qq) Fyft. 54.

rr) Oc kristilig frædi *add. 36.*

ss) Ok lálu uers. *add. 57.*

-
- 14) Licet Celeberr. Joseph. Binghamus in Orig. Ecclesiast. Lib. XIV. Cap. IV. §. 15. p. 157. vol. VI. Autoritate Vincentii Ferrerii circa Annum Domini MCDX. florentis diserte statuat, usum *Angelicae* hujus *salutarionis* seculo primum XV. notum esse; multo tamen antiquior est: imo! ad seculum XI. referendus, primus enim Holensium in Islandia Episcopus. „*Dominus Johannes (sc. Sanctus Ógmundi filius) quemcumque hominem iussit canere Versum Mariæ — septies die quovis.*“ Herra Jón baud hverium manni at syngva Máriu Vers — siáusinnu of dag: Hoc præceptum ad dominicos dies restringit Confessio fidei seculo XIV. conscripta Vid. Olav. Syntag. Cap. XIII. §. 3. p. 170. Fit præter loca allata ejus mentio in art. 45. concil. incerti loci

baptisimum deferunto. Navim postulatus kk) commodato, denegans tribus marcis Episcopo comittito. Comitatum rogati ferentibus se adjungunto euntoque, quam primum aër permittit mm). Paterfamilias insulanos quinque, & infantem sextum alito. Qui hos infantem ad baptismum ferentes ex insulis in continentem oo) portarunt, iidem illos reduces domum transportanto. pp) Partum mulieris in via enixæ, ejus comites, vel qq) primum accessiti ad baptismum ferunto. Septennis quisque, septennioque major, rr) ritus baptismales, Credo in Deum, Pater noster, & 14) Ave Maria ss) calleat; hæc

kk) Cui est. add. 35. cæt. cui navis est.

mm) Cæteroquin eadem quæ illi pœna afficiendi add.

oo) Advexerunt.

pp) Partum — ferunto omitt. 57.

qq) Idein.

rr) Et elementa doctrinæ Christianæ add. 36.

ss) Et carmina quæ pro animabus defunctorum recitanda sunt add. 57.

loci apud Leb. Tom. XIII. p. 771. ubi *Salutatio beatæ Mariæ* expresse nominatur: item in Constitutione Arnæ Episcopi A. D. MCCLXXX. vid. Hist. Eccl. Isl. T. II. p. 51. J. Eccl. Joh. Cap. I. Vocatur *Máriu vers 3*: versus Mariæ supra, in Constit. Eyliſi Archiepiscopi Kal. Septembris MCCCXXVII. in Constit. Gyrderi Episcopi Skalh. MCCCIII. item in mellitissimo Carmine *Lilia* (Gyrdero cœvo) Stroph. 99. conf. Stroph. 28. *Salutatio beatæ Virginis* in Synodali Olai Episcopi Nidrosiensis de X Kal. Septembris MCCCII. Ad salutem conferendum efficacissima habebatur vid. *Lil.* stroph. cit. hinc eam moribundi iterum atque iterum repetebant *Sæurlung.* Lib. V. Cap. 8. Lib. VI. Cap. 46. apud Dominum Olavium in Synt. p. 172.

egi fyrir úræktar sakir. ok hefir hann vit til. þá er hann fekr þrim mörkum við biskup. Þvíat eins skal yngri maðr skíra barn enn fiö vetra. ef hann kann ord ok atferli. ok se egi tt) ellri karlmadr hiá. Skíra skal kona barn ef egi ero karlar til. ok varðar henni slíkt sem karlmanni. ef hon kann egi edr verdr egi rett at farit uu] þá er þörf verdr.

II. KAPITULI.

a] HER SEGIR HVER FADIR SKAL VERA AT BARNI EPTIR LÖGUM.

Sá skal vera fadir at barni sem móðir segir á hendur. nema hann færiz undan með lyritar eydi. ef þat syniz biskupi. edr hanz umbods manni retliga vera með skinsamra manna ráði. b] Enn ef kona deyr. ok hefir hon egi áðr sagt til fadernis barni sínu. þá sæki fā

tt) Ellri *omitt.* 35. 36. 68b.

uu) Þá — verdr *omitt.* 68b.

a) Um faderni barna 35. um faderni at barni 51. Hver fadir skal vera barns 36.

b) Ef kona deyr ok hefir hon egi tuent til sagt um faderni barns 54.

15) Conf J. Eccl. Norvegici : Cap. I. unde defunctum esse puto hoc Caput nostri & J. Eccl. Cod. Tunsb.

16) Actio stupri Jure Magnano cev Cod. Jonæo, qvi illud inter delicta privata numerat, a) competit.

1) Heredi masculo ab intestato proximo, si fœmina soluta deflorata fuerit b).

2) Tutor legitimus, vel qvi fœminam in matrimonium Collocandi jus habuit, si stuprum sponsalia anteverterit c).

3) Sponsus, si post sponsalia sponsam prœgnantem alter fecerit, quam tamen sponsus in gratiam recipit d).

4) Ma-

hæc vero si nesciat, & socordia causa sit, sed non defectus rectæ rationis, tres marcas in penam Episcopo expendito. Puer septenni minor baptismum administrare potest, si verba & ritus noverit, nec t) homines adultiores adsint. Absentibus masculis fæminæ baptizanto, eâdem quâ viri ignorantia pænâ plectendæ, si baptismus usu exigente minus recte administretur.

CAP. II.

a) *HIC DECIDITUR, QVI PATER INFANTIS JURE HABERI DEBEAT.*

15) *Qvem puerpera designat ille pater esto, nisi corporali juramento, duorumque insuper virorum juramento credulitatis se purget, si Episcopo ejus procuratori prudentium virorum consilio utenti, ita videatur. b) Si mulier ante moriatur, quam patrem prolis indicat, tunc ille 16) qui multas pro stupro*

t) Adultiores omitt. 68. b.

a) De Patre infantis 35. cæt. idem.

b) Si mulier moriatur & in patre infantis laudando incerta non fuerit tunc cæt. 54.

4) Maritus, si uxor genialem thorum adulterio profanaverit.

Hinc privatam stupri multam percipere

a) Legitimam si nullum onus fæminam tuendi, illive de honesto matrimonio prospiciendi pertulerint f).

b) Arbitrariam duodecem virorum judicio determinandam.

e) Ex capite adulterii semper g).

β) Ad dignitatem personæ lætæ h).

γ) Ad onus in tuendo mulierem susceptum i).

a) J. Person. Cap. XXXI. Sá sem þessr legit cono, þann skal bœði bióða og bœta laga rett. Em ef hinn vill
egj

þá sem rett á á henni. Þann sem honom þíckir
likaztr til vera. bædi til rettar síns. ok vídtöku barn-
sins. ok c] finz þar mál fyrir biskupi. Nú ef hann
fellz at prouan. þá halldi þá fyrir lyritar eydi sem
barn var kent. Enn ef þá d] er daudr sem hon
kennir

e) Proviz 35. 51. 36. 68.

d) Deyr. 68b.

*egi taka er þann rett á at langum. oc vinur hans á
honom sem cono befrir legit. Þá vinur hans á saklau-
sum manni. 3: Stuprator multam stupri legitimam
offerto numeratoque: quam si accipere detrectet ille
cui jure debetur, & in stupratorem vindicet, tunc
vindictæ de infonti sumtæ reus esto. E contrario
Cap. XXI. Nú vill þá egi böta er misgerdi — ok
befnir þá fidar er misgert er vid sinna fœvirdinga —
þa er hann saklaus um þat mál vid konung 3: Si
reus satisfacere nolit — læsus vero contumeliam sibi
factam ulciscatur — tunc á mulcta regi debita li-
ber esto.*

b) Ibid. Cap. XXXI. *Erfingi skal rett taka á cono. karl-
madr eum egi cona þó at hon se erfingi. svo þá er i
bimegd er sem fulltíða. oc taki umboðsmadr honom til
banda. 3: Hæres (ab intestato proximus) mulctam
stupri percipito masculus (neutiquam vero fœmina
quamvis hæres sit) tam pupillus, quam homo sui
juris: illius tutor multam rebus pupilli imputandam
exigito.*

e) Tit. de sponsaliis Cap. V. *Nú kömr legordz sank á þá
cono er madr befrir ser festa edr ser handfalada. Þat
legord — er fir gerdiz — þá á giptingar madr rett.
3: Si fœminam quis subarrhavit, sibi stipulata ma-
nu despondit, stupri ante illati aceusetur — tunc
ille cui fœminam in matrimonium collocandi jus est,
mulctam stupri percipito.*

d) Ibid. Cap. V. *Enn ef sidan er lagz med henni. enn þan
handfeldi edr festir. oc fær þan þennar. Þá á þan
rett.*

stupro isti illato percipit, actione ad multas sibi, infanti vero nutrimenta præstandum, conveniat eum, quem præ aliis suspectum habet; causa vero coram Episcopo c) disquiratur. Actore in probando deficiente, reus corporali juramento & duorum insuper virorum sese purget. Si vero d) mortuus sit,

- c) Examinetur.
d) Moriatur.

rett. 3: Stupri fæminæ post sponsalia illati mulctam sponsus percipito, si illam postea ducat.

- e) J. Person. Cap. XXXI. Meritus mulctam adulterii percipito.
- f) Ibid. Conor þar allar er monnom ero skyldar oc madr vill enga røkt á leggja. Þá eigi engi meira ret á þeim en laga ret tólf aura. 3: Mulctam stupri cognata, cujus curam gerere quis negligit, illati, mulctam graviolem quam quæ lege definitur, unciarum puta duodecem, nullus exigit.
- g) Juris Person. Cap. XXIX. Ef madr gerir sua mikit óhöfðu vere at madr legg med egin cono manz. Þá skal þan böta böanda þennar slíko sem 12 menn döma. 3: Si quis tantum committit facinus, ut rem cum alterius uxore habeat, tum secundum XII. virorum æstimationem mulctam luito.
- h) Tit. de furto Cap. XIV. Kvenna legord dönniz eptir þf sem sá er madr til sem misgert var vid. Causæ ex capite stupri oriundæ æstimentor secundum læsi dignitatem.
- i) J. Pers. Cap. XXXI. Allar þar conor er menn leggja røkt á. oc verþa þar legnar. Þá scölo XII. menn döma böði of ret. oc ráðspell. eptir þi sem þeir sea at sá er vel somdr af er ret skal taca. Stupri fæminis quarum quis tutelam gerit, illati mulctam, cum refarcitione ereptæ honestorum nuptiarum spei duodecem viri æstiment, prouti illis videtur convenire dignitati multam percipientis.

kennir barn. þá skal þat standa sem hon sagði í
 fangar ferd sinni ef hon sagði egi tvennt til. ok þat
 skal hon fanna með eidi sinom. ok e] þær konur
 sem þá voru hiá henni. ok heyrdo f] ord hennar.
 enn ef þær ero egi til. þá skal proua ef nockurir
 menn villo samvíst þeirra. edr hvart þat fvari nockur
 g]. því sem barnit var fætt at rettri tiltölu. Nú
 líkiz barnit i þes æt h] sem með eidi sýniadi. ok
 sýniz fva i] skilvanum monnum. þá ber þat ser
 fealft vitni með prouan samvistar þeirrar at til getn-
 adar tímans heyrir. þá taki hann við barni líno. ok
 bæti k] meinsæri sitt. enn þeim fulla fólgu sem þær
 til hefir barn fætt. Enn ef kona vill egi segia til fader-
 ris barni línu. þá sekiz hon þrim mörkum við Bi-
 skup. Enn barn l] skal fylgia módr. ok taka rett
 eptir modr m) fedr línum.

II. KA-

- e) Þeir sem.
- f) Eid minus recte 51.
- g) Þeirri stundu 36.
- h) Þó at fidar se add. 35. 51.
- i) Skilvísun 35.
- k) Meinsæri lín 35.
- l) Fari ok fylgi 51.
- m) Frændun 57. quæ lectio magis convenit.

-
- 17) Non tantum nutritia nutricao præstare, sed etiam herum
 hospitemve puerperæ pro alimentis, & operis quanti mi-
 noribus immunem reddere debuit J. Perf. Capit. XXXI.
 Cæterum tam Jure Veteri Grægæ Tit. de præstandis
 aliis

fit, quem puerpera patrem nominat, ejus effatum stabit, si incertum non fuerit, illud tamen corporali juramento, unacum c) faminis, quæ puerperio ad fuerunt ejusque f) verba audierunt, asserito: si vero faminæ non adfuerint, inquirendum est, num sint, quæ de eorum consuetudine constet, & num illa cum justo tempore partus consistere possit. Si infans cum ore referat, h) qui juramento se antea purgavit, & viris probis ita videatur, tunc, quia testis omni exceptione major emergit, probata eorum consuetudine, quæ tempori gestationis respondit, infantem reus recipito, k) perjurium expiato, & 17) nutritia eó usque nutrienti præstato. Puerpera si patrem nominare nolit, tres Episcopo marcas luto, infans vero matrem l) sequi debet, & in jura m) parentum maternorum succedito.

CA-

- e) Illis, qui.
- f) Juramentum.
- g) Idem.
- h) Quamvis postea eveniat. add.
- i) Idem.
- k) Perjuria sua.
- l) Comitator, sequitorque.
- m) Cognatorum.

alimentis. Cap. III. quam novo 3: Edicto Hagvini, Pater liberos ex beffi, sed mater ex triente sustentant. Fadir á at föra börn sín fram at tveim lutum en modir at þridiunge.

III. KAPITULI.

a) HER SEGIR UM HELGAN FERMINGAR.

Næst skírn er helgan sú er *ferming* heitir enn sumir kalla *biskupan*. er þat staðfesting viðtekinnar trúar. Skolo allir cristnir menn eptir skírn. taka í þefari staðfesting trúarinnar hinn heilaga anda b) um álögu biskups handar med cristnu. Ero þesar helganir skírn ok ferming sva samtengdar. at hvargi má annarar án vera. nema daudi c) skili í milli. Þíat sva sem hinn helgi andi er d) nidr fer af himna ríki yfir uötnin med heilsamligri e) tilkvamu. gefr f) fullkœmliða hreinsan syndanna i fontinum. sva ler hann öllum í þefari staðfelling trúarinnar aukan frammeiðis til gúds miskunnar. ok þó at skírnin nægiz meina lausum framfarandum til eylífs lífs fagnadar. þá er þó hiálp þesarar helganar lifandi mönnum naudsýnlig til styrks. ok framngaungu á móti g) Andskotanam. ok uapnar os miskunn scaufalldligr dygða h) heilags anda.

a) Um skírn edr biskupan 36. um ferming 35. 51. *Harb.*

Her segir um ferming barna. ok reidskióta biskups 54.

b) Med 51. vid. 36.

c) Komi 35. 51. 68b. 54.

d) Nidrfteig 57.

e) Tilkomu 35.

f) Heilsamliða 36. heilaga 54.

g) Fiandanum 35. 54. ouinum. 51.

h) Heilaxs 36.

18) Hoc Caput cum VII. J. Eccl. Joh. Archiep. idem est.

19) C. 1. Dist. IV. de Consecr. ex Epist. Cap. 7. Urbani Papæ Omnibus Christ.

CAP. III.

a) *HIC AGITUR DE SACRAMENTO CONFIRMATIONIS.*

18) **B**aptismum proxime sequitur sacramentum confirmationis quod aliis crisma audit, hoc est confirmatio fidei professæ. 19) Omnes Christiani post baptismum, b) per manus impositionem Episcopi, & chrisma, spiritum sanctum in hac confirmatione fidei accipere debent. 20) Hæc vero sacramenta baptismus & confirmatio ita sunt conjuncta, ut unum sine altero, nisi mors c) ea dirimat, esse minime possit: 21) spiritus enim sanctus, qui super aquas (baptismi) salutifero de cælis d) descendit e) aduentu, in fonte plenitudinem f) tribuit ad innocentiam: porro in hac confirmatione omnibus augmentum fidei præstat ad gratiam divinam; & quævis infirmitates ad æterna gaudia transeuntibus sufficiant regenerationis beneficia, victuris tamen necessaria sunt confirmationis auxilia, quæ nos roborent, ad agones g) diaboli, & armet gratia virtutum spiritus sancti
septi-

a) De baptismo sive sacramento manus impositionis 36. de confirmatione 35. 51. Hic agitur de confirmatione infantum, & vectura Episcopi.

b) Cum 51. idem.

c) Interveniatur.

d) Idem.

e) Idem.

f) Salutiferam.

g) Inimici. 35. idem.

20) C. 3. ibid. ex Epist. Melchiadis Papæ ad Episcopos Hisp. cap. 2. anno CCCXIV.

21) C. 2. ibid. ex eod. Epist.

anda. Skolo allir cristnir menn þeir sem aldr ok skynsemd hafa til þes. fastandi ok vel skriptadir taka i) þesa helgan. ok egi optar enn *) um sinn. Má þessi ferming at öngum fremiaz ne k) fullkomaz nema biskupi. Ok fyrir þí. ok margrar annarar skylldu sakir skal biskup vitia l) forfalla laust svavída sem hann getr m) á hverium tólf mánuðum gudligrar hiardar. hverrar hann er med Guds n) hiálp skylldugr at o) geyma. ok leida til **) rettz vegar med p) góðum kenningum sva sem elskuligr fadir sín börn. Enn þá er biskup fer i sýslu sína börn at ferma. edr kyrkiur at vigia. edr adra þíónofstu mönnum at veita. hvart sem hann fer langt edr skamt. þá ero allir skyll-dir til þeir sem eiga. ok kvaddir verda at fá hönum reidskióta q) tólf. ef hann þarf sva. Enn sá sem fellir þenna r) skiót. sekiz sex aurum við biskup. Enn sá sem víst veitir biskupi skal krefia láta reid-skióta med tva vatta.

III. KA-

i) Helgan anda med mikilli virðing 35. 51. 54. 36. 68.b.

*) Eittínn *Harb.*

k) Fullgeraz 35. 54. 68b. fullkuemaz 51.

l) Naudsýnia laust 35. 68. 54.

m) Ok forn uandi er til. *add.* 68b.

n) Miskun 68b.

o) Styra 51.

**) Rez *Harb.*

p) Heilsamligum 51. 36. 68b.

q) XIII. 36. 68.

r) Reidskiót 35. 36. bodskap. 54. *Harb. & intra parenthefin* skiót.

22) C. 6. *ibid.* ex concilio Aurelianensi cap. 3.

23) C. 4. *ibid.* ex Epist. 3. Eusebii Papæ ad Episcopos
Tulciæ anno CCCVII.

*septiformium. 22) i) Hoc sacramentum Omnes Chri-
stiani sanæ mentis, ætatisque justæ, prævia eaque
integra confessione, jejuni semel tantum accipiunt.*
*23) Manus impositionis sacramentum ab aliis fieri
aut perfici non potest, quam ab Episcopo. Propter
hæc & multa alia negotia, Episcopus si 1) nullum
interveniat impedimentum, singulis duodecem men-
sibus, 24) tam late quam fieri potest m) circumito,
divinumque visitato gregem, cui dei n) auxilio o)
providere, & salubribus prædicationibus, haud se-
cus ac dilectus pater suis liberis, rectam viam mon-
strare debet. Episcopo dioëcesu ad confirmandum
infantes, consecrandum ecclesias, vel præbendum
hominibus alia officia, visitanti, sive longum sive
breve iter emetiatur, omnis, cui sunt, 25) duode-
cem eqvos itineri expediendo aptos commodato, si
eorum indigeat. Equum commodare negligens,
Episcopo sex uncias solvito. Qui hospitio Episco-
pum accipit, cum duobus testibus, eqvos itineri ex-
pediundo aptos postulet.*

CAP.

- i) Spiritum Sanctum cum summa veneratione.
- l) Nulla interveniat necessitas.
- m) Ut antiquus est mos.
- n) Gratia.
- o) Regere sc. quem.
- p) Salutiferis.

-
- 24) Ob sat frequentes laicorum quærelas super gravibus ab
episcopis visitantibus exactiones factas, huic canoni de-
rogatur Pacto inter Ericum Norvegiæ Regem & Arnam
Episcop. Anno MCCXCVII. quo cautum ut Episcopus
singulis annis singulos tantum insulæ quadrantes visiter
vid. Hist. Eccl. Isl. T. I. p. 411. Lit. B.
 - 25) J. Eccl. Joh. numerus incertus est, sed multa dimidio
minor.

IV. KAPITULI.

a) HER SEGIR HVER KYRKIU Á AT
GIÖRA.

Byskupp varr skal kyrkium ráða, ok sva öllum eignum þeirra, ok öllum kristnum dómi, sva tíundum ok tilgiöfum þeim sem menn gefa gudi, ok hans helgum monnum lögliga b) fer til fálu hiálpar, þíat ecki valld mega leikmenn yfir slíkum lutum eiga nema með biskupa skipan. Presta og lærda menn skal biskup til kirkna skipa sva sem máldagar standa til. Enn ef kyrkia c) brenn eda lestiz sva at adra þarf at gera, þá skal þar kyrkiu d) göra sem biskup lofar, ok sva mikla sem hann vill, ok e) þat kyrkiu kalla sem hann vill. Enn fá sem kyrkiu vill láta gera, skal ætla henni f) sva mikla heiman fylgiu sem biskupi

- a) Her segir um ualld biskups, ok kirkju uppgerdir ok þeirra eignir 54. Biskup skal kirkju ráða ok kristnum domi 35. um kirkju giörd ok kirkju eignir 51.
b) Til hiálpar sinni fálu ok fer. 35. til Sálubótar *Harb.*
c) Brennr seimp. legunt 35. 51. 36.
d) Setia 57.
e) Þar kalla kirkju sem hann vill 35. 36. 51. *Harb.* ok þar — hann vill *omitt.* 52.
f) Sva miklar tillaugur ok *add.* 35. 68b. 54.

26) C. 3. 4. 5. *Caus. X. q. 3.*

27) C. 10. X. *de constitutionibus.*

28) C. 9. *Dist. I. de consecrat. confr. Concil. Bracarense III. c. T. & in Jure seculari Nouell. LXVII. c. 2.* Μη
αλλως αυτου εκκλησιαν εκ νεῦ οικοδομεῖν πριν αν —
επισει το μετρον οπερ αφοριζει προς τε την λυχνονκαιαν
και

CAP. IV.

a) *HIC STATUITUR QVI ECCLESIAM
ÆDIFICARE DEBEAT.*

26) *Ecclesiæ cum suis dotibus in Episcopi nostri potestate sunt, unacum omnibus rebus ecclesiasticis, decimis, & oblationibus, quas deo & sanctis ejus pro b) animabus suis homines jure faciunt; 27) nulla enim de talibus rebus absque permisso Episcopi disponendi facultas laicis relinquitur. In singulis ecclesiis secundum libros daticos ecclesiarum Episcopus sacerdotes ponit. Ecclesiā igne consumptā, vel ita laceratā, ut novæ extruendæ opus sit, nova ubi Episcopus jubet d) ædicator tam magna, quam præscribit, & e) cui velit dedicanda. 28) Qui Ecclesiam ædificari curat, eam ditare f) ampla adeo dote debet, ut ad ejus conservationem, &*
mini-

- a) Hic agitur de potestate Episcopi, de ædificatione ecclesiarum earumque bonis 54. Episcopus ecclesiam & res religiosas regat 35. de ædificatione ecclesiarum & bonis ecclesiasticis 51.
b) Salute sua & animæ suæ.
d) Ponitor.
e) Ubi vult. ecclesia esto. ita ut sensus sit: dependent à voluntate Episcopi utrum ædes extructa ecclesia sit, an oratorium.
f) Amplis additamentis & add.

και την ἱερὴν λειτουργίαν καὶ τὴν ἀδιαφθάρου τοῦ οἴκου συντηρήσιν. καὶ τὴν τῶν προτεδρευόντων τὴν ἀποτροφὴν. καὶ εἰπερ αὐταρκῶς ἰχρεὶ δοξείη. ποιεῖσθαι αὐτοῦ προτερον δωρεάν τῶν ἀφορίζεσθαι μελλόντων ὑπὸ τῷ τοῦ οἴκου οἰκοδομεῖν.

biskupi sýnir at hon megi vel halldaz af ok hennar þjónoftu menn. Hann skal sva hestia sínid at kyrkia íe gör innan tólf mánada g) sva at tídir megi veita. ef hann má þat. Landeigandi er skyldr at gera kirkiu à bæ sínum. hverr sem fyr let gera. Þá skal biskup vígia kyrkiu er hann vill. Bóndi skal hallda kyrkiu dag þann at íafnlengd hverri um sinn á tólf mánadum. h) hiú hans ok gestir þeir sem þar ero fyrir um náttina. ok þeir menn sem þángat leggja tíund sína sva at biskup i) vill þat. Gudi skal hverr madr kyrkiu gera, enn egi siálfum fer til afla. edr nockurra forræda.

V. KAPITULI.

a) UM KYRKIU VIGSLU.

Vígia skal kyrkiu b) síðan gör er. Enn fá sem e) gera lætr. geri sámiliga veitzlu ímóti biskupi d) ok
fai

g) Frá þú er lestiz *add.* 35. 51. 36. 68b. 57. 54. *Harb.*
Sua at — veita *omitt.* *idem.*

h) Hann ok gestir cat 36.

i) Lofar 35.

a) Um Kyrkiu vigslu síðan ger er 35. Um þyrmslur vidr heilaga kirkiu ok uapnaburd 54. Ef kirkia brenn upp edr lestiz *Harb.*

b) Þegar 51.

c) Vígia 35. 68b.

d) Eptir fongum ok landz síð 35. 68b. fornum *add.* 54. 75.

29) Vid. J. Eccles. Thorl. Ket. Cap. IX. p. 43. conf. c. 16. Dist. cit.

30) C. 10. Dist. cit. ex concil. Bracarenfi II, cap. 6. anno DLXX I. ubi: Nullus Episcoporum basilicam, qvæ non
pro

*ministorum ipsius sustentationem, Episcopo iudice sufficiat. Fabricam tam mature inchoato, ut ecclesia intra g) duodecem menses, si fieri possit, perfecta sit, *) & ad sacra celebrandum apta. Dominus fundi in prædio suo ecclesiam ædificare debet, à quocunque antea fuerit exstructa. Episcopus ecclesiam consecret, cum ipsimet placeat. 29) Villæ ecclesiasticæ habitator Diem dedicationis ecclesiæ celebrato, eodem singulis duodecem mensibus recurrente termino, h) cum domesticis, hospitibus nocte præcedente ibi pernoctantibus, & illis, qui decimas Episcopo i) volente isti ecclesiæ offerunt. 30) Ecclesiæ Deo condendæ sunt, minime vero quæstus, aut domini in eas consequendi causâ.*

CAP. V.

a) DE CONSECRATIONE ECCLESiarUM.

Ecclēsia b) postquam exstructa est, consecrator. Qui vero c) fieri curat, convivium Episcopo dignum d),
rebus

g) A quo damnum passa est add.

(*) & ad — apta omitt. Harb.

h) Ipse cum hospitibus.

i) Permittente.

a) De consecratione ecclesiæ jam ædificatæ 35. de immunitate sanctæ ecclesiæ, & gestatione armorum 54. Si Ecclesia igne consumatur, labescatve. Harb.

b) Cum.

c) Consecrare.

d) Pro facultatibus, ut fert recepta consuetudo 68. vetus add. 54.

pro sanctorum patrocinio & devotione fidei, sed magis sub tributaria conditione est condita, audeat consecrare. confr. J. Eccl. Joh. Cap. IX.

fái til þá luti sem þarf. Enn þar sem ef er á hvart ky. kia er vígd edr egi. þá skal vígia láta. Þvíat egi er þat endr nyat sem engin veit fyrri gert hafa verit. Enn ef kyrkia brenn upp edr e) lestitz annars kostar, fva at nidr fellr öll edr meiri lutr. þá skal vígia f) endr görua kyrkiu. Enn þó at kyrkio ráf brenni upp edr fúni. edr nidr falli lítill lutr af veggium. þá skal egi vígia endr bætta kyrkiu. Þvíat i veggium vigiz kyrkia. Enn þó at altari se or stad fært. edr ruglat. edr nidr fallit. edr altaris steinn líórliga brotinn. þá skal þar vígia. enn egi raskar þat kyrkiu vigslunni. þó má fygia í kyrkiu at *) óvígt se g). Enn ef spillt hefir kyrkiu edr kyrkiu gardi aufundar blóð. hóran. edr annar líkams lofti. þá má egi fygia í þeirri kyrkiu hvart sem hún hefir verit vígd edr úvígd. fyr enn biskup hefir reinfad med vigdu vatni. ok slíkem h) fong sem þar i) til heyrir. *Sva bit sama* skal reinsa þar sem bannsettr madr er grafinn
i kyr-

e) Spilliz 51.

f) Endrbætta 35.

f2) Ræfr 36.

*) úvígd.

g) Med lofi biskups *add.* 36.

h) Ífr fong 54.

i) Til er settr. 51. 68b. *Harb.*

31) C. 16. *ibid.* ex Epist. 1. Felicis Papæ Omnibus Orthodoxis. Cap. I. verbo tenus. confr. c. 18. *ibid.* ex concil. Meldenfi Cap. 8.

32) C. 20. *ibid.* ex concil. Nicæno.

33) Ex J. Eccl. Joh. Cap. XII. unde hoc totum noster exscript.

34) Hic lapis altari inclusus nostratibus etiam *Paxspiald* 3: tabula pacis vocatur de quo Vid. illustriss. & summe Venerab. Domini L. Harboi Patroni mei ætatem colendi Hist. Reformationis in Islandia. Tom. V. Act. Societatis Scienit. & liberal. art. promov. gratia initæ pag. 262. Hist.

rebus necessariis hunc in finem adquisitis paret.

31) *De ecclesiarum consecratione quoties dubitatur, consecrentor; quoniam non monstratur iteratum, quod nescitur factum* 32) *Ecclesiis ab igne exustis, vel alio modo e) labefactis, sive in totum, sive partem maximam airutæ fuerint) denuoque innovatis consecratio iterum adhiberi debet.* 33) *Ecclesia vero, cujus tectum igne, aut carie consumitur, parsve parietum potior corrui, si ea propter renovetur, consecranda non est, parietibus enim consecrationem ecclesia accipit.* 35) *Altare, si motum, turbatum, vel dirutum sit, altarisve lapis male fractus, iterum consecrator, sed consecratio ecclesiæ sine fraude esto: sacra tamen in ecclesia g) celebrare licet, quamvis *) consecratum non sit.* 36) *In Ecclesiis si vel ipsæ, vel earum cæmeteria, violenta sanguinis effusione, adulterio, aut quocunque semine polluta sint, sacra prius celebrare nefas esto (sive antea consecrata fuerint, sive non) quam Episcopus ea expurgaverit aqua benedicta, & i) convenienti cantu. Item: Expurgandum est cæmeterium in quo excommunicatus sepultus est. Item: Si quis in ecclesia vel cæmeterio, sacrilega manu percussus*

e) Corruptis.

f) Reparetur.

*) Consecrata *Harb.*

g) Episcopi permissu.

i) Ordinato in hunc finem.

Hist. Eccles. Island. Tom. I. pag. 142. & ad calcem in Voce Altare.

35) *Secus jure Canonico c. 19. ibid. præcepto Hygini Papæ. ubi si: motum fuerit altare, denuo consecratur ecclesia. conf. Jus Eccl. Canuti Magni. Scanenſ. Cap. I. Prostath. Cap. IX. Hæc novam consecrationem ecclesiæ injungunt, si lapis alteris ejusve cornu frangatur.*

36) *C. 19. 20. ibid.*

í kyrkiu edr kyrkiu gardi þó at egi k) blöðizt.
Enn hvergi spillir kyrkiu aufundarlauft blóð.

VI. KAPITULI.

a) HER SEGIR UM ÞYRMSLU Á KYRKIUM.

Eptir heilagra fedra serning ok skipan Gúds laga,
ok manna skolo ver þyrma kyrkium. ok kyrkiu-
gaurdum. fva at hvat sem hver hesir gört. ok flier
hann í kyrkiu. edr kyrkiu-gard. fer til hiálpár. þá
skal hann vera fridheilagr fyrir hverum manni. me-
dan

k) Komi blóð út 35. 51. 36. 68. 54. *Harb.*

a) Um þyrmslur kirkna 35.

37) Confr. J. Eccl. Norv. Cap. X. *Egi spillir þat kyrkin
vígflu. þóat madr sláiz til blóds af vangaflu ok egi
af reidi.* Consecrationi ecclesiæ non officit sanguis ex
plaga culpa casave inflicta absque ulla intentione doli,
proveniens. J. Eccl. Heidsivenfis Cap. XXVII. Si quis
casu culpave absque dolo alterum vulneret, & area
templi ea propter sanguine polluat, tunc locus ma-
defactus eximatur, & extra cœmeterium ejiciatur, nullum
opus est consecratione, sed aqua pisulari aspergatur.

38) C. 4. 5. 6. 7. 8. 9. *Causæ XVII. Qv. 4. Tit. XXX. X.*
de immunitate ecclesiarum. cæterum hoc caput ex J.
Eccl. Joh. descriptum est verbo fere tenus. qvòd iterum
ex J. Ecclesi. Cod. Tunsb. exceptis, qvæ hic circellis
includuntur. confr. Epist. Eylish Archieps. ap. S. V. F.
Joh. in Hist. Eccl. Island. T. I. p. 239. & seqq.

39) Cod. Lib. I. Tit. XII. c. 2. 3. de his qvi ad ecclesiam
confugiunt.

*cussus fuerit, quamvis sanguis non k) promanet,
37) Sanguis absque dolo effusus ecclesias non profanat.*

CAP. VI.

a) *HIC AGITUR DE IMMUNITATE
ECCLESIARUM.*

(*Secundum sanctorum patrum statuta, & præcepta tam 38) canonica, quam 39) secularia, ecclesiis & cæmeteriis parcere debemus; ita ut ad ecclesiam vel cæmeterium salutis causa fugiens, 40) quantumcunque gravia maleficia perpetraverit, dum
ibi*

k) Proveniat (exeat) sanguis.

a) De immunitate ecclesiarum.

-
- 40) Ecclesiæ ab initio hominibus ob delicta casu culpave commissa persequendis refugio erant, ut pendente lite legitime discutienda, ab omni injuria liberi essent, re judicata pro meritis postea tenendi; Hæc Sedes Apostolica 1) justitiæ ocellus 2) nefando cuicunque sceleri
-

1) Lucius III. Romæ MCXXCI. Cum ecclesia Dei secundum Evangelicam veritatem domus orationis esse debeat non spelunca latronum, aut sanguinis forum: seculares judices causas, ubi de sanguinis effusione & corporali pœna agitur, in ecclesiis vel cæmeteriis agitare sub interminatione Anathematis prohibemus.

2) Innocentius III. Regi Scotiæ Alexandro II. Romæ MCCXII. Fugiens ad Ecclesiam, si liber, quantumcunque gravia maleficia perpetravit non est violenter
ab

dan hann er þar. utan þeir menn sem drepa menn
til

sceleri 3) immunitatem obtenturo patefecit. Hujus vestigia Legislator noster, & post eum Haqvinus Magni Rex Norvegiæ legit, Rescripto ad Islandos dato in Cod. Jon. Jur. Person. Cap. XVIII. quo clericis permittitur ad loca sacra fugientes reos sustentare, usque quò in Norvegiam, ut ab omni persecutione liberos, sed immunitate canonica ibidem fruituros, transnittere possint. Nefandum vero talis asyli abusum Fridericus II. b. m. abrogavit Rescripto de 2 Juni MDXXCVII. quod ut usus Asylorum apud Romanenses eo clarior fiat, hic inferere lubet „Wii Friderich. giöre alle witterliggt at epterfom wy komme udi forfaringe att paa wortt land Island findis stor Wiskickelighedt mett kirkefredt ther holdis. Vdi saa maade att naar nogen Blodskendere eller andre misddedere haaffue bedreffuit theris groffue laster oc misgerning, ther fore the billigen burde att straffis paa lifvit, söge the strax till Domkiercken. saa ingen maae thennom ther röre eller paagribe. Oc er superindendent paalegt ot hand emod hans wilge skall saadanne modruillige skalke oc wdedische mennischer handthaffue oc opholde. oc midlertiid

ab ecclesia extrahendus. cui tamen c. 6. Cauf. XVII. Qv. 4. derogat excipiendo, nisi publicus latro fuerit, aut nocturnus agrorum populator conf. Stat Theodorici Episcopi Ultrajectini anno MCCIX.

- 3) Vid. Statut. Alexandri II. Scotiæ Regis Cap. 6. de confugientibus ad ecclef. apud Skenæum. Qui hoc fundamento Raptoribus, furibus, homicidis, traditoribus dominorum suorum, murtique accusatis pacem, hoc scilicet modo, quod nec vitam nec membra amittant, promittit, dummodo ad ecclesiam confugientes pœnitendo confiteantur ibidem, se graviter deliquisse, & pro amore dei ejus domum pro sua salute quævisse. Cæterum Vide Bingh. Orig. Eccl. Lib. VIII. Vol. III. in hoc Tit.

ibi moratur, de injuria cujuscunque hominis securus sit oportet, nisi lucrandi animo homines jugulaverit

tiid the thennom ther forholde söge the aarsage oc leglighedt, hvorledes the nden Straff kunde komme ther aff landitt. Tha paa thett att slig groffue oc wülbör- lig synder oc laster mue andre till exempell oc Affskye bliffue billigen straffede, oc kirken, som er Gudtz huff, ikke skulle were blodskiendere, skalke, oc missededere till beskyttelse, Gud almæchtigste till för- törnelse, oc andre till lige synd, skam oc laster att begange till forargelse. Wille wii saadanne wchristelig kirkefred wdi domkirkerne, saa well som andre kier- cher ther paa landitt aldeles haffue affskaffett, saa saa- danne tillfluekt till kirkerne ikke schall komme nogen modtwillig till bedste eller beskyttelse wdi nogre maa- de. Dog der mett underthagett, om nogen uforseen- des af wode eller nöduerge kom for skade oc drebthe oc i hielslog en anden, tha schall hannom maa tilste- dis kierkefredt till saa lenge hand kand före sin sag wdt mett loug oc dom, huilcket skall dog skee wden domkirkernes oc superintendentens befueringe oc onkostninge, og skulle laugmendene huer wdi sit laugmandtz domme were plichtige mett andre Danne- mend ther till kallede sägen at forhøre till rette mett thett förste, oc endeligen inthett lenger end till neste epterfölgendis Althing ther mett att forhale, her ep- ther sig huer will haffue att forholde. Actum Krone- borg thend 2 Dag Junii Aar &c. MDLXXXVII. Nos Fridericus &c. omnibus notum facimus quod perspectum habeamus grandem in terra nostra Islandia asyli ecclesiastici abusum valere: hoc scilicet modo, quod incestuosi, ali que malefactores enormibus flagi- tiis & maleficiis perpetratis, capite plecti dignis, ec- clesias cathedrales ed petant ut nemo eos ibi tangere vel apprehendere audeat. Item, quod Superinten- denti injunctum sit, contra voluntatem suam tam re- fractarios nebulones & sceleratos homines defendere, & sustentare, eoqve tempore, quo ibi custodiuntur, occasionem & causam illos, absqve poena ad externos

til fear fer. edr í kirkju edr kirkju gardi b) drepa menn edr fara. Þá at í þeim hlutum sem madr brytr lögin þá er hann egi verdr þeirra at nióta. Nú at þesum mönnum fráteknum. þá skal prestir sá er at þeirri kirkju fýngr hiálpa þeim d) er á grid kirkjuunnar flyr. sva at hann deyi egi af e) frosti. matleysi edr dryckleysi. ef honom geta egi frændur eda vinir í þí f) hólpit. Enn hver sem meinar presti edr öðrum þesar hiálpir at veita. þeim sem í kirkju edr kirkju gard flyr. edr dregr þá út g) or kirkju edr kirkjugardi med h) vælum edr valldi. edr einshverium suikum. þá skal hann fama i) sekr vera sem hann hafi drepit þá menn í kyrkiu. ok vera í banni. þar til er hann verdr leystr eptir biskups rádi. Skal biskup ok adrir fórftiðrar hei-

b) Vígdam *add.* 51.

d) Er — flyr omitt. 35-51. 64. *Harb.* 49.

e) Biargleyfi *add.* 54.

f) Vidhiálpat 35.

g) Af 35.

h) Velum 35. 51. 36. 52.

i) Firirsvara 35. sakadr 51.

mittendi quærere. Ut igitur tam enormia & nefanda peccata sceleraque cæteris exemplo & abominatione pro meritis plestantur, ne ecclesia, domus Dei, homicidis, nebulonibus & malefactoribus sit refugio, quod Deo iram, alijs vero occasionem talia crimina sceleraque patrandi in scandalum, suggerit. Volumus tam impiam ecclesiæ pacem in ecclesiis cathedralibus cæterisque in ea terra omnino abrogetam esse, ita ut tale ad ecclesias refugium refractario nemini in salutem aut defensionem aliquo modo venire nequeat; excepto tamen si quis imprudenter culpa casu vel necessaria defensione sui alterum percusserit, occideritque, in quo casu pax ecclesiæ ei concedenda est, usque quo causam legi-

laverit aut vulnus alicui intra ecclesiam vel coemeterium b) intulerit 41) quippe qui in ipsam legem committit, immunitatis beneficio minime frui debet. His hominibus exceptis, pastor, cui sacra peragenda sunt in ista ecclesia, d) illuc confugienti subuenito, ne pereat e) frigore, cibi, potusve defectu, si in his f) medelam illi, cognati, amiceve præbere nequeant. Quicumque vero impedierit pastorem, aliumve hæc auxilia præstare confugis ad ecclesiam vel coemeterium, eosve g) ab ecclesia vel coemeterio h) tumultu, vi, vel dolo abstraherit, ejusdem criminis i) reus esto, ac si homicidium in ecclesia commiserit, excommunicatus nempe, usque dum auctoritate Episcopi absolvitur. 42) Episcopi alique

b) Consecratum.

d) Illuc. confugienti omitt.

e) Penoris carentia.

f) Idem.

g) Idem.

h) fraude.

i) Poenam luito. 35. Idem 51.

legitime persecutus fuerit, quod tamen absque omni ecclesiæ Cathedralis & Superintendentis incommodo & expensis fieri debet. Judices igitur provinciales, in sua quisque provincia obligati sunt, causam unicum probis viris hunc in finem convocatis quam primum fieri potest, legitime audire, nec liceat iis sententiam diutius, quam ad iudicium provinciale proxime sequens differre. Huic omnes obediunt. Actum Croneburgi die 2 Junii anno &c. MDLXXXVII. Hodie vero tale refugium nescimus.

41) C. 10. X. de immunit. Eccl. cfr. c. 2. Caus. citatæ supra.

42) Verbo tenus ex c. 9. Caus. XVII. Qy. 4. confr. c. 6. X. de immunitate ecclesiarum.

heilagrar kirkju. Þiggja þeim er til kirkju fyrir lífs
grid ok líma. enn annars skolo þeir er misgerdo bæta
afbrot sín eptir lögum. Sva er skylt öllum monn-
um at veita allar þyrmslor óvígðum kirkjum k) sem
hinum er vígðar ero. Þar sem messor ero í súngrar at
ráði biskups. Þes er þar á valld yfir. Þvíat egi er þat
þolanda. at þeir stadir se saurgadir med ofdyrfð í
vondum verkum sem ádr hafa helgadir verit med
hinni æztu Guds þiónöstu. Sva ok ef menn beriazt
í kirkju eda kapellu edr í kirkjugardi vígðum. Þá
ero þeir óbóta menn. ok á biskup l) ok kirkia á þeim
m) tólf merkur. enn kongr þat sem auk er nema egi
se meira þá skipti þeir kongr ok biskup í helminga n).
nema þeir vili meiri miskun o) við þá göra.
Hvor sá madr sem brytr eda brennir heiptugri hendi
kirkju

k) Ok öllum þeim kirkjum ok bænahúsum sem biskup
lofar söng at. sá biskup sem þar á (atti 51.) valld-
yfir 51.

l) Ok kirkia *omitt.* 51.

m) Fimtan 51. 68. 49. 126.

n) Medr fer. *add.* 54.

o) At gera 51. 36. *Harb.*

43) C. 9. X. de immun. Eccles. ex Epist. Gregorii IX.
Astoricensi Episcopo anno MCCXXV.

44) Reliquos Canones Jus Joh. Eccl. ignorat.

45) Huic derogat Cod. Jon. Jur. Person. IV. ubi. Görum
ver þá vægd oc skipan á um alldr oc æfi um öll óbóta
mál. utan landráða söc. oc drottins svie vid cong. at
lögligr erfingi taki hálfst vid cong bøde í fausto. oc
lauslo — enn þó med því móti at fyrst skal bötor
aflika — oc allar löglegar skulldir. þar sem fir voro
görvar. enn hinn útlagi fell í þá söc. *Nos pro-
pitiam hancce constitutionem de omnibus criminibus capi-
talibus,*

que sanctarum Ecclesiarum rectores, ad ecclesiam confugienti, vitam, pacem, membra, obtinere studeant, ille tamen legitime componat, quæ inique fecit. 43) Oportet quoque, ut ecclesias nondum consecratas k), eadem ac dedicatas sanctitate, frui faciamus, modo in illis permissu episcopi, in cuius sunt potestate, missæ celebrentur: nam minime tolerandum est, ut loca scelestis facinorum ausibus profanentur, quæ summis olim mysteriis divinis sanctificata erant. 44) Item: Qui in ecclesia, capella, vel coemeterio consecrato pugnam gesserint, inexcusable criminis rei sunt. Episcopo l) & ecclesiæ m) duodecem marcas luitari 45) quod superest, Regi committunt; si vero nihil super sit, tum Rex & Episcopus bona in semisses n) dividant, nisi maiorem misericordiam reo o) facere velint. 46) Quicumque fregerit, incenderitve violent a manu eccle-

k) Omnesque ecclesias & oratoria, quæ sacris inservire Episcopus permisit, ille Episcopus, qui in eam excercet (exercuit § 1.) jurisdictionem.

l) Et ecclesiæ, omitt.

m) Quindecim.

n) Inter se.

o) Idem.

talibus, excepto quod prodendo Patriam vel Regem committitur, æternum valituram sancimus; ut beres legitimus, dimidium honorum tam mobilium quam immobilium cum Rege capiant — ita tamen ut multæ prius cum omnibus debitis a reo, ante commissum crimen contractis, numerentur.

46) De incendio doloso, Codex Joh. Tit. de locatione Conductione fundorum hæc habet. "Ef madr brennir heiptugri hendi hús — oc verdr at því kunnr oc sannr. þá er hann útlagr oc úheilagr. oc heiti brennu vargr. oc hafi fyrigert hverom peningi fiár síns í landi

kirkju eda p) klauftra stadi. edr í þí takmarki q) umhverfis kirkju r) sem Gúds lög segja þá er hann bann settur. ok á til páfa lausn at sækja. ef hann bætir egi ádr biskup boðar hann bannsettann þar um s). Þat er ok mælt í lögum varum at maðr skal egi bera vapn i kyrkiu t). ok egi serra vid kyrkiu. edr kirkjuvegg. ok egi leggja á kirkju. edr kirkju-palla þá sem fyrir kirkio ero. Slík þyrmsl ero ok á böna húsum þeim sem biskup lofar típir at. Enn ef af er brugdit u). þá leyfi hvar út sín vapn þrim aurum sá er þángat

p) Klauftraftradi. *omitt.* 35.

q) Umbergis kirkju fer til sændar. *add.* 35. 52.

r) Ath Guds lögum. 36. 68. 54.

s) Nú á höfud kirkia hver XL. skrefa hvern veg frá fer. Gudi til virðingar. fer til þyrmsla oc öllum til friðar. enn hver kapella hvern veg í frá fer þriátigo skrefa. skal innan þes víðernis. hver sá fridheilagr vera sem í sislfri kirkjunni *add.* 51. 54. 58. 126.

t) Ok egi -- kirkju vegg *omitt.* *Harb.*

u) Naudsynialauft *add.* 35. 51. 68. 49. *Harb.*

oc í lausum aurum. enn tvígyldi þeim optir er hann brendi fyrir. slíkt sem sex menn skinsamir meta. oc rett sinn á ofan eptir laga dómi. ádr enn undir kóng falli edr frændur. með þeim hætti sem segir í óbota-málum í mannhelgi." 3: Siquis domum violenta manu incendit — notus convictusque, exul, pace exutus, esto, incendiarius nominator, omnibus bonis tam immobilibus, quam mobilibus privandus. Res incendio consumtas domino in duplum refarcito secundum æstimationem sex virorum æque judicantium, mulctamque juris violati legitimo iudicio determinandam luito ante quam bona Regi & cognatis cedant, secundum legem

ecclesiam, p) claustra, aut res intra confinia, q) per circuitum ecclesiæ r) canonibus constituta, depositas, tunc in excommunicationem incidit, a qua non potest absolvi, nisi per Papam, si ante non componat, quam ab episcopo excommunicatus declaratur s). 49) Constitutum quoque est in legibus nostris, quod arma in ecclesiis gerere eave ad t) ecclesiam, ejusve parietes constituere, aut in ecclesiam, ejusve sedilia, quæ foras ante ecclesiam sunt, ponere non liceat: eadem immunitas est oratoriis, quæ sacris inservire episcopus permittit: si secus fiat u) sua quisque, quæ illuc intulerit arma, tribus unciiis redimito, cæteroquin ea commissu-

p) Claustra. *omitt.*

q) Ecclesiam circumcirca in honorem constituta.

r) Secundum leges divinas.

s) 47) Omnis vero ecclesia major XL. passus per circuitum possideat, in honorem dei, illi in sanctitudinem, omni illuc confugæ in pacem. 48) Capella vero quæque circumquaque passus triginta. In hoc ambitu unusquisque eadem ac in ipsa ecclesia, immunitate fruitor. *add.*

t) Ad ecclesiam — constituere. *omitt.*

u) Sine necessitate.

legem de criminibus in expiabilibus in Jure Person. sc. Cap. II. & IV. De effractione. Vid. Cap. III. ibid.

47) Ex Can. 6. Caus. XVII. Qy. 4. qui iterum ex Epist. Nicol. Papæ. Omnibus Episc. Romæ, anno DCCCXXV.

48) Ex Can. 35. ibid. qui ex Concil. Toletano XII. C. 10. DCLXXXI.

49) Circa annum MCL. plebiscito prohibita fuit armorum in comitiis gestatio; ut vero impium semper ecclesiæ nutritici duxerunt, quod placita præ locis venerabilibus privilegio quodam gauderent; hoc beneficium crederem ecclesiis postea statim tributum fuisse. confr. Jus Eccl. Thorl-ketill Cap. XLVIII.

þángað bar. ella láti þau. enn ef hann leyfir egi innan tveggja mánaða. þá raki biskup hálf. enn kyrkia hálf. ecki vardar um brynior eða skiölldu. edr önnor hlíðdar vapn þó at þau komi í kyrkiu. Kyrkiu sóknar menn skolo halda gardi um x) sóknar kyrkiu hveria. ella gialldi þriár merkur. enn hver bóndi er þat nemzft gialldi þriá aura.

VII. KAPITULI.

a) HER SEGIR UM ÞYRMSLUR KLERKA. b)

Enn ero fleiri þeir lutir sem vær erom skyllðir at þyrma retti heilagrar kyrkiu. ok lærðra manna þí at hver sem med heiptugri hendi misþýrmir klerk edr klauftramanni. þá er hann í banni af siálfs síns verki þar til er hann fær lausn eptir c) laugum med for-

x) Graptrær kirkiu. 36. *Harb.*

o) Ef madr slær lærðann 35.

b) Oc eignir *add.* 54.

c) Gúðslögum 54. 49.

50) Ex Jur. Eccl. Frostath. confr. J. Eccl. Cod. Tunsberg. Cap. V.

51) Secus Jure Canonico Can. 29. Caus. XVII. Qv. 4. ex Constit. Innocent. II. in Concil. Lateranenfi anno MCXXXIX. ubi: Si quis svadente diabolo hujus sacri-legii reatum incurrerit, qvod clericum vel monachum violentas manus injecerit, anathematis vinculo subja-ceat, & nullus Episcoporum præsumat eum absolvere nisi

missurus; si vero intra duos menses lytrum non offeratur, tunc episcopus pretii semissem, alteram vero ecclesia capiant. Loricae, clypei, aliaque arma defensoria, quamvis in ecclesiam inferantur, sine fraude sunt. 50) Parochiani sepimentum cujusque ecclesiae x) parochialis conservato, ceteroquin tres marcas luituri: paterfamilias vero quisque istius oblitus tres uncias pendito.

CAP. VII.

a) HIC AGITUR DE IMMUNITATE CLERICORUM. b)

In pluribus adhuc casibus juri sanctarum ecclesiarum & clericorum parcere debemus. Quicumque enim clericum, monachumve hostili manu laederit, ipso facto excommunicatus esto, usque dum secundum c) canones 51) providentia Episcopi

- x) Sepulchralis ecclesiae.
- a) Si quis doctum cadit.
- b) Et bonis.
- c) Leges divinas.

nisi urgente mortis periculo, donec Apostolico conspectui praesentetur, & ejus mandatum suscipiat. conf. Cap. 21. Innoc. tamen III. Epistola ad Anglos anno MCLXXIII. (quæ C. 2. 3. X. de Sententia excommunicat. legitur) Episcopis facultatem concedit, tanti sacrilegii reos, morbo, senectute, periculo mortis, servitio, quominus limina beatorum Petri & Pauli invisere possint, impeditos, itemque scæminas, in gremium sanctæ

forlíá biskups d). Nú ero nockurir þeir atburdir, at
madr fellr egi í bann þó at e) klerki edr klauftra
manni veiti tilræði f) ok skal þá biskup skipa ok skíra
eptir því sem gúdlög segja. Nú þarf at greina um
eignir

d) Edr af hans lögligum umbodsmanni. *add.* 34.

e) Edr högg. *add.* 35. 36. *Harb.* 49.

f) Þat er fyrsta. ef madr görir þat af godri vandan ok
rettri hirt ngu sem meystari edr forsióri.

Annat tilfelli til affakanar er þat. ef slíkt verdr í leik
utan alla heipt þes er gördi. ok megi hann lögliga
próva edr sanna med eidi ef þarf.

Þat er bit þridia. ef madr finnr klerk liggja með
hústrú sinni. módr. edr systir. edr dóttir sinni.

Hit fjórda er þat. ef madr ver hendr sínar med rettri still-
ingu.

Þat er bit fimta. ef madr vissi egi at lá væri klerkr er
hann misþyrmdi ok má hann sveria þat ef þat syniz
efuanligt.

Eun

matris ecclesiæ revocandi. conf. Epist. Eisteni Archiep.
Nidrosiensis ad Island. anno MCLXXVI., quæ, ut &
Præceptum Clem. III. anno MCXC. in X. Tit. de sen-
tent. Excomm. injurias tonsis illatas, in enormes & le-
viores, has ab Episcopis, illas per Papam, solvendas
dividit. Denique multa homicidii in clerico comissi,
determinatur Judicio Comitiali anno MDXXXVI. ubi.
Cædes sacerdotis LX. centenariis resarcitor. Episcopo
summa juris violati multa (*hæsta fullretti*) penditor.
& denique Regi in Compensationem subditi XIII. mar-
cæ numerentor.

- 52) Ex Epist. Alexan. III. ad Senonenf. Archiep. Rom.
MCLXXII. ubi; non sunt ad Apostolicam sedem mit-
tendi

scopi d) absolvitur. Sunt vero Casus nonnulli, qui excommunicationem non inducunt in incutientes clericis monachisve minas c): f) hos Episcopus determinet, & secundum canones constituat. Porro ne-

d) Ejusve legitimi procuratoris.

e) Flagellave.

f) *Primus casus est: 52) Siquis, utpote Magister Rectorve justo zelo id fecerit.*

Secundus casus excusationem suppetit: 53) Si per lusum eveniat, absque omni invidia facientis, quam, si exigatur, juramento purgare audeat.

Tertius casus est: 54) Siquis clericum cum uxore sua, aut matre, aut sorore, aut filia sua propria concumbentem inveniat.

Quartus casus est: 55) Siquis se adversus vim defendat, & quidem in continenti.

Quintus casus: 56) Si quis alteri, quem clericum esse ignorabat, vim intulerit, & super hoc, si dubium habestur, sacramentum præstare voluerit.

Sex-

tendi — Magister si scholarem intuitu disciplinæ vel correctionis percusserit.

53) *Ibid.* — nec clerici intra puberis annos, si se ad invicem, aut unus alterum percusserit — nec clerici si sint plenæ ætatis, & non odio, vel invidia, vel indignatione sed levitate jocosa, se ad invicem percutere contingat.

54) *Ex Concil. Lateran. III. anno MCCXXIX. C. 10. — nec: qui in Clericum, cum uxore, matre, vel sorore vel filia sua propria turpiter inventum violentas manus injecerit. Vid. Collect. Concil. Colleti T. XIII. p. 526.*

55) *Ex eodem Cap. ibid. p. 524.*

56) *Ex Epist. Alexandr. III. Bathoniensi & Exoniensi Episcopis.*

eignir kyrkna. edr þat sem er í heilagri kyrkio. þó at adrir eigi. hver reffing á liggr ef þí er rángliga raskat. Enn þesor reffing á tuífold at vera 60) forbod ok fegialld. því at hver sem rángliga helldr edr rænir med illvilia fe heilagrar kyrkiu. þá er hann þar fyrir forbodandi. í annan stad skall hann fe bæra. slíku sem g)) dómir á hönd honum Biskup edr

Enn bit setta er þat. ef klerkr er med vopnum edr kastar hann ödruvnis klerkligum sid. oc hefir hann egi leidrettz vidr þriár lögligar áminningar biskups síns.

Hir staunda er þat. ef klerkr gerir sua míög þuert á móti sinni reglu. at hann lætr sík göra til riddara. edr fær hann eckiu. edr görir annat þvilíkt. þá hefir hann tynt allr klerkligri vörn. *add. 54. item:* um kirkju rán þes Godz sem geymiz í henni Nú þarf. cæt.

57) Ex Epist. Clem. III. Romæ MCXC.

58) Ex Consil. Londinensis Art. 13. Anno MCXXXIIX. apud Collet. Tom. XII. "Cum discreti sint milites ecclesiæ a militibus sæculi, non convenit militem ecclesiæ sæculo militare, quia per ad effusionem sanguinis necesse sit pervenire. Denique sicut turpe est laicum missas facere, sacramenta corporis & sanguinis Christi conficere; ita ridiculum & inconveniens est, clericum arma sustollere, & ad bella procedere: cum Paulus Apostolus dicat. *Nemo militans deo implicat.* Hæc *Sermo Synodalis*, quem ad annum MIX. Dnus Collet refert pag. 1076. Tom. XI. ita exponit." Nullus cum calcariis, quos *Sporones* rustice vocamus, & cultellis extrinsecus dependentibus missas cantet.

Obs. Qui nobis sunt *Riddarar* 3: Equites, medio ævo *militiæ* in sensu colectivo, cæterogvin *militis* titulo insigniebantur; imo, postquam calcaria seu equitis insignie torquibus auro fulgidis, & stellis pectoralibus cefere.

necessum est, ut statuatur circa bona ecclesiastica, & ea, quæ in sanctis ecclesiis deponuntur, quamvis aliena sint, quæ poena obtineat, si injuste auferantur. Sed hæc poena duplex esse debet, canonica & pecuniaria. Quicumque enim injuste detinet, dolove res sanctæ ecclesiæ latrocinatur, sciat se anathematis retinendum, tantamque insuper pecuniam luiturum,

Sextus casus est: 57) Si clericus arma gestet, habitumve clericalem alio modo relinquat, si tribus legitimis Episcopi sui commonitionibus resipuerit.

Septimus casus est: 58) Si clericus tam enormiter in regulam suam peccet, ut equitem se creari curet. 59) Viduamve ducat aliave ejusmodi delinquat, omni beneficio clericali plene indignus esto. add. 54. Item: De rapina bonorum in ecclesiâ depositorum. Porro necessum est.

fere. Vid. Danske Magazin. II. B. pag. 6. it. infra in hac Voce.

- 59) Non modo viduas Cap. 13. Decr. Dist. 34. sed quascunque sæminam Dist. 26. 27. matrimonio clericali severius interdixit Jus canonicum, quod ut in cæteris, ita in hoc secutus est Thorlacus Thorhalli VI. Sealholt. Episcopus, qui circa annum MCXXC., clero celibem vitam injunx't devotionis promovendæ animo. Hujus in prohibendo tonsos matrimonium vestigia, Author noster legit, ea valide contracta, fulmine canonico sæpius rescindens. Posthæc matrimonium iis civile nullum, naturale frequens, sed ecclesiæ sui hæredes.
- 60) Forhod, excommunicationem minorem regulariter denotat, hic vero necessum est ut *majorem* seu *Anathema* involvat. Vid. Jus Canon. C. 5. Dist. XVII. Qv. 4. ubi Lucius I. ad Episcopos Galliæ & Hisp. ita: *Omnes ecclesiæ raptores — anathematizamus.* Conf. Cod. Jon. Tit. de furibus. Cap. III. quod latrones in genere criminis inexpressibilis reos declarat.

edr lögligr hans dómandi um þetta mál. sua sem hann fer rettaz fyrir Gudi. edr h) sá sem hann skipar til. Sva ok hver sem rænir edr stelor or heilagri kyrkiu huer sem á. þá á þessor tnyföld hegning firir at koma forbod ok fegialld i). ok fordaz hann egi þá helldr rettiliga reffing af veraldar höfðingium.

VIII. KAPITULI.

a) HER SEGIR UM ÞYRMSLUR KYRKNA.

Ef madr lystr mann heiptugri hendi med hveriu sem hann lystr b). edr til dauds drepr í kyrkiu edr kyrkiu gardi. edr innan þeirra takmarka sem hver kyrkia c) á um hverfis sik fer til sæmdar. enn þeim til fridar er þangat flyia. ok verdugir ero kyrkio fridar at nióta. þá er sá óbóta madr sem fyr segir
er

g) Dómr. *add.* 35. absqve ulla cum sequentibus copula.

h) Hans umbodsmadr. 35.

i) At Gúds lögum. *add.* 35. 51. 68. 54. 49.

a) Ef madr færir mann edr drepr í (heilagri 54.) kirkiu. edr kirkiu gardi 35. Um saurgan kirkna 51. Ef madr lystr med heiptugri hendi í kirkiu edr kirkiu gardi. *Harb.*

b) Edr færir. *add.* 35. 51. 68. *Harb.*

c) Eignaz 35. 51.

61) Hæc ultio seu pœnis, erat exilium, qvo latrones, præter X. marcos Regi dibitas, multabantur. cf. Jur. Pers. C. III.

turum, quanta eum g) Episcopus, vel ab eo in hoc causa legitime delegatus iudex, h) ejusve procurator sine religione mutant. Item si quis res ex sancta, ecclesia, cujuscunque illa sint, rapit, aut furatur duplici poena, canonica & pecuniaria i) plectitor, a principibus terræ 61) justa ultione nihilominus prosequendus.

CAP. VIII.

a) *HIC AGITUR DE IMMUNITATE ECCLESIARUM.*

62) *Qui violenta manu, quocunque demum instrumento, in ecclesia vel coemeterio, vel intra fines ecclesiæ, in venerationem ejus, confugientibus vero, qui asylo digni sunt in securitatem b) deputatos, percutit c) alium, vel lethaliter cædit, fractæ pacis, seu criminis inexpressibilis reus esto, ut supra de-*

g) Judex.

h) Idem.

i) Secundum leges divinas. *add.*

a) Si quis alium vulnerat, cæditve in (sancta 54.) ecclesia vel in coemeterio. 35. De profanatione ecclesiarum 51. Si quis dolosa manu in ecclesia vel coemeterio (alium verberat).

b) Vulneratve.

c) Idem.

62) Caput hoc, ex Juris Eccl. Jonæ Archiep. Cap. XIV. desumptum est.

er fridinn braut. enn fá sem loftinn var d) edr særdr. taki sinn rett hálfu meiri enn í öngum stad öðrum. enn fe þes sem víg e) vakti skal fara til f) kyrkiu. firr enn í kóngs g) gard gáangi edr Biskups. Enn ef madr veitir manni athlaup edr fær med einshvariu vapni þí sem fyrir bodit er at bera í kirkio edr í kyrkiu gardi. edr til dauds drepr. ok verdr í þí aftekin h) hann ok hans lár ero úgylld at þí sinni bædi kóngi ok frændom. ok egi at kyrkiu græfr. Sva er ok mælt um alla þá menn sem honom veita lid til med vapnom. ef þeir fá mein af. enn ef þeir verda grafnir i) at naudigum forrædis manni heilagrar kyrkiu þá standi kyrkian þíónofro laus. þar til er kyrkiu sóknarmenn þeirrar kyrkiu flytia k) á l) brott þat lik. Enn er sva mælt. at ef fá madr hefir fyrr verit spektar madr. ok bióða frændur at sæma kyrkiu þá er fridr var á brotinn. af
giöll-

d) Edr særdr. *omitt.* 35. 49.

e) Vædi 49.

f) Kirkju vígflu 51. 36. 68. 26. 49.

g) Valld 38. 26.

h) Hann — frændum. *omitt.* 38. 49. 26.

i) í kirkjogardi. *add.* 49.

k) Þá í brott. 51.

l) Bruttu. 36.

- 63) Excipienda tamen sunt certa quædam loca & tempora, per quæ læsus itidem duplo maiorem ordinaria mulctam acqvierebat; hæc sunt 1) Natalitiq. 2) Dies Viridium. 3) Septimana Pasceatis. Illi vero 1) Comitium. 2) Iudicia. 3) Proprium domicilium. 4) Convivium nuptiale. Vid. Cod. Jon. Juris Pers. Cap. XIX.

definitum est. Illi vero, qui percussus d) vel vulneratus fuit, dupla juris violati resarcitio debetur intuitu ejus, quam 63) in quocunque alio loco adipiscitur: 64) cæterum bona homicidium e) facientis f) ecclesiæ prius numerentur, quam g) fisco Regis aut Episcopi cedant. Si quis alterum armis in ecclesiam vel coemeterium portari vetitis aggreditur, vulnerat vel lethaliter cædit; tunc si in continente occidatur, h) nulla ejus, aut vulnorum ei inflictorum resarcitio ad Regem, cognatosve redundet, sepultura insuper honesta indignus esto. Circa omnibus homines armata illum adjuvantes manu, siquid detrimenti inde ferant, idem juris esto. Si ecclesiæ invito illi i) sepeliantur, ecclesia cessabit, usque dum k) ista funera parochiani l) auferant. Statutum porro est, quod si pacificus ante fuerit, & cognati ecclesiam, cujus sanctitas violata fuit, parte quadam pecuniæ in satisfactionem, (siqua pro cæde aut

d) Vel vulneratus. *omitt.*

e) Verbo tenus; eadem scientis.

f) In consecrationem ecclesiæ.

g) Potestati.

h) Nulla — redundet. *omitt.*

i) In coemeterio.

k) Eos.

l) Idem.

64) Sensus est: Ecclesiæ quoad Marcas XII., quæ illi ob fractam ejus pacem Cap. VI. pag. 36. lin. 12. adferuntur, exigendas, jus prælationis, in bonis rei competat, ita ut Rex, Episcopus & hæredes ante nihil capiant, quam ecclesiæ satisfactum fuerit. Conf. Not. 45.

giöfðum ef nockur verda. eðr öðrum fírlutum hins dauda. *) Þá m) skipi biskup þí sem honom fyniz n).

IX. KAPITULI.

a) HER SEGIR UM TESTAMENTI.

Skipan sú sem menn gera á fídarstum dögum fyrir fer heitir Testamentum. er þat birting ok vitnisburðr hugskotzins. Ok er skipat af b) helgum feðrum í Gúds lögum ok egi fíðr af keisorum ok kóngum í veralldligum lögum fva c) víð sem kristnin er. at fíðasti vili manns skal freals vera ok allz kostar geymandi. Ok fyri þí at fíðin er öllum lutum veralldligum d) mætari ok ágætari. á egi at e) rænaz línu göðu. ok at manni er ecki íafnskýllt annat

m) Semi 51. se 35. 49. seðe. *Harb.*

*) Se þat sem biskupi fyniz 26.

n) Hic inferit N. 36. Caput de usuris.

a) Af Testamentis. ef gerd verda 35. Um Testamentum gerd. ok heit 51.

b) Heilögum. *Harb.*

c) Út 51. 26.

d) Mæktare 35.

e) Ræna hana 26.

65) Ex Juris Eccl. Joh. Cap. XVI. cujus fontes ex Jure Canonico &, Justiniano qværendi sunt: majoribus enim nostris nullum testamentum.

66) Vid. Cod. Lib. I. Tit. 2. de sacro f. eccles. ubi: Nihil est quod hominibus æque debeatur, quam ut supremæ voluntatis, postquam jam aliud velle non possunt, liber sit

*aut vulneribus contingat,) datæ, aliorumve mortui bonorum, honorare velint. *) Hæc pro lubitu Episcopus m) dispensabit.*

CAP. IX.

65) a) *HIC AGITUR DE TESTAMENTIS.*

Dispositio, quam quis ultimis vitæ diebus condit, de omni eo, quod post mortem fieri vult, vocatur **TESTAMENTUM**, hoc est, declaratio, testatioque mentis. Hoc non modo a b) sanctis Patribus in Jure Canonico, sed etiam ab Imperatoribus, & Regibus c) late patentis orbis Christiani in Jure seculari sancitum est, quod 66) suprema hominis voluntas sit libera, 67) & omni modo adimplenda. Et, quoniam anima, quæ omnibus seculi rebus d) præstantior est, & excellentior, bono sibi e) privari minime debeat, hominibus-

m) Disponat. 51. decernat 35. 49. idem Harb.

*) Hæc ut Episcopo visum fuerit, ita esto.

a) De Testamentis, si condantur 35. De Testamenti factione, & votis 51.

b) Idem.

c) Idem.

d) Idem.

e) Eam privare (non decet)

sit stylus, & liberum, quod iterum non redit arbitrium.

67) Vid. c. 4. Caus. XIII. Qy. 2. c. 14. Caus. XVI. Qy. 1. Conf. X. de Testamentis. Leges XII. Tab. ubi Tab. V. "Paterfamilias uti legasset super pecunia tutelave sua, "ita jus esto."

nat. sem þat at han megí f) með g) milldleiks verkum vel fyrir henni búa. þá skipum ver ok setium af Guds hálfu. meðr ráði h) Magnúfar Noregs Kóngrs biskupanna. ok lærðra manna. ok allra annara vitruztu manna. at skipan sú sem menn göra á fidarstem dögum fyrir fer nerverandum tveimr edr þ imr skilvænum mönnum. ok fyrir presti ef hönom náir. skal standa hedan af. ok úbrigðiliga halldaz sua sem lögmál. Enn ef erfingiar i) fullgera egi sua görua skipan framfarins mannz innan tólf mánaða.

f) Friálsliq. add. 68. 54. 51.

g) Mikilleiks verkum vel búa fyrir henne 35. Harb. milleicó vercum 49. mikileic verka 26.

h) Ok samþyekt. add. 35. 5. Harb. Uyrdulegs herra. add. 68. 52. 54. Harb. 49.

i) Fullkomna 35. Fullkuæma 51. Harb.

68) Instit. Lib. II. Tit. X. §. 3. *septem testes requiruntur quos Leonis Novella 42. ad quinque reduxit. Alexander Papa III. tres sufficere iussit* Epist. Hostiensis Episcopo MCLXX. ubi: "Proposuisti talem in episcopatu tuo consuetudinem obtinere, quod testamēta, quæ fiunt in ultima voluntate penitus reſcindantur, nisi cum subscriptione septem vel quinque testium fiant, secundum quod leges humanæ decernunt. Quia vero a divina lege & sanctorum Patrum institutis, & a generali ecclesiæ consuetudine nōſcitur eſſe alienum, cum scriptum ſit, quod in ore duorum vel trium ſtet omne verbum; præscriptam consuetudinem improbamus, & Testamēta quæ parochiani coram presbitero & tribus vel duobus aliis personis idoneis, in extrema fecerint voluntate, firma decernimus permanere, sub interminatione anathematis prohibentes, neqvis huiusmodi audeat reſcindere testamēta. Vid. c. 10. X. de Test. Deniqve notandum eſt, testamēta vauiſſe testimonio ſolius

busque nihil æque necessarium sit, ac f) g) factis liberalibus illi bene prospicere: præcipimus, sancimusque in nomine Dei, consilio h) Magni Norvegiæ Regis, Episcoporum, cleri, omniumque aliorum sapientissimorum virorum: ut dispositio, quam quis supremis vitæ diebus, de omni eo, quod post mortem fieri vult, condit 68) coram duobus, vel tribus viris probis, & Pastore, si obtineri possit, abhinc firma sit, & legis instar inviolabilis observanda. 69) Hæredibus si intra menses duodecem defuncti jussis non i) satisfecerint;

f) Libere. add.

g) Magnificis operibus bene prospicere ei 35. Harb. Id. 49. magnitudine operum 26.

h) Et consensu 35. 51. Harb. venerabilis domini. add.

i) Impleverint 35 perfecerint sc. jussa 51. Harb.

lius Pastoris, qui duorum instar testium usu spectabatur; Inno Acta Comititalia anni MDIV. " Testimonium Pastoris cujusdam Gunneri Paulsonii tam firmum esse jubent, ac si a duobus fide dignis viris latum esset. Omnium instar sit traditio vulgaris de Pastore quodam Papicola, qui mulierem divitem morte præcipiti condere testamentum præventam esse audiens, avolat, funus invisit, ori mortuo aures adplicat, colloquium simulatur, paulo post ad præsentem ille: Beata, inquit, prædium N. ecclesiæ sepulchrali legat: tali modo pergens tria prædia a defuncta tali testamento relicta esse, sancte profitetur, & super his instrumentum fieri curat, nemine obstante; quis enim quæso, fidem Pastori, testamento valorem differendo, sc. suæque omnia anathemati obijcere gestiret?

69) Ex c. 6. X. de Testam. conf. c. 3. ibid. item Cod. Lib. I. Tit. 3. c. 46. §. 4-6.

nada. ef þeir ero útarfar. þá skal þeim fyrirbiódaz af biskups hálfu allar þær eignir ser at nyta sem þeir róku eptir hinn sem skipan gerdi med öllum afla ok áuexti. enn ef þat hepra skilgetnir k) þá skulu þeir misla allz nema þes lutar sem þeim hæfir til eptir lögum sem síðar iegir. Nú þ) hardna þeir í m) þríótzku sem egi vilia framfarins manz heit n) efna. þá o) hæfir biskupi med meirum hardindum á þeim at taka. Þíat Páuinu bydr þat undir p) bannsetning at engi riúfi þær fleiparir sem q) menn gera ser til sóluiálpur. allra hellzt til heilagra stada. edr fátækra manna. þat var lögliga r) íátat. ok fullkomliga stadfest á Islandi. at þar sem á greindi Guds lög og s) landz lög. þa skyldu t) Guds lög ráda. þá er lidnir voro frá hingat burd vars herra Jelu Christi u) þú.

k) Synir. *add.* 51. 54. 49. *Harb.*

l) Hindra 36.

m) Þríótzko 49.

n) Enda 68. ok göra. *add.* 52.

o) Hðfir 26. 51.

p) Bannsetningar þíno 49. 26.

q) Framfarnir. *add.* 49. *Harb.* farnir. 36.

r) Ritat. *Harb.*

s) Landzbók 67.

t) Þau undanláta Gudslögum 35.

70) Vid. supra Not. 69. item c. 9. 10. 11. *Causæ XIII. Qv. 2.*

71) Hoc plebiscitum anno MLIII. auspiciis Islesi primi in Islandia Episcopi rogatum, Gissurus patri successurus confirmari curat MLXXXI. Vid. Hist. Eccl. Isl. Tom. I. p. 263. & p. 268. §. 2. ultimo tandem repetitum anno MCCLIII. ut, præter potiores membranarum numerum

cerint; remotioribus omnis res, quæ iis a testatore relicta est, cum omni accessione & fructu Episcopi nomine interdictor: legitimis k) vero, ea impredientibus, omnia præter legitimam, quæ infra determinatur, adimuntor. Qui l) indurati contumacia m), piam defuncti liberalitatem n) adimplere differunt, ut Episcopus in eos severius animadvertat o), oportet, 70) quoniam Papa (interminatione) anathematis p) sanxit, ne quis q) testamenta ad Venerabilia loca, vel pauperes pro salutē animæ facta rescindere præsumat. Sollemniter r) adprobatur, & plene constitutum fuit in Islandia, ut, si leges divinæ & s) seculares colliderentur, tum t) bis illæ præferantur. 71) Tunc elapsæ erant a nativitate Domini nostri Je-
su

k) Biberis. add.

l) Impedientes.

m) Idem.

n) Præstare 68. & facere. add. 52

o) Idem.

p) Pœna 49. 26.

q) Transeuntium. add. 49. Harb. eorum qui profecti sunt 36.

r) In lteris relatum.

s) Codex civilis.

t) Hæ cedant canonibus.

rum, Vita legislatoris nostri Cap. XXVIII. Sturlungæ No. 118. in folio suffixa docet. Certum enim est Episcopum Arnam ejus approbationem sæpius molivisse, sed eam nunquam obtinuisse; nec id mirum: hætenus Jus Eccl. Thorlaco-Ketillianum populare valuit nœniarum Juris Pontificii ignarum, quas Thorlacus Thorhalli frustra indictas, Arnas civibus canonicè obtulit.

u) Þúsund Uetra. ruðhundrut Uetra. fimtígir ok þrír Uetrur.

X. KAPITULI.

a) HER SEGIR HUERIR MENN MEGA
GERA b) TESTAMENTA.

Þessir menn megu egi skipan gera fyrir fer á c)
fidarstum dögum. Þvíat þeir ega egi siálfir
sínum vilja ráða. Þræll ok ærir men. d) dumbi fá
er ecki e) mæli. ok fá daufr er ecki heyrir. Omági
fá

u) Þushundrut vetra. ok fimthiger ok þrír vetr 51. 57.
M. Uetr. CC. uetr. L. ok tveir uetr 31. 153.

Þúsund uetra. ok II^{ca}. ok fiorstiger ok fiórír uetr 52.
MCC. ára L. ok VI. 161.

M. ára ok CC. L. ok III. ára. 55.

M. Uetra ok CC. ok L. ok III. ár 32.

Annum. *omitt.* 147.

a) Um lögligor skipanir ok giasir at gefit er fyrir sál.
51. Hverir skipan mega gera fyrir fer moti sinni
framferd. ok med huerum hætti göra skal rette-
liga. 54.

b) Skipan 54.

c) Siduztum. *semper legunt* 35. 3. 51.

d) Dumba. *Harb.*

e) Heyrir. *aperre vitiosè* 35.

72) C. 5. Cauf. XIII. Qv. 2.

73) Cod. Lib. VI. Tit. 22. c. 9. Qvi testam. facere possint
Inst. Lib. II. Tit. 12. §. 1.

74) Ibid. c. 10. & Instit. ibid. §. 2.

75) Ibidem.

fu Christi u) mille Hiemes, ducentæ biemes, quinquaginta & tres biemes.

CAP. X.

a) *HIC CONSTITUITUR, QUINAM b) TESTAMENTA FACERE POSSUNT.*

Hi testamenta c) ultimis vitæ diebus condere nequeunt, quippe qui suam voluntatem sequi prohibentur 72) servus, 73) furiosi: 74) d) mutus e) fan-
di nescius: 75) surdus carens auditu: 76) qui tutela
subest

u) Mille hiemes, & quinquaginta & tres hiemes.
M. hiemes. CC. hiemes. L. & duæ hiemes.
Mille hiemes, & II^{cc} & quadraginta & quatuor
hiemes.

MCC. annorum. L. VI.

M. annorum. & CC. L. & III. annorum.

M. hiemum, & CC. & L. & III. anni.

a) De legitimis dispositionibus & donationibus pro anima oblati s. i. Quinam testamenta sub suum (ex mundo) transitum facere possunt, quique modus testamenti facilius legitimus sit 35.

b) Dispositiones.

c) Idem.

d) Idem.

e) Audit.

76) Majorennis fiebat viginti annos natus. Vid. Cod. Jon. Tit. de cognatis sustentandis Cap. IV. " Þá er madr or ómegd er hann er XX. vetra gamall oc á at taça vid se líno. " XX. natus annos ex tutela exito, ipse sua bona administraturus.

fá f) er eigi er fulltíða. ok fá sonr sem egi er leystr
 af g) föðrgardi nema af nokurum afla sem hann hefir
 umfram mat ok klædi. ok fadir fær hönum. ok þeir
 sem h) sik hafa uppgefit. sem ero klauftramenn. þá
 at fá gaf alt sem sik offradi Gúði. Enn allir adrir
 friálsir menn ok fulltíða vitz vitandi. mega gera
 skipan fyrir fer á tíðarstum dögum. af öllu sínu
 k) godzi. hvart sem hann vil gera edr gefa höfur
 tíund sína. edr annars kostar vill hann skipta med
 kyrkium. klauftrum. frændum. edr fátækum mon-
 num. sva þó at hver sem á l) sinni syni. edr börn
 löglig m) til arfs eptir sik edr fleiri. þá má hann egi
 meira gefa enn n) helming allz þes er hann á. enn
 helmingi skipti þeir sin ímilli rettiliga. á hann
 fögr börn edr færi skilgetin. þá má hann gefa tva
 luti. enn þeir skipti þridiungi sín ímilli lögliga. Enn ef
 hann á engi börn o) löglig þá má hann gefa þriá luti.
 enn

f) Er egi er leystr af föðr gardi 54. nema. *cat.*

g) Föðr arfi. *virtiofe* 35.

h) Eigur 35. 51. 68. 58. 49. *Harb.*

i) Gaf 36. ofradi 68.

k) Gozi 35.

l) Tua syni. *Harb. minus recte.*

m) Til arfs. *omitt.* 36. 49. *Harb.*

n) Til Helmings 26.

o) Löglig. *omitt.* 36. 68.

77) Instit. loco cit. §. I. Cod. Libr. VI. hoc. tit. c. 3.

78) Ratio: nihil habebant proprium, adeoque non do-
 mini. Vid. X. de statu Monachorum, ex Concil. La-
 teran. anno MCLXXIX. & Epistol. Clement. III.
 ann.

subest f) modo minorennis 77) filius g) patria potestate nondum solutus, nisi de peculio, quod præter alimenta & vestes a patre suppeditatas, illi est. 78) & qui h) se obtulerunt, tales sunt sub regula viventes; omnia enim dedit, qui se deo i) obtulit. Omnibus vero aliis hominibus liberis majoribus, & mente sanis testamenta facere licet de omni k) substantia rei suæ, sive 79) decimas ex Capite legare vel facere velint, sive ecclesias, monasteria, cognatos & pauperes heredes instituere velint: ita tamen, ut ille, cui filii l) quinque, liberive legitimi m) ipso jure heredes, pluresve sunt, n) ultra semissem omnium bonorum suorum legare nequeat, alteram vero semissem heredes jure herciscunto: si quatuor liberos, paucioresve habet, bessem jure legato, trientem heredes jure dividunto. Cui liberi o) legitimi desunt, dodrantem legare,

f) Patria nondum potestate solutus, nisi cat.

g) Adita nondum hereditate patria.

h) Sua bona & add.

i) Idem.

k) Idem.

l) Duo.

m) Ipso jure heredes.

n) Idem.

o) Legitimi.

ann. MCXC. & MCCXII. confr. Nouell. V. c. 5. & LXXVI.

79) Decimæ ex capite erant decima pars capitis, ita dictæ in opposit'one ad decimas legitimas (*logistitud*) quæ vice versa, decimam usuræ partem efficiebant.

enn þeir skipti fiórdungi sem næstir ero p) erfð hans
 sín í millum rettiliga.

XI. KAPITULI.

a) HER SEGIR UM GRÖPT KRISTINNA MANNA OK HVERIA EGI SKAL Í KYRKÍUGARDI GRAFA.

Hvern kristinn mann sem deyr skal iarda í
 kirkíugardi vígdum. enn egi í kirkíu. nema
 Biskups se lof til. Údáða menn skal egi í
 kirkíu gardi grafa. sem ero c) drottins svíkar,
 d) mor-

p) Arfi. 36.

a) Um gröpt í kirkíugardi 35. huðria egi má grafa í
 kirkíugardi 51. Um skipan síákra 36.

b) Oc um líka færflu. *add.* 54.

c) Drottins svíkarar 26. 54.

80) Huic derogat Constit. Haqvini Áltipedis ita: "Skipanir
 þær er menn gera á sídaztom dögom, huart sem gert
 er kirkíum. klaustrum edr öðrum skulu egi framar
 halldaz enn lögbóc uattar." 3: Testamenta, qvæ quis
 ultimis vitæ diebus facit sive ad ecclesias, claustra, ali-
 osve, ultra legem non valento, conf. Cod. Jon. Tit.
 de succession. Cap. XXVIII. qvod ultra qvartam (Fiór-
 dúngs giöf) donare prohibet.

81) Ex Jure Eccl. Gulath. "Þat es nú þí nest at huarn
 mann skal til kírkeo föra es dauðr uerðr oc grava í
 Jörd

gare, ei licitum esto, quadrantem heredes p) ab intestato proximi, jure heriscunto 80).

CAP. XI.

a) *HIC AGITUR DE SEPULTURA CHRISTIANORUM, & DE HIS, QUOS IN COEMETERIO SEPELIKE NEFAS EST b).*

81) *Fidelis quisque mortuus in coemeterio consecrato sepelitor, 82) minime tamen in ecclesia, nisi venia Episcopi adsit. Maleficos in coemeterio humare non licet, tales sunt c) proditores domini sui,*

p) Legitimi.

a) De sepultura in cæmetro 35. (De his) quos in cæmetro sepelire non licet 51. De dispositione ægrotorum.

b) Et de exequiis.

c) Idem.

Jörd ena helgo. nema tídáda menn. drottins su'ca. oc mordhuargn. tryggrofa. oc þá menn es spilla sealfar öndo sinni. Deinde hoc esto: mortuus quisque ad ecclesiam effertor in terra illa sancta sepeliendus, præter sceleratos, dominorum proditores, sacros homicidas, foedifragos, fures, & eos homines, qui animam suam ipsi perdunt. Cætera cum J. Eccl. Joh. eadem.

82) Hoc convenit cum illo Concil. Meld. anno DCCCXLV. "Nemo in ecclesia mortuum sepelire præsumat, nisi Episcopus & presbyter eum dignum duxerit."

d) morduargar. tryggrofar. *) gridníðingar. þjófar dæmdur. flugumenn. ok openberir ránsmenn. bannfettir menn. ok þeir sem deyia í forbodum heilagrar kyrkju. sua ok þeir sem hendur leggja á fik. ok tyna e) með því siálfum fer. nema vadaverk verdi. sua ok þeir sem telia edr fremia rángann átrúnað fyrir mönnum. sua ok opinberir okrkarlar. ok þeir menn edr börn sem egi f) ná skírn fyrir dauda. Enn þessa menn

d) Mordingar 26. 51.

*) Gyðingar. 54.

e) Með þí. *omitt.* 35. 54.

f) Fá 35. 68.

83) C. I. X. de homicid.

84) Duo hic notanda sunt

1) Generalis de sepulturis regula, delicti capitalis reus (*siðáðamadr*) honesta sepultura ne fruitor.

2) Quæ principia legislator noster hic secutus fuerit. Juris nempe Veteris, *Grágásæ*, & LL. Gulath. Haqvini Adelftenji, quæ Tit. de furtis Cap. I. expresse sanciant. — Stelr madr oertug. eþr oertug meira þá es hann útlagr, oc dræpr. Qvi uncian, unciaue majus clepserit, sacer esto, copite multandus. Ut vero ab his diversæ sunt leges Magni Legum Reformatoris, facile patet, hic intelligi tantum posse.

Y) Fures de patibulo suspendendos

a) Ob furtum parvum quarta vice commissum 1).

β) Propter furtum magnum iteratum 2).

γ) Ob sacrilegium prima vice perpetratum 3).

z) Fures occisos vel

a) In ipso furandi actu. vel

b) In defensione sui 4).

1) Cod. Jon. Tit. de furtis Cap. I. Ef sá madr stelr til eyris er fer sár vinnu til sóstrs — optar (o; í teorda sinn) þá er hann dræpr. *Qvi suis operibus*

*sui, 83) d) sicarii sacri, pactorum violatores, *) foedifragi, 84) furti damnati, 85) assassini, & 86) notorii raptores, 87) excommunicati, & qui in interdictis sanctæ ecclesiæ moriuntur; 88) item qui manus sibi inferendo semet deperditum eunt, nisi casu fortuito id contigisse judicetur; item 89) qui falsam religionem palam prædicaverint aut foverint, item 90) notorii foeneratores; item 91) homines & infantes qui baptismum ante mortem non f) obtinent.*
 92) Hos

d) Sicarii.

*) Judæi (aperte perperam).

f) Consequuntur.

operibus victum quærens uncia pretium sæpius (3: quarta vice) furatus fuerit, occidatur.

2) Ibid. Enn ef iá madr stelsr til merkr optar (3: í öðro sinni) þá er hann dræpr. Qui unius marcæ furtum sæpius (3: secunda vice) commiserit, vitam committito.

3) Vid. supra sc. Cap. de immunit. Eccles.

4) Conf. c. 1. X. de furt. ex concil. Triburiensi: "Fures & latrones si in furando vel deprædando occidantur, visum est pro iis non orare.

85) C. 1. X. de homicid.

86) C. 2. X. de furtis.

87) C. 12. X. de sepulturis ex Epist. Innoc. III. ad Episc. Nidrosiensem anno MCXC.

88) Ex concil. Bracarenf. I. anno CDLXII. c. 35.

89) C. 8. X. de hæreticis c. 2. in 6. eod. tit.

90) C. 3. X. de usuris, conf. c. 2. h. t. in VI.

91) De infantibus vid. supra pag. 9. de adultis vero Concil. laudati. c. 35. "Placuit ut catechumenis sine redemptione baptismi defunctis neque oblationis commemoratio, neque psallendi impendatur officium.

menn skal grafa utan g) kyrkiugardz. ok egi nær enn í örskotz helgi h) vid túngard. sua at þar se hvartki akr ne eng. ok egi falli þadan vötn til ból-staði. ok syngia öngvan líkföng yfir. Enn nockurir af þeim sem nú voru upptaldir. utan þ ófa dæmda. mordvarga. ok úlskírda menn mega koma í kyrkiugard. ef þeir fá lausn fyrir daudan. Enn ef vitni ero til at þeir kalla til prestz. eða er sed á þeim ádr þeir deyi nockur idranar mark at þeir villdu k) leidretta sík. ok er sua provat fyrir biskupi. edr hans umbodsmanni. þá má presttr fá er biskup bydr um þat. leyfa þá dauda. ok grafa þá l) síðan í kyrkiugardi. nema bannsetta menn af biskupi edr þá sem opinberliga hafa fellt á sík Pávabann af sínum m) tilgördum. þá má engi leyfa eptir dauda nema fá er valld hafdi

g) Gardz 51. 36. 57. 54. 26.

h) Vid túngard. *omitt.* 35.

k) Leidrettaz. ok. *cat.* 26.

l) Dauda. *add.* 35.

m) Tiluerknat 49.

92) Ex Juris Eccl. Thorl. Ketilliani Cap. VII. pag. 38.

93) His adde monachos proprium habentes; ex Statuto Eilifi Archiepisc. Nrvveg. Idus Julii anno MCCXXVII. item Presbyteros, & clericos, decimam honorum partem ecclesiis, quibus deservierunt, testamento relinquere negligentes. Vid. Hist. Eccl. Isl. Tom. I. p. 497. & pag. 507. cum seqv.

94) Aliter ex Epistola Gregorii IX. anno MCCXXXVI. " Parochiano tuo, qui excommunicatus pro manifestis excessibus videlicet homicidio, incendio, violento, manuum

92) *Hos homines extra g) coemeterium sepelire oportet, in loco h) ad septum areae non propiori, quam qui teli jactu inde distat, ubi nec ager est, nec pratum, nec aquae ad habitacula inde defluunt. Hymnos funebres super iis psallere nefas esto 93). Sed quosdam, (omnes) in his, qui supra numerati sunt, praeter 94) furti damnatos, i) sicarios, & homines nondum baptizatos in coemeterio humare licet, si ante mortem, absolutionem obtinuerint. Si vero testes sunt, eos pastorem invocasse, aliquidve in iis moribundis signum poenitentiae, quod se k) emendare vellet, apparuisse perhibentes, & hoc coram Episcopo vel ejus procuratore probatur: tunc pastor, cui Episcopus hoc in mandatis dat, eos l) postea absolvito, & deinde in coemeterio sepeliri curato, nisi ab Episcopo excommunicati fuerint, sive excommunicationem latae sententiae maleficiis induxerint m); hos post mortem*

g) Sepimentum (sc. areae).

h) Ad septum areae. *omitt.*

k) Emendari.

l) Mortuos. *add.*

m) Idem.

manuum injectione in personas ecclesiasticas, ecclesiarum violatione vel incestu fuit, dum ageret in extremis per presbiterum suum, juxta formam ecclesiae absolutus, non debent coemeterium & alia suffragia ecclesiastica denegari; sed ejus haeredes & propinqui, ad quos bona pervenerunt ipsius, ut pro eodem satisfaciant censura sunt ecclesiastica compellendi. vid. c. 14. X. hoc tit. Eodem beneficio fures & latrones presbytero vel diacono confessos, beat Concil. Trihurienf. vid. c. 2. X. de furtis.

hafði til at leyfa þá lifandi utan lífs háfska: enn er-
fingiar hins dauda skolo leidretta afbrot hans eptir
lögum ok biskups ráði. enn ef n) hann kemst or
þeim lífs háfska. þá skal hann til Biskups fara ok
hafa hans ráð til o) yfirbóta p) eptir lögom. Ver-
da nockurir af þeim sem nú voro skilldir. grafnir
í kirkjugardi firr enn þeir hafa leidretta sík. ok ero
fáttir vid Biskup. þá skal hver sem þat lík flytr. edr
nidr grefr í kirkjugardi giallda biskupi q) þriá aura.
ok grafa upp. ok kasta or kirkjugardi. ef skilia má
bein þeirra frá annara christinna manna beinum.
Hver ok fá sem þann man grefr fyrir utan kír-
kiugard sem í á at vera. þá er slíku sama sakadr
vid Biskup. ok skal þó grafa þann mann innan í
kirkjugardi. Finnir ok ómagi edr fátékr madr þes
kyns lík. þá skal fá bóndi. sem þar byr á næstum
r) eignum s) væla um lík. þegar hann verdr var vid.
ok t) flytia til kirkju þeirrar sem næst er. ok krefia
lids. ef u) hann er lidþroti. ella gialldi slíkt sem vid-
liggr.

n) Hinn 35.

o) Umbóta 36. 68. 49.

p) Med 35. 51.

q) Þriár merkur 36. 49.

r) Bæum 36.

s) Uela 35. 51. 36. 68. 54. uela 58. bua 26.

t) Fera 35.

u) Hann þarf. ella 35.

95) Hic canon excepta multa Episcopo debita, defunct. est
ex Epistol. Innoc. III. Episcopo Nidrosiensis anno
MCXC. v. c. 12. X. de sepult.

tem absolvere nullus præsumito, præter eum, cui potestas, eosdem vivos, excepto in vitæ periculo, absolvendi competit: sed heredes delicta ejus secundum canones & consilium Episcopi componunto. Si vero ab ipso vitæ periculo n) ille liberatur, Episcopum adire debet, ejus consiliis, in o) emendationem p) legitimam usus. 95) Siquis in his, qui supra recensiti erant, in coemeterio sepelitur, antequam se emendaverit, & se cum episcopo reconciliaverit, quilibet tale funus ferentium, vel in coemeterio defodientium, Episcopo q) tres uncias luito, illud extumulato, & ex coemeterio ejicito, si ossa ejus ab ossibus fidelium separari possint. 96) Quicumque hominem in coemeterio sepeliendum, extra illud humaverit, eandem Episcopo multam numerato, istud funus intra coemeterium nihilominus conditurus. 97) Si pupillus mendicusve istiusmodi funus invenit, incolæ r) fundi proximi, iusta, ubi noverit, s) curato, funusque ad ecclesiam proximam t) sequitor u) invalidus auxilium poscat, multam cæteroque convenientem luiturus,

n) Iste.

o) Idem.

p) Secundum leges.

q) Tres marcas.

r) Villæ proximæ.

s) Idem. — instructo 26.

t) Ferto.

u) Opis indigus.

96) Ex J. Eccl. Gulath. antiquo. conf. Jus Eccl. Thorl-Ketill. h. tit.

97) Ex J. Eccl. Thorl-Ket. Cap. IV. p. 26.

liggr. Enn ef nockr neitar v) kirkio-gard. þá skír-
skoti hinn undir tua vatta. ok feli þeim ábyrgd á
hendi sem kirkio-gard bannadi. ok varðar honum þat
mál engu fídan. Engi skal ok efaz í þí at ef kona
verdr með barni dauð þá skal hana so grafa í kirkio-
gardi sem adra menn ok egi skera ne frátaka x).
á hverium degi má ok lík grafa sem vill nema Jóla
dag. lánga Freádag. ok Pálka dag. Eigi skal lík
inni standa y) yfir fimt naudsynialauft. enn ef stendr
lengr. þá skal hann bæta fyrir þrim aurum biskupi.
ok færa lík til kirkio. enn ef hann vil þat egi. ok
lætr

v) Kyrkio 36. male.

x) Barn. add. 54.

y) Um fimt 26. *perperam*.

98) Ex eodem.

99) Ad seculum usque XI. mos obtinuit puerperas, vi, re-
ceptæ de statu infantum, sine baptismo mortuorum
minus favorabilis opinionis, extra coemeterium sepe-
lire, sed huic incommodo duplici medela occurrebant
veteres:

1) Infantem, aliquo saltem ejus, edito in lucem mem-
bro baptizando.

2) Uterum cadendo, partumque inde eximendo.
Hoc vero prohibet Concil. incerti loci apud Collet.
Tom. XIII. p. 771. "Mortuæ in partu scindan-
tur si infans credatur vivere, & bene constiterit de
eorum morte, & concil. Rothomagensis art. 9.
anno MLXXIV. apud Collet. Tom. XII. pag.
545. cavetur." Nec exequiæ denegentur præ-
nantibus aut parturientibus. Præterea notan-
dum

98) Si v) coemeterium denegatur, coram duobus testibus ad hoc nominatis, funeris curam coemeterium prohibenti, (iusta sequens) demandato, eventum nunquam præstiturus. 99) Nullus quoque dubitet, quin puerperam partu mortuam, æque ac alios in coemeterio sepelire oporteat x) (partu) nondum præciso exentove. 100) Qualibet, præter Natalitiorum primam, Parascheven, & Pascatis primam, die, funus condere licet. 101) Funus y) ultra dies quinque nulla cogente necessitate, domi habere licet; diutius illud detinens, tres Episcopo uncias pendat, funusque ad ecclesiam efferat, quod si noluerit, funusque putrescere

v) Ecclesia.

x) Partu. add.

y) Per.

dum tale apud nos funus ecclesiæ, ante depositionem, illatum non fuisse, (ut ex *Sture* Lib. XII. Cap. 7. monet clariss. Olav. in synt. bapt. Cap. XI. §. 6. (d). usque ad Constitut. Arnæ Episc. quo: Ef sú kona andaz fyr en hón se í kirkju leidd sú er born átti vid bónda sínum þá se leidd kona í kirkju fyrir líkino með logande kerti. 3: Si uxor illa quæ de marito peperit, decesserit, priusquam in templum introducatur, tum introducatur alia mulier ante funus cum candela ardente. Et infra: "Hvert þat lík sem at kirkju á at grafa. þá lofadi hann í kirkju at bera. ok syngia þar yfir." Omnia funera quæ ad templum sepelienda sunt, templo etiam inferri, & ibi super iis hymnos psallere permisit. Vid. Hist. Eccl. Isl. T. 2. p. 52. & 54.

100) Ex J. Eccl. Thorl. Ketill. Cap. IV.

101) Sequentia ex J. Eccl. Gulath. ad not. proximam.

lætr inni rétta mann dauðan. Þá hefir hann fyrirgert fe sínu aullo. nema hann vili barta. Enn ef hann byr sua z) ofa. līga á fiöllum. edr sua aa) utarlīga í eyium. ok nema hann þar naudsýniar. at hann má egi lík færa fyrir síá úfærum edr veg úfærum. Þá skal lík færa í bb) úthús. ok festa uppá fiöl. ok láta egi á iörðo standa. Enn ef lá er cc) mann þroti sem lík á at færa til kirkíu. Þá krefi hann manna á hinum næslum bæum eptir þörf. enn hver lá sem nemz gialldi Biskupi þriá aura. Slík skyllða er bóndum at ala þá menn himm eða dd) ferri sem lík færa til kirkíu sem firr var sagt um þá menn sem barn færa til skírnar. ok sua um allann annann farar greiða. Lík skal egi grafa ádr kólnar er. þar skal grafa hvert lík sem kirkíu prestir kvedr á. þar á hver kristinn madr lögligan gröft sem hann ee) andaz í kirkíu sök. nema hann kíofi ser legstæð at annari graftar kirkíu með síálfs síns gg) minni. ok með skynsemd heill at viti

z) Ofáría 58. Ofuáría 26.

aa) útáría 58. 26.

bb) úrhysi 58.

cc) Lidþroti 54.

dd) Fleiri 49. *Harb.*

ee) Er 35. 36. 68. 54. 58. 26.

gg) Munni 26.

102) Ex J. Eccl. Thorl. Ketill. ad not. sequent.

103) Conf. c. IX. de sepult. "Constituimus unumquemque in majorum suorum sepulcris jacere — (ad ecclesiam) ubi caelesti pabulo refici consuevit, (vel ut nostris placuit; ubi decimæ penduntur, quod cum varianti idem.)

scere fecerit, omnibus bonis exuitor, nisi satisfactionem offerat. Quicumque insulas a continente z) remotiores ita, aa) dissitave montium juga incolit, necessitate aliqua detentus, quæ undis fervidis, inviisve viis, a funere ducendo eum defendit, illud in ædium quandam bb) solitariam illatum asseri suspendendo imponat; nam in terra funus stare minime licet. 102) Si is, cui funus ad ecclesiam efferendum est, cc) opis indiget, vicinos, ut auxilium ferant, postulato; denegans, tres Episcopo marcas luat. Eadem obligatio incolis incumbit, quoad alimenta funus ad ecclesiam deducentibus, sive quinque sint, sive dd) pauciores præstanda, ac supra injungitur erga eos, qui infantem ad baptismum portant, idem de omni alia re expeditoria juris esto. Funus antequam lethali frigore plane rigeat, minime humator. Funus quodlibet, ubi parochus jubet, sepeliendum est. Ad ecclesiam, in cujus parochia fidelis quis ee) moritur, jus sepulturæ habet, 103) nisi apud aliam ecclesiam sepulcralem, proprio 104) gg) instinctu, animoque deliberato, mente sanus, sepulcrum elegerit sibi. hh)

z) Idem.

aa) Idem.

bb) Idem.

cc) Idem.

dd) Plures.

ee) Constitutus est. 3: Habitat, quod utique rectius

gg) Ore, 103).

104) Hæc lectio utique varianti præstat, fieri enim potuit, ut quis proprio ore sepulturam eligeret extraneam, absque tamen instinctu proprio, utpote ad hoc ab aliis allectus, quod non modo Jus Canon. c. 1. X. de sepult. ex Leonis III. Epist. anno DCCCX. unde hic Canon. desumptus est: sed etiam legislator noster, &

viti hh). Engi madr skal ii) meta kaups leg at kirkju. eda lík löng. ok hverki skal dvelia fyrir þó at egi se sálugiasir gefnar fyrir hinum dauda. Enn fyrir þá at þat er hvervetna háttir góðra christinna manna at gefa nockut til kirkna. edr kennimönnum kk) til bönahalldz fyrir þeim sem framm ero farnir af heiminum. þá á Biskup at ll) þryfta þeim til. sem elligar vilia nanrækia. at göra slíkar mm) minnin.

hh) Þó at geyndum sóknarkirkju sinnar retti offrs edr giasar ef hann hefir hennar eigi ádr í nokkuru lögliga minnz. *add.* 26.

ii) Kaupa leg 26.

kk) At þeir flyti bannahld 35.

ll) Þraungua 26.

mm) áminningar 26.

post eum Eilifus Arch. episcopus Nidr. sanciendo.
 "At sóknarkirkju skal lík hvart grafa er í þeirri fokui andaz þar sem gröptr er til. utan hinn framsfarni hafi í öðrum stad ser legstæð kosit lockunarlaust oc íleidingar — enn lá er íleidir mann edr lockar. fellr í Pauabann af slálfa verkinu. oc má egi leysast utan í Paua gardi." 3; Ad ecclesiam parochialem, in cuius quis parochia moritur, humator, si illi coemeterium est nisi defunctus in loco alio sine allectione & svadela aliorum sepulcrum elegerit — Qui autem alium inducit allicite excommunicatione latae sententiae feritur, a nemine extra sedem Apostolicam absolvendus. Vid. Hist. Eccl. Isl. Tom. I. p. 490.

105) Vid. c. 1. X. de sepulturis. conf. c. 9. ibid.

106) *Memorias mortuorum pretio vendere prohibuit Hieronymus. in Quæst. Hebr. ad Cap. 23. Genes. Munus pro sepultura exigere vetant Gregorius I. Epistola 55. Januario Episc. Sardiniae DXCIX. Concil. Nannetense DCCCXC. & Triburientse DCCCXCV. aliaque plura. Vid.*

hh) 106) *Nullus ad ecclesiam locum dormitorii, vel mortuaria pretio ii) aestimato (s: vendito), neque moræ sit, quamvis pro anima defuncti oblationes non fiant. Sed quia mos est bonis christianis, dare aliquid ecclesiis, aut pastoribus kk) in preces pro his (redimendas,) qui e mundo transierunt: Episcopum decet ll) cogere cæterosq; negligentes, ut mm) mone-*
mo-

hh) Salva tamen iustitia ecclesiæ parochialis, quoad oblationes, vel portionem canonicam; si eam ante haud legitime honoraverit. *add.* 105).

ii) Conducito.

kk) Ut proferant orationes (pro)

ll) Idem.

mm) Admonitiones.

Vid. c. 12. 13. 14. 15. Caus. XIII. qv. 2. Hæc vero ubivis non observata sunt; nam in Anglia *Symbolum animæ* seu *pecuniam pro sepulcro* Concil. Ænhamense art. 12. & 13. anno MIX. pendi jubet apud Collet. Tom. XI. pag. 1064. Quod Canutus Magnus LL. Eccl. art. 13. sequitur dicendo: *Sausfeat* is rihtæst þat man sýmle geleste a æt openom græfe. s: *Pecuniam animæ* (Lamburdo audit *pecunia sepulchralis*) maxime æquum est, ut solvamus ad apertum sepulcrum. Vid. *Æræno-vopulæ* Anglorum Lond. 1644. pag. 102. Eodem fere modo J. Eccl. Thorlaco-Ketill. Cap. V. pag. 28. *Redemptionem Dormitorii* (Legkaup) (nobis enim sepulcrum *leg* dormitorii nomine venit, haud secus ac Græcis,) pro duplici ætate determinat. Sed quia jus oblationes nomine voluntarias exigendi pinguius est, non mirum: quod hoc introductum, illud tandem abrogaverit. Ut vero post Reformata sacra, oblationes exulare, mos iterum juris veteris revocatus fuit. Vid. Acta Comititia anno MDCIV.

ningar. sem at fórnú hafa her verit nn). Þíat hvern góðan ok lofligan oo) síduanda sem menn vilía niðrfella utan skynfemd. þann sem til cristindoms pp) kemr. Þá skal Biskup þröngva þeim til upp at hallda.

XII. KAPITULI.

HER SEGIR UM HEIT a) MANNA.

Nú er næst um heit at tala. enn heit ero b) tvífallðlig. c) önnur nauðsynlig. d) enn önnur e) vilianlig. f) *Nauðsynlig* ero þau sem allir heita í skírni at hafna fiandanum. ok hallda kristiliga trú. geymandi Guds bodorda. *Vilianlig* ero þau sem madr heitir g) með vilía línum gefa edr göra þá luti sem hann var egi fyr skyldr til. sua sem menn heita reínleika. í klaustur at fara. edr annat at gera fyrir Guds sakir. sua sem ero ölmofogerdir. Enn þó at h) í síálfs valldi se at heita þí eno i) sem hann vill. þá er dó

nn) Medr ofs. *add.* 26. ok æfinliga yfir geingit. *add.* 35.

36. *Harb.* 68. 58.

oo) Síduana 36.

pp) Heyrir 26.

a) Heilög 51.

b) Tvefalleg 35. 58.

c) Önnur. *omiss.* 26.

d) Ok vilianlig. *omiss.* 26.

e) Vilalig 49.

f) Næðsynlig 35.

g) At vilea 26.

h) Aullum se frealst. ok í seálfs valldi at. *cat.* 35. 51. 68.

49. 26.

i) At 35. 26.

mosyna hic olim, nn) recepta præscent: nam omnem bonam & laudabilem oo) consuetudinem juri canonico pp) convenientem, quam sine ratione homines eunt antiquatum, Episcopus urgeat.

CAP. XII.

HIC AGITUR DE VOTIS a) HOMINUM.

107) **D**e *Votis hominum jam dicendum erit. Vota vero sunt duplicia: c) alia necessaria: d) alia e) voluntaria. f) Necessaria sunt ea, quæ in baptismo omnes profitemur diabolum abnuere, sed fidem Christianam tenere, mandata dei observando. Voluntaria sunt ea, quæ quis se g) sponte obstringit ad præstanda vel facienda, quæ non debuit ante: sic vovemus castitatem, vitam monasticam, peregrinationes aliasve propter Deum præstationes, eleemosynas puta. 108) Quamvis vero h) insit potestati cujusque,*
vo-

nn) Nobiscum. *add. longoque usu consveta. add.*

oo) Idem.

pp) Pertinentem (sc. ad jus canon.)

a) Sacris.

b) Idem.

c) Alia. *omitt.*

d) Et voluntaria.

e) Idem.

f) Idem.

g) Idem.

h) Omnibus liberum sit & in propria potestate positum.

108) Ex Epist. Innoc. III. Andreæ Duci anno MCCXII.
in

þó sua naudsýnligt at k) efna heitin at öngum er siálfuun lofat þeim at brigða. ne um at skipta utan heilsutapanar sinnar siálu, nema þat se gert með Biskups l) orlofi. til hvers m) sem heyrir at skoda naudsýn manzins. ok fauk n) skiptisins o) at hann megi finna í þá hvert lausnin se betri ok Gudi þægiligri enn siálf heitin.

XIII. KAPITULI.

a) HER SEGIR UM MATGIAFIR FYRIR SKULDA HIÚM.

Ölmusu görd er hit mesta miskunar verk. Hver sem þetta gerir rettiliga. ok með góðum vilja. þá bidr hún ok þiggr af gudi miskun sínum gíafara. ok c) flöckuir sua hans fynd sem vatn flöckuir elld. Enn þó at flestar allar ölmofor se í siálfs valldi. þá
er

k) Enda 36.

l) Ráði ok. *add.* 26.

m) Sem. *omitt.* 26.

n) Til umskiptisins 49.

o) Má hann finna 49.

a) Her segir um ölmusu gerdir 35. um siárgíafir ok ölmusu 51.

c) Læknar 26. male.

in Hungar. Licet universis liberum sit arbitrium in
vovendo, usque adeo tamen solutio necessaria est post
vo-

vovere i) quod velit; adeo tamen necessarium est vota k) persolvere, ut nemini sine dispendio animæ suæ licitum sit rescindere vel immutare ea, nisi cum l) venia Episcopi, cui incumbit inquirere necessitatem hominis, causamque n) mutationis (v: redemptionis) o) ut eo perspicere possit, utrum solutio (v: redemptio voti) sit melior, & grata magis Deo, quam ipsa vota.

CAP. XIII.

a) *HIC AGITUR DE OBLATIONIBUS CIBARIIS PRO HOMINIBUS HERI QUADRA NECESSE ALENDIS.*

Eleemosyna est maximum misericordie opus: hoc cuicunque recte & intentione bona facienti, seu datori suo, misericordiam imprecatur, & a Deo impetrat, ejusque peccata, aquæ instar ignem suffocantis c) extingvit. Quamvis vero plurimæ eleemosynæ sint

i) Idem.

k) (Verbo tenus) finire.

l) Consilio &c. add.

n) Ad permutationem.

o) Et perspicere potest.

a) Hic constituitur de eleemosynis 35. de rerum donatione & Eleemosyne.

c) Sanat,

votum, ut sine proprio salutis dispendio, alicui non liceat rescilire. Vid. c. 6. X. h. t.

er þó af fornum heitum ok skipan landz laganna allir skylldir þesa ölmosu at gera sem her fylgir. Tíunda fe sitt allt sem tídar segir. lyfis tollr. Róma skattr ok fálu gíafir. Hver maðr fá er sík ok lín d) hiún helldr e) á sínum kosti ok þarf egi mat af öðrum i ölmosu at þiggia. Þá er hann skylldr at gefa fíora f) málsverdu matar sinna hióna ok lína á hve- rium tólsmánadum þeirra daga sem hann er skylldr at vatnfasta. sem er *) lánga-fredagr. g) Olafs voku aptann. Mariu messu aptann h) fyrri. alla heilagra messu aptann. fírir þuá at enginn skal þat hírda til eptirkomandi magfyllar á öðrum degi. fer edr sínum i) skuldar mönnum sem hann þarnaz ok hans heima menn fyrir Guds sakir á þesum dögum sem nú voro uptaldir. Skal lánga fréadags verdr gefaz fátækum mönnum med ráði k) söknað prestz. med þí at taka inn einn l) mann edr fleiri á þann sama dag. at láta vera meðan margiöfin vinz. enn hinna þriggia messu aptna málsverðum skolo skipta bændr á samkvamu med tíundum m) sönnum ölmosu mönnum til handa. enn þá er furir þesa messodago má egi n) vatnfasta sakir drottins daga. þá er þó lögskylt at vatnfasta þriár vatnfoitu nætur í þesa ölmosugerd. þar sem bi-

d) Hión 35. 51.

e) Af. 35.

f) Málsördu 36.

*) Langa friadagr 35. 51.

g) Olafs messu aptan 49.

h) Fyrri. *omitt.* 35. 51. 36. 58.

i) Skuldar hiónum 35.

k) Ok vitordi. *add.* 68.

l) Fátakann. *add.* 36.

m) Sínum 49.

n) Fasti 36. 49.

sint liberæ, attamen secundum prisca vota, & constitutionem legum patriarum, hanc sequentem eleemosynam omnes præstare debemus. 3. Decimare omnia bona modo infra constituto. Præstationem luminum, Denarium Sancti Petri, & oblationes pro anima. Qui-
 eunque se, suosque d) domesticos propria quadra sustinet, alienæ eleemosynæ non indigus, quaternas domesticorum f) portiones cibarias, suasque singulis duodecem mensibus erogato, iis scilicet diebus, quos jejuni-
 o aquæ transfigere debemus: illi vero sunt. Dies Parascheves. g) Vesper Vigiliæ Olavi. Vesper festi Mariæ h) prioris. Vesper festi omnium sanctorum; nemo enim sacietatis die sequenti futuræ causa, sibi i) suave quadra necesse alendis id reservare debet, quâ diebus supra dictis cum domesticis suis propter Deum caret. Portio cibaria Diei Paraschevos pauperibus, consilio k) Parochi offeratur, hoc sc. modo, ut duo pluresve l) homines eodem die, in domum recipiantur, hospitio, donec cibaria consumuntur, fruturi. Canas vero cæteris trium festorum Vesperis deputatos, incolæ, una cum decimis m) in conuentu inter veros eleemosynarios dividunt. Quando ante hæc festa propter dies dominicos n) aqua jejunare non licet, necessum est, ut tribus aliis noctibus aquæ jejuni-
 o destinatis, in hanc eleemosynam aqua jejune-

mus:

d) Idem.

e) Idem.

f) Idem.

g) Vesper festi Olavi.

h) Prioris. omitt.

i) Idem.

k) Et consensu. add.

l) Pauperes.

m) Suis.

n) Jejunare (simpliciter).

biskup lætr bióða. ok lyfa á presta-stefno. ok skal þeim lúkt vera hit síðarsta fyrir Jól. Enn fyrir sua marga o) er hver maðr skyllðr at gefa ísm lög skillda til fösto. ok hann er skyllðr at fæða. þá er p) vatnfastat er. enn fá er egi vill gera þessa ölmuso gialldi biskupi þriá aura fyrir hvert hiuna q) sinna. og tvígyldi matgiöf.

XIV. KAPITULI.

109) a) HER SEGIR HVERSU MENN SKOLO
FE SITT TIUNDA AT LÖGUM.

b) **Á** dögum virduligs herra Gizurar Biskups í Skálaholtri var þessi tíundar görd almennilega lögtekin á Islandi. at fá maðr ísm hann á tíu hundrut álna

o) ómaga. *add.* 58. male.

p) Fastat 35. 51. 36. 68. 49.

q) Sinna. *cæt. omitr.* 35. 51. 39. 54. 49.

a) Her segir um tíunda gíerd. ok hverfu skípta skal ok hvat vidliggr ef tíund er halldit. ok gollit egi at á kvæðnu 35. tíunda fe 51. Her segir um tíundargíerd ok ísmqvar 54. Um tíundar gialld. *Harb.*

b) Þat er at logom seyldoet at menn scolo tíunda fe sitt alt lögtíund her á landi. Enn þat er lögtíund. at fá maðr greiði VI alna egri á XII. mánodom ísm hann

109) Hoc caput, exceptis, quæ uncis includuntur desum-

mus: iis nempe, quas indici Episcopus curat, & in synodo promulgari. Portiones istæ ad natalitia, seu terminum ultimum penduntur. Pro tot o) portiones solvito, quot ex præscripto legum jejunare obligatos, tempore, p) quod jejunio aquæ observatur sua quadra necessario alit. Qui banc eleemosynam præstare noluerit, tres Episcopo uncias pro quolibet domesticorum, q) suorum, & duplas insuper portiones cibarias reddito.

CAP. XIV.

a) *HIC CONSTITUITUR MODUS, QVO DEBEAMUS DECIMAS LEGITIMAS SOLVERE.*

b) *Diebus venerabilis Domini Gizuri Episcopi Schalaboltenfis hæc decimarum constitutio solenniter in Islandia, legibus recepta fuit: hac, decem ulnarum centurias ære solutas alieno possidens, duode-*
cim

o) Invalidis.

p) Quod jejunio observ.

q) Suorum → reddito. *omitt.*

a) Hic de solutione, & distributione decimarum agitur, item poena si morosus justo tempore decimas non pendat 35. Decimatio bonorum 51. Hic constituitur de solutione decimarum, & conventibus 54. de solutione decimarum. *Harb.*

b) Legibus obligati sumus decimas ex omni re nostra legitimas, in hac terra,olvere. *Decimæ vero legitimæ sunt, si decem decades unciarum, quarum singulæ sex ulnis*
con-

sumtum est ex jure ecclesiastico Thorlaco Ketil.
F Cap.

álna skulldlaust. greiddi tólf álnar á hueriu ari. Á hann meira fe edr minna í landi edr lausum eyri. Þá geriz þar tíund af eptir fiármegni. með flíkri grein sem her segir. Sá madr sem hann á tíu sex álna aura skulldlausa. fyrir utan huers dagligan búning. íkal greidda alin vadmáls. Enn fá madr sem hann á XX. aura skulldlaust íkal greidda tvær álnar. Sá sem á fiórutigi aura. íkal greidda þriár álnar. Sá sem á LX aura íkal IV. álnar. Enn fá sem LXXX. aura á. íkal fim álnar. Sa sem á LXXXXX. greiddi VI. alnar, ok á hverium fimmhundradum íkal aukaz tíundin sex álnum. utan þá lúti sem egi íkyllðazst tíundargerð af. ok her skyrir. Prestar c) ero egi íkyllðir at tíunda þat fe sem þeir eiga í d) helgum bókum edr meissu klædum. ok þat

hann á tíutigi VI alna aura. Sá madr sem á X. VI. álna aura seuldlausa fyrir utan huersdagligan búning. skal greiða alin vadmáls. enn fá madr sem á XX aura þá skal greiða II. álnar. enn fá sem xl. aurá á. fá skal IIj álnar. enn fá sem hálfst hundrad á. skal IIIj. álnar. fá sem á lxxx. skal v. álnar. fá sem tíutigi á. græði vi. álnar. oc á hueriom v. hundrodum skal aukaz tíund sex álnum. þá luti sem egi seyllðaz tíundar görd af. oc her seyrir. (fylgia 26). *Harb.* 51. 52. 59. 36. 35. 39. 58. 54. 49. 26. 68. 35.

c) Þorfo. *Harb.* 26.

d) Helgum. *omitt*, 26.

Cap. XXXVI, & sequentibus, quod etiam de sequenti capite observandum. Cæterum de hac constitutione notandum.

- x) Eam ab anno MXCVI. adhuc usque diem, omnino immutatam non esse autoritate legislatoria: omnia enim de ea sive mutanda, sive tollenda inita consilia abiectum. Sic Ludovicus Leppus, Regis Erici anno MCCXXCI. in Islandos Legatus, et tali in Comitibus suscepto negotio, autoritate Satrapæ & seculi sui heredis

cim singulis annis ulnas pendito: Qui plus bonorum sive mobilium sive immobilium, minusve possederit, prorata inde decimas persolvat, tali modo, qui hic definitur. Decem sex ulnarum uncias a nominibus alienis liberas, præter vestes quotidianas possidens, ulnam panni inquilini offert. Qui vero XX. uncias detracto æro alieno possideat binas ulnas reddito. XL. uncias possidens, tres ulnas solvito. LX. uncias possidens, IV. ulnas offert. LXXX. uncias possidens quinque ulnas pendito. C. ulnas possidens IV. ulnas offert. Cum singulis quinque centenariis decimæ sex ulnis augentur, nisi res sint, quarum decimatio necessaria non est, & hic exponuntur. Pastores c) non sunt obligati decimare pecuniam, quæ iis est in d) sacris libris

constant, possidens, singulis duodecim mensibus sex ulnarum unciam pendat. Qui X sex ulnarum uncias ab ære immunes alieno possiderit præter vestimenta quotidiana, ulnam panni solvito. XX uncias possidens duas ulnas reddito. Cui XL uncia sunt, III ulnas numerato. Cui semicentum (LX ulnae sunt 26) unciarum est, IV ulnas dato. — LXXX unciarum dominus, V ulnas offert, qui decem decades possidet sex ulnas numerato. Cum singulis quinque centenariis, decimæ sex ulnis augentur, nisi res sint decimatione exemptæ, & quidem hic enumeratæ (sequentes) fuerint.

c) Necessè non habent.

d) Sacris.

rois Rafni Otthonis, abstitit. Nec Scopum optatius attigerunt, illa, propter novas leges condendas inita annis MDCCXXI. & XXII. colloquia.

- 2) Omnes ea Islandos teneri præter Vestmannaðensēs, qui ab anno MCCXXC. (quo prædium Kyrkiuhar, cum Ecclesia, ex donatione Arnæ Episcopi, Claustro Sti. Michaelis Bergenis accessit) ad hoc usque tempus more Norvegico decimas pendunt, etiam si illis, cum priori Domino omne commercium dudum aboleverit.

þat allt sem þeir e) hafa til Gúds þjónustu. tíunda skolo þeir annat fe. Enn ef þeir menn ero í Noregi. edr öðrum löndum. sem eignir eigo á Islandi. þá skal þar tíund f) af geraz. Gudi ok heilagri kyrkin. ok hennar þjónustu mönnum sem g) eigninn liggr. hvart sem greidir sá er iörd á. edr hinn sem á byr. h) edr sá sem hann bydr um. enn á þeim er lögleg heimta sem á iördu byr. Bús afleifar er egi skyllt at tíunda i) um var. ef hann helldr búi sínu. enn ef hann bregdr búi. edr selr or búi. þá skal hann þat tíunda. Bændur allir skolo tíund gera þeir sem þingfarar kaupi eigo at gegna. af fe síno skulldlausu. Egi skal k) ómögum fe ætla þó at hann eigi fram at fara. Enn þott

e) þurfa at hafa til ætt. 26. *Harb.*

f) Af greidaz. *Harb.* 26.

g) Eignir liggja. 26.

h) Edr sá -- bydr um *omitt.* *Harb.* 26. 35. 51.

i) Um var. *omitt.* 26.

k) Ómögla 26. úmaugum. *Harb.*

112) De annuis olim prædiorum prætiis (Landskuldir) decimæ prædiales, a conductōribus deducebantur; quod vel apertè jubet Rescriptum Christ. IV. de die 20 April 1590. historiæ Eccl. Isl. Tom 3. pag. 61. insertum. Hodie vero vi contractus Locationis conductōnis decimas, absque ulla retributione pendere conductōres tenentur.

113) Nomine reliquiarum villicationis venire jubent Acta Comititalia anni MDCXXV. tantum universorum bonorum massæ partem, quantialimenta, singulis domesticis ab initio ætatis, ad initium usque hiemis insequentis, præstanda, constant.

bris (c: missalibus,) in vestibus sacris, & in rebus in divinum opus. e) adhibitis; 110) ex reliquis omnibus, decimas offerunto. Ex bonis in Islandia sitis, quæ quis in Norvegia, aliisve terris constitutus possederit, decimæ f) fiant, Deo, sanctæ ecclesiæ, ejusque ministro, 111) ubi ista g) res est: 112) Has, sive dominus fundi, sive conductor, h) sive mandatarius solvat, (idem est), sed incola fundi actione ad exhibendum legitime postulatur. 113) Villicationis reliquias decimare non tenetur i) tempore vernali, qui villicare pergerit: si vero desistit, vel reliquiarum quicquam alienat, illud decimato. Omnis incola tributum comitiale solvens, res suas, decimo ære alieno, decimato. Expensæ k) in pauperes alicui alendos faciendæ numerari (c: de bonis decimandis deduci)

e) Necessario adhibendis.

f) Redduntur.

g) Bona sunt.

h) Sive mandatarius. omitt.

i) Tempore vernali.

k) Egenos. 26 (vi vocis invalidis)

110) Secus Jure canonico; ubi Regula: Clericus clericum non decimat. quam, quoad decimas personales Episcopo & ecclesiæ debitas, apud nos observatam fuisse, inde crediderim, quod clericus decimas post Reformationem Regi solvere jussus, immunitatem immemorabilem opposuerit. Sed, quia quicquid habent clerici, pauperum est, semper iis decimas (imo hodie) obtulere. Decimis vero realibus, quippe quæ fundis inhaerent, prædiorum possessores indistincte tenentur. Vid. Boehneri Jus Eccl. l. 3. Tit. 30. §. 75.

111) Confer. C. 20. X. h. t.

F 3

112

Þott hann eigi minna fe. ef hann á tíu aura skuldlauða. Þá skal hann tíund af gera. hvart sem hann er gridmadr. edr bóndi. nema hann eigi ómaga þann. sem hann verdr á verkum sínum fram at fara. Rett er at fátækir menn allir þiggi tíund þeir sem egi gera. Svo skolo konur tíunda fe sitt sem l) kallar. Samkvæmar skolo menn eiga um haust i Repp hvorom egi fyrr enn fiórar vicor ero til vetrar. at fkipta tíundum. Skipt skal tíundum drottins dag hinn fyrsta i vetri. fimmm menn skal taka til i Repp hverium at fkipta tíundum m) ok matgiöfum n) med fátækum mönnum. ok síá eida at mönnum. Þá sem bezt þickia tilfallnir hvart sem eru böndie edr gridmenn. Skyldr er huer madr til þeirrar samkvæmu at fara sem tíund á at gera. edr fá annan mann fyrir sik. þann er lögðkilum haldi upp fyrir hann. ok handsöl fe at þiggiandi. Enn ef hann kemr egi sealfir fyrir midian dag forfalla laust. ok engin af hanns hendi. Þá er hann sekr um þat þrim aurum. ok skal hann þó þá tíund giallda sem fkipt verdr á hönd honum. Þar skal telia fe manna hverfu mikit huer á o) í landi ok lausum eyri. þat sem at fardögum var skuldlauft. Sealfir skal hver telia sitt fe. ok láta

l) Karlár. 35.

m) Ok matgiöfum. *omitt.* 26. 35.

n) Med fátækum mönnum *omitt.* Harb.

o) Skal virða laund oc lausa aura. 35. 51. 36. 51. 52. 39. 68. 31. 49. 26. Harb.

114) Hodie iuramenta exigendi facultatem, soli habent iudices.

ci) non debent. Siquis, sive paterfamilias, sive domesticus (tribut. comit. solventi) pauperior est, sed decem uncias nominibus passivis salutas habet, decimas inde solvat, nisi egenos proprio labore sustentare teneatur. *Æquum est, ut inter egenos, qui decimas non solvunt, illæ dividantur. Eadem ac l) viris, sequiori sexui bona sua decimandi obligatio inest. Conventus in quavis tribu autumnalis, sed quatuor ab hieme septimianis haud remotior, in divisionem decimarum celebrator. Ante primam hiemis dominicam decimæ divisæ sunt. In quavis tribu quinque viri, qui præ cæteris maxime idonei habentur, eliguntur, ad partiendas n) inter egenos decimas m) Et oblationes cibarias 114) itemque ad jura menta ceterorum æstimanda. Hunc conventum decimans quisque frequentato, aliumve substituito, qui legitimis suis partibus fungatur, Et stipulandi personam habeat. Qui, si nec ipse, nec suus mandatarius ante meridiem, non impeditus stiterit, tres uncias luito, decimasque sibi injunctas persolvito. Bonorum, quanta quisque possideat, rationem hic inire oportet: o) sive fundis consent sive mobilibus tempore migrandi solutis ære alieno. Sua quisque bona numerato 115) censenda à duobus, pluribusve viris*

l) Idem.

n) Et oblationes cibarias. *omitt.*

m) Inter pauperes. *omitt.*

o) Fundi cum mobilibus censentor.

115) Ad annum usque MDLXXIV. eodem modo omnia bona sive mobilia sive immobilia, censebantur; ita ut

láta virða tua p) skilríka böndur edr fleiri. Enn á samkvamu skal hann taka i hönd sér Guðspialla bók edr kros vígðan. ok nefna vatta tua edr fleiri q) í þat r) vætti s) at *ek vinn eid at bók. ok segi ek þat gudi. at ek t) á sua fe sem nú befir ek talt. edr minna.* Enn sá er eigi vill eid u) vinna. at fe sínu þa er hann er retiliga beiddr. þá verdr hann sekr um þat þrim merkum. Enn sá sem sver fiórdungi minna en fe. þá sekiz hann rólf merkum. ok skal hann þó sua mikla tíund v) gilda.

p) Skilríka. *omitt.* 51.

q) At þúi vætti 26.

r) Vætti 51.

s) Skal hann segja *add.* 35. 51. 58. 26. *Harb.*

t) A' *omitt.* 35.

u) Sueria. 26.

pro singulis centenariis, sex ulnarum uncia penderetur. Sed tunc primum constitutum fuit in Comitibus, ut tres rerum mobilium inanimatarum centenarii pro uno haberentur, eo fundamento, quod res tales (præsertim prætiosæ in arca steriles) parvi essent usus. Tandem nostro seculo, fundis reductis, centenarii animalium duo unius habentur, immensa, quorum interest, sed Status oeconomici lethali iactura, quod vel deserta prædia, etiam olim, sed hodie non, censa, (in motivum ea recolendi;) & plurimæ res commerciis utiles sed hinc otiosæ, ut voluptuarias taceam, sat superque evincunt. Denique notandum, sex viros hodie æstimationi adhibendos esse.

- 116) Hic jurandi modus, etiam post reformationem adhibitus (vid. Jus Eccl. reformatum in hoc tit.) hodie ab usu recessit, cujus loco jus jurandum codici gemino Christianæ suffixum, erectis in cælum pollice, indice & medio digito moniti præstamus.

*) Seculo

vis p) fide dignis. 116) Sed in conventu, Evangelia, vel crucem consecratam sumere manu debet, & duos, tresve testes nuncupare q) in r) hoc perhibendum s) quod super librum sacramentum præstem, *) hoc-que Deo profitear me bonorum, quæ laudavi, tantum, aut minus r) possidere. Qui circa bona sacramentum legitime postulatus u) id præstare recusaverit, trium marcarum reus esto. Qui vero bona ad odrantem juramento dolose redegerit u7) duodecim marcas luat, tantas

p) Fide dignis. *omitt.*

q) Ad.

r) Idem (vi vocis) testimonium.

s) Dicat add.

t) Possidere. *omitt.*

u) Jurare.

*) Seculo XIV. formula jurisjurandi hæc erat.

Ek N. N. legg her hönd á helga bók oc því játar ec' gu-
di oc hinna helgu iúngfrú Mariæ. oc öllum guds hel-
gum monnum, Sti þorláki biskupi oc — at ec a svo
fe — se mer gud svo hollr og öll heilög ord á þessari
bók. oc öll heilög Evangelia guds sem ec satt segi. enn
gröm ef ec lig. 3: Ego N. N. pono hic manum super sa-
crum librum, & hoc profiteor ego Deo, & Sanctæ virgini
Mariæ, & omnibus Dei sanctis hominibus, sancto Thor-
laco & —, quod ego possideam tantum pecunia — sit
mibi Deus ita propitius, & omnia sancta verba in hoc li-
bro, & omnia sancta Evangelia Dei (sc. ita propitia) ut
ego vera dixi, irata si ego falsa dixerim. vid. Cod. No.
354. formæ max.

117) Præter hanc multam pauperibus debitam, infamia
Tit. de Emptione Vendit. Cap. 2. Triennali in Norve-
giam relegatione; IV. marcis Regi debitis, denique
amissione personæ testes in sua causa in posterum pro-

v) giallda. sem samkvamu menn fkipta á hendur honum x) eidlauft. Ef fe manz þver þadan í frá sem han hefir suarit til. þá er honum rett at fara til samkvamo. ok telia fe sitt ok vinna eid at. ok gera sva tíund af. Nú vex fe manz tíu tigum y) aura edr meira. þa er hann skyldr at segia z) til þes á samkvamu. ok gera tiund af.

XV. KAPITULI.

a) HER SEGIR HVERSU TÍUNDA SKAL

ÚMAGA EYRI.

Ef madr hefir ómaga eyri at vardveita. þann er hann tekr b) vöxtu af. ok skal hann þat fe alt tíunda sva sem hann ætti siálfr. Enn ef útlendir menn koma út hingat. þa er þeim egi skyldt at tíunda fe sitt ádr þeir hafa her verit þriá vetur

v) Gera 35. 57. 36. göra. *Harb.*

x) ok telia *add.* 35. 58. 49. 26.

y) Aura *omitt.* 35.

z) þat 26.

a) Ef madr hefir úmaga eyri at vardveita *Harb.*

Her segir um ómaga gótz tíundir og útlenda menn 51.

Um greizlu tíundar 35. Um eida at fe. ok tíundar halld. 39

b) ávöxtu 35. 54.

ducendi puniebatur. Vid. Cod. Ion. Tit. de furtis
Gap. XXII. Hodie vero infamia, amissione duorum
digitorum

(*tantas insuper decimas v) soluturus, 'quantas convenæ x) sine juramento, ab illo exigendas dividunt. Si bona cujusdam a tempore, quo juramenta censa sunt, decreſcunt, conventum adire domino licet, ut bona recenſeat, juramentum præſtet, & decimas inde ſolvat. Si bonis decem, pluresve y) unciarum decades acceſſerint, dominus z) talis, in conventu, acceſſionis mentionem facito, eandemque decimato.*

CAP. XV.

a) *HIC CONSTITUITUR QUOMODO RES PUPILLARES DECIMARI DEBEANT.*

Siquis ex bonis pupillaribus, fruſtum b) lucrat, partem fruſtuum ſibi accedentem, æquè ac bona propria decimato.. Exteri buctrājicientes, ex bonis ſuis decimas ante offerre non tenentur, quam tres c) con-

v) Faſturus 35. 57. idem *Harb.*

x) & numerant

y) Unciarum. *omitt.*

z) illud indicato.

a) Si quis res pupillares curat. *Harb.*

Hic agitur de rebus pupillaribus, decimis & advenis 51. de præſtatione decimarum 35. de juramento circa bona, & detentione decimarum 39.

b) Idem.

digitorum, cum omnibus bonis pleſtendus foret. Vid. Cod. Norv. Lib. I, Cap. XIII. art. 9.

tur c) í samt. nema þeir göri fyrir d) bú. enn þat var skolu þeir tíund gera. sem þeir e) gera bú. ok þau misseri eptir. Nu ef varir landz menn fara hédan. ok eigu fe eptir. þá skal fá madr gera tíund af þi fe. sem fiáruardveizlu hans hefir. enn eigi er f) hann skylldr at gera tíund her af þi sem hann hefir g) brott med fer. Enn ef hann kemr aptr. þá skal hann giallda hinn næsta vetr eptir tíund af þi fe sem hann hefir út haft med fer ádr um sumarit. þot hann eigi garda edr h) eignir i) utanlandz. Ef vaxit hefir fe manz edr þorrit í utan ferd. þa er hann skylldr at vinna eid at siár eign sinni ef hann er beiddr at lögum. Ef k) hiú eigo fe saman. þá skal katlmadr vinna eid fyrir fe þeirra beggia. Ef karlmadr ok kona eigo fe saman þott þau se egi hióna þá skal karlmadr vinna þar eid firi. Ef karlar n) eigu fe saman ok er rett þó at annar vinni þar eid at. enn ef þeir metaz vid. ok vill hvargi sueria. þá er vid huarntveggia fokin. Sa skal eid vinna fyrir fe hueriu. sem lög ráðandi er fiárins. þar skal madr o) vartíund giallda

e) Samfast 26. 36. 68 58. *Harb.* 49.

d) Búnat 26.

e) reifa. 26.

f) Fiáruardveizlu madr ne *add.* 36

g) í braut 35. í brutt. 36. brot. *Harb.*

h) *Icgnor perperam* 25.

i) í Noreghi 26.

k) hión. 26.

n) Tveir *add.* 26.

o) Tíund 26. 35. 51. *Harb.*

c) *continuas hiemes hic peregerint: nisi villicationem prius incipiant: eodem autem vere, quo d) villicationem e) faciunt sequentibusque semestribus decimas pendunt.* Si nostrates patria cedentes, bona relinquunt, illi, cui bona interim curanda committuntur, decimæ inde solvendæ sunt: bona vero f) hic decimare non tenetur, quæ quis secum g) abhinc vebit: ubi vero rediit, ex bonis secum allatis decimas pendito, proxima post æstatem, qua reversus est, hieme: quamvis ædes, h) fundive i) in exteris illi sint. Sicujus in peregrinatione bona creverint, decreverintve, tunc bona juramento legitime postulatus censeto. Si inter conjuges communio est, maritus communia bona jure jurando censeto. Si vir & foemina bona habent communia, ille quamvis conjuges non sint juramentum præstato. Si inter viros n) communis bonorum sit, legitimum esto, quamvis alter tantum sacramentum præstet: de quo præstando si altercantur, & neuter vult jurare, actione uterque postulator. Bona quæque jure jurando censeat qui legitimam eorum administrationem habet. In ea tribu, o) decimas vernaes pen-

c) Idem.

d) Idem.

e) Exordiuntur.

f) Curstor bonorum. *add.*

g) In iter 35. idem 36. abhinc. *Harb.*

h) Idem.

i) In Norvegia.

k) idem.

n) Duos,

o) Decimas simpliciter.

gjallda sem hann á lögheimili þau missari. Þá sem fkipt er tíundum á haustit. Enn ef egi er fkipt. Þá skal han þar gjalda alla tíund sem hann er p) heimilis fastr marteins messu. Nu ef madr sitr sua tólf mánadi at hann gelldr egi biskups tíund sína retta. fa sem gera á. þá er hann lekr um þat þrim mörkum við biskup. Enn ef hann sitr sua adra tólf mánadi. at hann gerir egi tíund sína retta. þá er hann lekr sex mörkum við biskup. Enn ef hann sitr sua þriá verur. at hann gelldr egi tíund sína retta. þá hefir hann fyrirgert laundum ok lausum eyri ok öllu þi sem hann á. ok á hálf Kongr enn hálf biskup. Enn ef madr gerir af sumu enn egi af sumu. q) þá á hann þat sem tíundat er. Enn sua mikir r) upp næmt kóngi ok biskupi. sem egi er tíundat. Slíka sókn

p) Logheimilis. 35.

r) þá er þát hans. *Harb.*

118) Aliam detinenti decimas poenam irrogat jus canonicum. Caus. XVI. Qy. 7. c. 5. ex Concil. Rothomagensi MCXIX. ubi. Sed quia modo multi inveniuntur decimas dare nolentes; statuimus, ut secundum domini præceptum admoneantur semel, & secundo, & tertio. Quod si non emendaverint, anathematis vinculo feriantur usque ad satisfactionem & emendationem congruam. Sed notari meretur Constitutio de morosa decimarum detentione, quam Nomophilax nostras Arius Iohannis Einarstads in Kræklingsblyda MDXLVIII. sancivit, constituit 1) legitimum esse ut Procurator Regis, in sua quisque præfectura, in decimas, suspicione quadam orta, inquirat. 2) sancivit eos, qui decem uncis majora possederint bona, tantorumve bonarum fuerint curato-

pendito, ubi domicilium legitimum habet semestri, quæ decimæ autumnales dividuntur; si veronullibi divisæ fuerint, decimæ solvuntur, ubi quis festo Martini p) domicilium habuerit fixum. Qui r) duodecim menses, sine decimarum Episcopatum solutione legitima exegerit: ille puta, cui illarum incumbit præstatio, tres in poenam Episcopo marcas luat. Qui aliis duodecim mensibus, decimas legitimas non solverit, sex marcarum Episcopo pendendarum teneatur. Qui vero per ter duodecim menses, solutione decimarum legitima supersederit, bonis immobilibus, & mobilibus cum universali patrimonio suo exuitur; bonorum semissis una Regi, altera vero Episcopo cedat) Bonorum, quæ partim decimata sunt, partim non, tantum q) dominus possideto, quantum decimatum: cætera vero nondum decimata, r) Regi & Episcopo

p) Legitimum. add.

q) Domini esto.

res, sed per duodecim menses nullas inde decimas pependerit, tribus, secundum jus Eccl. maris reos, duplasque insuper decimas pensuros, præter inarcam, quam Regi ob pervicaciam, despectum & transgressionem legis, debent, de legitima cæterum emendatione adinonendi. Transactis sine solutione decimarum secundis duodecim mensibus, sex marcarum, quæ pauperibus & tribuum præfectis cedant, rei sunt, duas Regi insuper marcas, propter inobedientiam, contemptum, & legis violationem luitari. Tertiis duodecim mensibus nullas pendens decimas, ex quadrante (sc. insulæ), relegator, & præter duodecim marcas pauperibus & tribuum præfectis percipiendas, Regi marcas numerato quatuor, in legæ violatæ poenam, & inobedientiæ. Defectum pecuniæ, fidejussoris,

fóka ok álög á hvern á sínum fjórðungi tíundar sem biskup. hvernium lita tíundar sem halldit er þar til er á þridia ári fellr undir Kóng ok biskup Tíund skal lita skipra. at biskup skal hafa fjórðung ok fá ækir menn fjórðung. Prestir fjórðung. ok kirkia fjórðung. Þann fjórðung tíundar sem biskup á at hafa. skal greida í vadmálum edr vararfelldum. í lamba garum. í Gulli edr í brendu sylfri. Eindagi er mælt á þí fe er menn skulu biskupi greida í tíund. hinn fimta dag viku. er fjórar vikur eru af sumri. at lögheimili þes manz er biskup bænd um at taka við fe þí. edr þar sem þeir urdu áfátir. rett er þó at fyr fe greitt. Vita skal biskup láta. edr þeir menn er fyrir eru biskups stólum iafnan er þeir skipra um þá menn er við taka biskups tíundum. Hreppstjórar skulu skipra á samkuamu um hauff fjórðungi tíundar með þurfa mönnum innan hrepps þeim sem til ómagabiargar þurfu at hafa á þeim misserum. gefa þeim meira sem meira er þörf. Egi á tíund or hrepp at skipra nema s) hreppstjórnarmenn verði á þat státtir. ok þikki utan repps mönnum meiri þörf. Þat fe er þurfa menn

s) Kongr ok biskup 26.

ris, & facultatum, queis persolvantur multe, in corpore luito, pro singulis marcis, tempore migrationum proxime sequenti, nondum numeratis, singula flagella perpeffurus, nisi Procurator Regis, rei misereatur.

po cedant.) Eadem actio & multa, (quæ Episcopo,) in suam cuique decumano decimarum quadrantem decemantem competit, donec anno tertio Regis & Episcopi evadunt. Decimas ita describere decet, ut Episcopus quartam, pauperes quartam, pastor quartam & ecclesia quartam obtineant. Decimarum quarta episcopo debita pannis, palliis promercalibus, pelibus agninis lana bispidis, auro, argentove defecato penditor.

119) Terminus solutionis pecuniæ Episcopo ex capite decimarum reddendæ, dies quinta hebdomadis esto; ejus nempe, quam quatuor septimanæ æstatis præcedunt, & quidem in domicilio ejus legitimo, cui Episcopus decimationem in mandatis dedit; vel in alio loco conventionali. Solutio, quæ terminum anteverterit, etiam legitima esto. Notum faciat Episcopus, præfæctive sedium Episcopaliū, quotiescunque decumanos quartæ Episcopalis permutant. Tribuum præfæcti in conventu autumnali decimarum quartam dividant in pauperes contribules, qui bis semestribus, ad familias sustentandum iis indigent. Cui pluris opus est, plus assignetur. Decimas extraneis distribuere illicitum esto, nisi s) tribuum præfæcti consentiant omnes, & extraneos pluris indigere judicent. Pecunia pau-

s) Samkuams menn 3: Convenæ 51. 36. Harb. 49. (26. infra.)

119) Ex Caus. XVI. Qv. I. c. 56. ex Synodo VI. Rom. anno DIV. apud Labeum Tom. VI. pag. 1373. ubi. In sacris canonibus præfixum est, ut decimæ juxta Episcopi Dispositionem distribuantur. Quod jus, Reformatis sacris, evasit Regule.

menn skulu hafa. skal greida i vadmálum edr vararfelldum. í ullu edr gærum. í mat edr u) kvikfe. nema v) ros skal egi greida x). Þat skal golldit þeim er hafa skolo egi seinna enn at Marteinsmessa. Enn ef egi er þá fram komit. þá verdr þat tíundar halld.

Enn þeir sem fátækra manna tíundum skipta. skulo heimta þeirra lut. ok hafa helming álaga. Aull sú tíund sem minni er enn eyris tíund. skal y) hverfa til fátækra manna. nema biskup vil hana helldr til kirkna leggja. ok syniz honum þat z) naudsynligr. Þángat skal hver madr leggja aa) kyrkiu tíund sína sem Biskup kvedr á. ok skal hann skipta heradi til þes. til hverar kyrkiu. hver madr skal giallda tíund sína.

Heimilt á Biskup at taka tíund frá kyrkiu bb) ef hann vill. þo at hann hafi tillagt ádr. ef þær ero verr varrdveittar enn cc) mælt er.

Sa sem kyrkiu tíund ok prestztíund skal af höndum inna. hann skal dd) giallda þar i túne fyrir kalldurum. á kyrkiu bænum. hinn fimta dag viku. þá er fiórar vikr ero af sumri. Hann skal giallda þat fe i vadmálum. edr vararfelldum. i Gulli edr i brendu silfri. gialldi kyrkiu fiord-

u) Qviefte 49.

v) Hrofs 35. 51.

x) þurfa mönnum add. 36.

y) Leggjazt. 26.

z) Naudsynlegt. Harb.

aa) Tíund. male omitt. kirkju, 35.

bb) Ef hann vill omitt. 26.

cc) Lög segja. 36.

dd) Gilla. 36. minna recte.

pauperibus debita, pannis, aut palliis promercalibus, aut lana, aut pellibus lanā hispidis, aut cibariis, aut u) pecudibus redditor: v) equi non solvuntur x), ante festum Martini seu diem decretalem, quæ debetur, numeranda. Si tunc ob-

lata non est, detensio decimarum evadit. Decimarum pauperibus debitarum divisores, hanc quartam exigunt, semissem multæ acquisituri. Omnes decimæ uncia minores y) in pauperes vertantur, nisi Episcopus voluerit easdem ecclesiis offerri, eiqve hoc z) magis necessarium visum sit.

119) Decimas aa) ecclesiasticas, illuc quisque reddito, quod Episcopus jubet: hinc toparchiam Episcopi distribuunt, ut (incolis constet) cuinam ecclesiæ decimas solvere debeant. Licitum est, Epi-

scopo, decimas ecclesiæ (cuidam) adscriptas bb) pro lubitu ab eadem auferre, si remissior cc) legitimæ earundem cura sit.)

Decimas pastori, & ecclesiæ soluturus easdem in area villæ ecclesiasticæ ante fores primarias dd) pendito, die quinta septimanæ, quam quatuor æstatis hebdomadæ præcedunt.

Hanc pecuniam pannis, palliis promercalibus, auro, argentove defæcato numeret: quartam vero Ecclesiæ debitam pro lubitu solvere

u) Rex & Episcopus (possideant.)

v) Idem.

x) Pauperibus.

y) (Pauperibus) addantur.

z) Necessarium.

aa) Ecclesiasticas. omitt.

bb) Pro lubitu omitt.

cc) Eâ, quam leges exigunt.

dd) Idem

förðung. ef honum líkar. i vidi edr vaxi. ee) tíö-
ru edr í reykelsti. edr í lereptum góðum. sua sem
fær at haupa med vadmálum i þi heradi. kost á
hann at gjalda allt i vadmálum. Þar sem
madr leggir fe til kyrkiu. hvart sem þat er i *)
löndum edr lausum aurum. edr búfe. þá skal fá
madr er kyrkiu vardveitir láta þat rita allt i mál-
daga kyrkiu þeirrar. Hann skal láta lesa upp
allan þann máldaga hvern kyrkiu messodag fyrir
tíða foknar mönnum. Enn ef kyrkian er ff)
uvígd. þá le þo lýst á hverum tólfmáнадum þá
er flestir *) sækia þangat tídir. Hver fá madr
sem gjalda á álnar tífund. edr meiri. er skyldr at
greiða á hverum tólf mánadum tua aura vax heila-
gri kyrkiu til lysingar. gg) þeirri sem biskup kvedr
á. edr þá lausn sem vaxir hh) gelldr i ii) þeirri
fveit. eptir skynsamra manna kk) dómi ok ll) yfir
lyn.

ee) Vöru 26.

*) lendum. 54.

ff) vígd. Harb.

*) koma saman at sækia 35.

gg) þeim 51. þeirri kirkju Harb.

hh) gilldr 36.

ii) í þui heradi 26.

kk) dómi ok. omitt. 35. 51. 36. Harb. 49.

ll) yfirfón. 54.

120) Horum Registorum unicum erat exemplum suum nempe cuique ecclesiæ, donec, eorum in dioecesi Schallhol-
tensi collectionem faceret Wilchinus Episcopus anno
MCCCXCVII. Quæ hodie Wilkins máldagi Rescriptó
de 5 April. MDCCXLIX. vim legis obtinuit. In
Dioecesi Holana tales sunt: 1) Ionæ Erici Calvi anno
MCCCLXV. 2) Petri MCCCXCIV. 3) Auduni anno
MCCC.

solvere potest, lignis, cera, ee) pice, thure aut linteis notæ melioris, seu quæ pannis in eadem toparchia commutari possint: assen pannisolvere integrum esto.

*Ubi quis donaria ecclesiæ offert, sive hoc *) fundis, sive mobilibus sive pecudibus consisten, ecclesiæ curator illa 120) repertoriis illius inserito.*

*Hæc repertoria singulis dedicationis ecclesiæ diebus coram parochianis perlegi curato: si vero ecclesia ff) nondum consecrata sit, oportet ea recitari singulis duodecim mensibus, die, parochianis *) sacra celebrantibus, maxime frequenti.*

Omnis decimam unjus ulnæ, majoremve soluturus, singulis duodecim mensibus gg) ecclesiæ ab Episcopo nominatæ, in lumina, binas ceræ uncias, earumve lytrum, ad hh) pretium in eadem ii) tribu vulgare, idque secundum kk) judicium & ll) æstimationem virorum prudentium determinatum solvito.

ee) Mercibus.

*) Idem.

ff) Consecrata simpliciter, quod aperte viciosum.

*) Sacra celebratum convenientibus.

gg) Illi sc. quem Episcopus constituit, illi Ecclesiæ Harb.

hh) Idem.

ii) Toparchia.

kk) Judicium & omitt.

ll) Idem.

MCCCXCIX. 4) Olai Rögnvaldi MCCCCLXI.

5) Registrum Sigurdi Officialis MDL. Omnes articuli, 16. Instruēt. Episcop. datæ de die 1 Julii 1746. confirmatæ. Vid. Dni Solvefonii Tiron. Iuris pag. 239. Cæterum nec diei dedicationis, nec proclamationis Registrarum ullus hodie usus.

syn. Enn ef ólærdir menn taka lyfis toll. ok tíund. kyrkiu fiórdung. ok prestz fiórdung. þa skulo þeir luka presti mm) tíða kaup fyrir hanns fiórdung. enn kaupa kyrkiu nockura fæmiliga nn) luti med hennar fiórdungi. sua sem fe þat vinz til nema kyrkia þurfi öðruvis fer til upphelldis. Rett er at biskup oo) skipi hennar pp) fiórdungi til prestz qq) offrs. ef honum rr) þickir naudsyn til standa. Ecki bænahús skal tíundir taka. Þat sem egi er kyrkiu vígsla á.

XVI. KAPITULI.

a) HER SEGIR UM HIÚSKAPARBAND.

Híúskapr er heilagt b) regluhalld. ef hann er lógliga samtengdr. ok rettiliga halldin síðan.
Var

mm) tíða kaup: *omiss.* 36.

nn) gripi 35. 51. 36. 49. 68. 58. *Harb.*

oo) íkipti 36. 51.

pp) tíund til prestz kaup. 8. 51. 35. 36. 68. 58. 49.

qq) kaups. *Harb.* 26.

rr) þurfa þikir 35.

a) Um Híúskapar halld. *Harb.*

Um qvanfang ok lyfingar 54. fyrir brullaup ok híúskap 53. Um lofgigan híúskap 51.

b) Regulo 49.

121) Ex Gratiani Decreto Libr. III. Part. I. Tit. 13. de vita & honestate conjugator. Rub. I. §. 1. pag. 560. Edit. cura Ioh. Fontanini Romæ 1727. ubi; prima institutio conjugii in Paradiso facta est, ut esset immaculatus Thorus, & honorabiles nuptiæ: ex quibus sine ardore

vito. *Laici pensiones in lumina, decimas, quartam ecclesiasticam, & sacerdotalem percipientes, (pastori mm) salarium pro sacris, loco ejus quartæ numeranto, ecclesiæ pro sua quarta nn) ornamenta tanti valoris redempturi, nisi rebus aliis in conservationem sui illa indiguerit. Licitum est Episcopo oo) addere ecclesiæ pp) quartam qq) oblationibus pastori cessuris, si rr) hoc necessum illi videatur. Nullum oratorium nondum consecratum decimas percipito.*

CAP. XIV.

a) *HIC AGITUR DE CONJUGIO.*

121) *Matrimonium legitime contractum, & post vite conservatum, est lex sacra b) continentiae. Hoc*

mm) Salarium pro sacris omitt.

nn) Idem.

oo) Distribuat.

pp) Decimam in salarium pastoris.

qq) Salario.

rr) Opus esse judicet.

a) De Conjugii conservatione.

de Conjugio & proclamationibus ante Nuptias, & cohabitatione 54. De cohabitatione legitima.

b) Idem.

conciperent, & sine dolore parerent. Secunda propter illicitum motum eliminandum, extra Paradisum facta est; ut infirmitas prona in ruinam turpitudinis, honestate exciperetur conjugii. vid. *Caus. XXXII. Qv. 2. c. 2. §. 1.*

Var hann af öndverdu fyrir syndina skipaðr af guði síðlfum í paradíso. í milli karls ok kono. at hann skyldi vera syndalaus felags skipr til getnadar affsprings. utan allrar saurganar. ok bruna losta gyrndar. ok allrar sorgar. ok sóttar burdarins ef þau hefði egi. c) syndgaz. Enn eptir syndina var d) honum skipat utan paradísar. at flukleikr óleyfðr e) losta girndar f) framfluttr í saurlifis ratan. skyldi aftakaz med g) sæmiligu sambandi heilags hiúfkapar. Ok af þí syndgaz fá fárliga. sem med þí fer egi h) rettiliga. edr geimir egi rækiliga. Enn hvar fá sér vill kvanfánga leita. þá skal hann bidia þeirrar konu. edr meyjar med i) godri forseo. at egi se meinbugir á sua at hann viti. ok ef honum semz um þat ráð. vid þá sem ráða eigu. þá skal fá sem konu vill fá. nefna

1 Vatta

- c) Saurgaz 26
- d) þeim. 36. 68. *Harb. hæc lectio sane melior.*
- e) Lostafemi 68.
- f) Framflútr 35. 51. 58. framfluttr — ratan *omitt.* 36.
- g) Sæmiliga *omitt.* 36.
- h) Hreinliga 68.
- i) Hygli ok *add.* 35. 58. *Harb. arhygli* 51. 36. 68. 26.

122) Hi sunt: 1) hæres ab intestato proximus. Cod. Jon. Tit. de fæminis elocandis Cap. 1. ubi: fádír oc modir scolo ráða giptingum dótra sinna, ef þau ero til. enn ef þeirra missir. þá scolo fodor frændor oc modor frændor inir nánostto giptingom ráða. 2; *Pater materque superstites filias in matrimonium collocandi jus habent, is vero defunctis agnati cognatique proximi eas despondent.*

2) Con-

Hoc Deus ipse inter marem & foeminam ante peccatum in Paradyso instituit, ut esset societas a peccato immunis, in propagationem sobolis, omni iniquitatione, æstu libidinis, ærumna & dolore partus carens, si c) peccatum non commisissent. Post peccatum, Paradyso d) interdictum fuit (sc: matrimonium) ut malum illicita e) cupidinis, f) ætatu- læ indulgendo commissum, g) decoro sancti matri- monii vinculo evanesceret: Hinc vehementer peccat, qui in eo non h) legitime vivit, illudve exacte non servat.

Omnis matrimonii cupidus, foeminam seu virginem petito, adhibita bona i) cautela, ne impedimenta nota sibi adsint: omnibusque inter se, & foeminam 122) nuptum dandi jus habentes convenientibus, proci testes duos, pluresve postulato, qui

c) Se non polluisent.

d) Interdicti fuere.

e) Idem.

f) In — prona.

g) Decoro omitt.

h) Caste.

) Cura atque add. idem 31. 36.

i

- 2) Contribules spectatæ probitatis, secundum Consti-
tutionem Comitalem (*alþingis samþykkt*) an. MDLXXX-
IIX. foeminas pauperes, suspectas (*illakyntrar*) & cogna-
tis, tutoribusque carentes, sed nubendi avidas cui velint,
fortis modo non vilioris) homini illas petenti, despon-
debunt.

vatta tua edr fleiri. at þessi ráð skolu takaz at
hóldnum skildaga. ok k) ákveduum tíma forfalla
lauft

k) A kuenum. 36.

123) Hoc negotium ad mentem nostri perficitur (*)

1) *Petitione.*

2) *Desponsatione*, seu (**) tractatibus sponsalitiis inter
procum, & fœminam nuptum dandi jus habentem.

3) *Proclamatione* tribus diebus dominicis seu sacris, pro
suggestu proponenda.

4) *Sponsaliis*, seu contractu, inter foeminam nupturam,
& virum illam mox in uxorem ducentem. Quæ
sponsalia hoc peculiare habent, quod hic proclama-
tionem sequi jubeantur, in ipsis nuptiis (***) proxi-
me ante.

5) *Benedictionem sacerdotalem* regulariter facienda. nec
mirum; sola enim sponsalia de præsentí, quæ copu-
lam, seu vinculum conjugale efficere credebantur,
nobis erant nota.

Hodie

*) Hæc omnia Jur. Eccl. Reformati Cap. XIX. observari
jubentur.

**) Tractatus sponsalitii in literas, ut olim, ita hodie
rediguntur, Cap. XII. Tit. Emptionis Ven-
dit. Cod. Jon. cujus hæc verba. Öll þau skil-
ord er menn göra í kvenna giptingum — Þá
skal hvarrtveggi göra bref eptir caupi síno oc
skildaga. oc nefna vatta sína þá er vidvaro. stund
oc stad. oc hafa fyri lögmanns innsigli. Syflur-
mans. edr nokkora skilríkra manna þeirra er
vidvoro caupin 3: *Super omnes, quæ in desponsa-
tione apponuntur condiciones, instrumentum (kaup-
málabref*

qui interfint desponsationi: quæ 122) conditionibus appositis, tempore, si nulla supervenerint obstacula, k) statuto, secundum canones consummuntor

k) Idem.

Hodie circa res & causas matrimoniales observatur præter Rituale 3: leges Eccl: cæremonial: Danico Norv. Cod. utriusque Lib. II. Cap. VIII. art. 1. ad 7 incl. Constitutio Frid. 11di de Die 19 Julii An. MDLXXXII. Cod. Norv. Lib. III. Cap. XVIII. inserta, idem Constitutio de die 3 Junii ann. MDCCXLVI. ejus artic. 3 hic est. Þrá sunnudaga hvern eptir annan, skal eptir logunum ad undangenginni trúlofun lýst med öllum þeim sem vilja innnganga hiðnaband, utan vor allra náðuga sta ráðstöfun se fyrir því utvegud. Þá þridia lýsing af Predikunarstólnum er uti, skulu þau sem trúlofud eru, nær eingin löglig forföll eru til, næsta sunnudag þar eptir saman vígast, á hverium degi þo ei skal leyfast, sem hingat til hefur verid hiðna bands

málabref) quod dotem, & donationem propter nuptias, cum jure in ea succedendi præcipue determinat consueverunt partes. Hoc stipulata, & utrinque pacta continentur, nomina testium præsentium cum loco & die exprimuntur, eique Prætoris vel Procuratoris Regii, aliorumque fidei spectata virorum qui desponsationi interfunt, sigilla appenduntur Hi tractatus sponsaliti hodie in sponsalia sunt immutati.

***) Hinc nuptiæ (Brullaup) olim & hodie, *festar öl* 3: sponiale convivium indistincte appellantur.

laust eptir guds lögum. Enn af því at leynligr hiúfskapr er forbodadr af helgum fedrum. Þá er þat skipat i guds lögum at þau 1) sem laugliga vilja saman bindaz skulu lyfa láta ádr m) band fullgeriz sóknar presta sína opinberliga n) í kyrkio þrjá sunnudaga. eðr sua löngum stefnu degi tilskipadum. at þeir sem skil vita á. meigi tilkoma ok legia ef þeir vita nokkura meinbugi á. ok egi sidr leiti prestarnir eptir. ef þeir megi nokkur tálma. ok

l) Hión add. 51.

m) Festar. (handlog 58. band 26. samband. Harb. geraz 51.

n) Í kyrkiu omitt. 35.

vands skilmála ad fyrirtaka og upplefa, uppá þad guds þionustu giörd ei eptir því upphaldist. þeir sem án logligrar orsaka undan draga brullaupcd leingur, skulu gefa 2 Rixdali og meira eptir þeirra esnum og timans undandrætti, og Presturinn einsmikit, ef hann forsómar ad áminna hlutadeigendur þar um: hvar med systlumadurin og herads profasturinn skulu hafa tilfión 3: Tribus dominicis, uno post alterum, diebus, secundum leges, praviis sponsaliis nupturientium matrimonia proclamentor, nisi clementissima nostra dispensatio, super hoc negotio, impetrata fuerit. Peracta pro suggestu tertia proclamatione, sponsaliis adstrikti, proximo, impedimentis non obvenientibus, dominico die conjunguntor, conditiones tamen sponsaliis appositæ, hoc, ut otim moris fuit, die, tractari & publicari, ne hanc ob causam disse-

*) Concil. Tridentino Sess. XXIV. de Reform. C. 1. tribus justo ordine dominicis diebus proponi jubetur matri.

tur. *Quoniam vero 124) sponsalia clandestina, a sanctis Patribus sunt inhibita, statutum est. Jure canonico, ut 1) qui matrimonium legitime contrahere velint, hoc antequam consummatum fuerit m) vinculum, per sacerdotem n) in ecclesia proponi curent, tribus dominicis diebus, vel alio competenti termino præfinito, ut intra illum, qui noverint, apparere possint, legitima impedimenta obijciendi causa: Et ipsi presbyteri nihilominus investigent, utrum aliquid impedimentum obstat.*
Cum

- 1) Conjuges add. 51. male, quoniam hic nulla sponsalia adeoque nullum matrimonium.
 m) Sponsalia (scil. consummantur) manus datio, vinculum 26. conjugium Harb.
) In ecclesia omitt. perperam.

differantur sacra, prohibentor. Quicumque nuptias diutius distulerit; duos luat imperiales, multamque respectu dilationis & facultatum majorem. Eandem poenam Pastor, eos, quorum interest, admonere negligens luito, quod Regis procurator cum Præposito loci inspiciat.

- 124) Causl. XXX. Qy. 5. c. 1. 2. conf. c. 3. X. de clandestina desponsatione, qui ex const. Innocentii III. in concil. generali Romæ MCCXXXVI. ubi: Prædecessorum nostrorum Vestigiis inhærendo, clandestina conjugia penitus inhibemus, prohibentes etiam, ne quis sacerdos talibus interesse præsumat. — Statuimus, ut, cum matrimonia fuerint contrahenda in ecclesiis, per Presbyteros publice proponantur, (*) competenti termino

matrimonium nam hætenus ex arbitrio Pastoris, apud cæteros pontificios terminus dependebat.

ok ef þat finz. þá skal prestirn 'fyrirbióða saman at binda. fyrr enn prouat er. hvatt af þi megi geraz.

Enn ef þeir sem meinbugi vissu. ok lyfing heyrdu. segia egi til fyrir o) brúðkaup. þá skulo þeir egi þar um heyrar síðan. nema þeir hafi verit sua fiarrlægir at þau tíðindi hafi egi til þeirra komit. edr egi vordir varir vid þá er lyst var.

Enn ef meinbugir finnaz öngir á. þá skal sa hallda í hönd meý edr konu sem fer skal hana p) fešta. ok nefna vatta tua edr fleiri. ok mæla þeli ord. q) æ medan. edr önnur þílik. *Ek fessi þik mer til eiginnar konu eptir guds lö-
gun*

o) Brullop 35. 36.

p) Feza Harb.

q) Æ medan omitt. 35. 51.

mino præfinito : ut intra illum, qui voluerit & valuerit, legitimum impedimentum opponat, & ipsi presbyteri nihilo minus investigent, utrum aliquod impedimentum obsistat. Cum sit appaeruit probabilis conjectura contra copulam contrahentium contractus interdicatur expresse, donec quid fieri super eo, manifestis constitit documentis :

125) Ex Epist. Innocentii III. anno MCCXIV. Si vero post contractum matrimonium aliquis appareat accusator, cum non prodierit in publicum, quando banna secundum consuetudinem in Ecclesiis edebantur, utrum vox suæ accusationis debeat admitti, merito quæri potest. Super quo sic duxi distingvendum, quod si tempore denunciationis præmissæ, is qui jam conjunctos impetit extra dioecesum existeret, vel alias denuntiatio non potuit ad ejus notitiam pervenire, ut puta si nimis infirmitatis fervore laborans, sanæ mentis patiebatur exilium, vel

Cum autem apparuerit, contractus a pastore interdicitur, donec quid fieri debeat, manifestis constiterit documentis. 125) *Qui vero proclamationes audivere, nec tamen cognita sibi impedimenta ante o)*

Nuptias opponunt, indigni sunt, qui hac in re postea audiantur, nisi adeo remoti fuerint, ut, nullus hac de re nuncius, neque proclamationis ulla notitia ad eos pervenerit. *Impedimento nullo invento, p)*

sponsurus sibi virginem, faminamve, dextram illi dato, duobusque pluribusve testibus nominatis, hac vel similia q) interim proferto. 126) *Te mihi in uxorem secundum ca-*

no-

o) Idem.

p) Idem.

q) Semper interea.

vel in annis tam teneris constitutus, quod ad comprehensionem talium, ejus aetas sufficere non valebat, seu alia causa fuerit impeditus, ejus accusatio debet audi. Alioquin cum rationabiliter praesumatur, quod denunciationem publicè factam, idem existens in ipsa dioecesi minime ignoravit, tanquam suspectus est, procul dubio repellendus: Nisi proprio firmaverit jureamento, quod postea didicerit ea, quæ objecerit, & ad hoc ex malitia non procedat: quia tunc etiam si didicisset ab illis qui denunciationis tempore siluerunt claudi non debet eidem aditus accusandi: quoniam etsi ab impetitione hujusmodi culpa de silentio tali contracta illos excluderet, iste tamen amoveri nequiret, cum culpabilis non existat. Vid. c. 4. X. Qui matrimonium accusare possunt.

126) Hæc formula utique reciproca, occurrit c. 32. X. Tit. de sponsal. & matrim. de conversatione conjugat: Hæc for-

gum. ok beilagva fedra setning. ertu mín löglig eigin kona þéðan af. Heyra skulo góðir menn íá - yrdi konu þeirar. eðr meyar er. fest verðr. of íkil - orð þes er festir. þí at þat er fyrirbóðit af guds hálfu at r) nockr maðr festi sér mey eðr konu naudga. Rettr er, at faðir eðr annar frændi festi mey eðr konu ef þat er hennar vili þa er festar fara fram. Síðan skal prestur syngia yfir hiónum. Enn þegar er maðr festir konu eptir guds lögum ok með s) samþykkt beggia þeirra, þa eru þau börn öll r) skilgetin sem hann á með þeirri konu hvart sem þau voru getin fyrir festing eðr eptir. nema u) nockur standi þat fyrir. þá er þau börn voru getin. at þau

r) Noqvot *Harb.* 49.

s) Samdyð *Harb.*

t) Ok löglig til arfs ok allz rettar *add.* 68. 36. löglig til arfs komin *Harb.* 26.

u) þau hafi í bórdómi getin verit eðr *add.* 36.

formula in Jure Eccl. Reformato retenta, ad nostra usquevntata fuit tempora, hodie tamen abrogata est.

*) Cum hæc sponsalia fuerint maxime pura, o: absque omni conditione inita oportet, hic voce *Skilmála* non conditionem, sed stipulationem neonymphi, quæ his inest verbis: *Ego te accipio*, denotare.

127) Caus. XXVII. Qv. in Principio ante c. 1. §. ubi Consensus est efficiens causa matrimonii. c. 2. sufficiat secundum leges solus eorum consensus, de quorum cohabitatione agitur, qvi consensus, si in nuptiis solus defuerit, cætera omnia etiam cum ipso coitu celebrata, frustrantur, confr. caus. XXVII. Qv. 2. c. 3.

nones, & sanctorum Patrum statuta sponso. mea abhinc legitima conjunx esto. *Virginis, femineve sponse affirmationem, & sponsi *) stipulationem viri boni audiunt; nam* 127) *canonibus cavetur,*

r) *nequis invitam virginem vel mulierem sponset sibi. Pater, aliusve* 128) *cognatus virginem, aliamve mulierem in sponsalia, dum peraguntur consentientem legitime spondet. Posthæc pastor*

Super iis cantet (illis benedicito.) 129) *Simul ac quis mulierem sibi mutuo eorum s) consensu ex præscripto canonum sponsaverit liberi illi ex eadem, sive ante, sive post sponsalia nati, legiti-*

mi t) sunt; nisi u) obstitit aliquid tempore conceptionis, quominus impossibile fuerit,
eos

r) Nequis.

s) Idem.

t) Et ad successionem & jus omne — ad succedendum,

u) In adulterio concepti fuerint.

128) Hic intelliguntur sponsalia per procuratores celebrata.

129) Paulocaliter Edictum Haqvini Regis Capite 1. Tit. de Success. Cod. Jon. insertum cujus hic tenor. *Se er stadfest. at þar sem madr festir ser mey edr kono at guds logum, oc beggia þeirra samdyct. þa skolo börn þeirra öll sem hann á med þeirri cono logliga til arfs komin vera. hvert sem þau ero getin siri festing edr eptir. utan þau hafi i hördomi getin verit. Addit membr. nuper m'hi a Dno. Wigf. Erlandi Præposito Præfecturæ Snæ fell-nesensis meritiß. , missa, edr nær manni enn lofat er at lögom. c: Constitutum est, ut, ubi quis virginem, femineve secundum canones mutuo consensu in uxorem sibi*

H

affociat

þau máttu v) þá með öngu móti rettiliga eigaz. Enn ef hiúfkapr binz saman með nockurum meinbugum. ok er egi lýft edr dirfaz síðan saman at binda. er meinbugir koma upp. þó at þau viti egi. þá skolo þeirra börn sem sua ero samengd óloglig y) vera. þat þau villdu egi vita meinbugi. sem egi villdu lýsa láta. Ok sua hit sama þeirra

v) þann tíma *Marb.*

affociat, liberi ejus ex hac conjuge suscepti legitimi sunt eorum heredes, sive ante sponsalia concepti sint, sive post eadem. modo in adulterio non sint procreati, aut ex femina proximiori, quam cui leges nubere permittunt. conf. Epist. Alexand. III. Exoniensi Episc. an. MCLXXII. Tanta est vis matrimonii, ut qui antea sunt geniti, post contractum matrimonium legitimi habeantur. Si autem vir vivente uxore sua, aliam cognoverit, & ex ea prolem susceperit. licet post mortem uxoris eandem duxerit, nihilominus spurius est filius. cæt. Notari certe singulares hoc in casu merentur Leges Scoticæ a Davide Malcolm III. filio, anno Christi MCXXIV. Patri in Regno succedente. Hæc ejus Lib. II. Cap. 51. Verba. Circa hoc orta est quæstio. Siquis antequam pater matrem ejus desponsaverit, fuerit genitus, & natus; utrum talis filius sit hæres legitimus cum postea pater ille, matrem ipsius desponsaverit? Et quidem, licet secundum Canones & Leges Romanas, talis filius sit hæres legitimus, Tamen secundum jus & consuetudinem Regni nullo modo in hæreditatem, tanquam hæres sustineri potest, nec hæreditatem petere. Sed orta super hoc contentione, scilicet, utrum genitus vel natus fuit, ante desponsationem, vel post; discutietur illud

eos v) tunc legitime congiungi. 130) Siquis vero conjugium aliquo modo illicitum, & ideo non proclamatum inierit, illudve impedimentis emergentibus, ignotis quamvis sibi, contrahere præsumserit, soboles ex tali matrimonio procreata prorsus illegitima y) esto: nam proclamari contemnentes, impedimenta scire noluerunt. Pari modo proles

v) Eo tempore fiat.

illud coram iudice ecclesiastico, ut præfertur. Et quod ab eo iudicatum fuerit: domino Regi aut ejus justituario, sciri faciat. Et secundum iudicium Episcopi, in curia Domini Regis suplebitur de adjudicanda, vel abjudicanda ipsi hæreditate, super qua sit contentio: ita quod per iudicium curiæ Regis, hæreditatem ipsam obtinebit, vel clameum (o: petitionem) inde perdet. apud I. Skenacum pag. 60.

130) Ex Epist. Innoc. III. in concil: generali MCCXXVI. Si quis vero hujusmodi clandestina vel interdicta conjugia inire præsumserint, in gradu prohibito etiam ignoranter, soboles de tali conjunctione suscepta prorsus illegitima censentur, de parentum ignorantia, nullum habitura subsidium: cum illi taliter contrahendo non expertes scientiæ, vel saltem affectatores ignorantia videantur, pari modo proles illegitima censetur, si ambo parentes impedimentum scientes legitimum præter omne interdictum, etiam in conspectu ecclesiæ contrahere præsumserunt. Contrarium obtinet ex mente Boehmeri I. Eccl. P. IV. 1717. seqq. ubi liberi ex adulterio, incestu, sacrilegio, conjugioque, quod Christianus cum judæa init, procreati, fieri possunt legitimi.

þeirra börn sem bæði vita meinbugi í sambandi sínu. Þó at þat se opinberliga gert með fyrir farandi lýsing.

Enn ef meinbugir koma z) upp í þeim húskap. sem ádr hefir lögliga lýst verit í kyrkiu. ok vissu þau ecki til þes. þá er þau bundu saman hiúskapin. þá skulu þeirra börn löglig vera. Þó at þau verði at skilnaz.

Nu aa) gleimir sóknarprestir at fyrirbióða saman at binda leiniligan hiúskap. edr dyrðiz at vera at þeim brudlaupum sem egi hefir sua lýst verit sem fyrr var sagt. þá skal honum fyrirbiódaz messu saungum bb) þríu ár.

Enn ef nockurir vilja tálma lögligt samband með illvilia ok röngu cc) upplösti. þá skulu þeir egi missa hefndar heilagrar kyrkiu.

Enn hver móti skipan ok forbodi heilagrar kyrkiu bindr hiúskap saman þó at meinbuga laust se. þá skal hann íkript taka af biskupi fyrir úlydni sína.

Madr skal egi festa sér konu fyrr enn at brúðlaupi sínu.

Ef madr festir sér konu fyrr *) en þryfvar se lýst. gialldi biskupi tólf aura. fyrir úlydni sína. ef engi finnaz

önnur

aa) Gleimir 51.

bb) Þriá Uetr 35. 51. 36. 58. *Harb.* 49. 26.

cc) Upplöstingu (sc. rángri) 58. upplösti. *Harb.*

*) En þrysuar se lýst *omitt*.

131) Ibid. sane si parochialis sacerdos tales conjunctiones prohibere contempserit, aut quilibet, etiam Regularis iisdem præsumserit interesse, per tricennium ab officio suspend

proles illegitima censeatur, si ambo parentes impedimentum sciverunt, quamvis præmissa proclamatione in conspectu ecclesiæ contraxerint.

Impedimentis 2) in matrimonio legitimè in ecclesia indicto, imò tempore nuptiarum sibi ignotis emergentibus, liberi legitimi sunt, quamvis parentes dissolvi necessum habuerint.

131) *Si parochialis sacerdos clandestinas conjunctiones inbibere 2a) obliviscitur, præsumseritve talibus interesse nuptiis, quæ publice propositæ non sunt, ut supra præceptum est, per bb) triennium ab officio suspendatur.*

132) *Siquis autem ad impediendam legitimam copulam, malitiose & cc) calumnianter impedimentum objicit canonicam non effugiet ultionem.*

*Sed his, qui contra canonicam interminationem præsumserint, etiam in gradu concessò copulari, par inobedientiæ poenitentia ab Episcopo injungatur. Nul-
lus ante nuptias sponsato mulierem.*

*Siquis tertiam ante *) proclamationem foeminam sibi sponsaverit, duodecim in delicti poenam uncias Episcopo luito, si nulla alia obstacula accesserint? impedimentis*

2a) Postea.

bb) Idem.

cc) Tres hiemes,

dd) Idem.

*) Tertiam proclamationem omitt. 26.

suspendatur, gravius coercendus, si culpæ qualitas postulaverit.

132 Ex eadem Verbo tenus Vid. c. 3. X: de cland. desponsf.

önnur mein. Enn ef mein finnaz síðan. þá fkipi biskup þi eptir mála vöxtum. Enn ef maðr festir ser konu eptir lyfingar. ok frestar síðan brudlaupi naudsýnia lauft. þá skal biskup eðr hans umbods maðr göra honum stefnu til brudlaups gördar. Enn ef dd) hann gerir egi. gialldi biskupi tólf ára á hverum tólf mánadum þar til sem brudlaup er gert. ee) giálldi nánazta manni fullrett ef hann leggz med henni fyrir brudlaup. nema hann hafi festinni uallðit. Engi maðr skal gera brúðlaup sitt med meira kostnadi ff) en hann er fangadr til. gg) Enn at brudlaups tíma

ee) Gialldi — festinni valldit *omitt. omnes collata.*

ff) Enn hann áföng til. 51.

gg) Enn at — eðr púfat. *omitt. omni. coll.*

134) Excommunicatione refractarium esse cogendum ad consumtionem matrimonii docet Alexander III. Vid. Bohm. I. Ecclesiast. Lib. IV. Tit. 1. de sponsal. §. 51.

135) Urbanus III. Vigiliensi Episcopo an. MCXXCVI. Vir autem vel mulier ad bigamiam transiens, non debet a Presbytero benedici: quia cum alia vice benedicti sint, eorum benedictio iterari non debet. Vid. Cap. 3. x. Tit. de secundis nuptiis. Ratio forte est odium, quod in secundas nuptias habuerunt Patres, unde 1) honesta fornicatio vocantur e. g. Caus. XXXI. qv. 1. 2) Presbyteris sub poena depositionis liturgiam nuptialem aliis quam solis virginibus maximè vero viduis iterum nupturis canere interdicitur. Þat er fyrirbodit sub poena suspensionis at syngva púladar mello eckium ef þar giptaz ok engum utan iðngfrum einum. ex Constitutione Elifi Archiep. Norv. imo. 3) Convivio nuptiali pro-

dimentis vero post cognitis, hæc pro meritis Episcopus dispensabit. Siquis peractis proclamationibus sibi feminam sponsaverit, nuptius sine necessitate, differens, Episcopus, ejusve procurator nuptias consummandi terminum ei indicat. 134) Si dd) supersedet, Episcopo duodecim uncias, singulis, donec nuptiæ consummatæ fuerint, duodecim mensibus pendito, ee) proximo ab intestato heredi, juris violati multam, si ante nuptias rem cum sponsa habuerit, luiturus, nisi sponsaliis ansam ille dederit. Nullus majori sumptu nuptias exornato quam conditio seu status celebrantis patitur. 135) gg) Die vero nuptiarum veniente, ecclesiam adeunto
 &

ee) Proximo — ille dederit.

ff) Quam facultates habet & pro sua quisque conditione & statu expensas nuptiales faciat.

gg) Die — ad finem omitt, cæt.

prohibentur interesse Presbyteri Concil. Neocæsariensis c. 17. Πρεσβυτερον εις γαμους διγαμουν των μη εισιζεται. επει μετανοιαν αιτανντος του διγαμου τις εστι ο Πρεσβυτερος, ο δια της εμιασεως συνκατατιθεμενος τοις γαμοις. Gratianus c. 8. Caus. XXXI. Qv. 1. vertit: Presbyterum in convivio secundarum nuptiarum interesse non debere, maxime cum præcipiatur secundis nuptiis poenitentiam tribuere, quis erit presbyter, qui propter convivium illis consentiat nuptiis. Presbyter secus faciens, ab officio suspenditur & beneficio. Vid. Engau in Elementis Jur. Canonici Lib. II. Tit. 13. §. 224. His ita constitutis, nihilo tamen minus I. Binghamus docet universalem in orbe Christiano consuetudinem fuisse, ut Viduarum secundis, æqvè ac Virginum nuptiis necessariò sacerdos benediceret.

tíma íkolo þau fara til kyrkiu. ok láta púsa sík.
ok taka með godfysi ok lítiletri handliga blezan af
presti. sem fyrr hafa egi bæði eðr annat huart ble-
sad verit eðr púsad.

XVII. KAPITULI.

HER GREINIR ÞÁ MENN ER EGI MEGA

a) HIÚSKAP BINDA.

Þessir menn mega egi kuenna fá.	Klaustra
menn. Prestar. Diáknar.	subdiáknar.
Vistolnir menn. Geldingar.	heidnir menn
mega egi fá kristinna kvenna.	Sá madr ok
sem hórar. oc gefr trú annars manz konu.	at li-
	fanda

a) Kvenna fá 35. 51. 54.

136) Ex c. 8. Dist. XXVII. sev. Epistola Calisti Papæ II. in Concil. Later. generali an. MCXXXIII. ubi Presbyteris, Diaconis & monachis — matrimonium contrahere, penitus interdicimus, contractaque matrimonii, ab huiusmodi personis, disjungi, & personas ad poenitentiam redigi debere juxta sacrorum canonum definitiones judicamus. conf. Dist. LXXXI. c. 16. 22. it. Dist. XXVII. c. 9.

137) Vid. Dist. XXXII. c. 11. sex Epist. Georgii I. Andreæ Tarentino DCIII ubi: Erubescunt impii, & aperte intelligant, iudicio spiritus sancti, eos, qui in sacris ordinibus Presbyteriati, Diaconatu, & subdiaconatu sunt

Et se copulari curanto, manualet a sacerdote benedictionem benigni, humilesque accipiunt, si neuter, vel saltem alteruter benedictus Et matrimonio copulatus antea non fuit.

CAP. XVII.

HIC RECENSENTUR, QUI a) SOCIETATEM CONIUGALEM CONTRAHERE PROHIBENTUR.

Hi uxores ducere probibentor. 136) monachi,
pastores 137) subdiaconi. 138) furiosi.
139) Eunuichi. 140) Gentiles christianis jun-
gi probibentur. 141) Adulter, qui alterius
uxori, marito ejus adhuc vivo, fidem dat, se illam
viduam

a) Uxores ducere.

sunt positi, si mulieres non abjecerint, & castè vixerint, excludendos ab omni eorundem graduum dignitate.

138) Ex c. 24. X. de sponsal. & matrim. sev Epist. Innoc. III. an. MCCXII.

139) Eunuchorum matrimonia damnat Jus Civile secundum Constitutionem Leonis Novellam XCIIX. Jus vero Canonicum de his ad Concil. usque Tridentinum teste Boehmero Lib. IV Tit. 15. §. 9. nihil habuit.

140) Vid. c. 15. Caus. XXIIIX. Qv. I.

141) Ex Concil. Tiburiensi DCCCXCV ubi: Relatum est auribus sanctorum sacerdotum, quendam alterius uxore

fanda egin bónda hennar. at hann skal fá hennar eptir. dauda bóndans. Sá ok sem hórar annars manz b) egin konu ok hefir ráð med henni til þes at ráða bónda hennar c) til dauda. d) ok at hann fái hennar síðan, ok deyr bóndi hennar af þí ráði. Sá ok sem gerir brudlaup til egin konu annars manz. og veit hann at bóndi hennar lif

- b) Eignar cono 49.
 c) Bona rád. 44
 d) ok at - síðan *omiss.* 36.

rem stupro violasse, & insuper mæchæ, vivente viro suo, juramentum dedisse, ut post legitimi mariti mortem, si supervixisset, duceret uxorem, tale connubium, prohibemus, & anathematizamus.

- 142) C. I. X. de eo qui duxit in matrim. quam prius polluit per Adult. ex Alex. III. Epist. Abbati Sti. Alb. MCXXC. Nullus copulet matrimonio, quam prius polluit adulterio, & illam maxime cui fidem dederat, uxore sua vivente, vel quæ machinata est in mortem uxoris.
- 143) Hic non modo nuptiæ, quas quis, legitimâ uxore illegitime dimissa, sed tamen adhuc vivente, cum aliâ quâdam foemina celebraverit, ut polygamia simultaneæ condemnantur; Verum etiam illud quoque matrimonium, quod post legitimum contrahitur divortium, vinculo societatis conjugalis nedum ob causam fornicationis rupto. Hac de re Origines Homil. VII. apud Binghamum ita: „Scio quosdam, qui præfunt ecclesiis, extra scripturam permisisse, aliquam nubere, viro priori vivente, & contra scripturam fecerunt quidem dicentem: *Mulier ligata est, quanto tempore vivit vir ejus. item: Vivente viro adultera vocabitur, si facta fuerit alteri viro.* Caterum tres hac de re, constitutiones habemus. In his unam Cod. Grægâs: Tit. de Success.
- ab

viduam ducturum. 142) *Item qui b) propriam alterius uxorem adulterio polluens, consilium marito lethiferum cum ea inierit d) ut post, societate conjungantur thori, si hoc consilio conjux occubuerit.* 143) *Item qui propriam alterius uxorem duxerit, sciens conjugem ejus, a quo cognita fuerit*

b) Idem.

d) Ut — thori.

ab intest. continet; verba legis hæc sunt: Ef madr á conor tuar á lauppi her. edr í varom lögum. Þá ver þat siðrbaugsgard, enda ero börn þau egi arfgeng er han elr við þeirri cono. er hann tók í þar. en þá á bann conor tuar. ef hann gengr at eiga. oc gerir þrullaup til eþa gelldr mund við. en þa á han apra cono apr. þat er stefno söc. skal qveþio heimilisbúa núa á þingi þes er sottr er. oc á fá söc er vill. 3: *Qui duas in hac terra, aliisve, quæ leges nostras agnoscunt, locis, uxores duxerit, relegator, quinimo liberi, ex illa posteriore conjuge suscepti illegitimi sunt.* Bigamus autem est, qui legitimam uxorem habens, aliam sibi sponsat, ducit, dotemque numerat. Reus actione postulator, domesticis novem in foro rei competente citatis. Actio hæc popularis esto. Archiepiscopales 1) Eriki circa Ann. MCXXCIX, ubi: Ef madr fyrirlætr kónu sína ok tekr adra kono. þá skal hann víðfíkilaz þá kono er hann tók fidar. ok taka hins fyrri. edr se í forbodum. 3: *Qui uxorem dimiserit legitimam, aliamque ceperit sibi, ab hac posteriori separator, illam priorem recepturus. sin minus, interdicto ecclesia feriat.* 2) Elifi ann. MCCCXX fá edr fá sem hindr tuennan hiðskap fellr í bann af síðlfu verkinu. 3: *Qui b gamium, (sc. simultaneam) contraxerit, ipso qctu in anathema incidit.*

hafi. ok hefir hana at líkamslofta. Þeirir menn me-
ga allðri síðan þeirra kvinna fá til egin kvinna.
engi madr má ok þá konu fá ok festa. sem frændi
hans skyldari enn at fimta manni hefir ádr e)
fest. Þó at hann se daudr ádr en þau komi sa-
man.

Sá madr má ok egi konu fá sem fy-
rir gert er. edr á adra leid síu fallinn. svo at
hann má egi konu hafa at líkams lofta. Sva

ok ef kona á þann lita máls. þá má hon egi
giptaz Verda ok börn samanbundin at festing.

enn

e) átta edr add. 35.

144) Hic sequitur noster Gregorium Papam in Epist. ad Ve-
nerium Caralitum Episcop. affinitatem & cognationem
ad quartum gradum inclusive observari jubentem. Hæc
ille: „Confice terram ex quatuor locis magna interca-
pedine à se distantibus, & confectam, & conglutinatam,
finge cujuscunque figuræ, & immensitatis corpus vo-
lueris, numquid erit humanum ingenium, quod ipsæ
quatuor partes ab invicem valeat segregare, ut una quæ-
que possit per se cognosci? sic a quatuor avis, duo con-
ficiuntur in unum, & de duobus fit una concreatio.
Hanc similitudinem de quatuor Elementis, unde con-
creatus est homo colligere potes; si eorum unamquem-
que speciem quæ in multis divisionibus partita est per
discretas inter se partes assignaveris, fit idem in metel-
lis, hoc etiam in liquoribus, probat etiam coloribus
pictor, qui sequitur arte naturam colores admiscendo, ex
visibilibus fucis corpora fingens. Vid. c. I. Caus. XXXV.
Qv. 10.

145) Alexander III. Ambionensi Episc. an. MCXXX.
Sicut puer, qui non potest reddere debitum non est
aptus conjugio, sic qui impotentes sunt, minime apti
ad contrahenda matrimonia reputantur. Hæc regu-
la

fuerit, adhuc in vivis esse. Hi tales in matrimonio habere postea prohibentur. 144)
Nullus eam sponsato, ducitove, quam cognatorum aliquis, quinto gradu proximior, e) sponsaverit sibi, quamvis præveniente morte, eam non cognoverit 145)
Nullus fasciniis ligatus, aliquove naturali laborans defectu, quominus conjugii valeat præstare debitum, uxorem ducito. 146) *Fœmina, cui tale quid contigerit, nuptiis interdictor* 147).
 148) *Possunt etiam desponsatione jungi infantes, fieri*

e) Habuerat, vel,

la tom de frigidis & naturaliter impotentibus, quam maleficiatis, sive arte magicâ, impotentia affectis valet. Vid. X. Tit. de maleficiatis & frigidis conf. Cauf. XXXIII. Qv. 1.

146) Vid. c. 6. X. de frigidis & maleficiat:

147) His pauperes sunt adnumerandi. Horum quidem Conjugium Codex Jon. Tit. de matrim. Cap. IV. non im. probat, at Grágása tamen. Posteriori itaque ævo magno fervore ventilatum fuit, donec Arius Nomophylax constitutione caveret, ne bona quinque centenariis minora possidentes matrimonio jungantur. Reformatis vero paululum post sacris, discussa tempestas iterum redintegratur, aliis talem prohibitionem matrimonii indubie legitimæque populationi obstat dicentibus, aliis eam salutis publicæ, cui tales conjuges oneri fore ponebantur, proficuum esse prætendentibus.

148) Ex Præcepto Nicol. Papæ anno DCCCLXII ubi Dis-
 tractus inhibemus, ne aliqui, quorum uterque vel alter, ad ætatem legibus vel canonibus determinatam non pervenerint, jungantur nisi forte aliqua urgentissima necessitate interveniente, utpote pro bono pacis, talis conjunctio toleretur. Vid. c. 2. X. de desponsatione
 impu-

enn þó skal þat egi göra. nema vidliggi fridr.
edr adrar stórar naudsýniar. ok ef þeim semr um
þat ráð síðan hon er hólf vetra. enn hann
fiórtán vetra. þá má þann hiúfkap egi f) skilia
Roma

f) Ríúfa 68.

impuberum. Præterea notandum, authorem hic nostrum exemplo juris Can. in X. h. T. desponsationem cum sponsaliis confundere. Hæc ab illâ præsertim differunt 1) consensu, quem in illa interponunt parentes, in his vero neonymphi; ut vero impuberis ætas intellectu destituitur pleno, necessariò sequitur desponsationem hic tantummodo intelligi. 2) Vinculo, quod in sponsaliis sit indissolubile vid. c. 51. Caus. XXVII. Qv. 2. confr. not. 123. supra in hac vero iis puberibus factis plena: relinquatur facultas, à parentum pacto recedendi. Denique vox illa *börn*, si Jus canonicum, ante c. 1. Caus. XXX. Qv. 2. item c. 12. X. Tit. de desponsatione impuberum sequamur septem annis majores denotat.

149) Hic erat Jure Romano terminus pubertatis ætatisque nuptiis utinque maturæ; de quo Justin. Institut. Lib. 1. Tit. XXXII. Quibus modis tutela finitur: „Sancta constitutione promulgata, pubertatem in masculis post quartum decimum

1) Vid. Jus Gulathing. *Hæconis Adelsstenii*. Cap. VI. Tit. de Success. ab intestato. Ius Frostath. *Hæconis Hæconidis* Tit. eod. Capp. XXII. ad XXVI. ubi: Sva es systir comin til fearhallz sem broþir, ef hon es XV. vetra gaumol, e: *Sorori bonorum administratio eodem ac fratri jure competit, si quindecim hiemes nata est.*

b) Grág: Tit. de success. ab intestato Cap. VI. Sva fremt á karlmadr arf at taka sem hann er XVI. gamall, oc sva fiarvardveitflo, þá á hann oc at ra-
þa

*fieri tamen minime debet, nisi pro bono pacis, alia-
ve causa urgentissima interveniente.* 149) *Si
illa duodecim hiemes nata, ille vero quatuordecim,
in banc consentiunt, tale matrimonium f) insepara-
bile*

f) Rumpitor.

mum annum completum illico incipere disposuimus, an-
tiquitatis normam in foeminis personis bene positam suo
ordine relinquentes, ut post duodecimum annum com-
pletum viripotentes esse credantur. Hanc constitutio-
nem sequi videtur Jus Canon, de illa XII, & de illo
XIV. seu perfectæ ætatis in Capp. 6 & 10 X. h. t. agens,
conf. Concil. Nemaufense an. MXCVI. ubi art. 19 apud
Collet. Tom. XII. pag. 938. Puellæ usque ad XII. an-
num non nubant. Ut vero hos author noster legit,
opreæ pretium duxi.

1) In pubertatem.

2) In ætatem nubilem, secundum L. L. patriæ civiles, in-
quirere.

Quod igitur

1) Attinet; sciendum *pubertatem*, quæ *decimo quinto* apud

a) Norvegos incipiebat anno, nobis b) in *mino-*

II) De

þa fyrri vista fari síno. en egi annara manna. fir
en hann se tuitogr. 3: *Masculus XVI. hiemes na-
tus in hereditatem mittitor, eandem administratu-
rus tunc etiam suæ efficitur tutelæ; ab aliorum
tamen tutelâ donec XX. natus fuerit hiemes ab-
stineto.* Porro; Mær á arf at taka. þegar hon-
er XVI. vetra gömul. oc sua uðxtó á síno fe. en
egi vardveizlo. huartki síns fiár. ne annara man-
na. oc egi ráða fyrri vista fari síno. fyr en honse XX-
c: *Fœminæ sedecim hiemes nata hereditas cum fructi-
bus*

Koma þau ok noekut saman at likams lofta. ádr þau seu sua gömul sem nú var sagt. þá mega þau enn egi skilnaz. g)

XVIII.

g) At Hiúfkap add. 35. 51. 58. 36. 54. 68. 49. 26.

rem & majorem distingvi, donec Magnus Ll. Reformator, unicum, c) legibus á se latis, terminum ei præfigeret, vigesimum scilicet annum.

II) De núbili observetur ætate

1) Ea, qvævis in jure, (quantum memini) nostro expresse non definiatur.

2) Per

bus debetur; illa vero a bonorum tam suorum, quam alienorum administratione, ad XX. quâ demum sui juris fit, biennem abstineto.

c) Vid. Jus Gulathing: Magni Ll. Reform. Tit. de Success. ab intest. Cap. XXII coll. cum Cap. II. ejusdem Tit. it. cum Cod: Jon: Tit. de cognatis sustentandis Cap. VI. & Tit. de matrim. Cap. II.

d) Vide *Níálam*, ubi Capite XXXIV. Thorgerda XIV. nata annos, Thrauno nuptum datur. Non aliter Grág. Tit. de Successione ab intest. Cap. IV. konna sú er gefin er, huart sem hon er XVI. vetraedr yngri. á arf at taca. þegores under hana ber, oc sua hár vardveizlu ennara manna. 3: *Foemina nuptum data, sedecim annis sive minor sit, sive major hereditatem administrandam sibi cedentem capiro, tutelamque aliorum suscipito*; NB. Per maritum administrandam gerendamque: conf. Jon. Tit. de matrim. Cap. II. Engi mærlcal hava torrædi

150) Generalis est Regula. *Malitia ætatem supplet*, Hanc malitiam hoc in casu, carnali commixtione committi, non

bile esto. 150) Si aliquantum, intra ætatem supra definitam, carnaliter conveniunt, minime separantur.

CAP.

2) Per bonam tamen consequentiam fuisse videtur.

a) In diverso diversa sexu, utpotè

β) In foeminis annus d) XIV. (quo puellæ nobiles in e) Legibus Wallicis censentur) & in f) masculis XX. Denique notandum nostros, Norvegosque annos inceptos, pro g) completis habuisse.

di hár síns fyr en hon se XX. vetra gömol. þó undir hana hafi borit. nema hon se gipt at frenda ráði. oc á þá íá er hennar fætt. höpi forráði fyrri henni. oc sua penningum hennar. Nulla foemina bona sua prius administrato, quam viginti hiemes nata fuerit, licet antea illi cesserint, nisi consilio cognatorum in matrimonio data sit, tunc enim illa cum omnibus bonis sub tutela mariti esto.

e) Lib. II. art. 93. pag. 91. Edit. *Wottoniana* ubi: Nubilis autem reputabitur puella post annum XIV. & exinde per XL. annos continuos puerperio idonea censebitur, id est ad LIV. annum juvenus ejus manere censebitur, sed postea liberis procreandis inhabilis judicabitur, confr. Regiam Majestatem Lib. II. Cap. 48. ubi: mulier intelligitur habere ætatem legitimam, cum plene habuerit XIV. annos, & cum ætatem habuerit, vel

non vero nisi declarat Urbanus III. Epistola Episcopo Cenoman: ann. MCXXCVI. ubi: Attestationes super
1 causa

XVIII. KAPITULI.

a) HER GREINIR UM HIÚSKAPAR HALLD
OK AFBRIGDI.

Nú er hiúskapr karlmanz ok konu. lögligt samband. ok má þetta samband engi b) madr riúfa. Þó at egi se brudlaup gert. ef löglig festing er á. nema annar hvert c) þeirra hafi gefit sik i klaustr ádr þau

- a) Her segir um hiúskapar afbrigdi ef honum er raskat 35.
b) Skilia 51. 69. 49. fundrslita 36.
c) Gefi sik í klaustr. 31. 51. 36. 49. Harb.

vel habuerint si plures fuerint, tenetur dominus earum, maritare singulas ipsarum cum suis rationabilibus portionibus. Hæc ætas utrique sexui ad nuptias contrahendas communis declaratur, in Quoniam Attachiamenti Copp. 91. 92. nullo, ad

causa matrimonii, qui inter H. f. juvenem & G. mulierem vertitur, accepimus, & ipsi inspectis, nobis innotuit, quod prædictus juvenis nondum duodecimum annum attigerat cum præfatam G. accepit uxorem. & licet nifus fuisset (sicut uterque confessus est,) eam corrumpere: mulier tamen credit se virginem evasisse: verum ipse antequam ad annum XIV. pervenisset, a memorata muliere recessit. quem cum XVII. annos habeat, eodem pro viro sibi vindicare contendit. Consultationi tuæ taliter respondemus, quod si mulier per idoneos testes probare nequiverit, quod post XIV. annum ætatis suæ vel

circa

CAP. XVIII.

a) *HIC AGITUR DE CONIUGIO, EJUS-
QUE DIVORTIO.*

151) *Est autem matrimonium legitima maris & foeminae conjunctio, quam nullus homo b) rumpere potest, quamvis adnuptias perventum non sit, dum in do sponsalia praecesserint legitima; 152) nisi alteruter conjunx religioso habitu c) velaverit, ante quam*

- a) Hic agitur de conjugii mutatione, si illud permutatur.
b) Separare, 51. & dirumpere.
c) Velet.

ad ætatis perfectæ terminum pro diverso hominum statu diversum, habito respectu. Hic est in 1) masculo secundum militare habenti XXI. annus completus, in foemina XIV. ann. compl. 2) in hærede soccomanni (æ: coloni conductitii. XV. vel

circa finem XIV. anni prædictus juvenis concensisset in in eam, ab ipso juramento, quod postquam ad ætatem legitimam pervenit, ipsam habere non consensit in uxorem, ab impetitione mulieris, eum potes & debes absolvere, & ad alia vota utrique dare licentiam trans-eundi.

- 151) Ex mente Gratiani, Nuptiæ sunt, sive matrimonium, viri & mulieris conjunctio individuum vitæ conjunctio-nem continens.
152) Ex Epist. Alexandri III. Archiepisc. anno MCXXC. Post consensum legitimum de præsentis, licitum est al-

þau hafi samt komit at líkams lofta. ok má þat þá sem eptir er í veröldinni. leita fer d) forráða ef líkar. Enn síðan þau koma samt at líkams lofta. skilr þau engi lutr nema hórdómr. Ok e) skilr þó egi hórdómr hiúfkapin. fyri þi at þat hiona sem saklaust er. ok engan hórdóm drygir má skilaz f) með g) atkvæði bif kups at sam vera

d) Forráða 35.

e) Skill læpius feribunt 35. 49.

f) Hic incipit lacuna Cod. 54. qvæ continuat usque ad: fin natur til Jacobs messu: in capite 25.

g) Ráði 35.

vel etiam XIX. 3) in hærede burgensis, (3: ei, vis certæ civitatis) cum quatuordecim annos completos habet, vel cum minimos (3: nummos discernere noverit, pannos vlnore, & alia negotia exercere paterna vid. Reg. Majest. Lib. II. Cap. 41.

f) Vid. supra notulam b, unde faciles concludimus, viginti annis minorem, cui aliorum & consequenter uxoris tutela abstinentum, matrimonium inire non potuisse. Adde genium seculi, qvi procos, nisi fortibus, qvæ posebant annos, inclaruerint gestis, repulsâ terrebat.

g) Vid.

teri, altero etiam repugnante, eligere monasterium (sicut sancti quidem de nuptiis vocati fuerunt) dummodo carnalis comistio non intervenerit inter eos, & alteri remanenti, si commonitus continentiam servare noluerit, licitum est ad secunda vota transire: quia cum non fuissent una caro simul effecti, satis potest unus ad deum transire, & alter in seculo remanere vid. c. 2. X. de conversione conjugator.

quam se invicem carnaliter cognoverint, tum enim in seculo remanenti, sibi pro libitu d) prospicere licitum esto. 153) Interveniente vero commistione carnis præter adulterium omnino nunquam separantur: 154) imo adulterium copulam conjugalem non e) separat, insons quippe conjux, & ab adulterio immunis, quoad torum & mensam à conjuge adultero f) secundum Episcopi g) sententiam separari potest caste

e) Idem.

d) Idem.

g) Consilium.

g) Vid. Edictum Haconis Magni Cap. XV. Tit de Success. ab intestato Cod. Jon. insertum. ubi: Sá er tuitogr er hann hefir XX. ióla natr. 3: *Vicennis habetor, qui viginti noctes natalitias (3: festa Natalitia) vixit.* Cæterum de vario pubertatis termino consulantur. Ludewig de ætate legitima, pubert. & majorenn. Heineccius. in Elementis Jur. Germ. Lib. I. Tit. XV. de Personis: Qui tutela subsunt.

153) Hoc de vinculo intelligendum est, potuit enim alter conjux, alterius consensu continentiam & religionem profiteri, in hoc enim casu ille in seculo remanens, si exorbitaverit, adulterii reus evadebat, nec huic, illo vivente, spes ulla secundarum relinquitur nuptiarum. Vid. Cauf. XXVII. Qy. 1. item X. de conversione conjugatorum.

154) Ambrosius in Hexamer. Tit. dici IV. Lib. V. C. VII.

rn vit annat hióna þat sem hórdóm hefir drygt. ok lifa síðan rækiliga. Enn hvart þeirra sem afbregðr meðan þau lifa bæði. þá drygir þat h) hórdóm ok þí er þeim þat ráð at fættaz sem fyrft. ok búa síðan saman. Brióta þau ok bæði ok gera hórdóm. þá skal biskup bannfæra þau þar til er þau koma saman apr. Enn hver sem veit konu sína i) hórat hafa. ok samþyckir hann henni síðan um sinn at líkams lösta þá má hann egi skiliaz vid hana. Enn ef hórdómr er leyniligr. ok óprouadr þá mega þau egi skiliaz fyrr en prouat er fyrir biskupi. þat huartki má annat ræna sinni fkylldu utan dóms. ok k) sannrar proua-
nar.

h) hórdóm 35. 51.

i) Horaz hafa 35.

k) Saunar *omitt.* 35.

Licite dimittitur conjunx ob causam fornicationis, sed manet vinculum prioris, propter quod fit reus adultarii, qui dimissam duxerit, etiam ob causam fornicationis, sicut enim manente in se sacramento regenerationis excommunicatus quis reus criminis, nec illo sacramento caret, etiam si nunquam reconcilietur deo; ita manente in se vinculo foederis conjugalis uxor dimittitur ob causam fornicationis, nec carebit illo vinculo etiam si nunquam reconcilietur viro vid. c. 2. Caus. 32. Qv. 2.

155) Vid. c. 4. Caus. 32. Qv. 7.

156) Ex Epist. Alexandri III. Romæ MCLXXV. Ex literis tuis accepimus quod V. quondam duxit uxorem, qui paucis temporibus fuere concordēs — tandem vir uxorem suam super crimine fornicationis jure convenit, quæ nescitur quo ducta spiritu cepit publice confiteri. Quod cum vir negaret ei in necessariis providere, crimen compulsa

caste indies victurus. 155) *Sed quovis eorum, dum uterque vivit, exorbitans h) adulterii reus esto: unde consultius iis est, ut ocius conciliati, indies cobabitent.*

156) *Uterque conjux adulterii reus ab Episcopo excommunicatione feriatur, donec iterum convenerint.*

157) *Quicumque conjugem, cujus adulterum compertum habuerit eam postea carnaliter concientiens, ab ea separari minime potest.*

Adulterio latente, & nondum adhuc probato, divortium nullum esto, donec coram Episcopo illud evincatur, nam alter alterum mutuo debito, præter sententiam & probationem k) plenam

h) Idem.

i) Idem.

k) Plenam omitt.

pulsa est incurrere memoratum. Cumque diligentius a te fuisset admonita, ne ad suggestionem alicujus, illud tam turpe contra se proponeret, ipsa id manifestius inferebat. Sane tu convocato capitulo tuo, cum ex eorundem consilio utrique privatim continentiam injunxeris observandam, ita quod caste viverent ab invicem segregati: memoratus V. furtim cum alia sponsalia & nuptias celebravit. Verum cum factum inquirere laborares, supradictus V. seriem rei explicans & exponens ad Audientiam nostram dicitur appellasse. Unde Frat; t; mandamus quatenus si res ita processit prætaxatum virum ad legitimam uxorem redire compellas. Vid. Cap. 5. X. de divortio.

157) Conf. Cod. Tit. de matrim. cap. V. de Adulterio. Ef þau sattaz á sín mál. oc tekr hann vid heuni. þá fari þat sem mál hennar væri óspiállat æ: si de hoc transigunt, & ille illam recipit, illa, tanquam nunquam deliquisset habeatur.

nar. Enn þat þeirra sem l) einfalldan hör-
dóm drygir. sekiz þrim mörkum við biskup. ko-
na af sinu fe enn egi bónda síns. ok skal þat
virða i heimanfylgiu hennar. ef m) hon verdr
fönn at med vatta tua. edr fleiri. edr verdr hon
n) barns. Enn þat skal vera feónar vitni.
sem skírskótat verdr undir mann. Enn ef
þat er egi til. þá má sækia med heimileskvidar
vitni. ok skal þá standa fyrir lyritar eidi. Nu
er þat *einfalldr bórdómr* sem madr tekr o) ein-
leypa konu undir sína eigin konu. ok ef kona tekr
einleypan mann undir sín eigin mann. Enn
þat er *tuifalldr bórdómr*. ef madr á ser ei-
gin konu, ok tekr eignarkonu annars manz. ok
sua ef kona á ser mann. ok tekr annarar konu ei-
ginmann. Enn þat þeirra sem sua brytr
gialldi biskupi sex merkur. ok taki skriptir.

XIX.

- l) Einfalldan *omitt.* 54.
m) þau verða fönn, *Harb.*
n) Barnshauandi 54. 49. 26.
o) Einfallda 51.

-
- 158) Generalis hæc est Regula Cod. Jon. Vid; Cap. cit.
Nú ef gíaulld coma á hendr öðru hvaru hiðna þá á þat
met síno fe at böta sinn misuerca sem gört hefir: *Si
multa alterutri conjugum solvenda sunt, suis quisque bo-
nis, delicta, quæ perpetraverit, expiato.*
- 159) Adulterium cum huc usque delictum fuerit privatum,
posthæc vero publicum, & mere ecclesiasticum, Episco-
pis pro Principe omnimodam circa illud jurisdictio-
nem exercentibus; facilis crediderim; hanc ab initio
cenfuram admodum fuisse levem, ne duri cervicibus
laici, Popalisque impatientes jugi, illud penitus discu-
terent

*plenam privare non potest. Adulterii l) simplicis reus tres Episcopo marcas luit: has 158) ex suis bonis uxor moecha depromat, minime vero ex mariti patrimonio, ejusvero doti istæ sunt impu-
tandæ, si duobus pluribusve testibus m) jaceat, n) gravidave sit, Testes in hac causa laudati oculati sunt, quorum defectum domesticorum testi-
monia suppleant, illa vero trium juramento elidun-
tur. Adulterium simplex est, ubi uxoratus cum o) soluta, vel maritata cum soluto adulterium committit. Adulterium vero duplicatum est, ubi uxoratus alterius uxorem adulterio polluit, vel maritata cum alterius conjuge thorum profanat. Qui deliquerit sex Episcopo marcas numerato. 159) censuram subiturus.*

CAP.

- l) Simplicis omitt.
- m) Illi jaceant.
- n) Idem.
- o) Simplici 5 r. male.

terent. Procedente vero tempore, post secul: præser-
tim decimum IVtum in tyrannidem versa, pauperibus,
& argenti parvis, maximè gravis fuit, quippe quæ ar-
bitrio judicis relicta, pecunia venalis fuit vid. Poeniten-
tiale Episcop. Holensium in Hist. Eccl. Isl. Tom. II.
pag. 188. & seqq. ubi; Caritæ quæ carcerem jejuniis &
flagellationibus cruentis, horrendum efficiebant, reis
imponuntur. Cæterum adulterium in casibus episcopa-
libus constitutum coram Episcopali sede erat ex-
piandum. Hinc mos ille fuit, quo adulteri, sublati
per Reformationem prioribus poenis, in Templo Ca-
thedrali

XIX. KAPITULI.

a) HER SEGIR NÆR EGI SKAL BRULLAUP

b) GÖRA.

Brúðlaups gerd sína skal madr egi hafa á þann dag edr nátt. sem um c) mörgunin eptir er heilagt edr d) fastat. Frá þí er íóla fasta hefz. ok síau náttum eptir hinn þrettánda. Ok frá þí er e) níu vikna fasta hefz ok til þes er síau nætur eru frá Pálka degi. Frá þí er hefz gagndaga vika. ok framm f) um hvíta sunnu viku má egi brúðlaup gera ne konu fá. Nú hver sem brúðlaup g) gerir. edr konu fær á h) þesum tímum gialldi biskupi i) tólf aura k) ok taki skriptir.

XX.

- a) Um brúðlaupsgerd 51. nær brúðlaup skal vera. *Harb.*
 b) Vers 35.
 c) Morgininn 49. *Harb.* myrgininn 26.
 d) Fostudagr 35. 51. 49. 29.
 e) Níu vikor ero til páfka 35. 51. 36. 49.
 f) Ífir 35.
 g) Veitir 36.
 h) Þeima tíma 35.
 i) Sex aura 26.
 k) Ok taki skriptir *omitt.* 35. 51. 54. 58. 49. *Harb.*

thedrali necessum haberent absolvi, donec Rescriptum Frid. II. de 15 Mæji 1578. eos ab Præpositis, postea vero Christ. IV. Rescripto de 25 April 1594. a Parochis propriis absolvi juberent. Denique notandum, hoe

CAP. XIX.

160) a) *HIC CONSTITUITUR, QUANDO*
NUPTIAS b) *CELEBRARE NON*
LICEAT.

Nuptias celebrare non licet die nocteque, cujus c) mane festum, diesve jejunii sequitur. Nec ab Adventu, usque ad diem post Epiphaniam, septimanam. Nec e) ab initio jejunii quinquagesimalis, usque ad finem septimanæ Paschalis. Nec ab initio hebdomadæ Rogationum, ad exitum usque septimanæ Pentecostes, nullus uxorem ducito. Quicumque vero nuptias g) celebraverit uxoremve h) his temporibus duxerit, Episcopo i) duodecim uncias pendito k) publice absolvendus.

Cap.

a) De celebratione nuptiarum — Quando nuptiæ esse debeant.

b) Esse.

c) Idem.

e) Ab eo tempore, quò ad Pascha novem sunt hebdomadæ.

g) Præstiterit.

h) Idem.

i) Sex uncias.

k) Publice absolvendus.

hoc delictum, sublata per Rescriptum de 8 Junii 1767.
 publica absolutione, esse tantum seculare.

160) De hoc capite vid. notas ad Cap. XXIV. Jun. Eccl.
 Thorl. Ketils.

XX. KAPITULI.

a) HER SEGIR SEKTIR Á FRENÐSEMIS

SPELL. OK SIFIA SPELL.

Þat er nú þesunæft. at engi má sína frendkonu edr sifkono hafa at líkoms losta. Hefir madr frændkonu sína. edr sifkónu at fiórda manni. fra systkinum at telia c) íafnlángt fram komín. þá skulu þau skiliaz. ok giallda biskupi tólf aura ok gánga til skripta. Hefir madr þrímenning sinn at líkams losta. þá skulu þau skiliaz ok giallda biskupi þríar merkur. ok gánga til scripta. d) Tekr madr at líkams losta systrung sinn. e) brædrung edr hálfbrædrung. þá skulo þau skiliaz. ok giallda biskupi f) hálfa fimtu mörk. ok gánga til skripta við síalfan biskup. Enn ero þær konur

- a) Her segir um gudsfíar. *Harb.* Her segir um þær konur sem manni læsir egi at fá 35. Um frændfemisspell 51. 36.
 b) Sifkono *omitt.* 51.
 c) Íafnfarit (íafnrett 58.) at telia 35. 51. 36.
 d) Hefir 36.
 e) Eða bröðring þá skulo. 49.
 f) V merkur 49. *Harb.*

161) Deprohibitis, LL: nostris gradibus notetur, quod, tacentes hac in re Jure Eccl. Thorl. Ketillian, Juris Eccl. Gula-

- a) In Epist. Amalphitanæ Ecclesiæ Suffraganeis Romæ MLIX. ita „De consanguinitate nullus uxerem ducent,

CAP. XX.

a) *HIC AGITUR DE POENIS COGNATIONIS ET AFFINIATIS VIOLATÆ.*

Deinde hoc esto. Nullus cognatam b) affinemve uxorem ducito, cognoscitove. 161) *Siquis in gradu quarto c) lineæ collateralis æqualis à fratribus computando, cognatam affinemve sibi uxorem ducit, separantor, Episcopo in poenam, publicam præter absolutionem, duodecim uncias luituri. Siquis tertio gradu cognatam cognoscit, separantor, præter publicam absolutionem Episcopo tres marcas soluturi. Siquis cum materteræ, e) patruive (sc. germani) filia, imo patrui, sive consanguinei sive uterini natâ d) coit, separantor, f) quatuor cum dimidia marcas numeraturi Episcopo, qui eos ipse absolvat. Sunt autem adhuc foeminae graviori*

- a) Hic agitur de cognatione spirituali. Hic agitur de foeminis, quas uxores ducere non decet. De cognationis violatione.
 b) Affinem omitt.
 c) Æqualiter utrinque computando.
 d) Sensus idem.
 e) Patruive filia, separantor.
 f) Quinque marcas.

Gulathingensis Cap. XXIII. observatum fuerit, *septimam*, prævio Nicolao Papa II. a) *generationem terminum ad quem*

cat, usque post septimam generationem, vel quousque parentela cognosci potuerit. Confr. Epist. Georgii

nu er meira liggr við, ef ver vinnum á þeim ódádaverk. ok g) leggiumz með þeim. Nú er ein *modir* manz aunnr *fystir*. Þridia *dottir*. fiórda h) *stiúpmódir*. fimta *sonarkona*. setta *bróðrkona*. siaunda *sonardóttir*. ok þær konur allar, sem manni ero iafnskylldar. Ok menn mega ódáda verk á vinna. Þar er *stiúpdottir* brodrdottir. *fystir*-*dottir*. *dótturdóttir*. *föðrmódir*. *móðrmódir*. *móðr*-*fystir*. *föðr* *fystir*. *modir* konu manz. ok *fystir* konu manz. Enn ef madr verdr at þi kunnr. ok sánnr at hann leggz með þeim konum sua nánum. Þá er lá madr fridlaus ok bædi þau þar til er þau taka skript i) af biskupi. Þá er hann leggr á þau

g) Attegiar 51.

h) Af stiúpdottir. 51.

i) Af biskupi *omiss.* 51.

quem statuens. Huic derogavit Constitutio Magni Gisluris Episcopi Skalholtensium anno MCCXV. facti. Hæc J. Ecclesiast. Thorl. Ketilliani Cap. XLIV. interta b) Innocentium III. sequitur IV, gradum inclusive sumtum

Georgii Papæ Episcopis Galliæ DCIV. Concil. Wormatiense anno MCCCLXVIII. numerum incertum pro certo ponens Cap. 32. item Concil. Lugdunense DCCXII. Rationem septenariæ hujus computationis, *septem spiritus sancti dona* esse adferit Thomas Aquinas in lib. de *Matrim.* sed *Ekko de Repau* in *Speculi Sax.* lib. I. art. 3. *septem ætates mundi* magis arrisere.

b) In Concil. generali Rom. ann. MCCXVI. Non debet reprehensibile judicari, sed secundum varietatem tem-

*graviori poena sanctæ, si delictum sanguinis seu in-
expiabile in eas committatur, prima est mater, se-
cunda soror, tertia filia, quarta h) noverca, quin-
ta nurus, sexta fratria, septima neptis, omnesque
foeminae, æquali cum his gradu nosmet attingen-
tes, itidem poena capitali sanctæ: hæ sunt privigna,
fratris filia, sororis filia, neptis, avia paterna, avia
materna, matertera, amita, socrus, glos. Qui-
cunque notus convictusque fuerit, cum' feminis
tam arcta sibi cognatione junctis concubuisse, ex-
lex esto, quinimo uterque donec poenitentiam i) ab
episcopo impositam sibi, accipiunt. Uterque*

g) Idem.

h) Privigna.

i) Ab Episcopo.

sumtum prohibens nulla termini a quo, mentione inter-
jecta. Sed hunc defectum noster supplet à fratribus
computare jubens. Sed hinc oritur quæstio, num fra-
tres stipes esse debeant, ideoque abjiciendi? Stipes uti-
que

temporum; statuta quandoque varientur humana,
præsertim cum urgens, necessitas vel evidens utili-
tas id exposcit: quoniam ipse deus ex his, quæ
in Veteri Testamento statuerat, non nulla muta-
vit, in Novo. Cum ergo prohibitiones de con-
jugio in secundo & tertio affinitatis genere mini-
me contrahendo, & de sobole suscepta ex secun-
dis nuptiis, cognationi viri non computanda prio-
ris, & difficultatem frequenter inducant, & ali-
quando periculum pariant animarum, cum cessant
te

á þau. ok bæði hafi þau fyrirgert hverium peningi síar síns í londum ok lausum aurum. þat á hálft kóngur en hálft biskup. nema þeir vili meiri miskunn ágera. Enn ef þat kennir biskup edr hans k) lögligr umbodsmadr manni at hann hafi þat l) útlaga verk giörr. en hann kveðr nei vid. þá skal hann synia med tylftar eili. fellr til óbóta ef fellr.

XXI.

k) lögligr. *omitt.* 35. 51.

l) Udáda verk 35. Utlegdar verk 51.

quo forent si c) *Synodus Salegunstadiensis* anno MXXII. habita, & in d) *Speculi Saxon.* lib. I. art. 3. recepta norma instar habeatur, qualis nostro nunquam fuit, erit igitur in fratribus, tanquam gradu primo computationis canonicæ incipiendum. Proxintestein nuncupo, nobilemque illam, de nuptiis *Jonæ Sigismundi & Biorgæ Thorvaldi* filiarum centum annis natam controversiam; ubi *Gotskalkus Nicolai Holensium* Episcopus, in fratribus

te prohibitione cesset effectus: constitutiones super hoc editas, sacri approbatione Concilii revocantes, præsentì constitutione decernimus, ut sic contrahentes de cætero libere copulentur. Prohibitio quoque copulæ conjugalis quartum consanguinitatis & affinitatis gradum de cætero non excedat, quoniam in ulterioribus gradibus jam non potest absque gravi dispendio hujusmodi prohibitio generaliter observari. quaternarius vero numerus bene congruit prohibitioni conjugii corporalis de quo dicit Apostolus: *Quod vir non habet potestatem*

raetera rerum tam mobilium quam immobilium dominio exuuntur, quod ex æquis partibus Regi & Episcopo, nisi majorem eis gratiam præbere velint, acquiritor.

Qui, tanti ab Episcopo ejusve k) legitimo procuratore postulatus l) sceleris, illud pernegaverit, se duodecim conjuratorum juramento, purgato, quò si cadit, exlex esto.

CAP.

k) Legitimo.

l) Idem.

fratribus computare incipit, quod certe non fecisset, si monstrosa illa, multumque pingvior fuisset in usu: & quis est qui credat istius ævi clerum aurifices maxime industrios, divitem adeo venam, clausis præteruisse oculis, si summo sub cespite latuisset. Plura de prohibitis apud Pontificios gradib. vid: in illustriss. Dni. P. K. Ancker Dissertatione, de *Origine & sensu septimæ generationis, lingua Vernacula Syvende mand.*

potestatem sui corporis, sed mulier: neque mulier habet potestatem sui corporis, sed Vir: quia quatuor sunt humores in corpore, qui constant ex quatuor elementis. Cum ergo jam usque ad quartum gradum prohibitio conjugalis copulæ sit restricta: eam ita volumus esse perpetuam, non obstantibus constitutionibus super hoc dudum editis, vel ab aliis, vel ab nobis: ut si quis contra prohibitionem hujusmodi præsumserit copulari, nulla longinquitate defendatur annorum; cum diuturnitas temporum non minuat peccatum: sed augeat: tan-

K

toque

XXI. KAPITULI.

a) HER SEGIR UM PÍNU Á GUDSÍFIA
SPELLUM.

Þat er fyrirbodit af gúds hálfu at nockr madr ha-
fi gúdsífia sinn at líkams losta. Enn þrifalldar ero
Gúdsífiar. Hinar fyrsto ero milli barns þes
er skírt er. ok þes er skírir. edr þí helldr til
skírnar. Adrar Gúdsífiar ero imillum þes sem
barn skírir ok þí helldr til skírnar. edr undir bi-
fkups hönd, ok fedgina barnsins. Þridiu ero imil-
li þes barns. er skírt er. ok kiötligsbarns þes sem
skírdi. edr til skírnar helldr. ok þí eigo prestar.
Gúdsífiar vid aull þau börn sem þeir skíra. ok vid
aull þeirra fedgin. Enn prestzins barn má
vid öngan þann líkams losta drygia. sem prestrin
kefir

a) Her segir um gúdsífia þurmsler 35. 54. Um gúdsífiar.
Harb.

toque sunt graviora crimina, quanto diutius infe-
licem animam detinent alligatam.

c) C. 2. Apud Hardvinum Tom. VI. pag. 829. Quidam
etiam generationem consanguinitatis ita volunt nu-
merari, ut frater & soror sint primi; hoc autem
statuit sancta Synodus, sicut etiam ab antiquis Pa-
tribus decretum est, ut ita non esset, sed ut nepos
& neptis, id est filius fratris, & filia sororis, primi
habeantur.

d) Hoc

CAP. XXI.

163) a) *HIC AGITUR DE POENA COGNATIONIS SPIRITUALIS VIOLATÆ.*

Canonibus prohibetur, ne quis cum cognato spirituali carnaliter commisceat. Sunt variorum cognationis spiritualis genera. Primum inter baptizantem, & in baptismo susceptores, oritur. Secundum in baptizante, & iis, qui in baptismo vel confirmatione susceperint, ut & in parentibus baptizati observatur. Tertium inter baptizatum, & liberos tam baptizantis, quam susceptorum, naturales intercedit. Hinc pastores spirituali omnibus quos baptizarint, eorumque parentibus, cognatione conjunguntur, (unde porro sacerdotum liberi, a parente baptizatos carnaliter cognoscere prohibetur.

a) Hic agitur de cognationis spiritualis continentia. De cognatione spirituali.

d) Hoc ita: Hic primum gradum cognationis constituimus, in quo sunt fratrum sororumque liberi, qui & nepotes appellantur, in cubitu esto secundus gradus, quem pronepotum dicimus. In nexu manus ad brachium sit tertius, quem abnepotibus concedimus. Sic ulterius in primo articulo digiti medii, ubi de manu exierit, quartus gradus consistat, quem antenepotes occupent, secundum membrum ejusdem digiti quintum gradum referat, qui trinepotibus tribuatur cæt.

kefir skírt. Nú helldr madr barni manz til skírnar. edr undir biskups hönd þá er hann fermir. Þá á tadir. ok módir barnsins. ok sua barnit gudlísar vid eigin konu þes sem á barni helldr. Þí at þau ero sem einn madr bædi. Slíkt sama er þo at hon halldi á barni. þá er bóndi hennar i gudsfium vid barnit. ok sua vid födr þes ok módr. ef þau hafa ádr likamliga samankomit. Nú hefir madr gudsfia sinn at likams lofta. þá skulu þau skiliaz. ok gialldi hvart þeirra þriár merkur biskupi ok gángi til skrípta.

XXII. KAPITULI.

a) HER SEGIR SEKTIR Á EIDROFUM OK SKRIPTROFUM.

Ef madr verdr eídrofi edr skriptrofi vid biskup. huart sem er karlmadr edr kona. Einn þat er *Skriptrof* ef madr geingr aptr til somu fyndar. er madr hefir fyr gört um þau mál sem sekt bítr. edr er eigi 162) af landi farin sem skriptat var. giallda

- a) Ef madr verdr eídrofa oc skriptrofa. *Harb.* Ef madr leidir monn árángan eid med sér. 35.

162) *At fara af landi solum vertere. peregrinari hic non modo relegationem, sed etiam peregrinationes sacras ad Stum Olaum, ad limina Petri, aliosque sanctos involvere*

prohibentur. Siquis alterius in baptismo vel sub manu Episcopi confirmantis filium suscipit tunc pater & mater infantis, ipseque baptizatus, cognationem spirituales cum uxore susceptoris ineunt, nam ut unus homo, ambo sunt. De marito, illa (sc. uxore) suscipiente, idem juris esto, ut cognationem spirituales cum infante, ejusque parentibus habeat, si carnalis copula antecefferit. Qui carnalem contraxerint copulam spirituali cognatione juncti, ab invicem discedant: uterque tres Episcopo marcas solvat, & poenitentiam accipiat.

CAP. XXII.

a) *HIC AGITUR DE POENA JURISJURANDI VIOLATI, ET ABSOLUTIONIS VIOLATÆ.*

Siquis sacramentum Episcopo præstitum, vel quam Episcopus dederit absolutionem, violat: Absolutionis autem violatio hoc est, siquis ad peccatum revertitur quod circa causas, quibus b) ad-juncta pœna est, autem commiserat, 162) vel siquis solum, in absolutione jussus, non verterit, tres Episcopo

- a) Siquis juramentum vel absolutionem frangit. Siquis alterum secum in perjurium ducit.

vere crediderim, has enim res sæpius injunxisse Episcopos Sturlungorum Historia docet.

gjalldi þriár merkur biskupi, ok sua annat sinn, ok hit þridia, enn ef þat verdr optar, þá er karlmadr útlægr, ok fe hans allt, enn kona fari útlæg, nema madr 163) renni á hendur henni, enn siálf hafi hon fe sitt.

XXIII. KAPITULI.

a) HER SEGIR SEKTIR RANGRA EIDA.

Sá madr sem sver rángan eid sekiz þrim mörkum vid biskup. Enn ef hann leidir fleiri menn á rángan eid med ser, þá skal hann giállda sex aura fyrir vatt hvarn. Enn ef þeir vissu at þeir suæri rángt, þá sekiz hvar þeirra þrim mörkum. Enn ef b) þeir hafa syn fyrir, þá skolo þeir c) fynia med einseidi, enn umbodsmadr biskups skal eigi

a) Ef madr verdr eidrofa ok skriptrofa. *Harb.*

b) Þeir setia 35. þeir synia. *Harb.*

c) Sveria. *Harb.*

163) *At renna á hendr*, verbo *tenuis* significat *irruere in aliquem, vi aliquem afficere*, & hinc potius respicere auctorem puto, quam ad matrimonium, (nam b: A Magnaenus hæc verba explicat: *nisi quis eam ducere velit*: Vix ulla alia est ratio imo nequidem conjugii favor, cur pœna; quoad bona mitiori hoc in casu afficeretur femina, rele-

scopo marcas luat. Eadem est secundæ & tertiæ violationis multa. Sæpius iteratâ pax; & bona viro adimuntur; fæminæ vero, nisi invita id fecerit, exilium irrogator, bonis suis omnibus retentis.

CAP. XXIII.

a) *HIC AGITUR DE POENIS PERJURATORUM.*

Quicumque perjurium commiserit, tres Episcopo marcas committito. Si plures in perjurium pellicit, pro singulis sex uncias numerato: qui, si scienter perjurant, singuli trium marcarum rei sunt. si Negationem (a: quod conscii fuerint) b) afferunt, corporali juramento c) se purgare debent. Hujus vero delicti Episcopus, ejusve procurator neminem

a) Si quis juramentum vel absolutionem fregerit.

b) Interponunt.

c) Jurent.]

relegationi cæterum obnoxia) confer. Jus canonicum in c. 2. Caus. XXII. Qv. 5. ubi: Qui perjurat se in manu Episcopi aut in cruce consecrata, tres annos pœniteat, Qui autem coactus fuerit, & ignorans se perjuraverit & postea cognoscit, tres quadragesimas pœniteat.

164) De hac materia vid. supra in Decimis.

eigi bera hann fyrr þeirri sök. enn han hafi heimiliskvidar vitni nema mál se opinbert.

XXIV. KAPITULI.

a) HER SEGIR HEILAGRA DAGA HALLD. b)

Drottinsdag hvern skolo ver hallda heilagt. hefz fú helgr. þvatttag. þá er sól hefir geingit tua luti af útsudrs ætt. en einn ógenginn. ok hellz til miðrar nætr eptir drottinsdagin ef rúmheilagt er annan dag vikunnar. Enn hver sem þá heldr eigi heilagt. c) gialldi biskupi d) sex aura fyrir hvern drottinsdag. sem hann e) brytr helgi. Nú ero þeir fleiri dagar. er med ymissum helgum greinaz ok föstum. Íóla helgi eigum ver at hallda, þat ero dagar þrettán f) af fornu. þar skal hallda jóladag hinn fyrsta. A'tta. ok hinn þrettánda.

a) Um drottinsdaga helgi. *Harb.*

b) Ok helgi höld add. 35.

c) Drottinsdaginn add. *Harb.*

d) Siau. *Harb.*

e) lætr egi heilact. *idem.*

f) At fornu omitt. 26. 49. *Harb.*

165) Hoc caput maximam partem desumptum est ex I. Eccl. Thorl. Capp. XVIII. XX. XXI.

166) Nostratibus neochristianis minima quæque, diebus festis, opera

neminem prius reum agat, quam domesticos producere poterit testes, nisi delictum sit notorium.

CAP. XXIV.

165) a) *HIC AGITUR DE FESTORUM
DIERUM CELEBRATIONE.* b)

Dies quisque Dominicus nobis festus esto. Hoc festum incipiat die lavationis, ubi sol binas tripartitæ libanoti plagæ partes emensus est, tertia restante: duratque ad mediam, quæ diem dominicum insequitur, noctem, si secunda hebdomadis feria profesta est.

166) Quicumque hoc tempore c) ab operibus feriatuſ non fuerit d) sex uncias, pro singulis, e) profanatis diebus dominicis Episcopo luito.

Sunt plures adhuc dies, qui, ut sanctitate, ita quoque jejuniis differunt.

Festum Jolense: Natalitiorum celebrare obligamur: hoc tredecim f) (ut) antiquitus diebus constat.

In
bis

a) De dierum dominicorum sanctitate.

b) Et festorum observatione.

c) (sc.) die dominica.

d) Septem.

e) Quos non curaverit sanctos esse.

f) (Ut) antiquitus.

opera, relegatione puniebantur, ætione populari, persequenda. vid. Vitam & Res gestas Gudmundi Modruvallenſis cognomine Divitis.

da. at helgi sem Þáschadag hinn fyrsta. Enn annan dag. ok hinn þridia. fiórda ok fimta. skal hallda sem drottinsdag. g) Þat eigom ver ok at vinna medal-daga um Jól sem þörf krefr. ok vel samir. Þáscha helgi eigom ver at hallda. Þat ero dagar fiórir. Þáschadag hinn fyrsta skolo ver hallda med allri virding sem framaz kunnu ver. Annan dag þridia. ok fiórda i Þáschum skolo ver hallda sem drottinsdag. Enn frá Þáscha degi hinnum fyrsta. h) skolo vera vikur fim til drottinsdags þes. sem gagnadaga vika hefz upp. Annan dag viku. ok hinn þridia. ok midviku dag skal hallda at helgi sem þuattdag. ok gánga um i) tún sín ok böi med krossum *) ok vígdu vatni. ok l) bænahaldi. Midviko dagin skolo þeir menn fasta vid m) þurt er til lögföstu ero talldir. Enn tua daga hina fyrri skal eta einmælt hvitt. nema krossmæsto edr kirkiodag beri á annan hvarn. Þá er lofat at eta tvímælt. ok elgi

g) Þat eigi ver ok at vinna meddeldaga átta á Íólum. At lata seaf þat sem um iúl þarf at hafa. ok heita munnet. Rett er at reida andvirki ef þarf. ok hafi madr egi eik tilfeingit fyrir Íólin sem þirsti (þyrsti 49) egi á her meira forverk at reida heys. en vel vinni um Íól. *addunt omu.*

h) Skolo ver telia. 36.

i) Tún sín ok *omitt.* 35.

k) Ok vígdu vatni *omitt.* 26.

l) Nockoro sámilegu *add.* 26.

m) þurran mat 35. 51. 49. bædi setumenn ok vinnumenn *add.* 51.

his primus octavus, & decimus tertius, primi instar Pascatis sanctitate celebrantur; secundus, tertius, quartus & quintus, eodem quo dominicus dies modò observantur. d) Medioximis festi Jolensis diebus, quod necessitas exegerit, & bene convenerit (sc. reverentiæ festo debitæ) etiam operari licet.

Festum Pascatos celebrare debemus, illud diebus quatuor constat.

Primum Pascatos diem, summo, quo pollemus, cultu sanctificare, nos oportet: secundus, tertius, & quartus Pascatos dies, dominicæ instar observantur.

A primo Pascatos die h), septimanæ quinque sunt, ad diem dominicum hebdomadam Rogationum ordientem, cujus feria secunda, tertia & quarta, eadem, qua dies lavationis sanctitate observari debet, quoniam bis i) aræ nostræ, domusque crucibus k) & aquâ piaculari, l) cum præcibus susfrantur.

Mediæ septimanæ feria m) in siccis jejunanto, quæ leges jejunium indicunt, duabus vero, quæ præcedunt, feriis, cibus albus semel tantum sumendus est, nisi festum Crucis vel dies dedicationum templi in alterutrum incidat; tunc enim cibus bis sumere per-

g) Hoc diebus natalitiorum etiam operari debemus:

Animalia, quæ per Natalitia vesci necessum est, macerare, cerevisia coquere. Licitum est opera necessaria equis, si opus est, expedire, modò, quod opus exegerit, jumentum, ante natalitia non potuerit obtineri. inter hæc plus pabuli domum ferre nefas esto, quam quod per Natalitia sufficiat.

h) Septimanas quinque numeremus.

i) Aræ nostræ &

k) Et aqua piaculari omitt.

l) Et quibusdam convenientibus.

m) Arido cibo (jejunanto) tam sedentarii quam operarii.

eigi n) slátr. Hinn fimti dagr viku í gagn-
dogum er Uppstigningardagr vars herra. hann
skolo ver hallda sem Páskadag. Frá hinum fyr-
sta Páskadegi skolo vera vikur siau til Hvítz drottins.
Laugardag fyrir Hvítadaga skal fasta við þurt.
Hvítdrottinsdag er mönnum skylt at hallda sem
Páschadag. enn annan dag viku sem drottinsdag.o)

XXV. KAEITULI.

a) HER GREINIR MESSUDAGA HALLD.

b) **M**essodaga skulum ver hallda heilagt þá sem
nú mun & upptelia. Frá hinum þrettanda
degi í Jólum ero nítián nætur til Páls messio.
þadan

n) Kiðt. 35.'

o) Frá Hvíttdrottinsdegi, er hálf onnr vika til fimta dags þes
sem ver holldum *festum Corporis Christi*. er ver köllum
nu hinn *dyra dag*. add. 51. Harb. Fimta daghin næ-
sta eptir hvíta sunnu viku er *festum corporis Christi*.
þat skal halda at helgi sem uppstigningardagh ok hafua
þuillik leyfi til fíárrekstrar sem drottinsdaga ef á far-
daga ber. þar skal fasta fyrir við þurt. ok vinna til
mids aptans. add. 26.

a) Hverfu marg messudaga logtekna halda skal 64. Her
segir messodaga tal. Harb.

b) þeso addir. 35. þesa 51.

167) Festum Corporis Christi instituit anno Ch. MCCLXIV.
Urbanus Papa IV. eum in finem ut corpus Christi chi-
rothece

permissum est, absque tamen n) obsoniis. Feria quinta septimanæ Rogationum, est dies Ascensionis Domini nostri, hunc Pascatos instar sanctificemus. A prima Pascatos die, hebdomada septem sunt, ad festum Pentecostes. Dies lavationis Pentecosten præcedens, jejunio in siccis observator. Dominica Pentecostes, Pascatos (c: primi diei) instar celebrator, secunda vero admodum dominicæ. o)

CAP. XXV.

a) *HIC AGITUR DE FESTORUM
CELEBRATIONE.*

b) *Festa, quæ nunc enumerabo, sacra celebrantur. A decimo tertio Natalitiorum die undeviginti sunt noctes, ad festum usque Pauli. Inde*

n) Carne.

o) Ab albo die Domini (c: Pentecoste) sesqui septimana est ad feriam illam quintam, quâ festum Corporis Christi celebramus: quæ vocatur nobis hodie vulgo *Pretiosus dies*. Feriâ quintâ proxima post septimanam Pentecostes, est *Festum Corporis Christi*, 167) cum die Ascensionis Domini sanctitate idem. Hæc pecudes propellendi venia eadem est ac die dominico, si in tempus migrationis incidit: ante illud in siccis jejunetur, & ad pomeridianam sextam operæ quiescunt.

a) Quot festo canonice celebrari debeant. Hic agitur de festorum computo.

b) Hæc.

rothecæ inclusum a sacerdote in memoriam, sacre cœ
næ

Þaðan ero c) þau nætur til Máriu meßo. Þaðan ero tuttogo nætur til Petrs meßo. Þa ero tvær nætur til Mathiasmeßo. ok fasta fyrir við þurt. d) Þaðan ero sextan nætur til Gregoriusmeßo laurán ef laupár e) er. Þá ero þrettán nætur til Máriummeßo. ok fasta fyrir við þurt. Þaðan ero níu nætur ok tuttogo til Jónsmmeßo biskups. Þa ero tvær nætur til Gagn dags hins eina. hann eigum ver at halda at helgi sem þuattdag. ok eta einmælt hvítt. ok gánga með krosfum. nema hann beri á Páscha viku g). Þaðan ero sex nætur til h) Philippusmeßo ok Jacobus. Þaðan ero tvær nætur til crommeßo. Þá ero tvær nætur ok fimtygir til Jonsmeßo Baprifte. ok fasta fyrir við þurt. Þá ero fim nætur til Petrsmeßo ok Páls. ok fasta fyrir við þurt. Þaðan er ein nátt ok tutogo til Þorláksmmeßo. i) Þa ero

e) áttu 35. 51. 54. 49. *Harb.*

d) Þaðan ero sið nætr til Jónsmmeßo Biskups. áttu ef hlaupár er, þaðan ero níu nætr til Gregoriusmeßo 51. 36. 54. 31.

e) heftz *Harb.*

f) Hóla biskups. 36.

g) Giæti hver að öngu nema at helgi haldinu *add. 26.*

h) Tveggja postula *add. end.*

i) Biskups *add. end.*

næ cum cantionibus circumferretur vid. Matth. Dresse-
rum de Festis diebus Christianor. Judæorum & Ethni-
corum pag. 110. & 111. Hoc festum postea in concil.
Viennensi in Gallia anno Ch. MCCCXI. de integro
con-

de sunt c) septem noctes ad festum Mariæ. Inde sunt viginti noctes ad festum usque Petri. Inde sunt duæ noctes ad festum Mathiæ: hoc præcedit jejunium in siccis. d) Inde sunt sedecim noctes ad festum Gregorii, sed septem decim, si c) sit annus intercalaris. Inde sunt tredecim noctes ad festum Mariæ; ante hoc jejunium in siccis. Inde sunt novem & viginti noctes ad festum Jonæ f) Episcopi. Inde sunt duæ noctes ad diem Rogationum solitariam, quæ nobis diei instar lavationis observanda, hac cibus albus sumendus est, & cum crucibus ambulandum, nisi in septimanam Pascatos incidat. g) Inde sunt sex noctes ad festum h) Philippi & Jacobi. Inde sunt duæ noctes ad festum usque crucis. Inde sunt duæ noctes & quinquaginta ad festum Johannis Baptiste; hoc jejunium in siccis præcedit. Inde sunt quinque noctes ad festum Petri & Pauli, quod jejunium in siccis præcedit. Inde sunt noctes viginti una ad festum Thorlaci i). Inde sunt quinque noctes ad festum

c) Octo.

d) Inde sunt septem noctes ad festum Iohannis Episcopi, octo, si annus est intercalaris. Inde sunt novem noctes ad festum Gregorii.

e) Incipiat,

f) Holensis.

g) Nullus præter sanctificationem quidpiam curato.

k) Geminorum Apostolorum,

i) Episcopi.

confirmatum, in Norvegiam & Islandiam introduxit Elifus Korti filius Archiepiscopus Nidros. anno MCCCXXV. vid. Hist. Eccl. Isl. T. 1. Pag. 452.

ero fim nætr til Jácobsmesslo. ok fasta fyrir við þurt. Þádan ero fiórar nætur til Ólafsmesslo. ok vatnfasta fyrir. Þádan ero tólf nætur til Laurentiusmesslo. ok fasta fyrir við þurt. Þá ero fim nætur til Máriomesslo. ok vatnfasta fyrir. Þádan ero níu nætur til Bartolomeusmesslo. ok fasta fyrir við þurt. Þádan ero fimtán nætur til Mariomesslo. ok fasta fyrir við þurt. Þá ero sex nætur til krossmesslo. Þádan siau nætur til Matheasmesslo. ok fasta fyrir við þurt. Þá ero átta nætur til k) Micháelsmesslo. ok fasta fyrir við þurt. Þádan ero níu nætur ok tuttogo til tuggia Postulamesslo Simonis ok Júde. ok fasta fyrir við þurt. Þá ero fiórar nætur til Allraheilagræmesslo. ok vatn fastafyrir. Þá ero tíu nætur til Marteinsmesslo. Þá ero ellefu nætur til Ceciliumesslo. Þá er ein nátt til Clemensmesslo. Þádan ero siau nætur til Andreasmesslo ok fasta fyrir við þurt. Þá ero sex til Nichlásmesslo. ok fasta fyrir við þurt. Þá ero siau nætur til Magnúsmesslo. Þádan ero átta nætur til Thomasmesslo. ok fasta fyrir við þurt. Þádan ero tær nætur til Þórlaksmesslo. ok fasta fyrir við þurt. Þá er ein nátt til Jóla ap-tans; þá skal fasta við þurt. Nú ero talldir þeir

k) Mikalsmessu 35. Michíalsmessu. 49.

l) Þá eru tær nætr til Máriumessu ok fasta fyrri við þurt. Þá eru þrettán nætr til Thómasmessu 51. 36. 54. Þádan eru fimtán nætr til Thómasmessu. *Harb.* 49. 58.

festum Jacobi, ante quod jejunium in siccis. Inde sunt quatuor noctes ad festum Olai, ante quod jejunium aquæ. Inde sunt duodecim noctes ad festum Laurentii, ante quod jejunium in siccis. Inde sunt quinque noctes ad festum Mariæ, ante quod jejunium aquæ. Inde sunt novem noctes ad festum Bartolomæi, ante quod jejunium in siccis. Inde sunt quindecim noctes ad festum Mariæ, ante quod jejunium in siccis. Inde sunt sex noctes ad festum Crucis. Inde sunt septem noctes ad festum Matthæi, ante quod jejunium in siccis. Inde sunt octo noctes ad k) festum Michaelis, ante quod jejunium in siccis. Inde sunt novem & viginti noctes ad festum geminorum Apostolorum Simonis & Judæ, ante quod jejunium in siccis. Inde sunt quatuor noctes ad festum omnium Sanctorum, ante quod jejunium in siccis. Inde sunt decem noctes ad festum Martini. Inde sunt undecim noctes ad festum Cecilie. Inde est una nox ad festum Clementis. l) Inde sunt septem noctes ad festum Andreæ, ante quod jejunium in siccis. Inde sunt sex noctes ad festum Nicolai, ante quod jejunium in siccis. Inde sunt septem noctes ad festum Magni. Inde sunt octo noctes ad festum Thomæ, ante quod jejunium in siccis. Inde sunt duæ noctes ad festum Thorlaci, ante quod jejunium in siccis. Inde est nox una ad Vesperam Natalitiorum, quâ jejunio in siccis vacare

k) Idem.

l) Inde sunt duæ noctes ad festum Mariæ, jejunio in siccis prævio (inde sunt quinque noctes ad festum Magni) inde sunt tredecim noctes ad festum Thomæ.

Inde sunt quindecim noctes ad festum Thomæ.

þeir dagar. sem ver skulum helga hallda i lögum varum.

XXVI. CAP.

a) HER SEGIR SEXTÁN DAGA HALLD. OK

HVAT ÞÁ LOFAZ AT VINNA.

b) Sextan ero þeir dagar á tólf mánaðum. er menn skulu eigi fleira (*) vinna enn nú man ek telia. Hvíta biörn eigo menn at veida ok göra heiman för til. ok á fá biörn sem fyrst kemr c) banafári á hver sem land á. d) Rosmhual eigo menn at veida. ok á fá hálfan sem veidir. enn fá hálfan sem land á, Rekhval eigo menn at flytia

a) Hversu margt veida skal hátídir. Harb. á Hátíðum 54.

Her segir um hald á hinum hæstum dögum. ok hversu lofat er at vinna mestu apna, ok mestudogana síálfa. 35.

*) Veida 35. 36. 68. 58. 49. Harb.

b) Siántian 26.

c) Sar 35. minus rehte.

d) Rosm hual — land á *omitt*, 26. Rostung Harb.

168) De Urfo & Rosmarino fancit Codex Jon. Tit. de fundis locandis conducendis Cap. 58. Biörn er óheilagr á hvers manz iördu. oc á fá biörn er fyrstr kemr banafári á hann. Rosmhual skal ok veida á hvers landi er vill. eða netlogum. á landz drottin hálfan. en fá hálfan er

care debemus. Jam enumerati sunt dies, quos ut sacros n) leges nostræ indicunt.

CAP. XXVI.

a) HIC AGITUR DE SEDECIM DIERUM CELEBRATIONE, ET OPERIBUS IN IIS LICITIS.

Singulis duodecim mensibus, b) sedecim sunt dies, per quos plura) operari non licet, quam hic recensentur. 168) Ursus albus venari, & ea propter domo ire licet, ursumque ille acquirit, qui c) vulnus illi lethale inflixerit, nullo ad dominum fundi habito respectu. d) Rosmarinum capere licet, inter captores & dominum fundi, æqua lance dividendum. Balenam mortuam undis fluctuantem littori admove-
re*

n) Leges nostræ.

a) Quotuplicia venari debeat (per) festa, Harb. festis. 54.
Hic agitur de celebratione summorum festorum, & quomodo liceat operari vespere festorum, imo ipsis festis.

*) Venari.

b) Septemdecim

c) Vulnus (inflexerit)

d) Rosmarinum — dividendum.

er veidir. Ursus in quocunque fundo exlex esto: illi, a quo lethali vulnere sauciatus fuerit, cessurus. Rosmarinum in quocunque fundo, & quibusvis vetum stationibus capere licet, inter dominum fundi, & capto-rem, æqua lance dividendum.

flytia ok fešta. ok skera ef eigi má fešta. Ef landgánger er at fiskum. Þá skulo menn taka. f) Þá er landgánger ef menn höggua höggiárum. edr taka með höndum. Eigi skal vid hafa net ne öngla. Fugla eigu menn at veida fiödr lára ef höndum má taka. gefa skal af hinn fimta lut. Jóladað hinn fyrsta skal eigi fleira veida enn nú var talt. A'ttadag Jóla. ok hinn þretánda. Paschadag hin fyrsta. ok uppstigningardag. ok g) Hvítdrottinsdag. Máriomeslor siórar. Jónsmeslo Baptiste. Petrusmeslo ok Páls um sumarit. Olafsmeslo hina fyrri. Allraheilagrameslo. Þorláksmeslo um vetrinn. ok kyrkiudag h) Enn hver sem vinnr úleyfiliga á þessum dögum. gialldi biskupi tólf aura. Fyrir alla þá daga af þesum sextán sem þurfasta er skylld fyrir. Þá er rett at vinna til midsaptans (*rectius* nóns). Fyrir þá meslodaga adra sem þurfasta er skylld fyrir. Þá er rett at vinna til mids aptans. Enn fyrir þá mesludaga sem eigi er lögskylld þurfasta fyrir. Þá er leyft at vinna til náttmáls. nema fyrir Jónsmeslo biskups. Philippusmeslo ok Jácohs. ok krossmeslo um varit. Þá skal eigi vinna leingr enn til midsaptans. Menn eigo at reka bufe sitt á hátíðum heim ok heiman. ok konur eiga at heimta nyt af því fe. ok bera heim. huart sem skal at menn beri heim edr færi á skipi. edr beri á rossi. ok eigo konur at

f) þá — höndum *omiss.* 26.

g) Hvítunnudag 26. 35. 51. 54. 58. 31.

h) Ok Festum corporis Christi *add.* 26.

re vestibus ligare, & si hoc fieri nequeat, dissequare licet. Si pisces sponte in terram currunt, capiuntur.

f) Sponte vero in terram currunt, ubi caesim feriuntur, manibusve capi possunt, retia, bamosve, adhibere non licet. Aves dolore, ob pennas deciduas, laborantes, si manibus capi possunt, capiendæ sunt.

Pars quinta offertor.

g) Die prima Natalitiorum quæ jam enumerata sunt, & non plura, venari licet, itemque die Octava (5: festo circumcisionis) & decima tertia (Epiphania), primo Pascatis, Festo Ascensionis, dominica Pentecostes, festis Mariæ quatuor, festo Johannis Baptiste, festo Pauli & Petri, quod in æstatem incidit, festo Olai priori, Solennitatibus Omnium Sanctorum, festo Thorlaci biemali, dieque dedicationis templi h). Qui his diebus illicita suscepit opera, duodecim Episcopo uncias pendat. Vesperis, quæ cum jejunio in siccis, quodam in his sedecim festis anteverterint, ad pomeridianam sextam (tertiam) operari licet. Ante festa alia, quæ jejunium in siccis præcederit, ad pomeridianam sextam operari licet. Ante festa, quæ jejunium in siccis non præcederit, operari licet, ad horam usque pomeridianam nonam, excepto festo Johannis Episcopi. Festo Philippi & Jacobi, itemque festo Crucis vernali, ante quæ, ultra pomeridianam sextam operari non licet. Pecudes domum & domo agere, eas mulgere, & lac domum ferre licet, sive hominibus portandum, sive navicula, sive equo vehendum sit,

f) Sponte — capi possunt.

g) Albi domini Dies.

h) idem.

at gera nyt þá til. Þat er ok mælt. ef elldr kemr í hús manz edr anduirki. huart sem er. edr gánga vörn at. skridur edr ofvidri. hueria lund sem von er at þesir lutir spilli eigu manz. þá skal hann fua biarga allri biörg sem virkr dagr se. Enn alla adra drottinsdaga ok messodaga. er þetta lofat at vinna sem nú man ek úna. Ef se manz verdr siúkt i haga úti. ok er rett at reida heim. ef þat hefir þá líf helldr enn ádr. enda er rett af at láta þat se. ok gera til sem virkr dagr se. Menn mego ok fara ferdum sínum. ok má hvar hafa at úsekíu ef vill hálfa vett varnings um framm ígángsklædi sín ok södul reidi.. En- gi skal með öðrum flytia. þó at annar hafi meira enn annar minna. Þeim er rett at bera á sialfum sér. edr feria á skipi. edr bera á hrosi. Madr má ok fara með þingföt sín i) ok þingvi- stir. þó at meira vegi enn hálfa uætt. Rett er at hafa hálfa vett varnings umfram ef vill. Manni er ok rett þó at drottins dagr se. at fara til sels með hyttur k) ok sleda. ok hvat sem þarf i móti at hafa. þá sem hann vill or feli fara eptir helgina. Sva skolo þeir til ætla at eigi se fleiri hros enn madr hafi eitt hvart í togi. eigi vardar þó at hestar renni eptir lausir. Ber er ok

i) ok þingvistir omitt. 49.

k) Edr berla add. 26.

169) *Soluti*) solebant majores nostri equos alere admissarios omni exemptes labore; horum quodam, iter facientes, vesti

fit, si flumen stabulum ab villa disjungit: hoc lac in usus vertere fœminis permissum est. Constitutum est, si ignis, flumina, ruinæve montium, vel tempestates, domibus cujusdam, operisve, cujuscunque generis sint, periculum minitentur, vel quocunque alio modo rebus hominum, damnum ab his metuendum sit, ut suis quisque rebus succurrere debeat, ac si dies profestus esset.

Si morbus pecus cujusdam in pascuo invadit, equo domum, si vitæ ejus tali modo facilius consuli possit; cæterogvin, mactare & laniare illud, licet, tanquam dies profestus sit.

Viatoribus proficisci, & sarcinas, si libuerit, quadraginta, præter vestes quotidianas & ephippium, libras, ponderantes secum ferre licet: alter tamen alterius sarcinas non vebat, quamvis, alter leviores, alterius (sc. sarcinis) habuerit. Perinde est, si ipsi bajulent, si cymba, equove vebant.

Apparatum & i) alimenta, quibus durante foro, uti necessum est, quamvis quadraginta libras pondere superent, imo merces quadraginta libras pondere æquantes transportare licet.

Die dominico æstiva adire licet, cum vasisk), rhedisve, aliisque utensilibus, cujuscunque generis sint, quamvis quadraginta excesserint libras, si rebus ex æstivis post festum deportandis necessaria sunt.

Curandum est ne plures habeant equos, quam singuli singulos ducunt; non vero peccatur in legem, quamvis equi 169) soluti sequan-

i) Alimenta.

k) Utribusve (NB)

vesti, cæteros solutos sponte sequi, curavere delectationis ergo teste Níala. Cap. LII. Ottkell átti

ok rett at lefa sem vill. enn eigi meiri heim l) be-
 ra. enn madr hafi í höndum fer. Klædi er
 ok rett at m) þurka úti. edr vöru. ef menn ero
 naudstaddir at. þó at drottinsdagr se. Þar
 sem madr færir bú sitt. þá er honum
 rett drottinsdag í fardaugum. at reka málmytu
 sína til þes bójar sem hann skal búa þau málari.
 n) Eigi skal þá reida yfir o) vötn edr feria. Ef
 madr finnr cinn laud í rett um haust. þá er ho-
 num rett at fara heim med. hvart sem hann skal
 reida. edr fara annan veg. Ef madr kaupir
 geldfse um haust. ok er honum rett at reka heim
 þó at drottinsdagr se. ef hann skal eigi feria yfir
 vötn edr reida. Ef menn koma af hafi. ok
 ero sua staddir. at monnum er hálski. edr se þeirra
 edr þó at menn p) feri her farma fyrir landi
 fram. þá er rett at q) hrióða skip. þó at drottins-
 dagr se. ok flytia farm af. Hver þeirra skal
 gefit hafa á síau náttum hinum næstum alin vad-
 máls edr annat iafingott. ok gefa þeim monnum
 sem minna se eigu. enn þingfarar kaupi eigi at
 gegna.

l) Hafa. 51.

m) Þerra 35. 51. *Harb.*

n) Egi — feria omitt. 26.

o) Vatnsföll 35.

p) Flyti. 35. 51.

q) Rydia 58.

hesta tua bleikalótta. þeir voro beztir hestar at reid í
 heradino. ok svo elscir hvarr at ödrom. at hvarr renn
 eptir ödrom — Ottkell reid enum bleikalótta hesti.
 enn annar rann hiá laús. 3: *Ottkeli duo erant subpallidi*
coloris

tur.' *Bachas legere, & domum, quantæ possunt manibus, l) deportare licet.*

Licitum quoque esto die domini vestimenta mercesque sub dio m) siccare, si necessitas adest.

Domicilium permittenti, die, qui tempore migrationis inciderit; pecudes ad villam eo anno sibi habitandam adigere permittitur, n) per o) flumina vero neque equis, neque cymbis, eas transportare licet.

Siquis ovem in pascuis montanis autumnno invenit, eam eqvo, aliove quolibet modo, domum ferre potest.

Qui verveces autumnno emserit, illi, eodem die dominico domum agere, non vero cymba vel eqvo, vehere, fas est.

Si nautæ ex alto terræ appellant, quorum vita, resve, aliquo modo periclitantur, sive naviculis p) onerariis incolæ littora radunt, navim quamvis dominica sit, q) evacuare oneraque eximere licet.

Nautarum singuli, intra noctes septem post navim evacuatam, ulnam panni aut æqualis quid pretii, iis offerunt, quorum res familiaris adeo angusta est, ut tributum comitialeolvere non debeant; qui

non

l) Vehere.

m) Idem.

n) Per — licet.

o) Decursus aquarum: 3: fluentes aquas.

p) onera ferant.

q) Idem.

coloris equi, ad equitationem in eo tractu aprissimi: hi invicem amantes ita erant, ut alter alterum sponte sequeretur. — Orskelem altero illo sub pallido eqvo vestum, alter solus sequebatur.

gegna, sekr er hver þrim aurum vid biskup ef egi gefr sua. ok skal hann þó gefa at síðarr se. Ef madr finnr reka tre r) á skipi. ok er honum rett upp at leggja. enn ef tre er meira enn hann megir upp í skip leggja. Þá skal hann eigi í sundr hoggua. rett er honum at landi at flytja. ok gefa af hinn fimta lut. s) Ef madr finnr rekatre á fiöru sinni. ok á hann upp at velta or flæðar máli. þó at drottinsdagr se. Enn ef hann má eigi uppuellta þá skal marka treit. eigi skal hann í sundr hoggua. Enn hann eignaz hvar sem á land kemr. ef hann hefir lögmark á lagt. Ef madr fer drottinsdag t) för sína. ok kemr þar at sem löghlid er u) aptgerdt fyrir honum. þá er honum rett upp at brióta. Þar sem menn veida á helgum dögum. þá skal gefa af hinn fimta lut ok hafa gefit á síau náttum hinum næstum. þadan frá sem hann veiddi. Þad skal gefa innan repps mönnum. þeim sem eigi gegna þingfarar kaupi. Enn hver sem eigi gefr sua. er sekr sex auroa vid biskup. Sva ok ef drottinsdags helgr er brotin. edr annara hátíða slíkra at halldi. þá sekiz hann sex aurum vid biskup. enn hina lægri daga þrim aurum. ok skal gefa afgift þó at síðar se. Enn ef v) afgjöf verdr meiri enn hundrat í einum stad saman. Þa se henni sua skipt sem tíund í síora stadi. Ef madr ber klyfiar laugardag. ok vill hann heim þreyta.

r) Af 35. 51. 54. 58.

s) Sva gott sem þá er tre add. 54.

t) (fer) ferðar sínar 58.

u) byrgt 52. 51. 36. bött 49. bætt 68.

v) Afgjöld. 54.

non dederit, tribus unciiis mulctator, Episcopo numerandis, etiam tempore dilato.

Siquis r) in nave (s: navigans) lignum undis agitatam invenit, illud navi alliget; si majus sit, quam quod in navim potuerit recipi; dissecare prohibetur, ad continentem vero ferri, ita tamen permittitur, ut quinta pars offeratur. s)

Qui lignum in litus ejectum die domini invenerit, ex undis, illud impune evoluto, quod si nequit, signum ei imposito, minime vero dividatur: tum istud lignum, ubicunque ejectum acquirat, si signo legitimo notaverit.

Siquis t) profisciscens illuc venit die dominico, ubi ostium sepimenti, quod leges claudi interdiciunt, reclusum est, illud quamvis festum sit, infringere potest.

Ubi diebus festis piscatio exercetur, oportet, ut pars capture quinta offeratur, & quidem intra noctes septem post capturam proximas.

Hæc oblatio contribulibus cedat, qui comitiale tributum non solvunt.

Quicumque non obtulerit modo definito, sex uncias Episcopo committito.

Idem juris esto, si diei dominici, aliisque ei æqualis festis, violatur sanctitas; ut reus Episcopo sex uncias pendat.

Pro singulis minoribus festis, tres uncie penduntur, & oblationes, tempore quantumvis dilato offeruntur.

v) Oblationes in uno loco centenarium excedentes, in quatuor, decimarum instar, partes distribuuntur. Siquis cum onustis equis die lavationis domum venire

r) Ex nave.

s) Ligni tam boni, quam tunc est.

t) (it.) itinere suo.

u) Idem. refectum

v) Par (in oblationem) detrahenda.

þreyta. ok á hann at bera at úfekiú þar til sem
 sól er skapthá, sua ok þeir menn sem fara til
 brudlaups. edr frá. x) Farmönnum er ok sua
 lofar y) at fara til skips ok frá. Bera á madr
 klyfiar af fialli þó at z) dagur se lögheilög. ef ho-
 num hefir seinna fariz enn hann ætladi til. Ef
 madr má egi heim þreyta. þá skal hann hafa tekit
 fer gisting. ok aa) ofanlagdar klyfiar. þá er sól er
 í vestri. bb) sekr er bóndi þrim aurum ef hann
 syniar hönum vistar. cc) Hinn skal bera
 klyfiar til hins næsta böiar áleidis dd) ok bidia
 þar vistar. sekr er bóndi þrim aurum ef hann sy-
 niar honum vistar. Hann skal fara til hins
 þridia ee) böiar áleidis. ok beida þar vistar ok
 klæda hirzlu. enn ef bóndi syniar honum vistar. þá
 sekiz hann þrim aurum. ok ábyrgiz hann klyfiarnar.
 þóat hinn láti eptir liggia þar er átti. Rett
 er monnum at fiskia drottinsdaga. ok alla adra
 messodaga. edr veida. þeim sem þurfandi ero. ok
 standa

x) Farmönnum — ok frá omitt. 31.

y) At bera klyfiar þá er þer fara til skips edr frá 68.

z) Dagur se helgr. 36.

aa) Afslagdar 26. ofanteknar 35.

bb) Midin add. 51.

cc) Hin skal bera klyfiar til hins næsta bæar aleidis. oc bi-
 dea þar vistar oc leggja þar ofan klyfiar oc beida hirz-
 lo. en ef bóndi syniar honum vistar þá sekiz hann þrim
 aurum. oc abyrgist hann klyfiarnar þó at hinn láti
 þar eptir liggea er átti. Rett er monnum at fiskia. cat
 Herb. lectio sane mutilata.

dd) Ok leggja þar ofan klyfiar add. 51. aperte vitiosum nam
 sequentibus repugnat.

ee) bónda 35. 51.

nire nititur, sarcinas, donec sol hostile altus est, impune ferat.

De convivis, qui ad nuptias ierint, vel ab iisdem redierint, idem juris esto.

x) Nautis ad navim & de navi y) ire licet. Sicuti iter, præter spem, difficiliter successerit, sarcinas de montibus deportare licet, quamvis z) nycthemeron festum sit.

Qui domum assequi non potuerit, sole in bb) occidente constituto, debet hospitium obtinuisse, oneraque deposuisse: hospitium denegans, tres uncias numerato: cc) proximam inde villam, ille recta pergat, ibique dd) hospitium expetat, quod qui denegaverit, tribus uncias mulcator.

Ad' ee) tertiam villam recta tendat, ibique hospitium, & rebus suis custodiam quaerat, quæ denegata, tribus uncias expiator, itemque præstatione sarcinarum, si viator eas in area villæ relinquat.

Licetum est, ut diebus dominicis, omnibusque aliis festis, piscaturam, aliamque capturam exerceant indigentes, tributo fre-

x) Nautis — licet

y) Ad navim & de navi euntibus onera ferre licet,

z) Dies festus sit.

aa) Idem 26. desumpsisse.

bb) Medio.

cc) Ille proximam recta villam cum oneribus eat, hospitium postulet, onera ibi deponat, eorumque custodiam roget, denegans tribus uncias mulcator, relictaque onera, domino indemnitas præstato. Licetum est ut diebus piscaturam cat,

dd) onera deponat.

ee) Tertium incolam,

eigi gegna þíngfarar kaupi. ok skolo þeir ff) ha-
fa mello um gg) morgininn. ok láta eigi veidina
standa fyrir tíða lokninni. ok gefa af hinn fimta
lut sem af allri annari heilagra daga veidi. enn hver
sem öðru vís gerir. gialldi slíkt sem við liggir hel-
gibrot þann dag. ok gialldi þó afgjöfina sem fyrr
var skilt.

Enn þó at fátækir menn þeir
sem ecki hafa annat til hh) vidrlifnadar ser ok
sínun börnun. rói út á helgum degi. og fiski ser
til matar enn eigi til hirdzlu. ne solu. ok hafi ei-
gi mello haft. þá er þat virdanda með skinsfemd.
enn egi hardliga sekt aftakandi. ok skolo þó un-
dan takaz hinar starstu hátídir.

XXVII. KAPITULI.

a) HER GREINIR LEYFI VILHIÁLMS b)
KARDINÁLS.

Þetta leyfi gaf Vilhiálmr Kardináli þá er hann
kom i Noreg. enn síðan stadfesti Innocentius
c) Páui.

ff) Heyra. 54.

gg) Myrginin 26.

hh) Vidrvistar. 36.

a) Rettarbötr Vil. Kardinala 54.

b) Kardinala Harb.

170) Hoc caput est tantummodò summa constitutionis Wil-
helmi Cardinalis Sabinensis, quon anno MCCXX. de
operis dierum festorum fecit, illa in Originali inserta
est

comitali solvendo impares, sacra tamen ff) ba-
beant gg) matutina, (nam capturam, sacrorum
frequentationi minime præponunto) partemque
qvintam, de omni facta diebus festis captura, so-
litam offerunto: qvi secus fecerit, multam solvat,
violationi istius festi parem, offeratque nihilomi-
nus oblationem supra definitam.

Quamvis
autem egeni, omnibus aliis, qveis se, suosque libe-
ros alant, indigentes, piscaturæ, diebus festis, in-
cumbant, victiis, non vero repositionis, aut vendi-
tionis gratia, sacris antea non auditis: æqvita-
tem experiantur, postposita juris stricti pana.
Festa tamen maxima excipiuntor.

CAP. XXVII.

a) HIC RECENSETUR VENIA WIL.

HELMII b) CARDINALIS.

Hanc 170) Veniam dedit Wilhelmus Cardinalis
in Norvegia constitutus, eam autem adprobavit
171)

ff) Audiant.

gg) Idem. (verbo tenus utrumque, manè).

a) Juris emendationes Wilhelmi Cardinalis.

b) Idem.

est Hist. Eccl. Tom. I. pag. 568. Islandicè vero ibid.
pag. 257. & ad calcem Cod. Jon. ex Rescripto Haconis
VI. Norvegiæ Regis anno MCCCXIV.

e) Páui. Ef virka daga má eigi vinna sakir vedráttu. Þá skal maðr í leyfi hiálpa heyi. ok korni síno. ok öðrum búföngum. ok öllu alldini sekta laust á helgum dögum. Enn um helga daga gerdi hann þessa grein á. at þetta leyfi skal hafa. sem naðsfyn stendr til. ok nytsemd er í. ok þó hinar stærstu hátíðir undantakaz.

XXVIII. KAPITULI.

ORLOF AT VINNA HELGA DAGA.

Fyrir sakir naðsfynia landzins. ok fátæktar. ok ymisligrar Vedráttu. ok at menn hiálpi a) þibetr hinum fátæka. Þá iátum ver af Guds hálfu. ok lofum korn at skera ok allz kostar at biarga. ok sua b) heyi til kuelldz á öllum nónhelgum dögum. utan Oláfsmeßo aptan fyrri. ok Máriu aptan hvarntveggia. Sva ok ef menn fá vedráttu á laugardögum til útróðrar þá se lofat at fiskia til kuelldz. Ef maðr hefir gert heylas edr vidar las fyrir helgi. Þá skal heim reida ok inn bera hey þó at heilagt se. Sva skal ok öll onnur hlös þau sem á veg eru komin. heim reida. ok þau ein innbera sem væta má granda. edr

e) Biskup. 26.

d) Þorð dregr til 26.

a) Þeim mun betur 26.

b) Heyve 26.

171) *Innocentius c) Papa.* Si profestis diebus, propter tempestates operari non liceat, fenum, frumentum, resve quæcunque domesticæ, arborumque fructus, diebus festis administrantur. Hanc præterea de festis dispositionem fecit, ut laudata venia, prouti d) exegerit necessitas & usus, adhibeat, exceptis tamen summis festis.

CAP. XXVIII.

VENIA FESTIS DIEBUS OPERARI.

Propter necessitates incolarum, atque paupertatem, variasque tempestates, & ut egenis a) eo facilius auxilium feratur: ex parte Dei concedimus, veniamque damus frumentum metendi, illudque cum b) feno omnimode administrandi, ad vesperam usque dierum, qui ab hora pomeridiana tertia sunt festi: exceptis, profesto Olai priori, profesto Mariæ utroque. Idem juris esto, si diebus tantum lavationis piscari ob tempestates licet, ut ad vesperam usque piscatura impune exerceatur. Siquis fenum, lignave vestrabulo ante festum imposuerit, domum festo ista vebat; quinimo fenum recipiatur testo. Eodem modo vehicula in via constituta, agere domum licet: onerum vero ea testis excipiuntur sola, queis pluvia, furesque nocivi habentur

c) Episcopus.

d) (Verbo tenus) necessitas traxerit.

a) Idem.

b) Idem.

171) Scil. Innocentius Papa IV. anno Pontificatus sui septimo. (3: MCCXLIX.)

M

edr stulld má at óttaz. enn seofarfloti standi kyrr
þar sem komin er at helgi.

XXIX. KAPITULI.

a) HER SEGIR UM ÓSOKNARDAGA.

Nú skolum ver funnu hátíðis daga með mikilli
virðing geyma. ok súa adra helga daga. sem fyrr
segir. súa at á þesum dögum skal ecki úleyfiligt
verk gera ne b) kaupskátt fíemja. eigi sækja. ne
þing stefnia. ok önguan til dauda dæma. ne líkams
vananar. ok eigi eida vinna nema til fridar ok c)
sættar. Þesar tídir Leggiaz ok þar til. Þri-
ár vikur fyrir Jól. tuær um Jól. síau um lán-
ga föstu. Páscha vika. d) Gagnadaga vika. Hvi-
ta

- a) Her segir um sóknar daga hverir eru 35.
b) Kaupskap 54. 31. 58. Kaupfécir 84.
c) Sættargerðar 35.
d) Gagnadaga 54.

172) Ex. c. I. X. de feriis; quod ex Concil. apud Compen-
dium in Gallia; ubi: Omnes dies dominicos á vespe-
ra in vesperam, omni veucrat'one decernimus observa-
ri, & ab omni illicito opere abstinere, ut in iis merca-
tum minime fiat, neque placitum; neque aliquis ad
mortem, vel pœnam judicetur, nec sacramenta, (nisi
pro pace, vel alia necessitate) præstentur. Cæterum hoc
Caput idem est cum I. Eccl. Archiepisc. Jon. Cap. it.
Frostath, Cap.

habentur. lignorum mari imposita strues, ubicunque constituta fuerit, per festum maneto.

CAP. XXIX.

a) *HIC AGITUR DE DIEBUS NEFASTIS.*

172) **D**ies porro dominici, solemnitatibus sacri, cæterisque feriati omnium veneratione ita observantur, ut in eis illicitum opus nullum fiat, b) mercatus & judicia frigeant, neque aliquis vel ad mortem. vel ad quæpiam corporis mutilationem (pœnam) iudicetur, nec sacramenta, nisi pro pace & 173) c) fœdere præstantur. Hæc tempora laudatis adiunguntur: tres quæ Natalitia præcedunt hebdomadæ, & quæ natalitia consistunt duæ, tota septuagesima. Pascatis & d) Rogationum hebdomadæ, septi-

- a) Hic agitur de diebus fastis.
- b) Idem.
- c) Fœderis fœctione.
- d) Idem; verbo tenus dierum circuitiois.

173) Fiebat tale fœdus seu transactio præscriptis verbis. Exemplum ex Cod. 350. in fol. 82. Tit. Her segir um grida mál. I nafni fœdor oc sunar ok heilsgs anda. set ek nu grid ok fullan frid her i mellum þessra man. na N. ok N. se Chrístr i gripum med os ok iúngfrá Sta María ok allir gudz heilögir menn. Kongr var. ok hans ætta menn, biskupar, logmenn, ok lendumenn. ok allir hinir bezru menn. set ek grid ok frid eptir lögum í öllum stöðum. nefndum ok únefndum. Set ek grid

M 2

eprir

ta fannu vika. Ymbrodaga. Þriár fyrir e) Mi-
chaëlsmeßo. enn allir adrir i vikum eru sóknar da-
sar. Má á þesum tímum eigi helldr sækia.
dóma ne eida framflytia enn á helgum dögum.
nema Biskup edr hans umbodsmadr síái til þes
naudsyn. f) Kristlinrett má iafnan sækia. ok ny-
verk

e) Mikelsmeßo 35. 53.

f) En um Kristinrett. ok um allar fiárfoknir adrar. (þa-skal
þan dag sækia 26) þa skal þan takletia cæt. omnes.

eptir handlagi þeirra. ok skilordi. jörd rædr gridum fy-
rir naden. en uppi himinn. en teor fyrir utan. Sá er
þessi grid helldr egi. þrifiz huergi milli þesara tak-
marka. ok heiti gridnidingr. rækr ok rekiun frá gu-
di ok godum monnum en lá er þessi grid helldr val. sært
ok settann frid. hafi gudz vingan. ok godra manna þöck.
hafum nú allir gúds hylli. ok helldit val gridum.
æ: *Verbo tenus. Hic agitur de fœderis iñtione. In nomi-
ne Patris & Filii, & spiritus sancti: Ferio ego nunc fœ-
dus, & plenam pacem hic inter hos homines N. & N.
Sic Christus in hoc foedere nobiscum: Rex noster, ejus-
que magnates, Episcopi, Nomophylaces, Barones, om-
nesque optimates. Sancio ego fœdus & pacem secundum
leges in omnibus locis (observandam), tam nominatis,
quam innominatis. Sancio ego fœdus secundum stipula-
tiones eorum dextris confirmatas. Terra est terminus
fœderis infra, sed cœlum supra: externe autem mare est,
quod ambit omnes terras. Qui vero hoc fœdus non ser-
vaverit, valeat nullibi inter hos fines, voceturque
fœdifragus, rejectus & expulsus à Deo & bonis homini-
bus. Qui vero hoc fœdus servaverit probe, hanc trans-
actionem sancitamque pacem; Dei habeat amicitiam bonorum-
que hominum grates. Habeamus nunc (uzinam) omnes
Dei gratiam, ut servemus probe pacem. aliud ita Ru-
brum,*

*septimana Pentecostes, quatuor tempora & tres
antefestum Michaelis hebdomada. Omnes alii cu-
juscumque septimane dies fasti sunt. His
temporibus, æquæ ac dominicis diebus, actiones,
judicia, juramentaque prohibita sunt, nisi Epi-
scopus, ejusve procurator ea necessaria esse ducat.*
f) *Actiones, quæ juris ecclesiastici sunt, vel olim
fient,*

e) Idem.

f) Actione juris ecclesiastici, aliave conditione (eo die agere
licet 26.) petitus arresto detinetor.

brum: Her segir frá handlögum Manna. Krístr sési
handlaug þessara manna N. og N en þat solz undir
handlagi þeirra, at þeir sættaz á þær lögmætar sekir al-
lar er í millum þeirra hova vordit ok giorft. ok nu ha-
sa her kizrdar verit fyrir ofs, skulo þeir þat at sætt ok sæmd
hafa her um sem þeir XII. men doma í millum þeirra
sem ec nefnir til. ok at þi haultdnu ok framkømnu.
sem domr domir. ero þeir at sættum sættir sin í millum.
Handsalar N. N, son sun marga peninga ok aura, at
slikum sala stefnum sem dómiz at greida N. en þar ímót
handsalar N. nidrfall at sökum þeim eullum, sun at þær
se huargi sótta ne selldar heda af, at gúdz vitni ok all-
ra góðra manna er handlag þeirra lá, ok ord mín hey-
ra. 3: Hic exponitur de dextrarum datione. Christus vi-
deat dextrarum dationem horum hominum N. & N.
Sed hoc later sub dextrarum datione eorum, quod transi-
gunt de illis legitimis causis omnibus, quæ fuerint inter
eos orta & acta nunc coram nobis. Referunt
illud in fœdus & bonorem, quod cuique addixerint hi
duodecim viri, quos ego delegavero. Soluti & prolato
judicatu, pace juncti sunt inter se. Promittit dex-
trâ N. N. filius tantam pecuniam, resque legitimis so-
lutionis terminis numerandas, quantæ N. N. addicuntur.
Contra promittit dextra N, renuntiationem actionum

verk þau er verða. En um allar adrar fiárfok-
nir skal þann 174) takletta sem fok kemr á hendur á þesum tímum. Enn þat eitt skal lækia edr sueria um mannhelgi edr þyft. er madr rydr mál til laga ok sattar. Enn ef eidar verða festar. standi til færra daga. Sokn skal eigi hefja á þridiudagi. Þat þá ber fimt á drotinsdag. Enn sá sem hefr fokn sína á þesum tímum. þá hefir hann fyrirfarit sókn sinni nema hann skíóti á g) fernöttingi. h) edr sexnættingi þadan. Enn ef eidar verða unnir adrir enn nu ero frá skildir. þá er sá sekr sex aurum í lánga fostu. enn á öllum adrum tímum þrim aurum. ef eigi

g) Fim nættingi 49.

h) Eða sexnættingi þadan omitt. 51.

*omnium, ita ut nullibi agantur vel posthac cedantur, re-
ste Deo, omniumque honorum hominum, qui dextrarum
dationem eorum viderunt. meaque verba audierunt. Est
& aliud formulare in Codice LL. Grágás sed idem
est cum eo Vitæ Grettæriæ, quam brevi luci publicæ
donatam illustriss. Suhmio orbis literatus feret.*

174) *Takletta* est verbum quod involvit tam arrestum quam
sequestrationem confr. Bisköe Retten in collect. LL.
Sveicarum Cap. XXXIV. ubi Nu Komber þan man til
byfins giældskyldugher er. hvat han a bymanni giæl-
dæ ællæ aþrum sighi til f-gotænum. Radmannum æl-
er twem bymannum. æller foghotens oc staþfins Swe-
nom. þan mæþer skal takfatiss. æller hans goz. ok
giældæ þæt han u þetikiænnis. Sed nullus dubito.

VII

fient, omni tempore aguntor. Qui vero ex quocunque capite condictionis, his temporibus, petitis fuerit actione, arresto detinetor. Homicidii fur-

tique actiones, & super his juramenta tantum tantummodo permittantur, cum quis suam in iudicium deduxerit causam sententia iudicis vel transactione dirimendam.

Juramenta stipulata in festos differuntor dies.

Litem tertia feria alicui denunciare non licet, ne terminus dierum quinarium in diem dominicam incidat.

Qui vero actionem his temporibus intenderit, 175 eam committito, nisi, g) quatuor inde h) sexve noctes proferat.

Qui præter constituta, quidquam præstiterit juramentum, in quadragesima sex unciiis, cæteris vero temporibus, nisi dies sex unciiis sanctus sit, tribus unciiis punitor. si modo i) legitimam

g) Quinque.

h) Sexve omitt.

i) Legitimas stipulationes.

quin arrestum hoc, cautione præstita potuerit averti. conf. Jus Eccl. Jonæum, & Frosta thing; unde suum noster hausit, itemque constitutionem Erici Magni Norvegiæ Regis, & Ducis Haconis anno MCCXCIV. Octavis beatorum Petri & Pauli. Tunsbergæ Tevtonibus datam, ubi: Item si quis ab aliquo super causa pecuniaria, vel levi crimine, pro quo pecunia solet solvi, per modum illum impetitur, qui Taksetning in Norico appellatur: potest illud Tak ferre cum domestico & duobus compatriotis suis, navem propriam habentibus, juxta pontem, ad recedendum minime præparatam, quæ ad cautionem sufficit pro quantitate petita vel emenda, secundum quantitatem terminis exhibenda.

175) C. 5. X. de feriis. ubi; Nec processus habitus tenest nec sententia, quam contigerit, diebus hujusmodi promulgari.

eigi er sex ára dagr. ef maðr má ná i) laga fre-
stum.

Ef maðr þarf til landzskyllðar sinnar
at fækia. á ósóknar dögum. þá skal k) 176) lög
fyrir lóð fæsta. ok leggja fimtar stefnu. ok ryði
huar-

i) Laga festum 51. minus recte.

k) Lög fyrir lögfesta. 26.

176) *At festa lög fyrir lóð*: idem est ac *at lögfesta* inhibere
vid. Cap. XXVI. Tit de locatione cond. cujus rubrum:
um lögfestur oc fimtarstefnur. *De inhibitionibus &*
citationibus qvinariis. Prima capitis, ut noster eo
facilius intelligatur, hic inferere lubet. Alt þat es men
seilr á um áverka á akri eda eng. holti eda haga, sco-
ga eða reka. edr íva um landa merci. þá skal lögfesta fy-
ri. oc leggja á fimtar stefnu. er hellðr þikiz þurfa.
han skal íva mela. oc lögfæzi her í dag eign mína þes es
N. Heitir; edr þar liggr. bú oc lóð. oc alt þat es þar
má til gegns af hafa. þar til es dómr fellr í millum
oðkar at lögmáli retto. gefr ee þer þat at lóð at þú sitr
á iörðu ótekianni eptir eign edr umbodi. edr eignar þer
þat sem ee þikunz eiga. fyrirbyðr ee þer heda af á at
yrkia edr gagn af at hafa. nema mitt se lof edr leyfi til.
at vitni þinu N. oc þinu N. enn eptir laugfestu mína.
leggec fimtar stefnu vidr þic á fim ráttu srestli á þess iör-
du sem ee laugfesti. eiga huört sem vill uti edr inni. oc
skal allr dagr til stefnu. þar til er ee hefir málum mi-
num locit. beidi ee þic laga beidzlu. oc lyrita at leggja
fimtar stefnu í móti laugfestu minni. beidr ee þic N.
at gera heimilldar monnom þínom stefnu til verndar
eptir lögum í móti sacagipt minni. {oc nefni, vatta vid.
2: *Lite super damno fundis, agris, monticulis, pretisve*
illato, itemque de saltibus, litoris jure, aut finibus,
inhibitionem ille, cui majus periculum mora minata fue-
rit

gitimam obtinere potuerit dilationem. Fundi dominus, qui pensionem alicui condicere nefastis diebus habuerit necessum, k) fundum inhibeto, citatione ad comparendum quinto die, reo simul insinuata

k) Inhibitioni inhibitionem opponat.

rit, interponere debet, adjecta citatione quinaria. Hoc ille formula utitur. Ego inhibeo hic hodie pradium meum quod N. vocatur, ibique situm est, villicationem, fundos, & omne illud illi, unde aliqua provenire utilitas potuerit, donec legitimam obtinuerimus sententiam. Do tibi hoc crinini, quod pradium, neque titulo domini, neque mandati occupatum inhabites, possideasque, tibi tribuas, quæ ego mea esse puto. Interdico tibi uberiores ejus culturas, nisi meam habueris veniam. Testis esto tu N. & tu N. Huic inhibitioni citationem quinariam adjungo, quâ tibi post quinque noctes in hoc fundo quem inhibeo, sive intus, sive foris sistendum. Totus, dies citationi (3; prosequendæ) datus esto, donec meam ego peregerim causam. Postulo abs te petitione legitima, & inhibitione, ut objicias citationem quinariam huic meæ inhibitioni. Postulo abs te N. ut auctores tuos citari cures, quæ tu contra hanc a me datam tibi causam, te legitimè defendas. Testes simul nominato. Denique facilis crediderim, vocem laudskyld, quæ recepto olim, & hodie, sed stricto significato, annum canonem denotat, hic latius sumendam esse, ut jus omne alicui ex capite fundi competens involuat, quod allata demonstrant, & sanè, cur domino fundi ad canonem pingvior, quæ in jus litoris aliæque moram minime patientis actio competeret,

huartveggi sín vitni til bókar, ok standi til færra daga.

XXX. KAEITULI.

HER GREINIR FÖSTUDAGA HALLD.

Nú eru þeir dagar adrir at allir fulltrúa menn. ok heilir ero skylldir at fasta. Alla a) fostudaga er skyllt at b) einmælt se. nema Jóladað hinu fyrsta er c) slátr lofat at eta tuí mælt. þó at han berí á fostudag. Verk mönnum enn eigi fetu monnum er lofat d) huít at eta einmælt fostudaga frá Páschum ok til ymbrudaga um haust. enn þa eina föstudaga skulo menn huít hafa ef vilia fem löghelgir eru. ok þó einmælt. *Ymbrudagar* ero fernir á tólf mánadum. hinir fyrstu ero á annari viku lánga föstu. enn adrir ero á helgu

a) Friðdaga semper legit 31.

b) Fasta ok add. 54. 35.

c) Kiör.

d) Hvit 54.

.177) Hæc non ita intelligenda sunt, ac si utriusque partis testes ad jusjurandum admitti possint. Sed; ille suos testes jurare faciat, qui iudicibus jus liquidius habere videtur — Sa skal sueria láta er dóms monnon þickir líkara at sannara segi. & infra, Egi skolo þeir baþa sueria láta. Utri.

ata: dilata sic in fastos dies actione, suos uterque testes super Evangelia 177) juramentum præstituros producunto.

CAP. XXX.

178) HIC AGITUR DE OBSERVATIONE JEJUNIORUM.

Sunt alii præterea dies, omnibus perfectæ ætatis modò sanis jejunio observandi. Neceßum est, ut singulis a) jejunii diebus b) cibus tantum semel capiatur: licet tamen primo Natalitiorum die c) obsoniis bis vesci, quamvis in jejunii inciderit diem, Operariis, non vero sedentariis, permissum est, d) lacticiiniis semel vesci, singulis, qui Pascha & quatuor tempora autumnalia intersunt, jejunii diebus: lacticina vero diebus jejunii, qui sacri fuerint, si libuerit capere licet, eaque tantum semel. Quaterna sunt singulis duodecim mensibus Quatuor ista tempora: prima sunt in secunda jejunii quadragesimalis hebdomade: secunda
in

- a) Idem.
- b) Jejunetur &
- c) Carne.
- d) Idem.

Utriusque partis juramenta minime admittunto. vid. cap. cit.

helgu viku eptir hvíta sunnudag. ok er lofat at eta hvíran mat. midviku nátt ok laugar nátt í hvíta dögum. hinir þridio hefiar á haust midviku dag þann sem næstr er eptir crosmessu. stendr kros-messa á midvikudegi. þá hefiar Ymbrudagar á næsta midvikudegi í annari viku e) ok er þat þá Matheusmessa. Enn Imbrodaga á uetrinn skolu vera á þridiu viku Jólaföstu. Enn Jólaföstu tid hefz á þann drottinsdag. sem næstr er fyrir edr eptir Andreasmessu. Stendr Andreasmessa á drottinsdegi. þá hefz Jólaföstu tími á þeim sama drottinsdegi. Langa föstu eigum ver at hallda af aullum fösturidum rækilegaft ok er þá mest synd at brióta. þat varr herra Jesus Kristur helgadi hana. siálfr med sinni föstu. ok margt dregr þar fleira til. Siúkír menn ok úmagar ero egi skylldir til þessarar föstu. ok geri ólmíssa í stadin þes med ráði f) íóknar prestz síns. eptir fongum.

e) Utan þá add. 49.

f) Ok er þat þá Matheus messa omitt. 54. 26. 35. 51. *Harb.* þinga prestz. 26.

178) Hoc Caput maximam partem ex J. Eccl. Thorl. Ket. hoc tit.

179) Hic ante oculos habuisse videtur c. 16. Dist. 5. de Consecr. Quadragesima summa observatione est observando, ut jejunium in ea (præter dies dominicos; qui de abstinentia subtrahi sunt,) nisi quem infirmitas impedierit nullatenus solvatur; quia ipsi dies decimæ sunt anni. A prima dominica igitur quadragesimæ, usque in Pascha Domini sex hebdomadæ computantur: quarum videlicet

in sancta post Pentecosten septimana: bujus autem hebdomadis nocte media, ut & nocte diei lavationis permissum lactiniis cenare: tertia incipiunt die medio septimanæ, quæ festum Crucis proxime sequitur. festo crucis in diem septimanæ inter medium incidente, quatuor tempora die medio septimanæ sequentis oriuntur, e) est autem in illo die festum Matthæi: quatuor tempora biennialia in tertia jejunii Natalitiorum (v: Adventus) hebdomada celebrantur. Jejunium vero Natalitiorum incipit dominicâ, festo Andree, post vel ante proximâ: cum festo Andree in dominicum incidente, jejunium Natalitiorum concurrit.

178) Jejunium longum, (v: Quadragesimam) quod solvere summum est piaculum, majori præ omnibus aliis jejniis cura observemus, quippe 179) quod Dominus noster Jesus Christus illud suo jejunio sanctificavit, sunt præterea multa ejus causæ.

Valetudinarii, pupillique bujus jejunii non tenentur, sed eleemosynam, secundum consilium f) Parochi sui, suasque facultates offerunt

e) Est — Matthæi.

f) Idem.

videlicet dies quadraginta & duo fiunt. Ex quibus dum sex dominici dies abstinentiæ subtrahuntur, non plus in abstinencia quam XXX. & 17 dies remanent. V. G. si per 365. dies annus volvitur & nos per 36. dies affligimur, quasi anni decimas deo damus, sed ut sacer numerus 40 dierum adimpleatur, quem salvator noster suo sacro jejunio consecravit, quatuor dies prioris hebdomadæ ad supplementum 40. dierum, tolluntur, v: quarta feria, quæ caput jejunii subnotatur, & 5 feria sequens & sexta & sabbatum.

föngum. Enn þeir menn sem eru fjórtan vetra gamlir eða eldri ok heilir, skulu fasta sem bódit er af biskupum. Etr maðr fisk á uatn föttudegi, gialldi biskupi sex aura. Etr hann huitt, gialldi biskupi tólf aura. Etr hann slátr, gialldi biskupi þrjár merkur. Enn ef hann etr huitt á þeim degi sem hann skal fasta við g) fisk, gialldi biskupi sex aura, nema prestur lofi honum. Etr hann slátr, gialldi biskupi tólf aura, nema hann se daguillr. I lánka föstu má maðr egi kalla sik dagvillan. Ef maðr etr hvitt miðvikudag, eða föstudag í lánka föstu, eða laugardag fyrir Páskir, eða á ymbrodögum nauðsynialaust, gialldi biskupi sex aura. Slíkt hit sama liggir við önnur föstu afbrigð á lánka föstu. Enn fyrir huern dag þann sem maðr etr h) kiöt í lánka föstu, gialldi biskupi þrjár merkur nema hann eti nauðigr, ok hafi egi annan mat til. Helldr skal hann eta i) kiöt enn hann fari list sínu, ok segi til presti innan síau náttu, ef hann má þat. Ef ómági etr kiöt k) á föstu tíðum, þá se hann hyd, dr af presti, enn Vardveizlumaðr hans gialldi biskupi þrjá aura ef hans völd gán-gá til. Leggr maðr þat í l) veniu at eta slátr um Lánka föstu, þá er hann útlagr ok huer peningr

g) Þurt, 49.

h) Hvitt 54.

i) Kiöt, *omitt, Harb.*

k) á föstutíðum *omitt, 26.*

l) óveniu 54.

runto.

Cæterum quatuordecim pluresve annos natis, sanisque jejunia ab Episcopis indieta necessaria sunt.

Qui piscem comiserit die, quo aqua est jejunandum, sex Episcopo uncias numerato; si vero lactinia sumsit, duodecim Episcopo luito: pro comesa carne, tres Episcopo marca solvuntor: Qui lactiniis usus fuerit die, quo g) pisce est jejunandum, sex Episcopo uncias erogato, nisi pastor veniam ei dederit: pro obsoniis comesis duodecim uncia Episcopo debentur, nisi ignorantia diei excipiantur.

In quadragesima se nescire diem nullus postulato.

Qui lactinia cepit die medio, dieve jejunii per quadragesimam, aut die lavationis ante Pascha proximo, aut quatuor temporibus, nulla coactus necessitate, Episcopo sex uncias expendat: Eadem est cujuslibet commissæ circa jejunium tempore quadragesimali transgressionis pena.

Pro singulis jejunii longi, quæ h) carnes comeduntur, diebus, tres Episcopo marcae numerantor, nisi causa sit coactio, defectusve alius esculenti.

i) Carne potius vescitor, quam vitam disperdat; comestionis autem, pastor intra septem noctes, si fieri potest, certior reddatur. Minor carnes tempore jejunii k) comedens, a pastore virgis caditor, tutore, si aliquo modo concurrerit, tres Episcopo uncias expensuro.

Qui carnes in quadragesima comedendi l) habitum contraxe-

g) Aridis.

h) Lactinia.

i) Carne.

k) Tempore jejunii.

l) Cachoetem.

peningr síar hans. Fyrir öll föstu m) afbrigð
 skal madr skript taka. I þeima bodordum
 ok aullum odrum skal naudfyniar meta.

XXXI. KAPITULI.

a) HER SEGIR UM SKYLDU - SKRIPTA- GÖNGUR.

Hver Cristinn madr sem vitz er vitandi. skal
 ganga til skripta hie minzta b) um sinn á tólf-
 mánadum c) hverium. ok segia presti d) rækiliga
 til synda sinna, ok taki síðan þíonöstu á Paschum.
 nema hann se í þeim stór skriptum at hann skal
 fyrir þí eigi þíonöstu taka. Enn hver sem
 egi geingr til skripta. ok tekr egi þíonöstu á e)
 Paschum

m) Afbrót 51. 31.

v) Her segir um skriptagang. þíonöstu ok rumaskatt. 35.
 um Rumaskatt ok skripta göngu 51. um Rumaskatt 54.

b) Eittíun 35. 36. 51. 31. 49.

c) í lánga föstu add. 54. 31. 35. 36. 49. Harb.

d) Gíðla ok add. 36.

a) í lánga föstu 49. Harb. minus recte.

180) Ex Cap. 12. X. de pœnitent. in Generali Concil. Ro-
 mæ MCCXVI. ubi: Omnis utriusque sexus fidelis,
 postquam ad annos discretionis pervenerit, omnis sua
 solus peccata saltem in anno fideliter confiteatur proprio
 sacerdote, &, in iunctam sibi pœnitentiam propriis vi-
 ribus studeat adimplere, suscipiens reverentur ad minus
 in

traxerit, exul bonis exuitor. Pro qualibet jejunii m) solutione penitentia accipienda esto: sed in his aliisque præceptis necessitas perpendatur.

CAP. XXXI.

a) *HIC AGITUR DE NECESSITATE
CONFESSIONIS.*

180) **O**mnis Christianus, sana pollens ratione, confessum eat, singulis ad minimum b) semel, duodecim mensibus, c) suaque peccata, proprio sacerdoti, d) fideliter recitet, Paschate ministerium (sacram synaxin) suscepturus: nisi in gravioris penitentiae gradu sit positus, quominus tunc ministerii fieri possit compos. *Qui vero confessum non iverit, ministeriumve e) Paschate non ceperit, modo*

m) Abusu.

a) Hic agitur de confessione, ministerio, & tributo Romano 35. de tributo Romano, & confessione. 51. de tributo Romano 54.

b) Idem.

c) In jejunio longo.

d) Penitus &

e) In jejunio longo.

in Pascha eucharistiae sacramentum: nisi forte de proprii sacerdotis consilio, ob aliquam causam rationabilem ad tempus, ab hujusmodi perceptione duxerit abstinendum: alioquin & vivens ab ingressu ecclesiae arceatur, & moriens christiana careat sepultura. cætera sunt Juris Eccl. Jonæ Archiepisc.

Páschum. ok er hann tólf vetra gammall edr ellri. þá skal hann giallda biskupi slika skyn fyrir. sem hann leggir á hann fyrir hvart sinn þeirra f). Dregr hann þát í úveniu þriá vetur edr þrim vetrum leingr. at hann geingr eigi til skripta í lán-ga föstu. ok tekr eigi þiónóstu á Páschum. ok er hann tólfvetra. edr g) ellri. þá drygirhann heidin dóm. ok er af þí útlægr ok fe hans alt, Hver Cristinn madr er ok skylldr at vera hlydinn h) Páua i) í Róm. ok fyrir þí skal hver madr fá er má. giallda *) Rómaskatt. einn pening taldan. ok fá prestir í höndur fyrir Páskir. edr þat annat. sem fyrir tíu menn k) gialldiz álnar virði. þat skal hafa hinn helgi Petr l) í Róm. m) Enn hver sem þat lykr eigi. ok hefir hann föng til. ok sua lá sem n) vidtekr. ok leynir þar nockuru af. þá er hvarrveggi í Páuans Banni.

XXXII.

- f) Sliet it sama ok lá sem tekr þiónustoi forbodum add. 51.
 35. 36. 31.
 g) Tólf vetrum ellri 49. *Harb.*
 h) Vid herra add. 31.
 i) At Rómi 35. 36. 31. 57.
 *) Rómaskatt. 35.
 k) Lúkiz 54.
 l) Pöstuli add. 54.
 m) At Rúma 36. í Réma 49.
 n) Vidr tekr. 54.

do duodecennis, aut g) ultra, Episcopo, quam imposuerit singulis vicibus, multum solvat. Qui per tres pluresve hiemes neglexerit confes-
sum in Quadragesima ire, sacræque in Pascha-
te canæ participare modo duodecennis, eth-
nicismum committit, exilio, & universis bonis
multandus. Omnis Christianus obligatus esto,
qui h) Papæ i) in (urbe) Roma sit obediens: unde po-
tis quilibet *) Romanum solvat tributum, nummum
numeratum, qui Presbytero ante Pascha solvatur,
aut tantum, ut pro decem hominibus k) expendat-
ur, quantum ulnæ æquivalet: banc pecuniam ha-
bebit Sanctus Petrus l) apud Romam m). Qui
facultates habens non solverit, item n) quæstor,
qui partem occultaverit, Papali feriatur banno.

CAP.

f) Idem juris esto si quis ministerium (æ: corpus & sangui-
nem domini) interdictus accipiat

g) Duodecim hiemibus major.

h) Domino.

i) Apud Romam.

*) Idem.

k) Idem.

l) Apostolus.

m) Apud Romam. in Roma.

n) Idem.

XXXII. KAPITULI.

a) HER SEGIR HUER KUIKENDI RETT
ER AT ETA.

b) Þessi c) Kvikendi er mönnum rett at nyta til fæzlu þá er slátr æt er. naut ok færslaudi. Geitfe ok suín. biörn er ok rett at eta. hvart sem hann er vidbiörn. edr hvítabiörn. rauddyri. hiört edr hrein. rostung. ok sel. Fugla eigo menn ok at nyta. þá er slátr ætt er. þá alla sem fljóta á jvatni. Klófugla skolu menn eigi eta þa sem rækló er á. Örn ok rafna. vali ok smyrta. Rett er at eta hans ok riúpur. Þar ero ætt egg undan þeim fuglum. sem fuglarnir ero ætt síálfir. A' þeim tíðum er rett at eta egg. sem menn skulu eta huítan mat. Kuikfe ei-
go

- a) Her segir um fædzlu föng hvað úetanda er á föstu dögum
eda hvað etanda er. 35.
b) Þessur. 35.
c) Kvikvendi 49.

181) *Raudyri* ursum rubræ genæ, seu animalis coloris rubri
vesti. Speciem tigridis esse putat P. V. Dominus E.
Thorhallsen in sua enarratione de *Ruderibus* Norman-
norum in *Grönlandia occidentali*, *Esterrctninger om de*
gamle Islenderes og Normenners Rudera paa Grönlanda
Vestre Side p. 40. *Esquimaux Amarok. Grönlandis*
Amarok. Hoc animal valde ferum glacie Grönlandica
in Islandiam sæpius vehitur ingratus semper hospes.

CAP. XXXII.

181) a) *HIC AGITUR DE ANIMALIBUS,
QVEIS VESCI LICEAT.*

c) *Animalia, qveis, cum obsonia fuerint alias comedenda, vesci licet: b) sunt, boves, oves, capri, sues, ursi, sive illi sylvestres sint, sive albi, sive 182) fera coloris rubri; quinimo cervus, Rangifer, rosmarus & phoca. Omnes quæ in aqua nataverint aves, tempore, quo aliæ carnes, comeduntur. Fissipedes, quæ ungues rapaces habent, aves, aquilas, corvos, falcones (sc. Islandicos) lanarios, edere non licet. Gallinæ logopique vesca sunt. Ova avium vescarum, itidem vesca sunt. Temporibus, qveis lacticiniis vesci licet, ova apponuntur. Animalia, quæ quis mactaverit edulia sunt, licet*

- a) Hic agitur de rebus edulibus, quæ scilicet, vesca fuerint diebus jejuniorum, quæ non. 35.
b) Hæc.
c) Idem.

182) Summum erat neochristianis majoribus nostris peccatum, imo Apostasiæ proximum equinæ comestio carnis vid. illustriss. J. Erichsen in *Disquisitione de Philippia Veterum* §. 21. pag. 139. seqq. Sed paulo post distinxerunt, inter eam, quæ facta fuerit necessitate, & sine necessitate factam: hæc, præsertim Quadragesima exilio & omnibus multabatur bonis; illa erat eleemosynis expianda vid Cod. Tunsberg. in illustriss. Bibl. Suhmiana. Paulo lenior fuit

go menn at nyta þat sem siálfir láta af. þo er rett at nyta þó eigi hafi siálfir afláttit. ef madr veit huat verdr. nema suidda verdi. Gefa skal af hinn fimta lut öllu nema madr sæfi. ok hafa gefit á siau náttum hinum næstum síðan fannz. innann repps mönnum þeim. sem eigi gegna þingfarar kaupi. sekr er sá þrim aurum er eigi gefr sua. ok skal hann þó afgefa at síðar se. Kálf skal ala þriár nætur. þó er rett at nyta han. þó at hann se fyrr skorinn. ef honum var matr gefinn. ok skal þó gefa af hinn fimta lut med fyrra skilordi. Þat se er úætt. er mans bani verdr. Rofs skolo menn eigi eta. hunda ne köttu. eigi melracka. ok engi klóduri. nema biörnu. Enn ef madr etr naufsynialauft þau kvikendi sem frá ero skild í lögum. þá verdr hann sekr þrim mörkum vid biskup. ok taki skriptir. Isfniskylt er þat mönnum at varna vid slátri á föstutidum. sem eigi eru til lögföstu taldir. sem hinum er skilldir ero. Þá er menn fasta vid þurt. þá et rett at eta alldin. ok iardaráuöxt allan þann sem ætr er. þá er ok rett at eta fiska allz kyns. ok huali alla adra enn roftunga. ok fel. Hroshual skal á engum tima eta. sua náhual. ok raudkeming. Ef súin

fuit Constitutio Flokædali Fliotensium, reformatis apud nos sacris anno MDXCV. lata. „execrabilem carnis equina comesturam prohibet, secus facienti fustigationis & trium marcarum, quæ Proregis arbitrio pauperibus loci erogantur, poenam minitandò. nisi urgentissima in causa sit necessitas

et tamen iis vesci, quæ mactata non fuerint, si modo constat eorum mortis genus, nec suffocatione perierit.

Quinta pars animalis, (nisi ab homine sopitum fuerit,) offerenda, intra septem noctes proximas inde solvitur contribulibus, qui tributi comitalis solvendi impares sunt: morosus tribus unciiis multator, nihilominus oblationem olim præstiturus.

Vitulus per tres alior noctes, licet tamen illo prius cæso vesci, si cibo sustentatus fuerit; pars vero quinta, laudata nuper conditione, offeratur.

Animalia, quæ mortem homini attulerint, minime vesca sunt. 182)

Eqvos edere nefas esto, quinimo canes, feles, vulpes, aliæque rapacibus ungvibus instructa: solus excipitor ursus.

Qui nulla coactus necessitate animalibus, quæ hoc jure recensentur, victus fuerit, tribus marcis Episcopo numerandis plectitor, censuram subiturus.

Æqua a carnibus abstinendi obligatio bis, quos lex a jejunio liberat, temporibus jejuniæ, incumbit ac iis qui jejunare necessum habent.

Tempore jejunii aridorum, liciti sunt arborum, & omnes terræ fructus cæteroquin vesci, tunc etiam licita sunt piscium balænarumque genera quævis, exceptis rosmarino & pboea.

Cetum equinum omni tempore nefas esto comedere, item monodon, cetumque a pinna vel crista rubicunda denominatum.

Si porcus carnem equinam

co-

necessitas. De moralitate carnis equinæ comestionis, nuperrimè libellum *Um Hrossakiörs ár*, Hrappsey 1776 in 8. clero minus adprobatur ex professo scripsit consultiss. Dñus M. Ketelson Præfectus Regius toparchiæ Dalensis.

suín kemr á hrossakiöt þá skal ala þriá mánadi ok fella holld af enn feita síðan adra þriá. Ef suín kemz á manz hræ. þá skal ala sex mánadi. ok fella holld af. ef hyldz hefir á. enn feita síðan adra sex mánadi. þá er rett at nyta suín ef vill.

XXXIII. KAPITULI.

a) HER GREINIR SKYLLDAR SYSLU)

EIDANNA.

Af þí at gud fíalfr er fannnleikr þá vill hann þat medr fannleik. huers manz íá sem íá er. ok þat med fannindum nei sem nei er. Enn þó fyrir breiskleika sakir manzins. er sealldan b) trurir ordinu c) einu. þá heimtaz eidar opilga ok framflytiz. ok er þat eingin synd ef fart er suarit. ok þí ero þeir d) skipadir til fættar ok samþyktar. fridar ok stadfestu á millum þeirra sem ádr

a) Her segir um eida suörn huilik hún skal vera 35. um eida huersu vera skulu. *Harb.* hoc Caput *omitt.* 51. 58.

b) Má trúa ordi betu. 36.

c) Beru. 35.

d) Skylldir 49.

183) Ex I. Eccl. Jonk Archiepisc. Cap.

184) Alludit hic ad illud Augustini de sermone Domini lib, I. Cap. XVII. §. 51. „Non est contra præceptum juratio quæ á malo est non jurantis, sed incredulitatis eorum, qui non aliter moventur ad fidem.

comedit, tribus mensibus alendusest, verum simul macerandus, tribusque aliis saginandus. Si vero cadaver humanum comedit, per sex menses alatur, & eò pingvesfactus simul maceretur, sex vero aliis mensibus saginetur, tum si lubet, eo vesci licet.

[CAP. XXXIII.

183) a) *HIC AGITUR DE NECESSARIA JURISJURANDI PRÆSTATIONE.*

Quoniam Deus ipse est Veritas, in veritate postulat istud imo quod imo est, & eodem modo illud non, quod non est. 184) Attamen propter infirmitatem hominis, c) simplici alterius effato fidem raro b) habentis, juramenta sæpe deferuntur, præstanturque: & peccatum non sunt, si verum asseritur: 185) hinc d) constituta sunt in fœdera, compositionem & firmitatem pacis, inter eos, qui antea

a) Hic agitur de jurisjurandi præstatione qualis esse debeat, de juramentis, qualia esse debeant.

b) Habere potentis.

c) Nudo.

d) Necessaria.

185) Ex Concil: Toletano VIII. c. 2. Anno Dni DCLIII. c. 1. Canf. VXII. Qv. I. „Omne, quod in pacis fœdera venit, tunc solidius subsistit, cum juramenti hoc interposito roborat. Sed & omne, quod amicorum animos conciliat, tunc fidelius durat, cum eos sacramenti

ádr vöru úfáttir. ok styrkia hafðan frid millum vina til þes at sannleikr birtiz í þí sem vattar be. ra. þeim til skírslu edr undanfærslu þsem dómari dömr. Enn þó at eiddanna se margföldlig grein. þá eigu skyldduliga ok innvirduliga þeir lutir at geymaz í þeim. sannleikur e) ok reinleiki samvitzku at hann sueri þat eitt. er hann veit ok atlar f) ifanarlaust satt vera. skyndsemd í godri hugfan. at hann sueri eigi huatскеitliga. ok gáangi eigi til at sueria utan naudsýniar. Rettuisi. at þat eina se suarit sem lögligt er. þíat huer sem suer at drygia g) daudliga synd. þá syndgaz hann at sueria ólögligt. ok skal þann eid riúfa sektalaust. ok gánga til skripta.

CAP. XXXIV.

a) HER SEGIR HVERIR EIDA OK PPOF

SKULO TAKA.

Til kvidianar huatскеitligrar ákefðar ofkynsamra manna er her til hafa úvarliga frammleypt eidum ok öðrum

e) í hreinni samuizco 49.

f) Efanarlaust. 54

g) Noccora illzco edr add. 49, *Harb.* 36. 31.

a) *Sequentia Capita desiderat.* 31. Her segir um huatскеitliga quidian. 54. Her segir um doma oc quidianir 35. Hoc caput omitt. 58.

vincula ligant, omne etiam quod testis ad stipulatur, tunc verius constat, cum id adjectio iurationis affirmat.
Quod

tea fuerunt inimici, sed ad roborandam sublatam in amicis concordiam, ut veritas constet eorum quæ conscientia pura testes adstipulantur, in probationem vel absolutionem iudicis arbitrio relinquentiam.

Quamvis autem juramentorum variae sint species, in singulis tamen eorum, summa cura tria sunt observanda. Veritas puritasque conscientiae, ut ea solum juremus, quæ noverimus, omnemque citra dubitationem crediderimus vera esse: ratio cum bona deliberatione. ne præcipientes, nullo coacti necessitate juramentum præstemus: iustitia, ut legitima juramento adferantur; nam quicumque juraverit se mortale peccatum commissurum scelesti jurando, peccat: unde hoc juramentum frangito, censuram subiturus.

XXXIV. KAPITULI.

HIC RECENSENTUR, QUI JURAMENTA
EXIGERE, ET CAUSAS EXAMINARE POSSUNT.

Ad prohibendum præcipientem imprudentium bonum procaciam, qui hoc usque temere præcipitarunt jura-

e) In pura conscientia.

g) Idem.

f) Quamvis malitiam aut.

a) — Hic agitur de temerario testimonio, 54. Hic agitur de judiciis & testimoniis.

Quod si & testis deficiat, innocentis fidem sola jurisjurandi taxatio manifestat.

öðrum profanum ólögliga. sumir sakandi enn sumir veriandi sin mál. Þá er skipat at huer-
vetna þar sem ef er á nokkuru máli. ok þeir sem
deila. vilja eigi með samþykkt nidr setja. þa kæri
þeir sem um þat mál eigu at doma sua at hinn
teki se söttr fyrir sinum dómara. þiat lá dómr er
eigi haalldandi ok ólöglicr. sem af þeim geriz er
um þat mál á eigi rettiliga at döma. Enn fá
sakir edr sök gefr. þá skal hann fá provan til
sins máls. nema hinn sem neitar segi nokkrn þann
lut í sinni neitan. at hann eigi ok fyrir sina hond
at prova.

XXXV. KAPITULI.

a) HER SEGIR UM SEKTIR A OKRI.

Þat er okr er menn byggja daudt fe. edr krefia fra-
mar af þeim lutum er þeir líá enn innstædu. Ok
geriz þat í þi öllu sem vegaz má með storum va-
gum ok smám. sua sem er b) smiör ok lín. c) eir
gull. edr sylfr. ok þálíkir lutir. d) ok í öllu þí
sem

a) *Rubram omitt- Harb.* Her segir um okr með huerum
hatti þat verdr. 54.

b) *Snari.* 58.

c) *Ert.* 58. *ertr.* 49. *Hadd.*

d) Ok öllu þui er teliaz ma meðr alnum sem er lerept edr
vadmál ox í öðru tali sem er silfr. ok skreid. ok all-
skyns vara. ok þui líkir lutir. ok i öllu þui er i kerhol-
dum add. 26. 51. Harb. 36. 49.

186) C. 4. *Caus. XIV.* Qv. 3. in concil. Agathensi. „Usura
est, ubi amplius requiritur, quam datur, ex gr. si de-
deris

juramenta, aliasque illicitas probationes; alii agentes, alii defendentes suas causas, constitutum est ut, ubicunque causæ fuerint illigidae, & partes litigantes noluerint placide convenire, illi postulent, qui in ista causa sunt competentes iudices, reum coram suo iudice agi; nam sententiâ, utpote injusta, minimè est standum, quæ ab eo fuerit lata, qui in causa competens non fuerit iudex. Quicunque sive actor, sive accusator, probationem rei postulatæ afferunto, nisi litem negative contestans, aliquid in sua attulerit negatione, quod etiam probare debeat.

CAP. XXXV.

a) *HIC AGITUR DE POENIS USURARIÆ PRAVITATIS.*

186) *Usura est, si res inanimatæ in fœnore collocantur, aliquidve præter sortem mutuatam postuletur. Fit autem omnibus, quæ pondere sive gravi, siue levi gaudent, rebus; tales sunt b) butyrum, lintea, c) æs, aurum, argentum & cætera d) item quæ vasis mensurari potuerint, utpote ole-*
una

a) Hic agitur de usuris, quibus modis fiant.

b) Funes.

c) Æs, æra.

d) Item omnibus, quæ numerari potuerint sive ulnis, quæ sunt lintea, pannique: sive alio numero, ut argentum. & pisces siccati & merx quævis alia, & cætera. add. item quæ vasis.

deris frumenti, modium unum & super aliquid exegeris.

sem með keröldum má mælaz. sua sem lyfi. húná. ok allskyns lögr annar, ok sua sem korn ok miöl. ok þálikir. lurir. Ok sua þó at menn skili fer leigu fyrir kyrverd. þa gera þeir ok utan þeir síái kúna lifandi. ok kanni fer til handa. edr hans lögligr umbodsmadr. ok byggi fidan ef vill.

Nú í hueriu sem huer tekr áuöxt nockrs lutar. þan sem hann skilddi fer undir þes ábyrd er lánit þurfti. þá gerir hann í þí daudliga fynd okrsins. iafna vid stulld ok rán.

Ok fyrir látaz þesar fyndir eigi. þeim er þær gerir. utan þeir fáí aprt allt þat sem þeir hafa þar aftekit. edr hallda af annara manna kosti. at úvilía þes er á. ef þeir hafa fong til.

Skal fá er okr tók þeim aprt greida. er hann tók af. edr hans erfingium. ef hann er andadr. ok ef eingi er þeirra til. þá skal þat með biskups ráði. gefaz fátakum mönnum. kyrkium edr klaustrum.

Ero allir okr kallar forbodadir. ok fráskylldir heilagri kirkiu eptir Gúds lögum í þrimur lutum af síálfa verkinu.

Fyrft at þeir skulo eigi taka e) corpus domini nema f) þeir gángi ádr til yfirbó-

ta.

e) Hold ok blóð vors herra *Omnes*.

f) þeir bati yfir 26.

187) C. 10. *Caus. XIV. Qv. 4.* „Siquis usuram acceperit, rapinam facit, vita non vivit, confr. c. 11. ibid. „An crudelior est, qvi subtrahit aliquid, vel eripit diviti, quam qvi trucidat pauperem fœnore?”

188) C. 3. X. de Usuris, ex concil. Lateranensi MCLXXIX. „Constituimus, qvòd manifesti usurarii nec ad commun-
nionem

um piscinum, mel & alia omnis generis liquida, quiniimo frumentum, far & cætera. Etiam, qui stipulatus fuerit sibi locarium pro pretio vaccæ æquivalente, fœnus exercet, nisi vaccam videat (conductor) vivam, illamque ipse, vel per mandatarium accipiat, postea, si libuerit, locandam. Usuram ex quacunque demum re, indigenti, conditione indemnitas præstandæ, commodatâ, exigens, mortale fœnoris peccatum committit, 187) par furto & rapina.

Hæc peccata minimè remittuntur reis, nisi exacta, & detenta alterius sed inviti bona dummodo fieri possit, restituantur. Fœnus exercens exactum reddet solventi, ejusve defuncti hæredibus, aut, si quoque defecerint illi, secundum Episcopi arbitrium offertor pauperibus, ecclesiis, monasteriisve.

188) Omnes usurarii interdicti, & a sancta ecclesia secundum (canones) leges divinas ipso facto, & quidem tripliciter separati sunt: Primò e) corpus domini neutiquam prius accipiunt, quam f) satisfactum iiverit, Secundò

e) Corpus & sanguinem domini nostri,

f) Idem.

nionem admittantur altaris, nec christionam (si in hoc peccato decesserint), accipiant sepulturam, sed nec oblationes eorum quisquam accipiat. Qui autem acceperit reddere compellatur, & donec ad arbitrium Episcopi satisfaciat, ab officii sui maneat executione suspensus. con. c. 7. ibid.

ta. Annat er þat þeim til hafnanar, ok há-
dunga- at eingis þeirra offr skal takaz til heilags
altaris. Þridia er þat ef þeir deyia í þeirri
synd, obættri. þá skolu þeir missa legstadar í hei-
logum kirkiugardi. Ok framm um þetta.
skal biskup þegar hann verdr var vid. þröngua
þeim edr þeirra erfingium til yfirbóta g) vid hei-
laga kyrkiu. Eingi skal ok heyra ískriptamál
opinbers okrskalls. ok eigi leyfa hann fyr enn
han hefir aptr feingit okrit edr gefit til þes fulla h)
vardan sem hann er framast fangadr til. Enn
þó at opinber okrkarl biódi um med ákvednu
edr eigi ákvednu á sídarstum dögum. upp at lú-
ka tekin á auka i) dauðligs fiár. þá skal at ho-
num þó veitaz legstadr í heilogum kyrkiugardi
til þes er fylliliga er k) aptr lokit eprir fongum.
annat huart þeim sem hafa eigu. ef þeir ero til.
elligar biskupi edr hans umbodsmanni. edr sók-
nar presti sínum. nærverandum skilrikuztum mön-
num af sókninni. ok vardveiti þeim til handa sem
hafa

g) Med hirting heilagrar kirkiu 49.

h) Vordzlu 54.

i) Dauða fiárs 54. 35.

k) Aptrgre:dt 35. 36.

-
- 189) C. 2. in 6 Tit. de Usuris. ex Gregorii X. in concil.
Lugdunensi in Gallia. an. MCCLXXIII. Qvanquam usu-
rarii manifesti de Usuris, quas receperant, satisfieri ex-
pressa quantitate vel indistincte in ultima voluntate man-
daverint; nihilominus tamen eis ecclesiastica sepultura
denegetur, donec de usuris ipsis, prout patiuntur fa-
cultates

Secundò, sit iis hoc despectui, contemptuique, quod nulla istorum oblatio sancto altari imponatur: tertio, in peccato nondum expiato mortui sepultura in sacro coemeterio careant.

Præterea, Episcopus certior factus, eos, eorumque hæredes, qui g) sanctæ ecclesiæ satisfaciant, cogat.

Nullus confessionem notorii usurarii audire præsumito, multò minus eum prius absolvere, quam usuram restituerit, & summam, secundum facultates, præstiterit h) satisfactionem.

189) *Quamvis autem notorius fenerator novissimis vitæ diebus sive directè sive indirectè jubeat restitui acceptas ex rebus i) mortalibus usuras: illi tamen sepultura in sacro coemeterio minime prius concedatur, quam plena pro facultatibus satisfactio præstita fuerit, quibus jure debetur, si modò illi adsint, secus Episcopo, ejusve procuratori, vel pastori, præsentibus optimæ fidei parochianis, qui hanc jure recepturis re-*

g) Pœna castigatione sanctæ ecclesiæ.

i) Mortuis pecuniis.

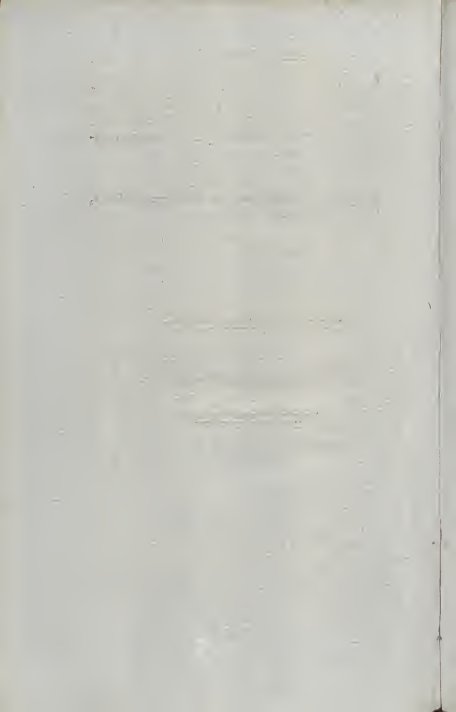
cultates eorum) plenarie satisfactum: vel illis, quibus facienda est restitutio, si præsto sint ipsi, aut aliis, qui eas possint acquirere, vel eis absentibus, loci ordinario aut ejus vices gerenti, sive rectori parochiæ, in qua testator habitat, coram aliquibus fide dignis de ipsâ parochia. &c.

hafa eigu at rettu. Enn huer sekiz sex aurum sá er okr gerir. á þat hálf kongr en hálf biskup. ok upptækt alt þat sem bygt var. skal þat ok taka hálf kongr. enn hálf biskup.

190) C. 1. Caus. XIV. Qv. 4. „Si fœneraveris homini, id est mutuam pecuniam tuam dederis, de quo aliquid plus quam

reservabunt. 190) *Omnis usuram faciens sex unciis multatur, inter Regem & Episcopum æquâ lance dividendis, quinimo in fenore collocata publicantur, dimidium Rex, acquirat, alterum dimidium episcopô cedat.*

quam dedisti, exspectes accipere, non pecuniam solam, sed aliquid plus, quam dedisti. cæt.

A P E N D I X .

- I.) De a) violatione affinitatis. b) De causis ecclesiasticis. c) De appellationibus. d) De casibus Papalibus. e) De excommunicatione, & communicatione excommunicatorum. f) De Jure Patronatus.
- II.) a) Epistolæ Innocentii III. Papæ Episcopis & Principibus Islandiæ. Constitutio Synodalis Pauli Archi-Episcopi.

I. KAPITULI.

UM SIFIAR.

Iðessar eru þær VIII. konur úskyldar at frændsemi er han verdr útlægr af er han tekr. Ein er sú er fadir manz átti. aunnr sú er sonr átti. Þridia sú er brodir manns átti. hin fiorda er módr konu þeirrar er madr átti. hin fimta er dóttir konu þeirrar er madr átti. hin setta er systir konu þeirrar er madr átti. hin siaunda sú er þu hofst or heidnum domieda hvor þik hin setta. er vyl hefir tekit oc sik gudí gefit. En þessar þriár eru skyldar at frændsemi. Modr. systir. dóttir. Nu ef madr legz med ein hvori þesara. þá utlægiaz þau bæði. oc fyrí giórt fe sínu öllu við biskub nema því at eins at han briótiz or böndum. edr menn viti at sónnu at ædi hefir á honum verit ádr eda sídan audsen. ok so ef konu hefir verit naudgat til oc hefir egi hennar vili til verit. sídan sekiz hon ecki. oc bæti þo við gud eptir umRáði biseups. En ef han vill egi bortfara. þá á biseups Armadr at stefna honum þing oc hafa med fer heimilis kvídar vátta til þings. En ef han kvedr nei við. þá festi Lyrittar eid fyrí. oc standi sú eidr X. vikur sárrar. En ef eidr fellr. þá fari han utlægr oc fe hans allt nema lörd er han á. oc sarki það eidfáll so sem annat eidfáll. En ef han vill eigi eidfesta. þá geri Ercibiseups A'r-madr honum mánadar stefnu bort af landi. oc so húu

CAP. I.

DE AFFINITATE.

Hæ sunt octo istæ fæminæ nulla iis cognatione junctæ, qui eas uxores ducentes exilio puniuntur. Prima est. quam habuerit pater, secunda, quam duxerit filius, tertia quam junxerit sibi frater, quarta est mater uxoris, quam ante habuerit, quinta est filia uxoris, sexta est soror uxoris, septima, quam ex gentilismo susceperis, vel quæ te susceperit, octava quæ velamen sumserit & sedeo dedit. Hæ vero tres cognatione junctæ sunt, mater, soror, filia. Qui cum harum aliqua concubuerit, exules ambo sunt, omnibus bonis quæ Episcopo cedant exuendi, nisi vincula fregerit ille. certoque constiterit, eum antea, quinimò post furore actum fuisse. Item fæminæ, cui vis illata fuerit citra omnem ejus voluntatem, nulla pœna afficitur, Deum secundum Episcopi consilium placatura. Qui cedere noluerit, à Procureatore Episcopi octo testes domesticos in judicio producturo citator, si delictum diffiteretur, juramenta trium sacramentalium se purget, intra decem diebus juridicis constantes hebdomadas præstando, isto cadens juramento exul esto, & omnibus præter fundos, bonis multator. Actio ex capite huius juramenti eadem est, ac cujuslibet alterius. Si juramentum acceptare noluerit ab Archiepiscopi procureatore citetur termino

O 4

men-

*) Hoc Cap. est 35. & sic porro in Jure Eccl. quo usus fuit S. V. author Historiæ eccles. Island.

hún utlæg nema runnit se á hendr henni. Sli-
kar guðfíðar verda oc þar er madr tekr Guðmódr
sína eda Guddóttir sem fyR er sagt. Enn firi
allar adrar guðfíðar er fyR voro taldar. Þá sekiz
madr sem han taki fystrungu sína eda bræðrúngu
bædi vid Gúd oc Ercibiscup.

II. KAPITULI.

UM KYRKIUMA'L.

Nu sculu Klerkar allir hvor dæmaz ok sækiaz firi
herra biscupi. edr þeim sem han hefir til seipat at
segia profun málum heilagrar kirkíu. en leikmen
skolu um öll mál sóttir vera firi herra Konginum.
eda þeim sem han hefir sína lögsögn i hendr fein-
git. Utan þessi mál sem her segir eda önnur
Innlík sem heira til Kristins Retrar. So sem er
Rán, edr Stuldur or Kirkíu oc misþirmsflur kirk-
na oc lærðra manna oc kirkna goz. Um tiun-
dar giord oc heit öll oc testamenta er menn skipa
einkanlega af því menn gefa kirkíum oc öðrum
helgum stöðum. oc fátækum mönnum, um allt kir-
kiu frelsi er hun á i ser oc utan sik i mönnum oc
eignom. Um vernd pílagrima hins heilaga þor-
láks. at vitia hans stadar og adra helga stadi oc þeir-
ra mál. Um hiúscap oc allar adra þær sakir
mála vöxta sem þar heyra til, og þar sem dæma
skal

*) Ex Transaſſione inter Magnum Norvegiæ Regem
& Jonam Archiepiſcopum Norvegiæ, Tunsbergæ
anno

menstruo ad sistendum in exteris. Etiam fœmina exilio punitor, nisi vim fuerit experta. Cognatio spiritualis, ubi quis matrem filiamve spirituales duxerit, modo supra definito procedit. Propter ceteros cognationis spiritualis gradus violatos, pœna obtinet eadem, quæ sororis fratrisve filiâ ductâ locum habet, Deo & Archiepiscopo debita.

CAP. II.

DE CAUSIS ECCLESIASTICIS.

*) Abhinc debent clerici omnes judicari agique coram domino Episcopo, vel eo, quem delegaverit causas ecclesiasticas inquisitum; sed laici in omnibus causis coram domino Rege postulantor, vel coram eo, cui vicariam jurisdictioni potestatem mandaverit; causæ tamen excipiuntor recensendæ, aliæquæ pares juri ecclesiastico propriæ: hæ sunt causæ ex capite Rapinæ, furtivæ rerum ex ecclesia ablationis, violentiæ ecclesiis, doctis viris, atque bonis ecclesiasticis illatæ, decimationis, votorum quorumvis, Testamentorum præsertim ad ecclesias aliæquæ sacra loca, itemque pauperes factorum, immunitatis ecclesiæ cujuscunque illi circa homines & bona, sive interius sive exterius constitutos competens. Eorum defensio, qui religiosas ad Stum Thorlacum, ejus limina, aliæque sacra cum suis reliquiis loca visum, protectiones susceperint. Matrimonium, omnesque aliæ causæ & actiones eò pertinentes. Quæstiones super

anno Christi MCCLXXVII. vid. eam in Hist. Eccl. Isl. Tom. I. pag. 386.

skal hvörfo hvör er getin lögliga. Um kvenna-
legord. Um frændsemis spell. Um hórdo-
ma oc frilullifi. Um meineida oc okr er men
bygja dauðt fe. oc um villu alla ok vantrú. oc þar
sem felldir verða ok keiptir andligir lutir skal um
þessi mál oc þau fleiri sem skiput eru i Kristnum
Reti hvortveggi veriandi oc sækjandi með vitnum
sinum oc gögnum koma til biskups orskurðar eða
hans Umbodsmanns.

III. KAPITULI.

UM MALASKOT.

Af þessum málum má ecki appellera or domi.
Ef þes manz mál er dæmt er han er ránsmrdr.
eða vili han egi aptr gialda. eða i hórdómi oc vili
han ecki vidskiliaz. eða slíkt annat oc því öðro er
Páfin dæmir. eða Kóngr lá sem han er ecki lyd-
skyldr under Keisara. Þat er hit *Þridia* ef
þeir sveria at hafa þat sem dómandi dæmir. hvat
sem þat er. Þat hit *fiórda* ef dómandinn stef-
nir manni til sin ok kemr han egi. þá skal han
halda þat han dæmir. Þat hit *finta* ef madr
rekr lítit mál dæmt oc verdr kostnadr meiri en
málit er vert. Þat hit *setta* er yfer domandi
segir sva sinum undermónnum at þat mál kemr
egi aptr fyri hann. Þat hit *siaunda* er ef þeir
króta menn til dóms oc verða á þat sáttir. Þat
hit *átta* ef magr skilst vid glæp sinn oc biskup
tekr hann or banni. þat skal ecke haldaz er so stórt
ligr vid. Þat hit *niunda* at egi skal reka lein-
gr

super statu alterius legitimo decidendæ. Stuprum
fœminæ illatum Cognationis violatio, adulteria & con-
cubitus. Perjuria & usuræ, ubi quis res inanima-
tas in fœnore collocaverit. Hæterodoxia quævis,
superstitioque. Simonia. ubi res spirituales emtæ
venditæque fuerint. Has causas cæterasque in jure
ecclesiastico laudatas tam reus quam actor cum mutuis
testibus & probationibus ad Episcopum deferunt de-
cidendas, ejusve procuratorem.

CAP. III.

DE APPELLATIONIBUS.

Hæ causæ appellari non possunt, causa raptoris dijudi-
cata, ejusque, qui rapta restituere distulerit, causa ad-
ulteri, simodo, desistere noluerit. Causa quam
ipse Papa, vel Rex, Imperatori nullo fidelitatis obse-
quio deditus judicaverit. *Tertia*, si juraverint se
ratihabituros rem quamcunque judicatam. *Quar-*
ta qui a judice citatus, non comparuerit, judicatum
soluat. *Quinta* si causa minoris momenti, amba-
gibus innodata fuerit ita, ut expensæ rem litigiosam
exsuperent. *Sexta*, ubi judex superior subditis
notum facit, eandem ad se causam nunquam revolutum
iri. *Septima* si eligunt arbitros communi consen-
su. *Octava* si reus recipiscitur, & ab Episcopo fue-
rit, ea propter absolutus. Res magni adeo momen-
ti minime valero. *Nona*, ultra *) tertium nemo
punietur

*) Confer. Cap. 5. infra

gur enn til hins þridia. ef maður fellr i bann af síálfo verkino.

IV. KAPITULI.

Sva seger Lögþók heilagrar Kirkiu at XVI. eru þeir atburdir at af síálfs síns verki fellir hvor á sík fullkómit Páfa bann sá er í þad vandkvæde hitter eitthvort. Nú af því at valla má illt varaz nema viti. þá syniz ofs nyttsamligr oc allrahellzt naudsynligt at Prestarnir se víssir at egi lári þeir fyrri vanvitzku sáker bannsetra menn samneita öðrum oc fara oleyfta. eða taki á sík þau mál oc látiz leyfa er þeir hafa ecki vald til. Nú er sá hin fyrsti atburdr af þeim XVI. ef nockuR fellr i fyrerdæmda villu fyrirlátandi retta tru. *Annarr* er sá ef nockuR ferr saman nyia villu. Sá er hinn þridi atburdur ef nockr tekr þa til sín eða ver þeira mál. Hin fjórði er sá atburdur ef nockuR seger so oc fylger því at ei er Rómaborgar kirchia höfud kristninnar oc se henni ei hlydanda. Sá er hinn fimti ef maður slærr klerk eða klaustframenn. eða odruvífu misþirmer með heiptugre hendi. Sá er hinn setti ef veralligir valldzmenn giora krafir oc uskyldugar pyndingar á klerka eða kirkjur

- a) Innocentius III. in Concil. generali MCCXVI. Romæ vid. Cap. 13. X. de hæreticis. Excommunicamus itaque & anathematizamus omnem hæresin, extolentem se adversus hanc sanctam ecclesiam, & catholicam fidem — condemnantes hæreticos universos quibuscunque nominibus censeantur, facies quidem diversas habentes, sed caudas ad invicem colligatas, quia de vanitate conveniunt in id ipsum.

e) Vid.

puniatur, ubi quis excommunicatione latæ sententiæ feritur.

CAP. IV.

Codex LL. Sanctæ ecclesiæ constituit sedecim esse casus, qui ipso facto excommunicationem (latæ sententiæ) papalem, cujusdam in eis reo inducunt. Ut ab ignotis cavere sibi malis vix ac ne vix potest ullus, videtur nobis utile & imprimis necessarium pastores scire, quod curare debeant excommunicatos prævaricatione ignorantie cum aliis conversari, capropter ecclesiæ superfluentibus animadversionem, neque causas in se recipiant, easve remitti simulent potestate omnino carentes. Est autem casus *primus* in his sedecim a) quo quis in condemnatam incidens hæresin veram deserens religionem. *Secundus* est, quo quis novam composuerit hæresin. b) *Tertius* casus est, ubi quis exceperit hos, eorumque defenderit causas. *Quartus* casus est, ubi quis dixerit, dictumque secutus fuerit, Romanam ecclesiam non esse caput ecclesiæ, nec ei obediendum. c) *Quintus* est, si quis clericum vel monialem verberaverit, aliove modo manu dolosa læserit. d) *Sextus* si seculares Præfetti exactiones, injustasque angarias clericis, ecclesiisve imponunt, haud abstinentes

- b) Ibid. §. 5. conf. Cap. XI. ubi Innocent. III. declarat hæreticorum fautores infames, item Cap. 8. ibid. denique Honorium III. Episc. Bononiens. 1224. C. 49. X. de sententia excomm.
- c) Vid. X. Tit. de sententia excommunicatione.
- d) Ex concil. Lateranensi ann. MCLXXIX. vid. Cap. 4. X. de immunit. Eccles.

kirkiur oc láta ei af lögliga amintir. 'oc 'ei 'skulo þeir vera fyrr leiftir en þeir hafa bætt rettliga. *Siaundi* er fa ef madr brennir kirkiu viliandi. *Atti* ef nockr brytr kirkiu eða gerir í henni nokut afskrámligt illvirki, rænandi í burt corpus Domini. eða briotandi altari eðr helgan Kross. eða giörir hann annat þvilíkt til háðungar Guds Retti. Sá er hinn *niundi* ef madr falsar Páfans bref. eða hefir hann þat sem hann veit at falsat er. þá er hann í banni. Enn eru þeir atburðir þeir er slíkt hit sama liggr við at því sem sumer meistarar guds laga segia. Einn er af þeim ef nockr samneitir banfettum manni í síálfum glæpinum veitandi honum fulsting eða Ráðagiorder þar til eða eftermæle. *Annarr* ef madr ferr með skot eða valslöngur til þess. at drepa kristna menn. Hion *síðarsti* atburðr er af þeim ef nockrer vardveita eður viðhafa lata Setningar eða Síðveniur þær sem heldr mega heita oveniur oc moti eru Guds retti oc heilagrar kirkiu frelsi. þeir oc sem þess háttar skipan seria. soþeir er rita oc ei síðr Valldz-menn jarlar forstiorar oc Radgiafar stada eða Borga hvort sem þesshattar skipaner eða Síðveniur giörar eða vardveitaz. oc aller þeir er þar eptir dirfaz at semia sína doma. þá eru í banni Páfans. Enn fyrir því at þeir atburðir sem í Guds lögum standa. oc fá fellr í Pafa bann er giörir kann síðr at beraz í þessum halfum Veraldarinnar sem ver byggium. þa látum ver undan lida þeim at snua í Norrænu. Nu er greinanda af þeim atburð sem

e) Vid. X. lit. de Raptorib. & incendiariis.

f) Crimen falsi anathemate feritur ab Innocent. III. Rom. 1213. vid. Cap. VII. X de Crim. falsi.

g) Vid.

res legitimè admoniti: illi nequaquam prius absolvuntur, quam condignam præstiterint satisfactionem.

e) *Septimus* est, si quis ecclesiam combusserit volens. *Octavus* si quis effregerit ecclesiam, aut in ea nefandum quid facinus commiserit, rapiens corpus domini aut altare aut crucem fringens, aut quipiam simile in contemptum divini juris faciens. f) *Nonus* ille est, quo, qui defalsaverit litteras Domini Papæ, defalsative documentis usus fuerit, feriaturo banno. Sunt & alii casus, eadem secundum quosdam juris divini magistros pœna sancti. *Primus* in his esto, g) si quis converteretur cum eo, qui excommunicatione latæ sententiæ fuerit gravatus, item qui eum auxilio, quinimo consilio & favore auxerit. *Secundus* si quis aut cathapultis ad occidendum christianos utitur. *Ultimus* horum casus est, h) quo qui servari fecerint (& adhiberi) statuta edita & consuetudines introductas contra ecclesiæ libertatem (atque jus divinum abusus inde merito nominandas) item excommunicamusi statuarios & scriptores statutorum ipsorum necnon potestates, consules. rectores & consiliarios locorum ubi de cetero hujusmodi statuta & consuetudines editæ fuerint vel servatæ, necnon & illos qui secundum ea præsumserint judicare vel in publicam formam scribere judicata. Quoniam autem reliqui ex sedecim Jus divinum prodiderit casibus excommunicationem Papalem eorum reis inducentibus, rarius in his mundi, quas in habitamus plagis, eveniunt, omittimus eos in Norvegicam transferre linguam. porro dicendum

g) Vid. X. de sententia excommunicant.

h) Hæc sunt verba Innocentii III. Romæ Lugdunensi Archiepisc. vid. Cap. 37. X. de sententia excomm.

sem i fimta stad er skipadr. ef madr flærr klerk
eda klauftra menn. þa fellr hann i Pafans bann. þar
falleraz i VII. tilfellum.

V. KAPITULI.

DE SUMMA REMUNDI.

Meistari Remundus seigir sua í sinni summa.
þat er vitandi ok val ástanda. hueriar þínur skyll-
daz á þá menn eptir gudz lögum sem sekiaz vil-
iandi af samneyti við bannsettra menn. enn þó er
þar grein á huart madrinn uerdr sua í banni at
allir þeir skolo falla í þúðlíkt bann. er honum
samneyta. eðr hann styrkia til at liggja lengr í
sinni illzku ok ufagnadí. ok falla þeir þá í þúðlíkt
bann sem hann. er i fyrstu var bannsettr. Enn
ef sá uar einfalldliga bannsettr. ok eingin skildagi
á settr. um þá sem honum semneyta. eða veita
nökkurn styrk. þá er þat greinanda. huart þeir
samneyta honum í sealfum glæpinom þeim er hann
er bannsettr af eða styrkia hann til þes með sinn-
ni ástundan. ok falla þeir þá í þúðlíkt bann. sem
hann er. skolo þeir þá lögliga laufn þiggja af
þeim forstióra heilagrar kirkju sem hann bannfær-
di í upphafi. er þeir sakaduz af samþykkt þes glæps
sem ádr var sua fordæmdr af yfir bodanum.
Enn

*) Hic Remundus est Raimundus de Penna Forti natione Ca-
talanus, ordine Dominicanus, Gregorii IX. Capellanus
libros quinque Decretalium ab Alexandro III. in quo
defecerat Gratianus ex Collectionibus prioribus compi-
lavit

dum erit de Casu in quinto loco constituto, qvo, qvi clericum vel monialem verberavit, excommunicatione papali feritur, verum ille septiplici modo fallitur (3. exceptiones septem admittit. has vid. supra pag. 43. intra variantes ex Cod 354. desumptas. ceteraque illuc pertinentia.)

CAP. V.

DE SUMMA REMUNDI.

Magister Raimundus his in suâ Summâ verbis loquitur: Sciendum est, atqve probe considerandum, quænam pænæ jure divino debeant imponi hominibus, qvi excommunicatis scienter communicaverint. Sed distinguendum est, utrum ita excommunicatus quis fuerit, ut omnes illi communicantes, eumqve in crimine suo adjuvantes eadem excommunicatione feriantur; tunc enim pari cum primo anathemate innodantur, si vero quis simpliciter excommunicatur, nulla de hominibus ei communicantibus, & auxilia ferentibus, adjecta conditione, distinguendum est, num reo communicaverint in ipso crimine, propter qvòd fuerit excommunicatus, illumqve sua auxerint opera, pari cum eo anathemate percutiendi: unde legitimam absolutionem accipiant ab eodem sanctæ Ecclesiæ Rectore, qvi ab initio excommunicaverat illum, propter ejus delictum communicatum, & a superiore ita excommunicatum
excom-

lavit circa ann. MCCXIII. vid. Petri Pithoei Synopsin Historic: eorum qvi Canones & Decreta ecclesiastica collegerunt. Corpori juris Canonici a Christoph, Henr. Freisleben edito præfixam.

En med þá at menn samneyti bannsettum manni. ok egi í fealsum glæpinum. helldr í kuediu. bæn edr bordi keri edr kossi. edr einföldu vidtali. þá falla þeir þar i it minna bann. þat sem forbod er kallad á norrono. ok af þeirra samneyti sekiaz egi adrir menn unde versus.

Supra delictis anathema quis efficiatur,
Huic orare vale communis mensa negatur.

Ver vilium ydr kunnigt gera af huerium tilfellum þer mega logliga aflakaz sem samanneyta bannsettum manni. sua at þeir falla i ecki bann edr forbod fyrí þá skulld.

AF MEISTARA GOFFRID.

Meistari Goffridus skyrir þetta efni yfir þesum versum

Utile lex humile: res ignorata. necesse
Hec anathema quidem faciunt ne possit obesse.

I fyrstu talar han af nytsemd þes sem talar vid hinn bannsetta huerlu hun aflakar han. sua sem þá ef hann heimtir skulld sína af bannsettum manni. I annan stad aflakar hann ok stundum nytsemd hins bannsetta ef maðr talar vid hann sua at hann leitar at snúa honum til leidrettu. ok idranar sinna údáða. ok eggjar hann til aflausnar at beidaz. Lögligt samband millum bónda ok húsfreyu aflakar hana sua at hon sekiz egi af samneyti bannsetz bónda síns. ef hön vardueitir sik fyrir eikum hans bannsettum. Skyldug lydni ok þíónusta aflakar börn hins bannsetta manz. ok þau skullda

excommunicantur. Qvi vero excommunicato communicaverint non in crimine, sed tantum modò salutatione, oratione, mensa (comedendo) vale (o banæo) osculo, vel simplici colloquio, excommunicatione minori, *forbod*, (interdictum) Norvegicè appellamus subijciant, neque horum communionis alii fiunt rei, unde versus:

Supra delictis anathema quis efficiatur,
Huic Orare, Vale, communis mensa negatur.

Notos vobis facere velimus casus legitime excusantes cos, qvi communicaverint excommunicato, qvominus in excommunicationem aut interdictum ea propter incidant.

EX MAGISTRO GOTOFREDO.

Magister Gothofredus his verbis hæc explicat:

Utile lex, humile, res ignorata, necesse,
Hæc anathema qvidem faciunt ne possit obesse.

In primo loquitur de utilitate excommunicatum alloquentis; cum excusante, cum scilicet debitum excommunicato condicit. Secundo excusat eum utilitas excommunicati, cum excommunicatum alloquitur, ut eum convertat in correctionem & pœnitentiam suorum malefactorum, eiqve svadeat absolutionis petitionem. Legitimum conjugium inter virum & fœminam excusat eam, qvominus ob communionem cum marito excommunicato puniatur, si modo à condemnatis operibus ejus conservaverit sese. Debita obedientia & servitus excusat liberos excommunicati; itemque

skulldahiú hans sem egi mega við hann skilið. ok veraz þó við at vera samuinandi edr samþyck hans glæpum. Þetta er þó af þeim einum börnum rer skillt sem þá ero undir hans valldi ok enn egi útleyst af föðrgardi. Vuitand má affaka þann sem bannsettum manni samneytir. sua at hann veit egi þann bannsettan vera. ok þiat eins þó ef hann úvitand má rettliga virdaz honum varkyn-dar. Naudsyn má ok metáz manni til affakanar. sua sem þá ef nockr madr fer at naudsynium um þat land sem bannsettr lydr byggir. ok fær hann egi fordaz þeirra samneyti.

VI. KAPITULI.

HER VATTA KIRKIU LÖGH.

Sú er *in decretis* ord hins heilaga *Gregorii causa prima* qvestione tercio capitulo. Si quis dator. &c. Ef nockr madr selr eda kaupir við fe guds eign kirkju ok helga stadi. edr beneficia kirkiunnar. er sumer menn kalla prouendr. þá fer henni tíón með simonispeng. ok ef hann stadfestiz sua mikilli illzku. þá se hann bundinn í eilifu banni.

VII. KAPITULI.

SKIPAN INNOCENTII (II. PAUA. (IN CON- CIL. LATERAN. II. MCXXXVIII.)

Þat fyrirbiódum ver af páualigu valldi. ok rök-semd. at engi madr skuli eigna ferm ega at erfðum kirkjur

ejus famulos ab eo discedere non valentes, modo sibi caveant à connivendo & consentiendo criminibus ejus. Hæc autem de iis tantum liberis intelligenda sunt, qui adhuc in patria sunt potestate nondum emancipati. Ignorantia excusare potest excommunicato communicantem, illum excommunicatum esse nescientem, si modo legitimè judicari possit, istius facti ignarus. Necessitas etiam inter ea venit, quæ legitimè excusant; v. g. si quis necessarium per regiones à populo excommunicato habitatas iter fecerit, nec à communione illorum cavere sibi potuerit.

CAP. VI.

HIC RECENSETUR JUS PATRONATUS.

Hæc sunt in Decretis verba Sancti Gregorii Caus. I. Quæstione (3) Capite 3. (rectius 2.) Si quis dator vel acceptor Dei Ecclesiastica beneficia (quæ quidam præbendas vocant) sub pecuniæ interventu susceperit, sive dando emerit, sive accipiendo vendiderit, à Simonis non excluditur perditione, sed si perseverans fuerit, perpetua mulsetur damnatione.

CAP. VII.

CONSTITUTIO. INNOCENTII (II.) PAPÆ.

(C. 7. CAUS. IIX. QV. I.

Apostolica auctoritate prohibemus, ne quis ecclesiam & præbendas, præposituras, (capellanas) aut aliqua

kirkiur. ok præuendr. profastdæmi. edr onnur of-
ficia kirkiunnar. edr dyrfiz á þær sækia. ok ef
nóckr madr er sua dygdarlaus at slíks dirfiz. ok
fækiz af sua afstcapligri agyrnd. þá skal hann móta
skylldugri pínu. ok þarnaz þó þes sem han beiddiz.

IX. KAPITULI.

EX CONCILIO TOALETANO KIRKIULÖGH.

Nóckuri menn beidaz moti röksemd ritninganna
at kirkiur þær sem þeir reisa se med þeim mál-
daga vígðar. at þær eignir sem þeir hafa til kir-
kiu gefit skuli vera undir leikmanna skipan ok
forsíó. Nú er skylldugt at rétta sua þat verk
um lidit. at ok se þat sua bannat. at gera hedan
af. ok allar kirkiu eignir skulu heyrta hedan af bi-
skupsvalldi til. ok se undir hans skipan. eptir þúf
sem gudslögh standa til at fornu.

X. KAPITULI.

EX CONCILIO — KIRKIULÖGH.

Þat er ok stadfastliga skipat at allar kirkiur med
sinum eignum ok tíundum ok öllu líno gozi se i
biskupa valldi. ok standi undir þeirra skipan iaf-
nan ok forfécó. Engum manni skal þat lofaz at
látaz egi vita um allt þat sem gudi er helgat.
huart sem þat er madr edr kuíkuendi. edr akr edr
huat sem eign er edr gudi gefit. þá er þat ein-
kanliga helgat honum sjálfum. ok skal undir ken-
nimanna valldi vera. ok fyri þúf má engi madr
sik med þúf afliaka. sá sem guds eign tekr. ok hei-
laga kirkiu án biskups ráði. edr rænir. settz á edr
luckar. ok kirkiu ránsmaðr skal hann dómaz egi
medan

ecclesiastica officia hæreditatis jure valeat vindicare aut expostulare præsumat, quod si quis ita improbus aut ambitionis reus attentare præsumserit, debita pœna multabitur, & postulatis carebit.

CAP. IX.

JUS PATRONATUS EX CONCILIO TOLETANO.

Sunt, qui postulent contra rationem scripturarum ecclesias, quas fundaverint hac conditione consecrari, quod bona a sese ecclesiis oblata, dispensationi & providentiæ laicorum subsint. Hanc autem præteritam consuetudinem necessum est ita emendare, ut posthæc omnino illa prohibeatur, & omnia ecclesiarum bona pertineant ad jurisdictionem Episcoporum, quemadmodum jus divinum constituit olim.

CAP. X.

JUS PATRONATUS E CONCILIO. . . .

Strictè constitutum est, quod omnes ecclesiæ cum suis possessionibus (fundis) decimis, omnibusque bonis, (æ mobilibus) sint in potestate Episcoporum. eorumque semper dispensationi, curæque subjaceant, Nemini permittatur simulare nescire Deo consecrata sive homines sint sive animalia cætera, sive ager sit, sive aliud quidquam divini ante hæc juris factum vel posthæc dedicatum. Hæc ipsi proprie sunt consecrata sub clericorum potestate permanens, ideoque nullus semet excusare potest, res divinas & sanctam ecclesiam capiens sine consilio Episcopi, easve rapiens,

medan hann gelldr egi aptr þat er han tók. ok bætir þat sem hann braut við gud. ok heilaga kirkiu. enn ef hann vill egi böta. þá skal hann bannsetia.

XI. KAPITULI.

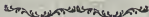
EX CONCILIO LATERANENSI KIRKIULÖGH UM KIRKNAFRELSI.

AF þí at ofdyrfd nockurra leikmanna hefir sua mikin frammgang. at þeir skipa klerkum kirkiur ok taka af þeim þá er þeir vilia utan biskups ráð er þar á valld yfir. sua taka þeir ok optliga fasta eignir kirknanna ok annat hennar gods þat sem kirkiunum tilheyrir. skeyta ok skipta þanning sem þeim líkar. þá biódum ver at bannsetia þá. enn klerkr. sá sem kirkiuna þiggr af leikmönnum utan forseo biskups síns. þá missi hann heilagrar þíónofstu. ok ef han stendr í þí með þrái þá se hann aflettr öllu kirkiu embætti. sinni sæmd ok vigslu palli.

XII. KAPITULI.

SKIPAN ALEXANDRI PAPE TERCII.

MEÐ þí at guds höll heilög kirkia má egi vera í erfd tekin með rettu. þá samir með ongu móti þat at þola ok samþyckia. at klerkar hafi kirkiur. ok halldi sua sem með eiginligu valldi þer sem þeirra forellar höfdu reisa látit. edr leikmenn veitt þeim eda skipa sínom sonum edr nockurum öðrum &c.

spolians aut abstrahens; horum quisque ecclesiarum habeatur raptor, donec ablata restituit, & Deo, & sanctæ ecclesiæ pro suo delicto satisfacit. Qvi satisfacere noluerit, excommunicetur.

CAP. XI.

JUS PATRONATUS EX CONCIL. LATERAN.

(ann. MCLXXIX.) De IMMUNITATE

ECCLESIAE (c. 4. X. de Jure Patr.

Præterea. Quia in tantum quorundam laicorum processit audacia, ut Episcoporum auctoritate neglecta, clericos instituunt in ecclesiis, & removeant, cum voluerint, possessionem quoque atque alia ecclesiastica bona pro sua voluntate plerumque (scotant &) distribuunt ipsos anathemate decernimus feriendos. Clericus autem, qui ecclesiam per laicos sine proprii Episcopi auctoritate receperit communione privetur, & si perstiterit, à ministerio ecclesiastico, & ordine deponatur.

CAP. XII.

*) CUNSTITUTIO ALEXANDRI PAPÆ
TERTII

Cum sanctuarium Dei jure hæreditario teneri non possit, non decet aliquatenus sustineri, ut clerici ecclesias a parentibus suis fundatas propria auctoritate detineant, aut laici filiis, vel aliquibus aliis concedant easdem.

P 5

*) P.

*) Alexandri III. hæc sunt verba ad Adonensem Episcopum Anno MCVXXX Romæ in Apuliam vid. Cap. 15. X. de Jure Patronat.

*) P. SCHALAHOLDEN ET B. HOLEN. EPI-
SCOPIS. ET ALIIS ECCLESiarUM PRÆLA-
TIS ET CLERICIS UNIVERSIS PER
ISLANDIAM CONSTITUTIS.

Quamvis insula vestra longo terrarum tractu ab Ur-
bis partibus sit remota, vos tamen, quod Apostolicæ
provisionis, non sitis extorres, æstimare debetis, cum
ex injuncto nobis Apostolatus officio facti simus secun-
dum Apostolum sapientibus & insipientibus debitores,
& ita pastorem sollicitudinem gerimus de propinquis,
quod eam extendimus etiam ad remotos, quos absentes
corpore, spiritu vero præsentis, caritatis brachiis am-
plexamur. Sanè dilectum filium Erlend Abbatem
latorem præsentium, quem ad nos transmittere cura-
vistis, boni testimonii virum, paterna benignitate acce-
pimus, & sicut eo didicimus referente, licet nullas ex
parte vestra portaverit nobis litteras sigillatas, quas ta-
men asseruit se amisisse, in maris periculis constitutum,
nonnulla in partibus vestris, velut in usum & consue-
tudinem sunt redacta, quæ ab agro Dominico sunt stu-
diosius extirpanda, ne per spinas & tribulos semen
Evangelicum suffocetur, inter quæ sequentia duximus,
ad cautelam exempligratia exprimenda; ut per ea stu-
deatis

*) Hæc Innocentii Papæ III. Epistola ex lib. I. num. 320 apud Ca-
luzium (in Collect. Epistolar. Innoc. III.) scripta est A. D.
MCXCVIII. Paulo Jonæ Episc. Schaloltenfi qui consecra-
tus fuit anno MCXGV. an. MCCL. MCCXI, & Brando
Sæmundi Holensium Episcopo ejus nominis I, sed Or-
dine IV. qui anno MCLXIV. consecratus fuit; vid. Hist.
Eccl. Isl. Tom. I pag 300. coll. cum pag 330. ibid.

deatis cetera vitia capitalia evitare, per quæ ira Dei venit in filios diffidentiae, qui stercorea pro croceis amplectuntur, & luci tenebras anteponunt. Et ut incipiamus a primo inobedientiae vitio, per quod peccatum intravit in mundum; cum in Ecclesia Dei diversi gradus ad instar cœlestis Curiae sint distincti, ut secundum dispositionem superiorum obtemperantibus inferioribus cuncta ritè procedant, unde & Romana Ecclesia tanquam magistra non humana sed divina dispositione universis, & singulis per orbem Ecclesiis est prælata, ut ad eam velut Caput aliæ sicut spiritualia membra respondeant, cujus pastor ita suas aliis vices distribuit, ut ceteris vocatis in partem sollicitudinis solus retineat plenitudinem potestatis, ut de ipso post Deum alii dicere possint, *Et nos de plenitudine ipsius accepimus*, sicut idem E. Abbas nobis diligenter exposuit, qui sunt inter vos subditi, dum Prælati suis in his quæ agunt perperam, nolunt humiliter obedire, ac secundum ipsorum monita salubria declinare a malo & facere bonum, contra torrentem dispositionis divinæ brachia nituntur extendere, & quasi contra stimulum calcitrare, quæ sic disposuit gradus & ordines differentes, ut reverentiam minores majoribus exhiberent. Profecto qui talia agunt, regnum Dei non possidebunt, erroris magnitudinem non pensantes, cum secundum prophetam peccatum hariolandi sit repugnare & scelus idolatriæ nolle acquiescere. Hi nempe vel sunt potentes; & peccata sua propria temeritate defendunt, non attentes quod legitur: *Potentes potenter tormenta patientur*; & *deposuit potentes de sede*, vel minores & ut licentius prouant in peccatum majorum tuitione deffendere se nitantur, declinantes corda sua in verba malitiæ, ad excusandas excusationes in peccatis; tanquam in extremo examine quando unusquisque

onus

onus suum protrahit illi possint eos à ventura ira defendere, qui pro suis sceleribus æternis incendiis reservantur. Quid de homicidiis, incendiis & fornicationibus referemus? & quod excommunicatis communicare præsumitis, & præsertim Svero & excommunicato & apostata, Deo, & sanctis ejus pro suis actibus inimico. Si vellemus ad unguem singula persequi, quæ inter vos dicuntur peccatis exigentibus frequentari, pagina cresceret in immensum, & tædium legentibus & audientibus generaret. Dolemus ergo plurimum & tristamur, hæc inter vos libere perpetrari. Sed veremur admodum & movemur, ne forte (quod absit) propter dissolutam negligentiam vestram ista proveniant, quæ dum negligitis perturbare, quid aliud facitis quam fovere, facti canes muti, non valentes latrare? quibus dicitur per Prophetam: *Clama, ne cesses, quasi tuba exalta vocem tuam, annuntiabo populo meo scelera eorum, Et domui Jacob peccata eorum.* Unde Apostolus inquit Ephesiis: *Mundæ sunt manus meæ a sanguine omnium vestrum. Non enim superfugi, quominus annuntiarem vobis omne consilium Dei.* Mundus ergo à sanguine ipsorum non esset, si eis annuntiare Dei judicium nolisset: quia cum increpare delinquentes noluerit eos procul dubio tacendo pastor occidit. Cum itaque in tremendi die judicii de vestris & subditorum vestrorum actibus debeatis reddere rationem, quin etiam, & de omni verbo otioso quodcumque locuti fueritis; hortamur universitatem vestram, monemus in Domino, & per apostolica scripta mandamus, quatenus contra delinquentes quasi contra bestias Ephesi viriliter exurgentes, ne post cursum vitæ labentis in manus Dei viventis (quod horrendum est) incidatis, murum vos pro domo domini non dubiteris opponere, & contra faciem Damasci tur-

rim

rim vos inexpugnabilem opposcentes, evellere ac destruere, ædificare pariter, ac plantare unanimiter procureris quæ in Ecclesia Dei evellenda & destruenda, ædificanda fuerint & plantanda. Ceterum quoniam adhuc habemus multa vobis dicere quæ non possunt commode per præsentem Epistolam declarari; præmissis breviter prælibatis, caritati vestræ duximus prædicendum, quod auctore patre luminum, à quo omne datum est optimum, & omne donum perfectum, in proximo invento viro secundum cor nostrum, cum ad vos mittere disposuimus: per quem de singulis quæ omittere vel facere debeatis & omnibus quæ fuerunt nobis ex parte vestra proposita, cum ad vos venerit efficiemini certiores. Datum Reat. III. Kal. Augusti, &c. Epist. 321. pag. 179. a.

In eundem fere modum scriptum est Principibus & populis per Islandiam constitutis. Quamvis Insula vestra ut supra &c. usque ad verbum liberè perpetrari; quos salvos fieri cupimus, & ad agnitionem veritatis venire, ad quod viam vobis salubriter præparabit, si habueritis in his quæ Dei sunt obedientiam ad prælatos. & eos imo Deum in ipsis curaveritis honorare in quibus contemptis Deus spernitur, & in receptis recipitur, & etiam honoratur, & opera impenderit in operibus pietatis, & præsertim eleemosynis conferendis, quarum efficaciam scriptura commendans inquit: Sicut aqua extingvit ignem, ita eleemosyna peccatum exstingvit Ceterum quoniam adhuc habemus &c. ut supra. Datum ut supra.

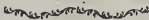
BREF PA'LS ERCHIBISKUPS I NIDAROSI.

In nomine Domini amen. Paulus Dei paciencia nidrosiensis ecclesiæ archiepiscopus. halluardus hamarensis salomon oslocensis. Ericus stauangrensis. ejusdem gracia

cia episcopi nidrosiensis ecclesiæ suffraganei universis christi fidelibus per nidrosiensem provinciam constitutis salutis eterne gaudium in filio virginis. Residentes in sacro provinciali concilio præparacione morum & statu ecclesiæ reformande & ab inimici frameca animabus nostro regimini commissarum eruendis prout ex injuncte nobis debite servitutis obligamur. in nomine patris & filii & spiritus sancti. Imprimis statuimur de vitta & honestate clericorum. ut casto & continenter vivant statuta prædecessorum nostrorum & præcipue duo ulteriora felicitis recordacionis Elavi Archiepiscopi prædecessoris nostri in concilio bergensi. edita innovamus. approbamus. satificamus (*melius* ratificamus) omnibus aliis & singulis prædecessorum nostrorum statutis in concilijs provincialibus quæ præter jura vel contra canones sunt edita penitus abrogatis. propter quæ in istis nostris statutis sub sequentes penas & modum puniendi transgressores & præcipue notorios fornicatores & eorum focarias. ad jus commune reducentes. Item statuimus. ut in monasteriis. quibuscunque nullus precio vel pactione recipiatur. in fratrem vel sororem nec prebendarios seu prebendarias. sine suorum dyacesanorum consensu. quod si factum fuerit ipsi recipientes tales pactiones sive bona ex ipsis provenientia. ipso facto. totius administrationis jure. & prelationis auctoritate sint privati. Dan-tes vero & consentientes. ad arbitrium dyocesani puniatur; & quod Abbates. & abbatisse in sua consecratione iurent & moniales in suis benedictionibus. ut his non consentiant corporale præstent iuramentum. Item sacro approbante concilio docuimus omnes & singulos. clericos. cuiuscunque. condicionis. status dignitatis. vel ordinis. existant. privilegiis sedis Apostolicæ. qualitercunque abutentes. seu casus ab episcopis servatos seu per provincialia vel sinodalia statuta sint temere usurpantes. vota peregrinationis auctoritate propria pro suo libitu

libitu indiscrete commutantes. vel penitencias publicas relaxantes ipso facto excommunicationis siue subiacere. Item statuimus ut clericus cujuscunque status ordinis. vel dignitatis ex istac. qui procurat a rege vel a seculari potestate discrete vel indiscrete. manifeste. vel oculte contra iusticiam se teneri. quominus pro suis excessibus a suo iudice ecclesiastico corrigatur. ipso facto excommunicationis sententiam incurrant. Item præcepimus quod statuta Domini Vilhelmi sabinenfis. Cardinalis. condam legati ad norvegiam diligenter observentur & singulis annis in synodis publicentur. Item prohibemus sub interminatione maledictionis eterne. ne aliqui indiscretas. indulgencias. pronunciare præsumant. Item statuimus quod claustra monialium. sub diligenti custodia. & firma clausura precipue de nocte observentur. nec clericos. vel laicos. religiosos vel seculares post earum vespervas ad se ingredi permittant. nisi urgens necessitas. & evidens utilitas. id exposcat. & tunc non in locis & horis suspectis. Item declaramus quod episcopi quilibet in sua dyocesi. archiepiscopus in tota provincia. possint dispensare. vel dispensando relaxare. statuta sacra observacione ieiuniorum. & feriarum. & nullis nisi ex commissione. ipsorum sibi specialiter facta. Item quæ in statuto. bone memorie. domini Elavi caveror ne sacerdotes vel alie ecclesiastice persone. non admittantur ad penitentiam. nisi decimam partem bonorum per ecclesiam acqvistorum ecclesie relinqvant interpretantur. nomine penitencie. quantum ad illum articulum absolutiorem intelligi. nunquam possint audiri & ad veritatis viam induci. ac etiam salutaria consilia eis impendi vel etiam pro aliis suis pccatis absolucionem obtinere. Item statuimus ut nullus sacerdos vel clericus infra sacros ordines constitutus. qui usque ad extremum vite sue in concubinato notorio compertus fuerit. perdurasse ad sepulturam infra muros. vel parietes aut in atrijs vel vestibulo

stibulo ecclesie. cujus thorum meretricis amplexibus compertus est violasse. vel eciam cujuscunque alterius ecclesie. quantumcumque dignam peregerit pœnitenciam ob detestacionem tam fedi criminis. admittatur. & quicunque talis in ecclesie vestibulo vel alio sepeliverint vel scienter admiserint eo ipso ab officio & beneficio sint suspensi. Item circa canonicas sanciones statuimus. minus ut concubinis seu focariis clericorum infra sacra constitutorum injungatur penitencia tamquam & sacrilégio. pro adulterio. sc. si occulte sint. si vero sint notorie nisi monite. a peccato destiterint excommunicentur. & publice excommunicate in sua malicia perdurantes in ecclesia nuncientur. Item precipimus quod episcopi & eorum officiales clericos habeant in ratos ad eorum acta fideliter conscribenda. Instanter statuimus quod nulli laico de cetero præpositura vel alie causæ spirituales vel spiritualibus annexe committantur. Item statuimus quod procuratores prepositorum sive exactores nullam multam pecuniariam levent sine scitu sacerdotis parochialis. & quod idem sacerdos copiam omnium sic levatorum in scriptis exhibere valeat domino episcopo requisitus. Item prohibemus ne episcopi abbates abbatisse seu alii ecclesiarum rectores vel prelati presumant suarum ecclesiarum predia terras vel quascunque alias possessiones de cetero alicui tradere. vel concedere pro suo perpetuo. Quod si alicubi attentatum invenitur in irritum revocamus. terras & possessiones predictas sic alienatas ad jus & proprietatem ipsarum presentis auctoritate concilii reducentes. In quorum omnium testimonium & evidenciam firmiorem sigilla nostra presentibus appensa. Datum nidrosie anno gracie M^o. CCC^o. XXX° IIII. decimo Kal. Octobris.

INDEX VOCUM

QVÆ IN
JURE ECCLESIASTICO ARNÆANO,
ET
ANNOTATIONIBUS RARIORES
OCCURRUNT.

A.

A *frekiinn* exemptus, ereptus, abrogatus, translatus, casus, occisus p. 48 à verbo *at taka af* eximere, eripere, accipere, desumere, abrogare, *at taka af dogum*, 3: eripere aliquem ex diebus 3: ex vivis, Dan: *at tage en af dage*, hinc locus supplicii *afroku stadr*.

A'greiua dissentire p. 54.

A'lag f; impositio *um álogu* obl. causæ, cum impositione 3: per impositionem p. 20. 2) additio 3) multa 5) exactio p. 98. Dan. *paalag* ab *a* particula augente, vel præposit. á in, & *leggia* ponere, Dan. *lagge*.

Apna Vesperas, accus. pl. á nom. *apnar*, singul. *apn* vesper contracte pro *aptau* p. 162. Dan. *afien*, German. *abend*.

Apsrger, 1) refectum, 2) reclusum, ab *aprr* iterum, & *gera* facere p. 170.

Atquædi, n. sententia p. 132. composit. ab *at* particula intensiva, & *quædi* dictum, carmen, Anglos. *cwíde*, quod a verbo *at quæda* dicere, Goth. *quithan*. Anglos. *cwethan*. Franc. & Alainann. *quedan*.

Ærendrekum m. abl. plur. emissarii a nomin. sing. *arind reki* negotiorum gestor, mandatarius, emissarius A. S.

Q

Æren-

Ærendraca nuntius, legatus apud Edv. Lye in Dictionario Saxonico-Gothico-Latino, composit. ab 1) *ærindi* A. S. *arendr*: nuncium, legatum, negotium, unde *erinda* Germ. *creu* expedire, perficere, exsequi. aliud est *erundi* n. oratio quod a græco *επειν* dicere. 2) *reki* pulsor, executor a verbo *at reka*, Germ. *rechen* peltare insistere, scribitur etiam *öreudi* & *öreundi* quò fides adstruitur conjecturæ Wachteri. quod *ereu* ab *ερα* cura veniat.

Æztr, summus superlat. vid. I. Olavii Syntag. de Baptismo ubi huius primitivum illi est *ôdr* ingenium, unde *ædliugr* v. *Ödliugr* vir nobilis, princeps, Rex, A. S. *eadliug* in Testam. Ætelsani apud Edv. Lye.

B.

Bauufera, bannire, banno ferire, excommunicare à *baun* n. bannum prohibitio, & *færa*, ferre quasi ferre in bannum. Dan. *bauufore* hinc *baunfærsla*, *baunforsla* excommunicatio, *baunfærdr* excommunicatus. 134.

Barn burdr, m. puerperium p. 4. a *barn* puer, partus, infans, & *burdr* de quo infra.

Berla, accus pl. a nominat. *berlar* a sing. *berill* m. vas quodcunque gestatorium, Celtis, Cambrobrit. Gallis *Baril*, Ital. *barile*, Germ. *bar* vas, dolium, unde Gallis hodie dum *barillet* vasculum, vocatur hodie dum Insulanis borealibus *bellar*, r in liquidam l mutata monente doctiss. J. Jonsonio de Urdis, omnia descendunt à verbò *at be-ra* ferre, gestare, portare Celtis *bare* apud Leibnit.

Birting f. 1) claritudo ut *f birtingu* prima luce 2) manifestatio declaratio ut p. 50. 3) apparitio, ut *birting beilags anda* apparitio spiritus sancti, 4) promulgatio ut *birting log-mal'sins* promulgatio legis, A. S. *beorbtænes* a *birta* lux, lumen, claritas, splendor, quod iterum forte à *bar* nudus, apertus, manifestus.

Biskupan, f. Episcopatio. Germ. *Weibung*, actus quo Episcopus confirmandis manus imponit, è verbo *at biskupa* Episcopare confirmare A. S. *biscupgan* omnia a. subst. *Επισκοπος* inspiciens, superinspiciens, hodie superintendens ab *επι* & *σκοπεω* video.

Brennuargr, incendiarius p. 46. 1) a subst. *breuna* ustio, combustio, incendium. A. S. *brenning*, a verbo *at breunna*, Germ.

- Germ. *brennen* urere, inflammare, facere ut ardeat, Græc. *πυρρην* burere. 2) *Wargr* 1) extorris, exul. 2) fero, a verbo at *wrekiā* & *wrekiā*, *wrekiā* pellere, expellere vid. Wachter. in voce *Warg*.
- Brada* liqvescere p. 61. Germ. *braten* affare igne torrere. A. S. *bredan*, Franc. *praten*, *braten*. Belg. *braden* Sv. *brada* quæ Wachtero à Græc. *πράτειν*.
- Burdr* m. 1) onus, 2) actus ferendi, 3) partus, uberis, 4) tempus uterum gestandi, 5) actus pariendi p. 104. 6) conditio nativitate acquisita ut *komin af báum burdi* splendidis natalibus ortus, *velborin* bené natus.

D.

- Dumbi* 1) mutus, elingvis atqve simul stupidus p. 56. Germ. *Dumb*, Belg. *dom*, Dan. *dum*, A. S. *dumba*, *dumbe*, Angl. *dumb*, quod idem est cum Germ. & Dan. *stumm* Belg. *stom*, Franc. Svec. *stum*, omnia sunt Wachtero ab Hebræor. *dom* mutus & *dom* mutum esse.
- Dysa*, mergere p. 6. A. S. *dypan* Sax. *dyfan* immergere, Germ. *dopfen*, Dan. *dyppe*, unde *dobe* Angl. *to dye*.

E.

Ef n. dubium 204.

Efna præstare p. 554. A. S. *efnan*.

Eidrof n. fractio jurisjurandi, perjurium ab *eidr* m. juramentum Goth. *airb*, A. S. *airb*, Alam. Dan. *eid*. Belg. *ced*. Angl. Oarb. latinis ævi medii *atha*. origo vocis aliis est Hæbr. *ced* testimonium, aliis Græc. *ατα* diræ, Aliis A. S. *ee* lex, jus. Deniqve Wachtero A. S. *ee* religio, secundum quam (sc. jurantis) semper præstari debent juramenta, & *róf* ruptura à verbo at *rísfa* rumpere, frangere p. 148.

Eidrosi m. juramenti fractor. perjurus. p. 148.

Einbleipr 1) solivagus p. 136. 2) cælebs 136. 3) *einbleipingar* in plurali sunt errone, fures, Dan. *landstrygere*, ab *eim* solus & *laupa* v. *blaupa* currere, Germ. *lauffen*. Dan. *løbe*. Svec. *löpa*. Belg. *loopen*. Græc. *λαφύξω* festino.

Einseidr m. iuramentum solitarium sc. corpore, proprium, quod quis solus præstat, ab *einn* solus, & *eidr* iuramentum.

Enda 1) finire, terminare, 2) consummare, perficere, ad finem perducere. 3) præstare, promissa solvere. A. S. *endan*. Franc. Alem. *enou*. Dan. *ende* a primit. *ende* finis.

F.

Fångadr facultatibus instructus, particip. verbi *at fanga* capere, occupare, acquirere. A. S. *fangan*, *fengan*. Germ. *fangen*. Dan. *fange*. à *Fang*. 1) captura. 2) acquisitio. 3) foetus animalium præsertim vaccarum. 4) amplexus, res ulnis excepta. 5) sinus. *at fara til fanga*, *at fongum* venatum ire, *fong* facultates, res acquisitæ.

Fernöttingr m. quadrinoctium p. 182. a *fer* pro *fiór* a *fióvir* quatuor, & *nótt* nox.

Festa firmare, figere, munire, stabilire. A. S. *fastian*, Angl. *to fasten*, hinc alii significatus, ut sponsare, desponsare p. 110. stipulare, ut, *Efeidar verða festar* si iuramenta stipulentur p. 183. *fasta lög fyrí lóð* fundum lege munire, legem fundo præfigere 3; inhibere p. 186. *fasta fót* pedem 3; domum, mansionem figere.

Festling f. confirmatio, translaté sponsalia, p. 118. quæ sunt confirmatio desponsationis, seu tractatus sponsaliti, A. S. *fastuug*. Angl. *fastening* fixura, confirmatio, colligatio, munitio, vinculum. Germ. *fest*.

Finz 3 perf. imperat. verbi *at finna*. A. S. *findan*, Dan. *finde* Aleth. Franc. *finan*, Germ. *finden*. 1) invenire, 2) cognoscere, 3) experiri, 4) decernere, statuere, definire, disquirere, *finz þat mál fyrí biskupi* causa coram Episcopo disquiratur, cognoscatur, conf. Cod. Christianei libri VI. Cap. XXI. art. I. ubi *da skal fageden finde þam sageslos*: quæ vertente Hojelsenio, tum iudex eum absolvat, verbo tenus melius verterentur, tunc iudex cognoscat, v. decernat eum infontem, 5) convenire *at finna einn* convenire aliquem. *finndr* conventus, 3) res inventa.

Fóðrgarðr patriæ sedes, plerumque ut p. 58. sumitur. pro patriâ potestate: *leyst af fóðr garði* patriæ solutus potestate, à *fadir* pater & *garðr*.

For-

Forrada genit. plur. a nomin. *forradi* dispensatio, at *basa forradi* curare, curam gerere, a verbo *at ráda fyrir* præesse, regere p. 20. diverso significato occurrunt p. 132 ubi *Forradi* significat matrimonium de quo infra in *Ráðspell*, at *leita sér forrada* quærere sibi adjumentum, prospicere sibi de conjuge, compositum à præposit. *for* præ; & *rád* matrimonium.

Forsiá f. 1) providentia, p. 42. 2) cura A. S. *forefœvung*, *forefœvung*, à præpos. *for* præ & *siá* videre. A. S. *for* et *fore-fœvuian*.

Forstjóri m. præfectus, Rector, gubernator, à præpos. *for* & *stjóri* rector, à verbo *at styra*, A. S. *stiuren styrau*, Dan. *styre*. Franc. *stiuren*, *stjurren* v. *styra*. Germ. *stevren* regere, significatio per metaphoram a rectoribus navium ducta, qui clavum *Styri* A. S. *steore* tenendo, navim gubernare (*at styra*) dicuntur. Thema in verbo *steyren* remigare literis transpositis, potius quam *steyr* carina quæsit Wachterus.

Forverk n. vox dubia, aut enim significat pabulum, & tunc compositum a *for* contracte pro *fodr* pabulum, A. S. *fother*, *fothur*, Franc. *fouther*, *four*. latin. barb. *fodr* drum, Germ. *fuer*, Dan. *foder*. a verb. *at fodra* victum præbere, aut a *for* partic. intensiva & *verk* opus quasi opus pernecessarium.

Föstr m. 1) victus, p. 62. 2) foetus, partus. 3) educatio, A. S. *foster* pastio, Dan. *foster* a verbo *at fostra* educare.

Frammfarin 1) transiens sc. e mundo A. S. *framfærende* ut *færan fram voruld* a mundo discedere 2) procedens particip. verbi *at fara fram* procedere, transire, pergere, compos. a *fram* a absc. de loco, ulterius, recta, Germ. & A. S. *fram*; & *fara* proficisci, ire, Germ. *faren*, Dan. *fare*, quod Wachtero a *nos* pes.

Fúlga f. pretium præstandi victus p. 18.

Fullvetti n. jus perfectum, sumitur etiam pro poena juris perfecti in altero læsi, compos. a *fullr* plenus Germ. *voll* plenus, confertus, perfectus, Dan. *fulld*, & *vettr* jus Germ. *Recht*, Dan. *ret*.

Fína putrescere, carie consumi. A. S. *fuban* p. 28.

Fyrirgert 3. præf. imperat. aët. verbi *at fyrirgera*, perdere, committere A. S. *fordon*, a *fyrir*. A. S. *for* præter & *göra* facere, quasi dixeris, factis præter legem sulceptis

bona, libertatem, vitam, committere p. 46, 2) *fyvirgera* est fascinare, fasciniis ligare p. 124. it. necare, occidere.

Fyrilátaz 3. pers. plur. præf. indicat. poss. verbi *at fyrrlata* permittere, condonare A. S. *forletan*, *forletan* p. 2. Belg. *verlate* Dan. *forlade* 2) dimittere, relinquere, deslerere, desolare, intermittere, negligere, omittere.

Fárafram promovere, provehere, 2) sustentare, alere, p. 64. composit. a *fara* ferre, & *fram* ulterius.

Fullgvæma perficere a *fullr* plenus & *kvæma* koma Tevton. *Qvemo*, venio, Westphalis hodie *qvam* veniebat, Dan. *komme*, Belg. *come*, venire, quasi *dixeris*, facere ut quid veniat in plenitudinem, 2) efficere, perficere, præstare, hinc *fullkominn* ad plenitudinem promotus, perfectus, Tevtonice *follichomin*, Dan. *fuldkommen* Belg. *volkomen*, *volkommen*.

G.

Grædi 3 pers. imperat. activi pro *greidi* solvat; verbi *at greida* solvere, expedire, explicare, expendere, promere, *at greida auðvör*, Responsa regerere p. 82.

Gudslög, Dei leges, quo nomine jus canonicum Papiolæ a civili, quod illis mundanum, sæculare, profanumque audiebat, distinguebant, vid. Henr. I. Wilhelmi Conquest. filium in proemio LL. suar. ubi „*Hæc sunt denique beata pacis ac libertatis exoptata gaudia, quibus toti regni sui gloriosus Cæsar Henricus in divinis legibus & sæcularibus institutis & scriptis — irradiat*; apud Lambard in *apxαινομια* Anglicana Edit. - - - in fol. p. 175.

H.

Hafdr sublatus, partic. verbi *at befa* lavare, sustollere, p. 202.

Hálfa 1) medietas, 2) plaga, pars coeli, terræ, mundi, 3) latus, pars A. S. *bealf* Celt. *balp*, *af guds hálfo* ex parte Dei, p. 52. hinc *hálfr* medius.

Hallða upp elavare, facere ne cadat p. 74. conservare, observare a verbo *at hallða* tenere, servare, observare, custodire,

- dire, alere, pascere, præhere, præstare, hinc *ballða bodord*, servare mandata *ballða þing* conventum celebrare, convocare, *ballða rædo*, concionem, orationem habere, *ballða sino máli*, postulata reportare, at *ballða* putare, sentire, at *ballða heim* domum ire, A. S. *bealda*.
- Handlag* pl. *handlög*, n. dextrarum datio, complicatio manuum p. 173. ab *bönd* manus, Dan. Germ. *hand* & *lag* positio, a verbo *atleggja* ponere.
- Hardindi* pl. n. durities, inclementia in genere; at *mæta bardindum* durius tractari, *bæfir með meirum bardindum á þeim* at *taka* majori severitate cogendi sunt p. 54.
- Heiptugr* hostilis, *heiptugri bendi* hostili manu p. 30.
- Helgan* f. 1) sanctificatio, sacramentum p. 20
- Hirda* servare, custodire, curare, A. S. *birthen*, *birða til eptirkomandi* magisyllar aliquid reservare satietatis futuræ causa. p. 78.
- Hirting* f. 1) excitatio, 2) castigatio: mihi potius derivatur a verbo at *birða* excitare, castigare, A. S. *birtan* Angl. *to beartan* animare, exitare, impellere, quam a verbo at *birða* servare: nam per castigationem sive poenam rei impelluntur atque simul excitantur, qui in posterum recta faciant.
- Hirdla* f. custodia a verbo at *birða* custodire, p. 172.
- Höggjárnu* ferrum cæsorium, quod cædi potest ab *högg* ictus & *járu* n. ferrum p. 164.
- Hvatfskeitliga* emissi instar jaculi celeriter *bvatfskeitligr* emissi instar jaculi, acer, alacer, it præceps, ruens p. 200. a *bvatr* acer, alacer, 2) mas inasculus, A. S. *bveat* acer, animosus, alacer. & *skiðelegg* jaculi instar, a *skeiri* jaculum.
- Hverfa* redire, A. S. *bverfan*, *bvyrfan*, vertere, convertere, rotare, mutare, volvere, versari, visum fugere, variare, ut *buerfult lukkubiðlit er* volubilis fortunæ rota, A. S. *bvyrft* orbis, ambitus, circuitus.
- Hyddr* excoriatus, virgis cæsus, a verbo at *hyða* excoriare, virgis cædere, quod ab *búð* corium, cutis, pellis, A. S. *hyd*, *hyde* p. 190.
- Hugskot* n. mens, annimus p. 30. ab *hugr*, *bugi* mens A. S. *hyge*, Germ. *bug*, Dan. *bue*, & *skot* angulus A. S. *sceat*.

Hygli f. cura, diligentia a verbo *at hyggia*, cogitare, curare pag. 104.

I.

I'leiding f. inductio, a præposit *f* in & *leida* ducere pag. 102.
Illu kyndr male notus 3: male audiens, ab *illa* malé quod ab *illr* malus & *kyndr* notus, quod a verbo *at kenna* cognoscere n. p. 122.

Inna solvere p. 98. *inna af böndum* de manibus tradere 3: solvere, aliud est *inna* monere Celt. *innan* animadvertere, Græc. *ενομαί* cogito, Germ. *innern* & *erinnern*. Dan. *erindre*, monere, admonere.

K.

Kiözligr carnalis a *Kiöt* caro & *ligr* pro *likr* similis, naturalis *kiösligt barn* filius naturalis (sensu proprio non autem civili) 3: proprius p. 148.

Klaustramadr claustrorum homo 3: monialis a *klaustr* claustrum, monasterium, & *madr* homo, vir.

Kólnaz n. frigesfactum p. 70. a *kolnadr* frigesfactus, partic. verbi *at kólna* frigescere | a *kaldr* frigidus, A. S. *col*, ceald, Dan. *kaald*, Franc. & Alem. *chalt*, Belg. *kould*, Angl. *cold*, omnia denique a *kulldi* frigus.

Kunnr notus p. 37. Fran.

Kvidian f. prohibitio p. 200. a verbo *at quíþia* prohibere: in vita Sti Joh. Episcopi Holens. *modir hans villdi þat quíþia bonom oc drap á bendr bonom* 3: Mater illum prohibere volens manus ei cadebat.

L.

Lándrád n. proditio patriæ, a *land* regio, tetra, fundus, & *rád* consilium, quasi consilium adversus regionem.

Láta fe af pecus mactare p. 153. A. S. *lat* homicida, hinc *at láta* mori, *lát* mors, obitus.

Lendir menn, barones p. 173.

Lestiz 3. præf. indicat. pass. a præf. *lestaz* violari, lædi, indicat. *lesta* violare, lædere, frangere, Germ. *letzzen*.

Ljá commodare p. 12. *ljá skips* navim commodare, scribitur etiam *lána* & *lena*, hodie vero *lenna*, hinc *lán* & *len* commodatum, A. S. *lean*, Angl. *loan*, Dan. *laan*.

Lid-

- Lid* *proti* auxilio deficiens, a *lid* auxilium, et *proti* deficiens partic. v. at *prióta* deficere, quod á *prot* defectus, p. 66.
- Lögfeſta* munition, munimen legis, inhibitió p. 176. *feſta* *lög fyri lód*, legem fundo præſigere ꝑ: fundum inhibere, á *lög* leges & *feſta* v. ſupra.
- Lögbild*, n. oſtium ſepimenti legitimum p. 170 ex *blid* oſtium, A. S. *blid*, *blidde* hiaſus, item tegmen apud E. Lye *blidgeat* fores parietis. Dan. & Svec. *lid*.
- Lögmark* ſignum legitimum a *Lög* & *mark* ſignum p. 170.
- Lýſing*, ſ. luminatio, *til lýſingar* ꝑ: in lumina p. 100. a verbo at *lýſa* lucere.

M.

- Magfylli* f. ventris plenitudo. ꝑ: ſatietas p. 78. a *Magi* m- venter, & *fylli* plenitudo. Verelio eſt, ſed minus rectè *Magafylli*, ingluvies.
- Málsverdr*, ſtatutū temporis coena, *mál* tempus ſtatutum, & *verdr* coena, item victus. *vuirten*, Francis eſt epulari, quod Wachter a verbo *εωπραξω* epulor, feſtivitatem ago, deſcendere putat, mihi autem ex *veord* vel *vird* vel *vyri* herba, originem habet, majores enim noſtri maximam partem fructibus terræ veſcebantur, ſcribitur alias *málsördr*.
- Mannbegli* f. perſonæ ſanctitas, jus Perſonarum, á *madr* homo & *belgi* ſanctitas, immunitas p. 182.
- Meinbugir* impedimenta, reſpectus ad id, quod impedit, p. 104. a *mein* n. damnum, nocumentum cujuſcun- que generis A. S. *man*. & *bugr* curvatura, circulus, annulus. A. S. *beab*, *beb*, Tevt. *Bug*: a verbo at *beig*ia curvare, flectere, ſinuare, arcuare, ſubigero, Dan. *bøye* A. S. *bigan*, *bygan*, *bugan*, Franc. & Alem. *biegen* Tevt. *Bugen*, *bengen*, *biegen* Belg. *biugen*.
- Meinſere* u. prævum juramentum, perjurium, a *mein* malum ut ſupra, & *ſeri* juramentum, quod a verbo at *ſveria* jurare, Goth. *ſwaran*, A. S. *ſwerian*, Franc. & Alem. *ſuieren*, *ſuieren*: Belg. *Zwerren*, A. S. *ſwear*. Ul- phil: *ſweran*, honorare.
- Meta*, 1) meſurare. Ulph. *mitan*, A. S. *metan*, *maſhian*, Belg. *Meeren*, Alem. *mezen*, Germ. *meſſen*, Svec. *mæ-*

ta lat. *metiri*. 2) æstimare, *meta* skadan damnum datum æstinare. *meta* naudsyniar necessitatem pensare, considerare, æstimare p. 192. 3) honorare, a pretio physico (ut illustriss. Ihre) ad civile, facta translatione.

Mordvargr murdiwargus, murdidus, sicarius, a *mord* cades occulte, lat. barb. *murdrum*, A. S. *morth* *monrthr*. Dan. *mord*, Belg. *moord*, Svec. *mord*. & *wargr*, barb. *vargus*, Teut. & Alem. *warg*, Celt. *varg* expulsus, transl. exul, latro, fera, a verbo *at brekia* expellere, p. 62. vid. *selariss*, Dni Olavii Synt. B.

Munngr oris v. palati delictum; cerevisia, Norvegis hodiernis *mungot*, à *munn* os, & *got* quasi bonum palato, *gat* affine esse puto cum Angl. *gaud* apud *Junium*, Græc. *αγαθος* insignis, admirabilis, ab *αγαω*, *αγαωμαι* demiror. cum stupore miror. p. 154.

N.

Nemzst 3 pers. ind. pass. verbi depon. *at nemaz* supertugere. pag. 40.

Nema 3. pers. præf. indic. aët. capiunt, detinent, a verbo *at nēma* Iunio in Gloss. Goth. p. 268. est a Græcorum *αινωμαι* sumo. Germ. & cognatis dilect. *nemen* & *niman*, sumere. capere, manucapere, occupare, percipere, mente capere, acceptare, auferre, surripere vi, vel dolo. *nema bann* per *naudsyniar* legitima eum impedimenta detinent pag. 70.

G.

Obrigdaulegr infallibilis. p. 2 ab *6* privat & *bregda* mutare, simulare, fallere.

Ofarla contracte pro *ofarlīga* superius, *ofarlīga* à *föllum* in dissitis montium jugis p. 70.

Oböfu uerk n. factum indecorum, facinus, ab *6* privat, *bafa* fas, & *uerk* factum, Dan. *uværk*. p. 17.

Osköddum adj. masc. obl. cas. incorrupto, a nomin. *öskaddr* inviolatus, illæsus, ab *6* privat. & *skada* nocere, lædere, violare, A. S. *scathan*, *sceathan*, *scethiban*. Germ. *schaden*, Angl. *sebate*, Pol. *szkodze* Svec. est *oskadd*

ofkadd illæsus, cui apud illust. Ihre Græcorum *ἀεχυβος* illæsus, asine videtur p. 2.

Ófoknardagr dies nefastus quo, judicia frigent, ab *ó* priv. *fokn* actio, & *dagr* dies.

P.

Púsa v. a. benedictione sacerdotali neonymphos conjungere p. 118. 120. a Gall. *épouser*, spontare, desponsare, uxorem ducere, in matrimonium collocare, it. neonymphis sacerdotaliter, benedicere, quod ab *epoux* conjux, it. sponsus. Norv. *Púsa*.

Púfadr tali modo conjunctus, Gall. *épouse. &c.*

Púfadrmeffa benedictio sacerdotalis, conjugibus impertita ibid.

R.

Ráðspell matrimonii violatio, refarcitio ereptæ spei honestarum nuptiarum p. 17. a *rád* matrimonium, Germ.

Rath, Svec. *råd*, Gothl. *lag* c. 24. 1. & *spell* violatio.

Ráðstöfun dispensatio, consilii dispositio pag. 107.

Ráf teetum, p. 28. scribit alias *ræfr*, A. S. *roof*, Angl. *roof*, ab A. S. *bræfan* sustinere.

Raska movere, 2) deteriorare p. 18.

Reffing castigatio, poena. p. 44. Svec. *ræffst*.

Regluballd Regulæ observantia, lex sancta continentia p. 102. a *Regla* regula, & *balld* observantia.

Renna fluere, currere, ruere, irruere, A. S. *rennan* & *rinan*, Alam. *riman*, *rennan*, Ulph. *riman*, *renna. á bendr* cogere, p. 150. ut plura.

Reykellí n. thus sustitus. A. S. *recel* pag. 100. a *reykr* fumus.

Rökt f. cura, p. 17.

Romaškattr m. tributum Romanum, Denarius sancti Petri. A. S. *Roma sceat* p. 78.

Ros n. equus, p. 98. Germ. *Ross*. Gallis vet. *Rox*, *roux* & recentioribus *roussin*, equus admillarius, lat. barb. *runsius*, *runcinus*, *ronchinus*. Ital. *roncino*. Hanc vocem b. Grammius descendere putat ab *bors* per metath.

thathesin, Wachterus a *horsch* celer. Schilterus, & Ihre a *resa* iter, expeditio militaris, vel *ruusta* præparare, instruere, expedire.

Rugla turbare p. 28.

Rydia mál til laga og settar, causam sententia vel transactione dirimendam agere, p. 182.

Rydia virtui til bokar, testes super Evangeliiis juraturos producere, pag. 184.

S.

Sala stefna terminus solutionis 181 a *sal* pensio, solutio, emptio, venditio solvere, a verbo *at selja*, emere, vendere, solvere, tradere.

Saurgadr pollutus. p. 36. partic. verbi *at saurga* polluere, profanare.

Simi componat, pag. 50. a verbo *at semja* componere, 2) concordare esse, conspirare, consentire. Svet. *Saemja*.

Siá eida at mounum juramenta æstimare, p. 86. occurrit hæc etiam in LL. Ostrogoth. Raestb. c. 15. phrasis ubi *nu sár þau* "sjalwer edben: vertit: illustriss. Ihre, si ipse jusjurandum accipiat.

Skildagi dies certus: stipulatione pacto definitus, a verbo *at skilia* distingvere, separare, definire, determinare, stipulare, intelligere, & *dagr* dies, terminus.

Skilord stipulationis verba, pactum, stipulatio. p. 112. a *skil*, & *ord* verbum.

Skilldr definitus, determinatus. p. 66. a verbo *at skilia*.

Skilningar, a sing. *skilning* f. divisio, distinctio. p. 2. a verbo *at skilia* distingvere.

Skiótr equus. p. 22. Svec. *skiút*, a *skiótr* celer, Gothis hodiernis *skaut*.

Skilvæn probus. p. 18. homo, ex quo officia in lege definita expectari possunt: a *skil* discrimen, 2) limes, 3) ratio, 4) justitia, conditio, ut *at gera rett oc skil æqvitatem* & justitiam facere; & *vænu* in propinquo positus, quod, a *von* opinio, expectatio.

Skinfamr providens, p. 14. a *skin* ratio judicium a verbo *skina* videre, spectare, intelligere.

Skipan dispositio. p. 54. jussio, mandatum, ordinatio, constitutio.

Skipra

- Skipa* dividere, p. 58. 2) *mutare*.
Skirskota antestari, testem appellare, laudare, p. 68. 136.
 Svec. *hod*, *skaerskooda*. antiqv. *skyrskute*, *skarskute*
 vox in foro Gothico frequentior, ortum habere puto a
skir purus, quod iterum a *skiar* lucidus, purus.
Skref n. passus. p. 38. seu, mensura cruribus latè distentis
 mensurata.
Skriptrof absolutionis fractio. p. 148. & *Skriptrofs* ablolu-
 tionis fractor, a *skript* censura ecclesiastica, & *rofruptu*-
 ra fractio.
Spekt f. mansuetudo p. 48.
Stilling f. modus, dispositio, *ef madr ver bendr sinor med*
rettri stillingu : si quis sese adversus vim defendat : ju-
 sta dispositione, quæ locutio, quid sibi velit, exponi-
 tur in concil. Lateran. MCLXXIX. his verbis. *si in con-*
tinenti vim vi repellat.
Synia denegare. p. 18. 2) *synio med eidi* juramento se purga-
 re, sc. ab alterius postulato. p. 144.
Semi pro *femi* componat. p. 48.
Sengr-ferd f. puerperium. p. 18. a *seng* lectus, Dan. &
 Svec. *sang*. Scot. *sonk*. & *ferd* iter.
Serir dagar dies fasti, juridici, in quibus juramenta exigere
 & præstare licet, a *ser* juratorius, quod a verbo *at sue-*
ria jurare, & *dagr* dies. p. 186.

T.

- Taka á* tangere, attingere. *þá hafir med meirum bardindum*
á þeim at taka oportet tunc severius in eos animadver-
 ti. p. 54. Svec. *taga* lat. Vett. *tagere* Græc. *ἔλαβον*. Ulph.
tekan, *attaken*. Belg. n. *tacken*.
Takmark n. limes, signum confinii, a *tak*, lat. barb. *tacha*
 & *toca*. Fennonicè *tacho* limes & *mark* signum, nota.
 pag. 38.
Takseria vid. p. 182.
Tálma impedire, morari. p. 108.
Tilfallin aptus, idoneus. p. 86. a *til* præposit. notans mo-
 tum ad locum, & *fallin* aptus, commodus, a verbo
at falla placere, quadrare, aptum esse.

- Tilgörd* f. offensa, delictum. p. 64. 2) res, sententia, vel laudo alicui addicta, a præposit. *til* et *görd* factum, quod a verb. *at göra* facere.
- Tilgiöf* additio, oblatio. pag. 24. 2) dona dotalitia, ut in *Ríkistiörn* p. 54. a præp. *til* ad & *giöf* donum.
- Tiltala* f. computatio *at rettri tiltölu* iusta computatione. 18. a *til*, & *tala* numerus.
- Tog* n. vestis, funis, ductile. Dan. & Svec. *tog*. Belg. *rouw* a verbo *at toga* ducere, trahere. Ulph. *tiuban*, A. S. *teoban*, *teon*. Al. *Zioban*, *zian*, Germ. *ziehen*, *at bafsa lesti* f. *togi*, eqvum in ductile habere: eqvum ducere. p. 166.
- Tryggrofi* foederis ruptor, foedifragus p. 62. a *trygg* pro *trygd* f. fides, 2) fædus, quæ illustriss. Ihre a *tru*, ut *bryggia* a *brú*. & *rofi* ruptor a v. *at riúfa* rumpere, frangere.
- Tvigylldi* 3 pers. præf. imperat. act. duplum solvat. p. 38. a *zueir* duo, & *gjallda* solvere.

U.

- U'gylldr* nulljus pretii indignus qui refarciatur. p. 48. ab *ú* negativo & *gylldr* perfectus.
- U'beilagr* 1) profanus. 2) securitatis expers, ab *ú* negat. & *beilagr* sanctus. p. 37.
- Umbergis* in Ambitu. p. 38.
- Umbverfs* in circuitu. ibid. A. S. *ymbe-* vel *ymb-bverft-* & *bvyrft* circuitus, circumferentia, orbis, apud Lye.
- Uppnamt* n. confiscandum, in masc. *uppnamt* confiscandus, a præpos. *upp* & *nema* sumere, capere, demere.
- Upploft* n. denuntiatio, divulgatio, a verbo *at upplöftira*, divulgare, hodie (nam in malam partem sumitur) est diffamare. *med röngu upplofti* calumnianter. 116.
- Upplofting* f. idem ibid.
- Uraki* f. incuria. p. 14. a *ú* negat. & *rakia* curare.
- U'z-ofar* nom. plur. a siug. *uzarfi* hæres remotus. p. 54. : qui alterius in successione ab intestato personam sustinent, opponuntur *lifserfingium*. v. *Börnium*, qui sunt liberi. vid. Cod. Jon. Tit. de Nuptiis Cap. IV. Hanc quoque distinctionem adhibent Leges Scotica. vid. Regiam Majestatem Lib. II. Cap. 25. ubi: *Hæredum alii proximi*

proximi, alii remotiores sunt, proximi hæredes alicujus sunt, quos ex suo corpore aliquis procreavit, ut filius vel filia: quibus deficientibus vocantur hæredes remotiores, ut nepos & neptis ex filio & filia, recta linea in infinitum, item frater & soror & ex illis transversa linea venientes, item patruus ex parte patris, & etiam avunculi ex parte matris, & amita, soror patris, & matertera, soror matris & ex his descendentes. Aliter autem sumitur Udarvinge jure tam Danico, quam Svecico ubi significat filiumfamilies emancipatum, cui parens legitimam hæreditatis portionem concessit: vid. statut: Waldemari ad finem LL. Skonicar. ubi Utarvinge Kalles entogh ath the eræ hans born. forty the eræ utskiffa för. ock ej sathæ i fletth och sêligh ined haunom a: vertente illustriss. Dno. Ihre Utarfwingar dicuntur quamvis sint liberi, qui antea hereditatem creverant, nec in domo paterna communes cum patre lares habuere.

Urbûs, cetera solitaria, aliis ædibus haud contigua, pl. *ûthy*-*fi* pag. 70. ab *ûr* & *bûs*.

Vadaverk factum casu vel culpa eveniens, p. 62. a *vadi* v. *vo*-*di* m. 1) discrimen, periculum, difficultas, 2) damnum a) fortuitum, b) culposum, vid. Cod. Christ. lib. VI. Cap. XI. Om vaadesgiærvinger. & verk factum.

Vana diminuerè, demerè, mutilare, p. 6. a *van* defectus, *Vanau* diminutio, mutilatio, *likamsvanau* corporis mutilatio, sive totalis, sive partialis. p. 178.

Vandan f. correctio, castigatio. 42. forsæn a *Wand*, *vondr*. A. S. *vand*. Dan. *Vaand*. Svec. *Vand* bculus virgo.

Vangæzla f. incuria. p. 30. a *van* defectus, & *gæzla* cura, attentio.

Vaurækt f. incuria, neglectus, a *van* & *rækia* curare.

Vatnfastta f. jejunium aquæ. p. 80. a *vatn*, & *fastta* jejunare.

Vekia excitare, suscitare, expersuadere, agitare, A. S. *vagan*, *væccan*, *Vecan*, *Veccan*, *Veccean*, Angl. to *Wake*, *vekia* vig, pugnam ciere, homicidium excitare, committere. q. 48.

Verda fieri, *verda barus* prægnans, gravis fieri. p. 136.

Viderni n. ambitus. 38. a *vidr* latus, late patens, amplus, spatiosus A. S. *Vid* *Wide*, Angl. *Wide*, Dan. *wid*,

Vidr lifnuadr m. victus, alimenta, penus. p. 174. a præpos. *vidr*, cum apud, & *lifnuadr* vita, victus.

Vin

Vig n. pugna certamen. A. S. *Vig*, *Vige* a verbo *at vega* certare.
Vilalig voluntaria, pl. neutr. a masc. *vilaligir* voluntarii, a
vili voluntas. p. 74.

Viinna operari, laborare. A. S. *winnun*.

Viinnamadr operarius, a *Viinna* opera, & *madr* homo.

Virkr fastus, *virkr dagr* dies operibus destinatus, a *Verk*
opus, labor, quod a *Verka*. A. S. *Wircan*, *Wircan*,
Wyrcan, *Wyrcean*. Angl. *to work* operari, opus fa-
cere, laborare, elaborare.

Vistafar commeatus, mansio 126 *at ráða fyri vestafari* sino
jus habere domicilii sibi eligendi, a *vist* victus, cibus,
mansio, commeatus A. S. *wist*.

Vit ratio, intellectus p. 50 sapientia, prudentia. A. S. *wit*, *witt*.

Vistfolinn ratione carens. p. 120. a *vit* & *folinn* quod *ástela*
furari.

Vala unum curare. p. 66. Svec. *omvala* curam adhibere, animum
intendere.

Valum pro Velum, ut in var. abl. plur. a nominat. *Vel* arti-
ficum, stratagemata, dolus. A. S. *Vile* astutia. Angl. *ui-*
lie insidiosus & *guilo* fraus, dolus. Gall. *vett. guile*, &
gylla decipere. Græc. *φύλασιν* decipere.

P.

Þarnaz verb. dep. indigere, opus habere. p. 78. pro quo alias
verb. usit. *at þarfsa* indigere. A. S. *þarfan*, *þarfan*,
þorfan. Alem. *þarben*. Ulph. *þarþon*, *þaurþan*,
þarþan. Germ. *darfen*. Sv. *torfwa*, & *turfwa*.

Þest plur. hæc. p. 4.

Þingföt utensilia comitia adeuntibus inservientia. p. 166. a
þing & *föt*, de qua voce consul. indicem ad vitam Gon-
logi Ormstungæ.

Þorrit n. p. 92. deminutum masc. *Þorrinn* deminutus, de-
crefcens, a verbo *at þerra* deficere, decrefcere, diminui.

Þreyta tendere, nervos intendere, incumbere, contendere.
p. 172. 2) defatigare..

Þriðrka f. pertinacia, contumacia. p. 54. Sv. *tryðska* &
þvyr.

Þraungva angustiam facere, impellere, cogere. 72.

Þrysta idem. p. 72.

Þyft f. furtum. p. 182.

ERRATA.

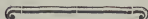
Pag. lin.

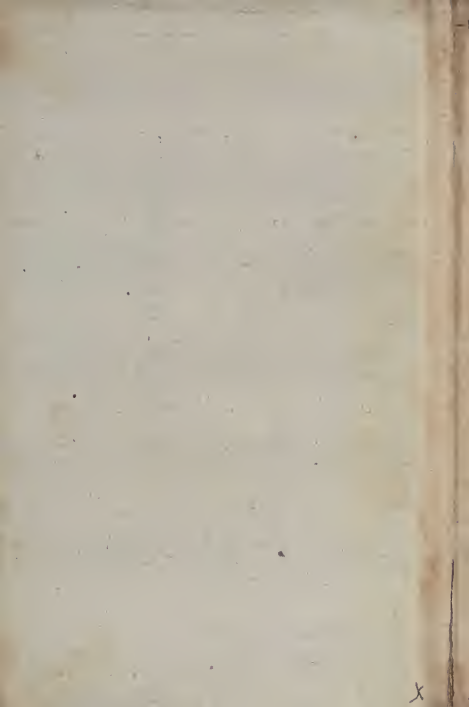
- 6 - 36. *pro asperſionis. leg. immerſionis*
 9 - 2 *pro ſive ante baptizatus ſit. leg. ſive ei ante ritē baptizatus videatur.*
 11 - 17 *lege manſionem domi ſuæ, & alimenta cæt.*
 13 - 22 *pro Labb. leg. Collet.*
 15 - 14 *pro ejuve l. ejusve.*
 16 *not. c. lin. 4 pro ſi foeminam l. ſi foemina, qvam*
 19 - 2 *pro incertum non fuerit. l. effatum non variet*
 21 - 20 *pro armet l. arment*
 23 *not. 24.) lin. 1. pro qværelas l. qverelas.*
 24 - lin. *penult. pro vev l. vevv.*
 25 - 11 *pro ſacerdotes ponito l. ſacerdotes & doctores ponito.*
 in not. lin. 1. pro αδιαφορον τυ οικυ l. αδιαφορον
 του οικου lin. 2. pro ιχειν δοξαις ποιειναι l. ιχειν
 δοξαις ποιειναι. lin. 3. αφοριξεσται -- vtw lege
 αφοριξεσθαι -- οντω.
 20 *linea ultimæ textus adde í kyrkio edr kyrkiu gar-*
 di. Sva ok ef madr er loſtinn med heyptugri
 hendi. cæt.
 34 - 14 *pro férſtiórar l. forſtlórar*
 35 - 3 *pro immunitatis l. immunitatis*
 39 - 2 *pro conſtitua l. conſtituta*
 41 *lin. penultima pro læderit l. læſerit*
 43 *not. 53. lin. 1. pro puberis l. puberes*
 49 - 14 *pro illi l. illic*
 54 - 25 *pro 67. l. 68.*
 69 - 10 *pro domi habere licet. l. domi habere non licet:*
 in not. ibid. lin. 2. pro Sture l. Sturlungæ.
 71 - 10 *pro marcas l. uncias.*
 73 *not. lin. 9. αρχαιονομια l. αρχαιονομια*
 74 - 14 *poſt i klaufur at fara adde edr pílagrams ferdóm.*
 79 - 16 *pro paraſchevos l. paraſcheves*
 21 *pro deputatos l. deputatas*
 80 *var. b. lin. 3. pro egri l. eyri*
 83 - 7 *pro poſſedeit l. poſſident*
 29 *pro attegerunt l. attigerunt.*
 87 - 3 *pro ſalutas l. ſolutas*
 94 *lin. ult. pro bonarum l. bonorum.*

Pag.

Pag. lin.

- 105 - 6 *pro* Paradiso interdictum *l.* extra Paradisum constitutum est.
- 119 in not. lin. 3 *pro* αἰτῦντος *l.* αἰτῶντος
- 120 lin. 2. Cap. XVII. *post. pastores adde* Diaconi.
- 123 - 6 *pro* sciens conjugem ejus, a quo cognita fuerit adhuc in vivis esse. *l.* sciens conjugem ejus adhuc in vivis esse, eaque ad libidinem abutitur.
- 130 - 10 *pro* 69. *l.* 68.
- 131 - 7 *pro* nisi alter-uter *l.* nisi se alteruter.
- 132 var. f) *pro* 94. *l.* 68.
- 134 - 17 *pro* saunar *l.* sannrar
- 145 - 8 *pro* concentiens *l.* consentiens
- 147 - 5 *pro* carnaliter commisceat *l.* carnaliter se commisceat.
- 148 - 1 *pro* kefir *l.* hefir.
- 155 - 17 *pro* præcibus *l.* precibus
var. g) lin. 3. *pro* cerevisia *l.* cerevisiam.
- 167 - *inferatur* „Omnibus autem aliis diebus dominicis festisque operari licet, quæ mox indicentur.
- 169 - 5 *pro* die *l.* die dominico.
- 171 - 11 *pro* emerit *l.* emerit
- 172 - *custos* standa *l.* eigi
- 177 - *pro* adhibeat *l.* adhibeatur
- 178 - 16 *pro* 84. *l.* 48.
- 190 - 22 *pro* hyd. dr *l.* hyddr.
- 199 - 16 *pro* animalibus — victus fuerit. *l.* animalia — comederit.
- 203 - 13 *pro* unde hoc juramentum. *l.* unde promissorium istiusmodi juramentum.
- 204 - 26 *pro* oæ *l.* ok
- 207 - 10 *pro* rapina *l.* rapinæ
- 234 - in not. lin. 1. *pro* apud Caluzium *l.* apud Baluzium.
ibid. lin. 3. *l.* qui consecratus fuit anno MCXCV. mortuus MCCXI. & Brando Sæmundi — qui anno MCLXIV. consecratus fuit, mortuus autem MCCI.

-vZ-

789.

Lbs - Hbs / Benediktssafn

100762758-9

X 62;

